Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2026/2547

16.11.2026

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2026/2547 VAN DE COMMISSIE

van 13 november 2026

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) ("de basisverordening"), en met name artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Opening van het onderzoek

(1) Op 18 september 2025 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van de basisverordening een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer van bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam ("de betrokken landen"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) ("het bericht van inleiding").

(2) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 4 augustus 2025 was ingediend door Eurofer ("de klager"). De klacht is ingediend namens de bedrijfstak van de Unie voor koudgewalste platte staalproducten in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en de aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

1.2. Registratie

(3) De Commissie heeft de invoer van het betrokken product bij Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2432 ([3]) ("de registratieverordening") aan registratie onderworpen.

1.3. Belanghebbenden

(4) In het bericht van inleiding heeft de Commissie belanghebbenden uitgenodigd contact met haar op te nemen om aan het onderzoek mee te werken. Daarnaast heeft de Commissie specifiek de klager, andere haar bekende producenten in de Unie, de haar bekende producenten-exporteurs en de autoriteiten van India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam, alsook de haar bekende betrokken importeurs, leveranciers, gebruikers, handelaren en verenigingen op de hoogte gesteld van de opening van het onderzoek en hen uitgenodigd daaraan mee te werken.

(5) Alle belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld hun opmerkingen over de opening van het onderzoek kenbaar te maken en een aanvraag in te dienen voor een hoorzitting met de Commissie en/of de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam (PB C, C/2025/5025, 18.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5025/oj).

([3]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2432 van de Commissie van 3 december 2025 tot onderwerping van de invoer van bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam aan registratie, zodat antidumpingrechten kunnen worden geheven op de aan registratie onderworpen invoer (PB L, 2025/2432, 4.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2432/oj).

(6) Op 18 september 2025 heeft Daido Steel Co., Ltd ("Daido"), een Japanse producent van verschillende gespecialiseerde staalproducten, waaronder koudgewalste platte staalproducten, verzocht om een belanghebbende partij bij het onderzoek te worden, met het argument dat de onderneming belang heeft bij het resultaat van het onderzoek, als een producent van het onderzochte product die in het verleden kleine hoeveelheden had uitgevoerd en voornemens was de uitvoer naar de Unie in de nabije toekomst te hervatten. Op 2 oktober 2025 heeft de Commissie het verzoek van Daido afgewezen, omdat Daido volgens het antwoord op het steekproef-formulier voor producenten-exporteurs het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet had uitgevoerd. Op 9 oktober 2025 heeft Daido de raadadviseur-auditeur verzocht tussenbeide te komen, zodat de diensten van de Commissie de status van Daido als belanghebbende zouden erkennen, aangezien het een duidelijk belang had bij de uitkomst van het onderzoek en verklaarde voornemens te zijn een verzoek om uitsluiting van een product in te dienen. Op 4 december 2025 heeft de raadadviseur-auditeur, na de kwestie grondig met de diensten van de Commissie te hebben onderzocht, een aanbeveling gedaan met betrekking tot het verzoek van Daido om als belanghebbende te worden aangemerkt. De aanbeveling hoefde echter niet in aanmerking te worden genomen omdat de diensten van de Commissie Daido op 18 februari 2026 hebben meegedeeld dat was vastgesteld dat het verbonden bleek te zijn met de in de steekproef opgenomen producent-exporteur in Japan, Nippon Steel Corporation ("Nippon Steel") en dat Daido derhalve zijn opmerkingen in het kader van het onderzoek kenbaar kon maken als onderdeel van de groep van Nippon Steel. Op 4 maart 2026 heeft Daido zijn verzoek om uitsluiting van een product ingediend, dat hieronder in punt 2.4 wordt behandeld. Op 24 augustus 2026 diende Daido opmerkingen in over het algemene informatiedocument, zodat hij zijn rechten als belanghebbende ten volle kon uitoefenen.

(7) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Turkse producent-exporteur Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları Sanayi ve Tic. A.Ş. ("Tezcan") verzocht om als niet in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur te worden beschouwd. De onderneming voerde aan dat de Commissie rekening moest houden met bijzondere omstandigheden, namelijk het feit dat Tezcan beperkte hoeveelheden naar de Unie uitvoerde en dat zij tijdens het onderhavige onderzoek sterk betrokken was bij een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen.

(8) De Commissie heeft het verzoek afgewezen. De onderneming werd op de dag van de opening van het onderzoek naar behoren over het onderzoek geïnformeerd. De onderneming heeft echter geen steekproefformulier ingevuld en is evenmin als belanghebbende geregistreerd. Naast de door de Commissie verstrekte informatie over de opening van het onderzoek werd de onderneming op de hoogte gebracht van de procedure door de Turkse overheid, die bij de producenten van koudgewalste platte staalproducten gegevens verzamelde met het oog op het antwoord van de Turkse overheid op de vragenlijst over het bestaan van een bijzondere marktsituatie in Turkije.

1.4. **Opmerkingen over de opening van het onderzoek**

1.4.1. *Argumenten met betrekking tot de bijzondere marktsituatie*

(9) Om te beginnen merkte de Commissie op dat de klacht voldoende bewijs van dumping in de zin van artikel 5 van de basisverordening bevatte zonder enige correctie op grond van een bijzondere marktsituatie om de opening van het onderzoek te rechtvaardigen. Zoals vermeld in punt 3 van het bericht van inleiding, bevatte de klacht immers voldoende bewijs van dumping, berekend op basis van een vergelijking van de binnenlandse prijs met de prijs bij uitvoer (af fabriek) van het onderzochte product bij uitvoer naar de Unie, zonder enige correctie op grond van de door de klager aangevoerde bijzondere marktsituatie. De uit deze vergelijking voortvloeiende dumpingmarges waren voor alle betrokken landen aanzienlijk en vormden als zodanig voldoende bewijs van dumping om de opening van een onderzoek voor alle betrokken landen te rechtvaardigen. Ook zijn de bepalingen van artikel 2, lid 3, van de basisverordening met betrekking tot de bijzondere marktsituatie, net als alle andere bepalingen van dat artikel, van toepassing op de vaststelling van de normale waarde, ongeacht het in de klacht verstrekte bewijsmateriaal. Bijgevolg kan geen van de argumenten met betrekking tot het bewijsmateriaal en de beweringen over een bijzondere marktsituatie in de klacht afbreuk doen aan de conclusie met betrekking tot de toereikendheid van het bewijsmateriaal dat ten grondslag ligt aan de opening van het onderzoek of het recht van de Commissie om te onderzoeken of er sprake is van een bijzondere marktsituatie in de betrokken landen.

1.4.1.1. Argumenten met betrekking tot het verdringingseffect

(10) Het zogenaamde verdringingseffect wordt toegelicht in punt 3.1.

(11) POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Chi Minh City ("POSVIET") en Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul ("Tatmetal") voerden aan dat het in de klacht opgenomen bewijs van een bijzondere marktsituatie met betrekking tot Vietnam en Turkije ontoereikend was om voorlopig bewijsmateriaal te vormen in de zin van artikel 5.2 van de

antidumpingovereenkomst van de WTO ("WTO-ADO"). POSVIET en Tatmetal verwezen naar de conclusies van het WTO-panel in de zaak Australia — Anti-Dumping Measures on Paper ([4]), waarin werd geoordeeld dat uit de kwalificatie "bijzondere" volgt dat de marktsituatie "duidelijk, individueel, afzonderlijk, specifiek" moet zijn. POSVIET voerde voorts aan dat het WTO-panel in de zaak EU — Cost Adjustment Methodologies II (Russia) ([5]) heeft verklaard dat de term "bijzondere" uitsluit dat een "algemene situatie" als een bijzondere marktsituatie kan worden aangemerkt. POSVIET betoogde dat een bijzondere marktsituatie weliswaar niet exclusief hoefde te zijn voor de binnenlandse markt van een bepaald land, maar niettemin een lokaal verschijnsel moest zijn, d.w.z. een verschijnsel dat zich binnen die specifieke markt manifesteerde in plaats van een brede of mondiale omstandigheid te weerspiegelen. POSVIET en Tatmetal concludeerden dat, aangezien de klager aanvoerde dat de Chinese overcapaciteit zich snel naar de rest van de wereld verspreidde, het niet langer een situatie was die bijzonder was voor de binnenlandse markten van de vijf betrokken landen, maar een wijdverspreide, wereldwijde trend, het soort "algemene situatie" dat de WTO-panels uitsloten.

(12) POSVIET voerde voorts aan dat de klacht te algemeen was met betrekking tot de productmarkt die gevolgen ondervond van het vermeende verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit, aangezien daarin werd verwezen naar "wereldwijde overcapaciteit voor staal (ook voor koudgewalste platte staalproducten)". POSVIET voerde aan dat deze veronderstelde situatie wereldwijd was en verder reikte dan de markten voor koudgewalste platte staalproducten, zoals blijkt uit de verklaring in de klacht dat "de wereldwijde overcapaciteit de internationale staalprijzen wereldwijd kunstmatig heeft verlaagd". POSVIET voerde aan dat een marktsituatie met gevolgen voor een dergelijke scala aan producten op de meeste internationale markten, juist het tegenovergestelde was van "bijzonder".

(13) Tatmetal voerde voorts aan dat Turkije in de mondiale context van de Chinese uitvoer van koudgewalste platte staalproducten in de top tien van uitvoerlanden stond, maar dat de invoer naar Turkije slechts 3,5 % van de Chinese uitvoer van het onderzochte product uitmaakte. Tatmetal betoogde dat Turkije niet kwetsbaar was voor de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC, aangezien de VRC slechts de op twee na grootste bron van invoer was. Tatmetal betoogde voorts dat in de klacht geen oorzakelijk verband werd gelegd tussen de Chinese overcapaciteit en het Turkse prijsstellingsgedrag van ondernemingen die het onderzochte product vervaardigen, en dat de financiële resultaten van Tatmetal het uitgangspunt van de beweringen over het verdringingseffect ondermijnen.

(14) De klacht bevatte informatie over de toename van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten in Vietnam en Turkije tussen 2019 en 2024 ([6]). Bovendien bevatte de klacht informatie over het aandeel van de invoer uit de VRC in de totale invoer van koudgewalste platte staalproducten in Vietnam en Turkije ([7]) en over de vergelijking tussen de prijs van de invoer uit de VRC in Vietnam en Turkije, de binnenlandse prijzen van Vietnam en Turkije tussen 2019 en 2024 ([8]) en de gevolgen daarvan voor de binnenlandse prijzen van Vietnam en Turkije. Bovendien hadden deze elementen ook betrekking op het in de klacht geanalyseerde onderzoektijdvak (d.w.z. 2024), waarop ook de financiële resultaten van de ondernemingen betrekking hadden. De klacht bevatte voldoende bewijsmateriaal voor een bijzondere marktsituatie op de Vietnamese en Turkse binnenlandse markt. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(15) De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat het in de klacht opgenomen bewijs van een bijzondere marktsituatie met betrekking tot Taiwan ontoereikend was om voorlopig bewijsmateriaal te vormen in de zin van artikel 5.2 van de WTO-ADO. Volgens de Taiwanese autoriteiten had het meeste bewijsmateriaal dat werd ingediend om het bestaan van een bijzondere marktsituatie te rechtvaardigen, geen betrekking op de binnenlandse markt in Taiwan, aangezien de klager met betrekking tot Taiwan alleen de financiële resultaten van twee staalproducenten in Taiwan naar voren bracht. Deze financiële resultaten hadden betrekking op de volledige onderneming en/of groep en hadden niet specifiek betrekking op koudgewalste platte staalproducten. Bovendien hadden ze betrekking op 2024, terwijl de klager de periode 2015-2020 had geanalyseerd om de correctie van de winstgevendheid vast te stellen die nodig was vanwege de bijzondere marktsituatie.

([4]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on A4 Copy Paper, WT/DS529/R en add.1, aangenomen op 28 januari 2020, DSR 2020:I, blz. 261, punt 7.21.

([5]) Panelverslag, European Union — Cost Adjustment Methodologies and Certain Anti-Dumping Measures on Imports from Russia (Second Complaint), WT/DS494/R en add.1, verspreid onder de WTO-leden op 24 juli 2020, beroep aangetekend op 28 augustus 2020, punt 7.180.

([6]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 234 en punt 237.

([7]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 239.

([8]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 241.

(16) De klacht bevatte informatie over de toename van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan tussen 2019 en 2024 ([9]). Bovendien bevatte de klacht informatie over het aandeel van de invoer uit de VRC in de totale invoer van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan ([10]) en over de vergelijking tussen de prijs van de invoer uit de VRC in Taiwan en de binnenlandse prijzen van Taiwan tussen 2019 en 2024 ([11]) en de gevolgen daarvan voor de binnenlandse prijzen van Taiwan. Bovendien hadden deze elementen ook betrekking op het in de klacht geanalyseerde onderzoektijdvak (d.w.z. 2024), waarop ook de financiële resultaten van de ondernemingen betrekking hadden. Derhalve bevatten de klacht voldoende bewijsmateriaal voor een bijzondere marktsituatie op de Taiwanese binnenlandse markt. De benchmark die in de klacht werd gebruikt om de winstgevendheid van staalondernemingen vast te stellen, als de Chinese overcapaciteit niet was toegenomen zoals wel is gebeurd, had betrekking op staalondernemingen overal ter wereld, met uitzondering van de VRC. De benchmark had dus ook betrekking op Taiwanese ondernemingen. De klager baseerde zich op de jaren 2015, 2017 en 2020, maar de verstrekte gegevens omvatten een historische reeks van 2005 tot en met 2020 ([12]). Deze gegevens over winstgevendheid werden louter gebruikt als benchmark om de winst te bepalen die door staalondernemingen buiten de VRC kon worden behaald in een scenario waarin de overcapaciteit van de VRC niet was toegenomen zoals wel is gebeurd. De gegevens waren dus uitsluitend bedoeld om een mogelijke winstcorrectie te illustreren en een simulatie van de berekening van een winst onder normale marktomstandigheden uit te voeren. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(17) De Taiwanese autoriteiten voerden ook aan dat de verschillen in winstgevendheid van individuele ondernemingen irrelevant waren voor de vaststelling of er sprake was van een bijzondere marktsituatie.

(18) De klager baseerde zich op de winstgevendheid van twee producenten-exporteurs in Taiwan om de dumping te berekenen en niet om een bijzondere marktsituatie te bewijzen. Hoe dan ook was de Commissie van mening dat het verschil in winstgevendheid van een individuele onderneming in de loop van de tijd voldoende bewijs van een bijzondere marktsituatie kon vormen voor het doel van de klacht. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(19) Voorts voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de in de klacht aangevoerde bijzondere marktsituatie geen rechtsgrondslag in het kader van het WTO-recht vond, aangezien het panel in de zaak Australia — Anti-Dumping Measures on Paper benadrukte dat een bijzondere marktsituatie "gericht is op de binnenlandse markt" van het betrokken land, en niet in een ander land ([13]). Volgens de Taiwanese autoriteiten werd in de klacht niet uitgelegd waarom de bijzondere marktsituatie als gevolg van het verdringingseffect van de invoer uit de VRC in de betrokken landen zich alleen in de betrokken landen zou voordoen en niet in andere derde landen, waaronder de Unie.

(20) De bijzondere marktsituatie die in de klacht met betrekking tot Taiwan werd aangevoerd, is geen wereldwijde overcapaciteit, noch de Chinese overcapaciteit in het algemeen, maar veeleer het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit, die de binnenlandse prijzen in Taiwan kunstmatig heeft verlaagd. De klacht bevatte dus voldoende bewijs van een marktsituatie die bijzonder is voor Taiwan, zoals vermeld in overweging 16, net als voor de vier andere betrokken landen. De situatie in andere derde landen, waaronder de Unie, was irrelevant voor de opening van het onderzoek. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(21) Tot slot voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de methode die in de klacht is gebruikt om de winst van binnenlandse producenten in Taiwan te corrigeren met informatie uit het buitenland van mondiale staalproducenten duidelijk in strijd was met artikel 2.2.2 van de WTO-ADO.

(22) De methode van de klacht was gebaseerd op het feit dat de winst van de binnenlandse producenten in Taiwan werd vertekend door de bijzondere marktsituatie, net als de gegevens over de binnenlandse verkoop in hun geheel. Bovendien waren de gegevens die werden gebruikt om een correctie toe te passen geen gegevens uit het buitenland, maar weerspiegelden ze veeleer de werkelijke en hypothetische winst van mondiale ondernemingen, waaronder mogelijk ook de gedaalde en hypothetische winstgevendheid van de producenten in Taiwan. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(23) De Japanse overheid voerde aan dat het argument dat er op de Japanse markt sprake was van een bijzondere marktsituatie als gevolg van de overcapaciteit van de VRC, niet was onderbouwd.

([9]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 234 en punt 237.
([10]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 239.
([11]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 241.
([12]) Zie de bijlagen bij de openbare versie van de klacht "OPEN_Annex_CRF_Profit adjustment dumping_16.09.25" en "OECD_GFSEC_Impacts of global excess capacity... _2024".
([13]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, punt 7.36.

(24) De klacht bevatte informatie over de evolutie van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten in Japan tussen 2019 en 2024 ([14]). Bovendien bevatte de klacht informatie over het aandeel van de invoer uit de VRC in de totale invoer van koudgewalste platte staalproducten in Japan ([15]) en over de vergelijking tussen de prijs van de Chinese uitvoer naar Japan en de binnenlandse prijzen van Japan tussen 2019 en 2024 ([16]) en de gevolgen daarvan voor de binnenlandse prijzen van Japan. Derhalve bevatten de klacht voldoende bewijsmateriaal voor een bijzondere marktsituatie op de Japanse binnenlandse markt. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(25) De Japanse overheid, Nippon Steel, JFE Steel Corporation ("JFE") en Kobe Steel, Ltd ("Kobe") voerden aan dat er in Japan geen bijzondere marktsituatie was als gevolg van het Chinese verdringingseffect. Nippon Steel, JFE en Kobe voerden met name aan dat, aangezien de klager beweerde dat de Chinese overcapaciteit alle vijf de betrokken landen trof en erkende dat de Chinese overcapaciteit voor staal leidde tot Chinese uitvoer naar andere derde landen, de mondiale capaciteit geen bijzondere marktsituatie kan zijn die "duidelijk, individueel, afzonderlijk, specifiek" is, zoals vereist door het panel in de zaak Australia — Anti-Dumping Measures on Paper ([17]). Het feit dat de overcapaciteit voor koudgewalste platte staalproducten niet beperkt is tot de Japanse markt, zou blijken uit het feit dat Japan volgens gegevens van Comtrade in 2024 niet tot de tien belangrijkste uitvoerbestemmingen van Chinese koudgewalste platte staalproducten behoorde en slechts goed was voor 2,3 % van de Chinese uitvoer. Zij voegden eraan toe dat het effect bijna gelijkmatig over de wereldeconomie was verdeeld en niet specifiek is voor één land of groep landen.

(26) De bijzondere marktsituatie die in de klacht met betrekking tot Japan werd aangevoerd, was niet de Chinese overcapaciteit in het algemeen, maar veeleer het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit, die de binnenlandse prijzen in Japan kunstmatig heeft verlaagd. De Commissie merkte voorts op dat de klacht voldoende bewijs bevatte van een bijzondere marktsituatie voor Japan, zoals gespecificeerd in overweging 24. De situatie in andere derde landen was irrelevant voor de opening van het onderzoek. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(27) De Japanse overheid en POSVIET voerden aan dat de Japanse en Vietnamese markten geen kunstmatig lage prijzen hadden, en Nippon Steel, JFE, Kobe en POSVIET voerden aan dat de klager geen bewijsmateriaal had verstrekt waaruit bleek dat de binnenlandse prijzen kunstmatig waren verlaagd zodat ondernemingen werden gestimuleerd om in derde landen in plaats van op de binnenlandse markt te verkopen. In dit verband meldden Nippon Steel, JFE en Kobe dat de gemiddelde prijs van koudgewalste platte staalproducten bij invoer in Japan en Vietnam op basis van Comtrade-gegevens in overeenstemming was met en in feite hoger was dan het wereldwijde gemiddelde in 2024. POSVIET voerde voorts aan dat de klacht geen betrekking had op de inputs, maar veeleer op het downstreamproduct, en dat het economisch ondeugdelijk was om aan te nemen dat de prijzen van koudgewalste platte staalproducten in de betrokken landen kunstmatig laag zouden zijn louter omdat de prijzen van koudgewalste platte staalproducten bij invoer uit de VRC kunstmatig laag zouden zijn. POSVIET benadrukte ook dat het aandeel van de invoer van Chinese koudgewalste platte staalproducten in de beoogde landen voor sommige landen vrij laag was, tussen 12 % in India en 78 % in Taiwan. POSVIET voerde aan dat het aandeel van de invoer niet voldoende groot was om "kunstmatig lage prijzen" uit de VRC door te geven aan een invoermarkt.

(28) De klager verstrekte een vergelijking tussen de prijs van de Chinese uitvoer naar Japan en Vietnam en de binnenlandse prijzen van Japan en Vietnam tussen 2019 en 2024 ([18]) en informatie over het aandeel van de Chinese invoer in de totale invoer van koudgewalste platte staalproducten van Japan en Vietnam ([19]), waaruit bleek dat de Chinese invoer druk uitoefende op de markt. Bovendien meldde de klager dat de uitvoer van staal uit Japan en Vietnam naar de Unie is toegenomen, ondanks het feit dat de totale uitvoer van staal is gedaald ([20]). Derhalve heeft de klager voldoende bewijsmateriaal verstrekt om aan te tonen dat de Chinese overcapaciteit de binnenlandse prijzen kunstmatig heeft verlaagd. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(29) Nippon Steel, JFE en Kobe betwistten de analyse van de klager die tot doel had een toename van de Chinese invoer in Japan sinds 2020 aan te tonen, ondanks de uitzonderlijke omstandigheden van dat jaar. Volgens hen zou de trendanalyse in 2019 moeten beginnen en zou daaruit blijken dat de Chinese invoer op basis van de statistieken van Japan in 2024 nog steeds lager was dan in 2019.

([14]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 234 en punt 237.
([15]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 239.
([16]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 241.
([17]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, punt 7.22.
([18]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 241.
([19]) Zie de openbare versie van de klacht, tabel na punt 239.
([20]) Zie de openbare versie van de klacht, punten 398-399.

(30) Nippon Steel, JFE en Kobe baseerden zich op een extractie met inbegrip van de invoer uit de Republiek Korea ("Korea", aangeduid met de statistische code van Japan 103) in Japan, en niet uit de VRC (aangeduid met de statistische code van Japan 105) in Japan. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

1.4.1.2. Argumenten met betrekking tot de kostengerelateerde bijzondere marktsituatie in Vietnam

(31) De handelsbeschermingsautoriteit van Vietnam (Trade Remedies Authority of Vietnam, "TRAV") voerde aan dat het bewijsmateriaal in de klacht onjuist en verouderd was wat betreft de situatie van de bedrijfstak voor koudgewalste platte staalproducten in Vietnam. De TRAV verduidelijkte dat de Vietnamese overheid niet deelnam aan afdeling 20 van het Canadese rapport en dat de vaststellingen waren gebaseerd op beschikbare gegevens en dat de vaststellingen werden tenietgedaan door twee latere nieuwe onderzoeken, namelijk met betrekking tot gelaste buizen van koolstofstaal 3 ([21]) en roestwerend staal 2 ([22]).

(32) In de klacht werd bewijsmateriaal verstrekt over verschillende maatregelen in Vietnam die van invloed waren op de productiekosten van koudgewalste platte staalproducten ([23]). De klacht bevatte derhalve voldoende bewijsmateriaal waaruit bleek dat er maatregelen van kracht waren die tot een bijzondere marktsituatie in Vietnam zouden kunnen leiden, en de Commissie heeft het argument afgewezen. Bij het onderzoek zal worden vastgesteld of dergelijke maatregelen nog steeds van kracht zijn en, in voorkomend geval, wat de gevolgen ervan zijn voor de productiekosten van koudgewalste platte staalproducten.

1.4.1.3. Argumenten met betrekking tot de deugdelijke vergelijking

(33) POSVIET en Tatmetal herinnerden aan de conclusies van het WTO-panel in de zaak Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, die luidden dat de formulering "deugdelijke vergelijking" een beoordeling van de vergelijking van de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen vereist en dat een dergelijke beoordeling van de vergelijkbaarheid verschilde van de vraag of er sprake was van een bijzondere marktsituatie. Zelfs als er sprake was van een bijzondere marktsituatie (wat niet het geval is), kon derhalve niet worden aangenomen dat de binnenlandse verkoop een deugdelijke vergelijking onmogelijk maakte. Met betrekking tot de conclusies van het WTO-panel voerden POSVIET en Tatmetal aan dat de klacht geen bewijsmateriaal bevatte waaruit bleek dat de binnenlandse prijzen in de betrokken landen een deugdelijke vergelijking onmogelijk maakten.

(34) De Commissie merkte op dat de klacht voldoende bewijsmateriaal bevatte waaruit bleek dat de winsten van de binnenlandse producenten in de vijf betrokken landen onder druk stonden als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit, waardoor de binnenlandse prijzen op die respectieve binnenlandse markten kunstmatig werden verlaagd. De vermeende bijzondere marktsituatie had derhalve alleen gevolgen voor de binnenlandse prijzen, waardoor een deugdelijke vergelijking tussen de binnenlandse prijzen en de uitvoer niet mogelijk was. Het argument werd afgewezen.

(35) De Taiwanese autoriteiten herinnerden er ook aan dat, om zich op het bestaan van een bijzondere marktsituatie te kunnen beroepen, moet worden aangetoond dat een dergelijke situatie tot gevolg had dat de binnenlandse verkoop ongeschikt werd om een deugdelijke vergelijking met de uitvoerprijs mogelijk te maken. Zij voerden derhalve aan dat geen van de in de klacht verstrekte bewijzen erop wees dat de bijzondere marktsituatie een deugdelijke vergelijking in de weg stond. Volgens de Taiwanese autoriteiten werden op basis van het bewijsmateriaal in de klacht alle winsten van staalproducenten wereldwijd beïnvloed door de bijzondere marktsituatie als gevolg van de wereldwijde overcapaciteit, met als gevolg dat de bijzondere marktsituatie een deugdelijke vergelijking niet in de weg zou staan.

(36) De Commissie merkte op dat de klacht voldoende bewijsmateriaal bevatte dat de winsten van de binnenlandse producenten in Taiwan onder druk stonden als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit, waardoor de binnenlandse prijzen in Taiwan kunstmatig werden verlaagd, en niet als gevolg van de wereldwijde overcapaciteit. De vermeende bijzondere marktsituatie had derhalve alleen gevolgen voor de binnenlandse prijzen, waardoor een deugdelijke vergelijking tussen de binnenlandse prijzen en de uitvoer niet mogelijk was. Het argument werd derhalve afgewezen.

(37) Nippon Steel, JFE en Kobe voerden aan dat het vereiste dat de bijzondere marktsituatie, indien vastgesteld, de binnenlandse verkoop ondeugdelijk moet maken voor een vergelijking met de uitvoerprijs, in de klacht niet is besproken.

([21]) CSWP3 2018 IN FD SOR 31 januari 2019.
([22]) COR2 2019 IN FD SOR 30 oktober 2020.
([23]) Zie punt 4.4.1 van de openbare versie van de klacht.

(38) De Commissie merkte op dat het vereiste van een deugdelijke vergelijking in de klacht in herinnering wordt gebracht ([24]) en de berekening van de normale waarde door middel van een winstcorrectie ondersteunt. Dit argument werd derhalve afgewezen.

1.4.1.4. Andere argumenten met betrekking tot de bijzondere marktsituatie

(39) De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat staalproducenten in Taiwan vaak verticaal geïntegreerd waren en dus niet afhankelijk waren van de invoer van grondstoffen uit de VRC. Dankzij deze structuur kon de Taiwanese bedrijfstak, geconfronteerd met invoer uit derde landen, concurrerend blijven.

(40) De Taiwanese autoriteiten voerden ook aan dat Taiwan een markteconomie is waar de prijzen worden vastgesteld volgens normale mededingingsvoorwaarden, zonder overheidsingrijpen. De Commissie moet zich dus baseren op de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten, zoals zij heeft gedaan in het meest recente onderzoek naar de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit onder meer Taiwan ([25]). De autoriteiten van Taiwan wezen erop dat in het verzoek en het bericht van opening van het nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van deze antidumpingmaatregelen, dat ten tijde van het huidige onderzoek nog liep, geen melding werd gemaakt van een bijzondere marktsituatie in Taiwan, een gebrek aan representativiteit van de binnenlandse verkoop of winstverstoringen.

(41) Daarnaast voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de vaststelling van een bijzondere marktsituatie niet kan worden gebaseerd op mondiale prijsverschijnselen die worden veroorzaakt door een derde land waarop het onderzoek geen betrekking heeft. De Taiwanese autoriteiten uitten hun bezorgdheid over de naleving van de WTO-regels bij een dergelijke interpretatie van het begrip "bijzondere marktsituatie", met name als een dergelijke interpretatie niet werd ondersteund door duidelijk bewijs van staatsinmenging en daaruit voortvloeiende marktverstoringen die specifiek zijn voor de Taiwanese markt. In dit verband verwezen de Taiwanese autoriteiten naar een precedent waarin een bijzondere marktsituatie in verband werd gebracht met identificeerbare vormen van overheidsinvloed ([26]), alsook naar een zaak waarin de Commissie een argument inzake het bestaan van een bijzondere marktsituatie met betrekking tot een staalproduct verwierp ([27]).

(42) In dit verband voerde Eurofer aan dat de doorslaggevende factor niet de aard van de situatie zelf is, maar het effect en de impact ervan op de markt. Concreet is het niet de Chinese overcapaciteit zelf die een bijzondere situatie creëert, maar veeleer het effect ervan op elk van de betrokken landen.

(43) Nippon Steel, JFE en Kobe voerden aan dat Japan niet bijzonder kwetsbaar was voor de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC omdat het in de klacht vermelde aandeel lager was dan dat in Taiwan of Vietnam.

(44) Nippon Steel, JFE en Kobe voegden daaraan toe dat de Japanse bedrijfstak systematisch wordt beschermd tegen de gevolgen van de Chinese overcapaciteit door de door de Japanse overheid ingestelde handelsbeschermingsmaatregelen, en verwezen naar een aantal maatregelen en de voortdurende monitoring door de Japanse overheid.

(45) Eurofer betwistte deze lezing en stelde dat een dergelijke bescherming niet voldoende was geweest om de bezorgdheid van de Japanse industrie weg te nemen door te verwijzen naar een aantal publieke verklaringen van vertegenwoordigers van Japanse staalondernemingen en handelsondernemingen.

(46) Nippon Steel, JFE en Kobe voerden ook aan dat de Japanse staalmarkt structureel afgeschermd was van de penetratie van Chinese invoer als gevolg van de vraag van de consument naar een hoogwaardig product, dat de Chinese bedrijfstak doorgaans niet aanbiedt, met name in de Japanse automobielsector, en van de zeer specifieke manier waarop zaken worden gedaan op de Japanse markt, die wordt gekenmerkt door de betrokkenheid van handelsondernemingen, die langdurige en zeer nauwkeurig omschreven betrekkingen met de Japanse producenten hebben ontwikkeld.

([24]) Zie de openbare versie van de klacht, punten 58 en 191.

([25]) Uitvoeringsverordening (EU) 2020/508 van de Commissie van 7 april 2020 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit Indonesië, de Volksrepubliek China en Taiwan (PB L 110 van 8.4.2020, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/508/oj).

([26]) Panelverslag, EU — Cost Adjustment Methodologies II (Russia), punt 7.40.

([27]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919 van de Commissie van 25 september 2025 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op bepaalde warmgewalste platte producten van ijzer, van niet-gelegeerd staal of van ander gelegeerd staal van oorsprong uit Egypte, Japan en Vietnam en tot beëindiging van het onderzoek naar de invoer van die producten uit India (PB L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), overwegingen 132-137.

(47) Nippon Steel voerde in de vertrouwelijke versie van zijn opmerkingen ook aan dat de binnenlandse prijzen in Japan vanwege de in de overwegingen 44 en 46 beschreven kenmerken van de Japanse markt kunstmatig hoger waren.

(48) Nippon Steel, JFE en Kobe wezen er ook op dat de Japanse bedrijfstak niet bijdroeg tot de wereldwijde overcapaciteit in de staalsector, aangezien op basis van gegevens van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling ("OESO") de binnenlandse staalcapaciteit in Japan tussen 2019 en 2024 afnam, anders dan in Vietnam, waar de capaciteit toenam. Bovendien heeft de Japanse overheid op internationaal niveau deelgenomen aan trilaterale besprekingen met de Unie en de Verenigde Staten van Amerika om de wereldwijde overcapaciteit voor staal aan te pakken, en is zij van oudsher een proactief lid van het Global Forum on Steel Excess Capacity ("GFSEC").

(49) De TRAV voerde aan dat de bewering in de klacht dat de aanwezigheid van Chinese koudgewalste platte producten in Vietnam tegen lage prijzen binnenlandse producenten van koudgewalste platte producten dwong hun binnenlandse verkoopprijzen tot een onhoudbaar niveau te verlagen om te concurreren met de prijzen van Chinese koudgewalste platte producten, feitelijk onjuist was, aangezien de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC in Vietnam sinds 2020 aan antidumpingrechten is onderworpen en de maatregelen in december 2025 zijn verlengd.

(50) De Japanse overheid verzocht om een passende vergelijking van de binnenlandse verkoopprijs en de uitvoerprijs. In dit verband voerden Nippon Steel, JFE en Kobe ook aan dat, zelfs indien de Commissie het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de Japanse markt zou vaststellen, dit niet automatisch in de weg zou staan aan een deugdelijke vergelijking van de binnenlandse prijs en de uitvoerprijs, omdat de verdringing door de Chinese overcapaciteit in de staalsector zowel de Japanse markt als de markt van de Unie in dezelfde mate heeft getroffen. Volgens hen vloeit dit voort uit de aard van de vermeende bijzondere marktsituatie, aangezien de overcapaciteit in de staalsector, en met name in de VRC, wereldwijd effecten op en gevolgen voor de wereldeconomie heeft, zoals de klager erkent. Om dit te staven, vergeleken zij het totale volume van de invoer van koudgewalste platte staalproducten in Japan en in de Unie en verklaarden zij dat dit vergelijkbaar was. Volgens hen is ook de bescherming tegen invoer uit de VRC vergelijkbaar. Zij betogen dat Japan wordt beschermd door de in de overwegingen 44 en 46 vermelde factoren, terwijl de Unie wordt beschermd door antidumpingrechten op koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit onder meer de VRC ([28]) en door vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van bepaalde staalproducten ([29]). Volgens hen zijn deze maatregelen echter ondoeltreffend gebleken om de overcapaciteit aan te pakken, aangezien het verbruik in de Unie is gedaald terwijl de volumes van de tariefcontingenten zijn toegenomen door de jaarlijkse liberalisering. Dit zou worden bevestigd door het voorstel van de Commissie om de negatieve handelsgerelateerde gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit op de staalmarkt van de Unie aan te pakken ([30]).

(51) Daarentegen achtte Eurofer een deugdelijke vergelijkende analyse in de omstandigheden van dit geval overbodig, omdat niet dezelfde bijzondere marktsituatie van invloed is op de uitvoerprijzen, maar een ander economisch verschijnsel (d.w.z. het effect van de Chinese overcapaciteit op de markt van de Unie). Volgens Eurofer bestond dumping precies uit de keuze om de uitvoerprijzen op een lager niveau dan de normale waarde vast te stellen, ondanks de economische dynamiek op de uitvoermarkten. Bovendien voert de Commissie een dergelijke parallelle analyse niet om andere redenen uit dan voor de berekening van de normale waarde. Indien de Commissie bijvoorbeeld van oordeel is dat alle binnenlandse verkopen met verlies worden verkocht en als zodanig niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvinden, kan zij niet besluiten feitelijke verkoopgegevens te gebruiken omdat alle verkopen op de markt van de Unie ook met verlies worden verkocht. Eurofer is van mening dat dit laatste element irrelevant is.

([28]) Laatstelijk opgelegd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068 van de Commissie van 26 oktober 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China en de Russische Federatie naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2068/oj).

([29]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/159 van de Commissie van 31 januari 2019 tot instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde staalproducten (PB L 31 van 1.2.2019, blz. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([30]) Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad waarmee de negatieve handelsgerelateerde gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit op de staalmarkt van de Unie wordt aangepakt (COM(2025) 726 final, 7.10.2025).

(52) Daarnaast voerden Nippon Steel, JFE, Kobe en Tatmetal aan dat zelfs indien aan de voorwaarden van artikel 2, lid 3, van de basisverordening was voldaan, de Commissie de werkelijke winst van Nippon Steel en Tatmetal op hun binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties overeenkomstig de aanhef van artikel 2, lid 6, niet buiten beschouwing kon laten, aangezien artikel 2, lid 3, de Commissie alleen toestond de normale waarde te berekenen. Volgens hen moet de Commissie, indien er feitelijke gegevens beschikbaar zijn over de productie en de verkoop in het kader van normale handelstransacties, deze gegevens immers gebruiken om het bedrag van de winst vast te stellen, zoals door het Hof is uitgelegd in het arrest Goldstar/Raad ([31]) en door verschillende WTO-uitspraken ([32]). Volgens hen kon de winst op de werkelijke binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties bij de berekening van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 6, van de basisverordening alleen buiten beschouwing worden gelaten indien er geen binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden. In dit verband kon de Commissie normale handelstransacties niet verwarren met een bijzondere marktsituatie om de winst op de binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties buiten beschouwing te laten, aangezien het hier om twee verschillende begrippen zou gaan, zoals blijkt uit het gebruik van de term "of" tussen beide in artikel 2, lid 3, van de basisverordening. Op basis van het arrest NutraSweet/Raad ([33]) voerden Nippon Steel, JFE en Kobe aan dat het criterium van normale handelstransacties betrekking had op de aard van de verkopen zelf en niet op die van de markt waarop een onderneming actief was. Nippon Steel, JFE, Kobe en Tatmetal verwezen ook naar het arrest Raad/Alumina ([34]). Het feit dat dit zou kunnen leiden tot een door berekening vastgestelde normale waarde die gelijk is aan de binnenlandse verkoopprijzen die wegens de bijzondere marktsituatie buiten beschouwing zijn gelaten, zou volgens Nippon Steel, JFE en Kobe, die naar de zaak Hansol verwezen ([35]), irrelevant zijn.

(53) Eurofer was het daar niet mee eens en was van mening dat de binnenlandse verkoop op een markt die door een bijzondere marktsituatie werd beïnvloed, niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvond, waardoor de Commissie zich niet op de werkelijke prijzen kon baseren. Eurofer voerde ook aan dat noch het arrest Raad/Alumina, noch het arrest NutraSweet/Raad de conclusie staafde dat het criterium van normale handelstransacties betrekking had op *de* aard van de verkopen zelf en niet op die van de markt waarop een onderneming actief is.

(54) Nippon Steel herhaalde dat Eurofer de begrippen normale handelstransacties en bijzondere marktsituatie, die in artikel 2, lid 3, van de basisverordening verschillend waren, door elkaar haalde, en dat het punt dat het criterium van normale handelstransacties betrekking had op de aard van de verkoop zelf, duidelijk werd gemaakt in het arrest NutraSweet/Raad ([36]). In Verordening (EG) nr. 1972/2002 van de Raad ([37]), waarbij het begrip bijzondere marktsituatie voor het eerst in de basisverordening werd ingevoerd, werd daarentegen aangegeven dat de beleidsvisie die ten grondslag lag aan de invoering van de bijzondere marktsituatie, erin bestond de nadruk te leggen op bredere, structurele omstandigheden op een markt, in plaats van op de verkoop door een specifieke onderneming ([38]). Voorts wees Nippon Steel erop dat in artikel 2, lid 6, van de basisverordening, niet naar de bijzondere marktsituatie wordt verwezen en dat in plaats daarvan de term "normale handelstransacties" wordt

([31]) Arrest van het Hof van Justitie van 13 februari 1992, Goldstar/Raad, C-105/90, ECLI:EU:C:1992:69, punten 35-38.

([32]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS603/R en add.1, aangenomen op 26 april 2024, punten 7.115 en 7.116; panelverslag, Pakistan — Anti-Dumping Measures on Biaxially Oriented Polypropylene Film from the United Arab Emirates, WT/DS538/R en add.1, verspreid onder de WTO-leden op 18 januari 2021, beroep ingesteld op 22 februari 2021, punten 7.147 en 7.148; verslag van de Beroepsinstantie, European Communities — Anti-Dumping Duties on Imports of Cotton-Type Bed Linen from India, WT/DS141/AB/R, aangenomen op 12 maart 2001, DSR 2001: V, blz. 2049, punt 81, en verslagen van de Beroepsinstantie, China — Measures Imposing Anti-Dumping Duties on High-Performance Stainless Steel Seamless Tubes ("HP-SSST") from Japan/China — Measures Imposing Anti-Dumping Duties on High-Performance Stainless Steel Seamless Tubes ("HP-SSST") from the European Union, WT/DS454/AB/R en add.1/WT/DS460/AB/R en add.1, vastgesteld op 28 oktober 2015, DSR 2015:IX, blz. 457, punten 5.25-5.27.

([33]) Arrest van het Hof van Justitie van 3 mei 2001, Ajinomoto Co., Inc. en The NutraSweet Company/Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen, gevoegde zaken C-76/98 P en C-77/98 P, ECLI:EU:C:2001:234, punt 38.

([34]) Arrest van het Hof van Justitie van 1 oktober 2014, Raad van de Europese Unie/Alumina d.o.o., C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, punt 30.

([35]) Beschikking van het Gerecht van 13 juni 2024, Hansol Paper Co. Ltd/Europese Commissie, T-199/23, ECLI:EU:T:2024:388, punt 63.

([36]) Gevoegde zaken C-76/98 P en C-77/98 P, NutraSweet/Raad, punt 38.

([37]) Verordening (EG) nr. 1972/2002 van de Raad van 5 november 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 384/96 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1972/oj).

([38]) Verordening (EG) nr. 1972/2002, overweging 3.

gebruikt. Nippon Steel voerde ook aan dat de winsten op de verkoop in het kader van normale handelstransacties moesten worden gebruikt, op basis van het verslag van het panel in de zaak EC — Salmon (Norway) ([39]). Nippon Steel voerde aan dat de Commissie, zelfs in gevallen waarin de verkoop van een bepaald product van onvoldoende omvang is om het gebruik van de binnenlandse verkoop te rechtvaardigen, nog steeds de winstgevendheid van de verkoop in het kader van normale handelstransacties zou gebruiken, overeenkomstig artikel 2, lid 6, en het arrest PT Musim Mas/Commissie ([40]). Volgens Nippon Steel moet dit ook gelden wanneer de binnenlandse prijzen buiten beschouwing worden gelaten vanwege een bijzondere marktsituatie en de klager niet heeft aangetoond dat de binnenlandse verkoop van de Japanse producenten niet in het kader van normale handelstransacties plaatsvond.

(55) Voorts voerden Nippon Steel, JFE en Kobe aan dat, mocht de Commissie niettemin besluiten gebruik te maken van artikel 2, lid 6, punt c), zij verplicht zou zijn het winstplafond te berekenen om ervoor te zorgen dat het niet wordt overschreden, zoals het panel in de zaken EU — Footwear (China) ([41]) en EU — Biodiesel (Indonesia) ([42]) in herinnering heeft gebracht. De Commissie moet de belanghebbenden dus een indicatie geven van wat het plafond is en hoe zij het heeft vastgesteld. Tot slot herinnerden zij eraan dat met "normaal gerealiseerde winst" winsten worden bedoeld die regelmatig of gewoonlijk worden gerealiseerd.

(56) In dit verband voerde Eurofer aan dat de Commissie een beroep moest doen op punt c), omdat punt a) niet kon worden gebruikt omdat de bijzondere marktsituatie van invloed was op alle verkoop, en punt b) niet kon worden gebruikt omdat de verstorende effecten van de Chinese overcapaciteit op staalproducten van toepassing konden zijn op een breed scala aan staalproducten en geen andere producten voldoende gelijkenis vertoonden met de specifieke kenmerken van koudgewalste platte staalproducten.

(57) Nippon Steel heeft opmerkingen ingediend die alleen in de vertrouwelijke versie zijn opgenomen, met betrekking tot mogelijke toe te passen winsten.

(58) JSW Steel Limited en zijn verbonden ondernemingen ("JSW") waren het niet eens met de klager dat artikel 2, lid 3, van de basisverordening een rechtsgrondslag bood om de kosten voor de berekening van de normale waarde te corrigeren, zelfs indien de Commissie een bijzondere marktsituatie in India vaststelde. JSW voerde aan dat, op grond van de basisverordening, bij het bestaan van een bijzondere marktsituatie overeenkomstig artikel 2, lid 3, ervan, alleen de door berekening vastgestelde normale waarde, berekend op basis van de productiekosten, in plaats van de werkelijke verkoopprijzen zou mogen worden gebruikt.

(59) JSW voerde aan dat de vaststelling van een bijzondere marktsituatie op de Indiase markt in het algemeen niet zou volstaan en dat de Commissie zou moeten aantonen dat JSW daadwerkelijk door de vermeende bijzondere marktsituatie werd getroffen. Voorts voerde JSW aan dat het door geen van de vermeende bijzondere marktsituaties werd getroffen.

(60) Wat ijzererts betreft, voerde JSW aan dat er geen uitvoerbeperkingen waren voor ijzererts met een ijzergehalte van minder dan 58 % en dat de klager niet had aangetoond hoe maatregelen in India de binnenlandse prijs van ijzererts hadden gedrukt ten opzichte van de uitvoerprijs. JSW voerde ook aan dat met betrekking tot ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 % de hoeveelheden die JSW had ingevoerd, niet door een eventuele bijzondere marktsituatie werden beïnvloed. Voorts voerde JSW ook aan dat de prijs waartegen JSW binnenlands ijzer met een ijzergehalte van meer dan 58 % kocht, in overeenstemming was met de invoerprijs. Tot slot voerde JSW met betrekking tot het interne gebruik van ijzererts aan dat de door hem betaalde prijs hoger was dan de marktprijs en dat het enige voordeel voor JSW van het interne gebruik de voorzieningszekerheid was.

(61) Wat kolen betreft, voerde JSW aan dat in de klacht geen onderscheid werd gemaakt tussen cokeskool, een rechtstreekse input in het staalproductieproces, en niet-cokeskool, die bij energieproductie wordt gebruikt. JSW voerde aan dat, aangezien deze twee producten niet onderling verwisselbaar waren en de markten voor deze twee producten verschillend waren, de Commissie het argument dat er in India een bijzondere marktsituatie voor kolen bestond, buiten beschouwing moest laten. JSW voerde ook aan dat het de meeste cokeskool die het nodig had, invoerde, aangezien er onvoldoende binnenlandse cokeskool beschikbaar was en de kwaliteit ervan ontoereikend was voor de staalproductie. Tot slot voerde JSW aan dat de aankoopprijzen van JSW voor cokeskool vergelijkbaar waren met de internationale prijzen, waaruit bleek dat het binnenlandse beleid geen neerwaarts effect had op de Indiase invoerprijzen.

([39]) Panelverslag, European Communities — Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway, WT/DS337/R, aangenomen op 15 januari 2008, en Corr.1, DSR 2008:I, blz. 3, punt 7.298.
([40]) Arrest van het Gerecht van 2 juli 2025, PT Musim Mas/Commissie, T-176/23, ECLI:EU:T:2025:662, punt 116.
([41]) Panelverslag, European Union — Anti-Dumping Measures on Certain Footwear from China, WT/DS405/R, aangenomen op 22 februari 2012, DSR 2012:IX, blz. 4585, punten 7.299 en 7.300.
([42]) Panelverslag, European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia, WT/DS480/R en add.1, aangenomen op 28 februari 2018, DSR 2018:II, blz. 605, punt 7.51.

(62) Wat schroot betreft, voerde JSW aan dat de bewering van een bijzondere marktsituatie voor kolen in tegenspraak was met een bijzondere marktsituatie voor schroot, aangezien een bijzondere marktsituatie voor kolen de vraag naar schroot zou hebben verminderd. JSW voerde aan dat de klager niet heeft aangetoond hoe de Indiase maatregelen met betrekking tot schroot, zoals het uitvoerrecht van 15 %, hebben bijgedragen tot lagere schrootprijzen. JSW voerde ook aan dat verschillende andere landen, waaronder de Unie, ook maatregelen hadden genomen om het gebruik van schroot te ondersteunen en dat de klager niet had aangetoond hoe de Indiase maatregelen bijzonder of onderscheidend waren, wat volgens JSW noodzakelijk was om een bijzondere marktsituatie vast te stellen.

(63) JSW voerde aan dat zelfs als er sprake was van een bijzondere marktsituatie, de Commissie moest beoordelen of de bijzondere marktsituatie een deugdelijke vergelijking tussen de binnenlandse verkoop en de uitvoer mogelijk zou maken. JSW voerde verder aan dat JSW dezelfde productiekosten had, ongeacht of het betrokken product op de binnenlandse markt werd verkocht of werd uitgevoerd. JSW voerde ook aan dat de relevante inputs in de oven werden geladen zonder onderscheid te maken naar de bron ervan, wat verder wordt bevestigd door het feit dat de productielijnen bij de productie van upstreamproducten zoals warmgewalste rollen niet wisten of de rollen verder zouden worden verwerkt tot koudgewalste platte staalproducten of als zodanig zouden worden verkocht.

(64) JSW was het niet eens met de beweringen van de klager dat grote hoeveelheden Chinese invoer van het onderzochte product de prijzen op de Indiase binnenlandse markt hadden gedrukt, waardoor het vermogen van Indiase producenten om met winst te verkopen werd ondermijnd, en dat de Indiase producenten als gevolg daarvan hun productie naar de markt van de Unie hadden verlegd. JSW voerde aan dat dit door de klager aangevoerde verdringingseffect niet specifiek was voor India en geen aantoonbare gevolgen had voor de prijzen, de handelspatronen of de winstgevendheid van Indiase producenten. JSW voerde verder aan dat zijn winst op de binnenlandse markt niet was beïnvloed door de Chinese overcapaciteit en dat zijn verkoopvolume hoog bleef, zowel op de binnenlandse markt als op de uitvoermarkten. Wat de prijzen betreft, voerde JSW aan dat de trend op de binnenlandse markt vergelijkbaar was met die op de uitvoermarkten. Daarnaast voerde JSW aan dat de invoer uit de VRC zeer laag is in vergelijking met andere landen van invoer (3-12 % van de totale invoer), dat de invoer uit de VRC slechts 0,2-0,3 % van het binnenlandse verbruik vertegenwoordigt en dat de tendensen van de invoer uit de VRC achterblijven bij de tendensen van het binnenlandse verbruik. Tot slot voerde JSW aan dat India handelsbeschermingsmaatregelen ten aanzien van het onderzochte product had ingesteld.

(65) JSW voerde aan dat artikel 2, lid 3, van de basisverordening vereiste dat de vermeende bijzondere marktsituatie de binnenlandse prijs ondeugdelijk moest maken voor een vergelijking met de uitvoerprijs. JSW voerde verder aan dat deze twee prijzen vergelijkbaar waren, aangezien India doeltreffende handelsbeschermingsmaatregelen ten aanzien van het onderzochte product had ingesteld en, anders dan veel andere landen, te maken had met een toegenomen binnenlandse vraag.

(66) JSW was het niet eens met de klacht dat als er een bijzondere marktsituatie wordt vastgesteld, de Commissie de winst zou kunnen corrigeren bij de vaststelling van de normale waarde. JSW voerde aan dat de Commissie geen rechtsgrondslag heeft om de werkelijke winst die JSW op zijn binnenlandse verkoop heeft gemaakt, buiten beschouwing te laten bij de berekening van de normale waarde. Tot slot voegde JSW daaraan toe dat zelfs indien de Commissie zich zou baseren op artikel 2, lid 6, van de basisverordening, zij de belanghebbenden moet meedelen wat het plafond is en dit moet vaststellen om ervoor te zorgen dat het gebruikte winstbedrag niet hoger is dan de winst die andere exporteurs of producenten normaliter maken op de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

(67) De TRAV voerde aan dat de Unie in een recent antidumpingonderzoek van de Unie betreffende de invoer van warmgewalste platte staalproducten uit Vietnam het bestaan van verstoringen van de grondstoffen niet kon vaststellen. De TRAV voerde aan dat dezelfde conclusie van toepassing was op koudgewalst plat staal, aangezien koudgewalst plat staal wordt geproduceerd uit warmgewalst staal. De TRAV voerde aan dat de klacht juridische en feitelijke onjuistheden bevatte. De TRAV voerde voorts aan dat het Vietnamese beleid inzake de uitvoer van mineralen bedoeld is om een duurzaam beheer en een efficiënt gebruik van de natuurlijke hulpbronnen van het land te waarborgen, in volledige overeenstemming met de nationale wetgeving en internationale verbintenissen, zoals artikel XX van de GATT 1994.

(68) POSVIET voerde ook aan dat de Commissie in het antidumpingonderzoek betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platte staalproducten van oorsprong uit Vietnam, Japan, India en Egypte ("onderzoek naar warmgewalste platte staalproducten") ([43]) heeft geconcludeerd dat het bestaan van een bijzondere marktsituatie in Vietnam niet kon worden vastgesteld. De TRAV voerde aan dat het grootste deel van de warmgewalste platte staalproducten die door de Vietnamese binnenlandse bedrijfstak worden gebruikt, ingekocht wordt bij binnenlandse producenten, zoals Hoa Phat Dung Quat Steel Corporation of Formosa Ha Tinh Steel Corporation. POSVIET voerde voorts aan dat, aangezien de klacht in dit onderzoek op hetzelfde bewijsmateriaal was gebaseerd, onder meer met betrekking tot de binnenlandse prijzen van cokeskool, ijzererts en staalschroot, de Commissie het nu ook ontoereikend zou moeten achten om het bestaan van een bijzondere marktsituatie in Vietnam vast te stellen. POSVIET verwees ook naar de bevindingen van het Gerecht in de zaak Biodiesel ([44]), die betrekking hadden op de beoordeling door de Commissie van het effect van het Indonesische gedifferentieerde belastingstelsel voor export (DET, Differential Export Tax) op de binnenlandse prijzen van ruwe palmolie en de daaraan verbonden voorwaarden die moeten worden aangetoond voor de verstoorde prijzen van grondstoffen op de binnenlandse markt.

(69) Met betrekking tot de maatregelen inzake ijzererts, staalschroot en cokeskool voerden de TRAV en POSVIET aan dat de klager geen bewijsmateriaal heeft verstrekt waaruit blijkt dat deze maatregelen daadwerkelijk hebben geleid tot verstoringen op de binnenlandse markt voor grondstoffen en dat het enkele bestaan van uitvoerbelastingen of andere beleidsinitiatieven niet automatisch de bevinding kan rechtvaardigen dat de prijzen kunstmatig laag zijn. De TRAV en POSVIET waren het er ook niet mee eens dat verticaal geïntegreerde ondernemingen en de campagne "Vietnamese mensen geven prioriteit aan het gebruik van Vietnamese producten" een bijzondere marktsituatie vormden. De TRAV weigerde ook elke betrokkenheid bij het beheer en de prijsstelling van ondernemingen die zich bezighouden met de productie en uitvoer van koudgewalste platte staalproducten en verduidelijkte dat de "Strategie voor de ontwikkeling van de staalindustrie tot 2030 met een visie voor 2050" in 2018 werd stopgezet. Tot slot was POSVIET het er niet mee eens dat het feit dat de prijzen van warmgewalste platte staalproducten in de VRC kunstmatig laag waren, wat niet het geval is, betekende dat de prijzen van warmgewalste platte staalproducten in Vietnam louter door de handel kunstmatig laag waren.

(70) De opmerkingen van de belanghebbenden in de overwegingen 39 tot en met 69 waren irrelevant voor de opening van het onderzoek. Al deze opmerkingen hadden immers betrekking op kwesties die alleen tijdens het onderzoek konden worden vastgesteld en niet op het bewijsmateriaal in de klacht. Bijgevolg heeft de Commissie er nota van genomen. De bevindingen van de Commissie in het onderzoek naar al die kwesties tijdens het onderzoek worden, in voorkomend geval, verstrekt in de overeenkomstige punten van deze verordening.

1.4.2. *Argumenten met betrekking tot de invoervolumes en cumulatie*

(71) Verschillende belanghebbenden, namelijk de Turkse overheid, POSVIET, Nippon Steel & JP en de Taiwanese ondernemingen, betwistten de toereikendheid en vergelijkbaarheid van de invoervolumes voor cumulatie.

(72) De Turkse overheid en Nippon Steel & JP voerden aan dat de invoer niet aanzienlijk was in de zin van artikel 5, lid 7, en artikel 3, lid 4, van de basisverordening, en verwezen daarbij naar lage of fluctuerende marktaandelen. POSVIET voerde evenzo aan dat de invoer verwaarloosbaar was. Zij voerden ook aan dat de uitvoerniveaus structureel beperkt waren en dat cumulatie niet passend was vanwege verschillen in invoervoorwaarden, productkenmerken en concurrentiesituaties.

(73) De Commissie was van oordeel dat in het stadium van de opening van het onderzoek op grond van artikel 5, lid 3, van de basisverordening voldoende bewijs van invoer moest worden geleverd, maar geen sluitende beoordeling van de precieze gevolgen ervan was vereist.

(74) De klacht bevat voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de invoer uit de betrokken landen de markt van de Unie in aanzienlijke hoeveelheden is binnengekomen en onder vergelijkbare mededingingsvoorwaarden met het product van de Unie concurreert, aangezien zowel de ingevoerde producten als de producten van de Unie voor dezelfde eindgebruikers zijn bestemd en zich op vergelijkbare marktsegmenten richten, waardoor rechtstreekse onderlinge substitueerbaarheid wordt gewaarborgd.

([43]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919.

([44]) Zaken T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Raad en T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Raad, arrest van het Gerecht van 15 september 2016 ("Biodiesel"). Zie ook de zaken T-112/14 tot en met T-116/14 en T119/14, arrest van het Gerecht van 15 september 2016.

(75) Bovendien zijn er in dit stadium geen aanwijzingen dat cumulatie de schadeanalyse zou verstoren. Daarentegen wijst het voorlopige bewijsmateriaal erop dat de betrokken invoer tegelijk op de markt van de Unie aanwezig is en gelijktijdige prijsdruk uitoefent.

(76) Bijgevolg is in de openingsfase aan de voorwaarden voor cumulatie voldaan. De argumenten werden derhalve afgewezen.

(77) Na de mededeling van feiten en overwegingen herhaalden Nippon Steel Corporation, JFE Steel Corporation en Kobe Steel, Ltd (de "Japanse producenten") hun argumenten betreffende de toereikendheid en vergelijkbaarheid van de invoervolumes met het oog op cumulatie. Zij waren van mening dat de Commissie onvoldoende op deze argumenten was ingegaan en verzochten om deze in de definitieve bevindingen te behandelen. In dit verband voerden verschillende belanghebbenden uit landen waarvoor geen bijzondere marktsituatie werd vastgesteld die van invloed was op de betrouwbaarheid van de binnenlandse verkoopprijzen, aan dat hun invoer niet cumulatief had mogen worden beoordeeld, met invoer uit de andere betrokken landen. Zij voerden aan dat, aangezien in bepaalde andere landen een bijzondere marktsituatie werd vastgesteld, de Commissie de invoer uit hun landen van oorsprong niet had mogen cumuleren met de invoer uit de door een bijzondere marktsituatie getroffen landen, zonder dit verschil naar behoren in aanmerking te nemen bij de cumulatieve beoordeling.

(78) De Commissie merkte op dat voor de vaststelling van de normale waarde een bijzondere marktsituatie wordt beoordeeld. Deze beoordeling houdt geen verband met de afzonderlijke evaluatie op grond van artikel 3, lid 4, die betrekking heeft op de concurrentieverhoudingen tussen ingevoerde producten op de markt van de Unie en tussen die invoer en de bedrijfstak van de Unie. Artikel 2, lid 3, is gericht op de situatie op de binnenlandse markt van de landen van uitvoer; Artikel 3, lid 4, heeft betrekking op de mededinging binnen de Unie. Daarom wijzen de bevindingen met betrekking tot een bijzondere marktsituatie voor sommige landen van uitvoer op zich niet op verschillende marktgedragingen op de markt van de Unie.

(79) De Commissie merkte ook op dat voor cumulatie moet worden vastgesteld of de ingevoerde producten vergelijkbare fysieke kenmerken en onderling verwisselbare eindtoepassingen hebben, en of exporteurs vergelijkbare marktgedragingen vertonen en een vergelijkbare concurrentieverhouding met de bedrijfstak van de Unie hebben. Deze beoordeling is gebaseerd op elementen zoals gelijktijdige aanwezigheid op de markt, vergelijkbare prijsstelling, overlappende verkoopkanalen en afnemers, en vergelijkbare trends in invoervolumes en marktaandelen. Uit het onderzoek is gebleken dat de invoer uit Japan en de andere betrokken landen in het onderzoektijdvak op de markt van de Unie aanwezig was, op dezelfde eindgebruikers en marktsegmenten was gericht, rechtstreeks verwisselbaar was met het product van de Unie en gelijktijdige prijsdruk uitoefende.

(80) De Commissie bevestigde derhalve dat deze invoer in de cumulatieve schadeanalyse was opgenomen en wees het argument af.

1.4.3. *Argumenten met betrekking tot de afwezigheid van schade voor de bedrijfstak van de Unie*

(81) Belanghebbenden voerden aan dat het bewijsmateriaal inzake schade ontoereikend of niet representatief was voor aanmerkelijke schade in de zin van artikel 3 van de basisverordening. De Turkse overheid, Nippon Steel & JP en de Taiwanese ondernemingen voerden aan dat de bedrijfstak van de Unie in de klacht een sterke marktpositie behield, met stabiele of hoge marktaandelen, en dat indicatoren zoals capaciteit, productie en investeringen niet wezen op een wezenlijke verslechtering. POSVIET voerde aan dat de bedrijfstak van de Unie veerkrachtig bleef ondanks ongunstige marktomstandigheden, waaronder normalisering na de pandemie en hogere kosten. Zij voerden ook aan dat de klacht onvoldoende voorlopig bewijsmateriaal bevatte met betrekking tot verschillende schade-indicatoren, waaronder productiviteit, rendement van investeringen, kasstroom, lonen, groei en vermogen om kapitaal aan te trekken, en dat de opening van het onderzoek derhalve niet gerechtvaardigd was.

(82) De Commissie herinnerde eraan dat op grond van artikel 5, leden 2 en 3, van de basisverordening alleen voldoende bewijsmateriaal vereist is dat redelijkerwijs beschikbaar is om de opening van het onderzoek te rechtvaardigen. De klacht bevatte relevant bewijsmateriaal met betrekking tot de belangrijkste schadefactoren die van invloed zijn op de bedrijfstak van de Unie, waaronder dalende winstgevendheid, prijsdruk en afzwakkende prestatie-indicatoren. Het bestaan van bepaalde veerkrachtige indicatoren, zoals stabiele marktaandelen, sluit de vaststelling van aanmerkelijke schade niet uit wanneer andere indicatoren negatieve ontwikkelingen laten zien. Het ontbreken van gegevens over alle door POSVIET genoemde indicatoren heeft de opening van het onderzoek derhalve niet ongeldig gemaakt. De argumenten werden derhalve afgewezen.

1.4.4. *Argumenten inzake het oorzakelijk verband*

(83) De Turkse overheid, Nippon Steel & JP, de Taiwanese ondernemingen en POSVIET betwistten het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de vermeende invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Zij voerden aan dat de verslechtering van de prestaties voornamelijk werd veroorzaakt door andere factoren, zoals een dalend verbruik, hogere energie- en grondstofkosten, correcties na de pandemie en strategische beslissingen van producenten in de Unie.

(84) De Commissie herinnerde eraan dat artikel 5, lid 3, in de openingsfase alleen voldoende bewijs van een mogelijk oorzakelijk verband vereist, en geen definitieve vaststelling op grond van artikel 3, leden 6 en 7. In de klacht werd bewijs geleverd van een gelijktijdige invoer uit de betrokken landen en verslechtering van de prestaties van de bedrijfstak van de Unie, met inbegrip van indicatoren inzake prijsdruk. Alternatieve verklaringen van deze partijen zijn relevant voor de onderzoeksfase, maar doen niet af aan het feit dat er op het eerste gezicht een oorzakelijk verband bestaat. De argumenten werden derhalve afgewezen.

1.4.5. *Argumenten inzake de hoogte van de maatregelen en de methode (nagestreefde winst, correcties)*

(85) Verschillende belanghebbenden hebben bezwaar gemaakt tegen aspecten van de berekening van de schademarge en de berekening van de normale waarde die in de klacht waren verstrekt. Zij voerden aan dat de nagestreefde winst buitensporig en niet representatief voor normale marktomstandigheden was, en dat het opnemen van kosten in verband met het emissiehandelssysteem ("ETS") tot dubbeltelling zou kunnen leiden. De Turkse overheid en Nippon Steel & JP betwistten voorts investeringsgerelateerde correcties en kostentoerekeningsmethoden.

(86) De Commissie heeft er rekening mee gehouden dat de klager in de openingsfase redelijke ramingen op basis van het beschikbare bewijsmateriaal moet verstrekken. Methodologische vaststellingen, zoals de selectie van nagestreefde winsten, ETS-kostenbehandeling en correctiemethoden, zijn complexe technische kwesties die tijdens het onderzoek moeten worden geverifieerd. De argumenten van de Turkse overheid, Nippon Steel & JP, de Taiwanese ondernemingen en POSVIET hadden derhalve betrekking op kwesties die in de openingsfase niet definitief kunnen worden beoordeeld en werden derhalve afgewezen.

1.4.6. *Argumenten inzake verstoringen van de grondstoffenmarkt*

(87) POSVIET voerde aan dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening, met als argument dat Vietnam afhankelijk was van ingevoerde grondstoffen die tegen internationale marktprijzen werden aangekocht en dat er geen verstoringen van betekenis waren aangetoond. De TRAV deelde voorts mee dat de in het binnenland gewonnen grondstoffen die nodig zijn voor de productie van warmgewalste rollen niet voldeden aan de eisen van de staalindustrie en in het algemeen niet konden zijn gebruikt in het fabricageproces van warmgewalste rollen.

(88) De Commissie herinnerde eraan dat in de openingsfase alleen voldoende bewijsmateriaal is vereist dat wijst op het bestaan van verstoringen van betekenis van de grondstoffenmarkt die van invloed zijn op de productiekosten in het land van uitvoer en mogelijk op de doeltreffendheid van de regel van het laagste recht. Zij merkte op dat de klacht voldoende bewijsmateriaal daarvan bevatte, waaronder informatie over relevante marktomstandigheden en factoren die van invloed kunnen zijn op de grondstofprijzen en kostenstructuren in de landen van uitvoer.

(89) De Commissie was voorts van oordeel dat voor de beoordeling van dergelijke verstoringen een uitgebreide analyse van de marktstructuur, de prijsvoorwaarden en de mogelijke invloed van de staat nodig was, die in de openingsfase niet definitief kan worden uitgevoerd. De argumenten van POSVIET werden derhalve afgewezen.

1.4.7. *Argumenten inzake het belang van de Unie*

(90) Bepaalde partijen, namelijk de Turkse overheid, Nippon Steel & JP, de Taiwanese ondernemingen en BSH Hausgeräte GmbH, voerden aan dat de instelling van maatregelen niet in het belang van de Unie zou zijn in de zin van artikel 21 van de basisverordening. Zij voerden aan dat maatregelen de kosten van inputs voor downstream-sectoren, waaronder de automobielsector, de machinebouwsector en de sector huishoudelijke apparaten, zouden verhogen en negatieve gevolgen zouden hebben voor het concurrentievermogen, de werkgelegenheid en de stabiliteit van de toeleveringsketen.

(91) De Commissie herinnerde eraan dat de beoordeling van het belang van de Unie uit hoofde van artikel 21 niet wordt uitgevoerd in het stadium van de opening van het onderzoek, maar pas in het stadium van de voorlopige of definitieve maatregelen. Bijgevolg werden de argumenten van de Turkse overheid, Nippon Steel & JP, de Taiwanese vennootschappen en BSH Hausgeräte GmbH afgewezen.

1.5. **Samenstelling van de steekproef**

(92) In het bericht van inleiding deelde de Commissie mee dat zij mogelijk een steekproef van de belanghebbenden zou samenstellen in overeenstemming met artikel 17 van de basisverordening.

Steekproef van producenten in de Unie

(93) In het bericht van inleiding kondigde de Commissie aan dat zij een voorlopige steekproef van producenten in de Unie had samengesteld. Bij het samenstellen van de steekproef ging de Commissie uit van een zo groot mogelijke mate van representativiteit qua productie- en verkoopvolume, in combinatie met voldoende geografische spreiding. De Commissie heeft de belanghebbenden om opmerkingen over de voorlopige steekproef verzocht, maar heeft er geen ontvangen.

(94) Hierdoor bestond de uiteindelijke steekproef uit drie producenten in de Unie die in drie verschillende lidstaten waren gevestigd. Zij vertegenwoordigen meer dan 24 % van het geraamde totale volume van de productie en 17 % van de geraamde verkoop van het soortgelijke product op de vrije markt van de Unie. De steekproef is representatief voor de bedrijfstak van de Unie.

Steekproef van niet-verbonden importeurs

(95) Om te kunnen beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze te kunnen samenstellen, heeft de Commissie niet-verbonden importeurs verzocht de in het bericht van inleiding gevraagde informatie te verstrekken.

(96) Geen enkele niet-verbonden importeur heeft de gevraagde informatie verstrekt of ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen.

Steekproef van producenten-exporteurs

(97) Om te beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze samen te stellen, heeft de Commissie alle producenten-exporteurs in India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam verzocht de in het bericht van inleiding gevraagde informatie te verstrekken. Daarnaast heeft de Commissie de vertegenwoordiging van de Republiek India bij de Unie, de vertegenwoordiging van Japan bij de Unie, en de Taipei Representative Office in de Unie, de vertegenwoordiging van de Republiek Turkije bij de Unie en de vertegenwoordiging van de Socialistische Republiek Vietnam bij de Unie verzocht mogelijke andere producenten-exporteurs die geïnteresseerd zouden kunnen zijn in medewerking aan het onderzoek, op te sporen en/of contact met hen op te nemen.

(98) Vier producenten-exporteurs uit India hebben de verlangde informatie verstrekt en ermee ingestemd in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie een steekproef van één producent-exporteur geselecteerd op basis van het grootste representatieve volume van uitvoer naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De in de steekproef opgenomen producent-exporteur vertegenwoordigde [90 %-100 %] van de geraamde totale hoeveelheid die in het onderzoektijdvak uit India naar de Unie werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening zijn alle bekende producenten-exporteurs en de Indiase autoriteiten geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er zijn geen opmerkingen ingediend.

(99) Vijf ondernemingen in Japan hebben de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Een van hen, Daido, meldde geen uitvoer naar de Unie tijdens het onderzoektijdvak. Later tijdens het onderzoek oordeelde de Commissie echter dat deze onderneming verbonden was met de in de steekproef opgenomen producent-exporteur, zoals aangegeven in de overwegingen 271 tot en met 273. Bovendien gaf een andere producent "0" op voor productie, productiecapaciteit, binnenlandse verkoop en uitvoer tijdens het onderzoektijdvak en de andere jaren waarom in het steekproefformulier was verzocht, zodat hij niet als producent in Japan kon worden beschouwd. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de

Commissie een steekproef van één producent-exporteur samengesteld op basis van het grootste representatieve uitvoervolume naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De in de steekproef opgenomen producent-exporteur vertegenwoordigde [80 %-90 %] van de geraamde totale hoeveelheid die in het onderzoektijdvak uit Japan naar de Unie werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening zijn alle bekende betrokken producenten-exporteurs en de Japanse autoriteiten geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er zijn geen opmerkingen ingediend.

(100) Drie producenten-exporteurs in Taiwan, die tot twee groepen behoren, hebben de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie een steekproef samengesteld van twee producenten-exporteurs die behoren tot één groep van ondernemingen; bij het samenstellen van de steekproef is de Commissie uitgegaan van het grootste representatieve volume van de uitvoer naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vertegenwoordigden [60 %-70 %] van de geraamde totale hoeveelheid die in het onderzoektijdvak uit Taiwan naar de Unie werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening zijn alle bekende betrokken producenten-exporteurs en de Taiwanese autoriteiten geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er zijn geen opmerkingen ingediend.

(101) Zes producenten-exporteurs uit Turkije hebben de verlangde informatie verstrekt en ermee ingestemd in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie een steekproef van twee producenten exporteurs geselecteerd, samengesteld op basis van het grootste representatieve volume van uitvoer naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vertegenwoordigden [50-60] % van de geraamde totale hoeveelheid die in het onderzoektijdvak uit Turkije naar de Unie werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening zijn alle bekende betrokken producenten-exporteurs en de Turkse autoriteiten geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er zijn geen opmerkingen ingediend.

(102) Drie producenten-exporteurs uit Vietnam hebben de verlangde informatie verstrekt en ermee ingestemd in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie een steekproef van één producent-exporteur geselecteerd op basis van het grootste representatieve volume van uitvoer naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De in de steekproef opgenomen producent-exporteur vertegenwoordigde [80-90] % van de geraamde totale hoeveelheid die in het onderzoektijdvak uit Vietnam naar de Unie werd uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening zijn alle bekende betrokken producenten-exporteurs en de Vietnamese autoriteiten geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er zijn geen opmerkingen ingediend.

1.6. **Antwoorden op de vragenlijst en controlebezoeken**

(103) Zoals aangekondigd in het bericht van inleiding, heeft de Commissie de autoriteiten van alle betrokken landen specifieke vragenlijsten toegezonden om de beweringen aangaande een bijzondere marktsituatie als gevolg van het verdringingseffect van de invoer uit de VRC te onderzoeken. In deze vragenlijsten werd om informatie verzocht die de Commissie nodig achtte om het vermeende verdringingseffect te onderzoeken, zoals de volumes, de prijzen en het marktaandeel van de invoer en de binnenlandse verkoop in de betrokken landen. Om dergelijke informatie werd verzocht voor de periode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2025, dezelfde periode als die welke in het onderzoek voor de vaststelling van dumping en schade is gebruikt (zie overweging 107). De Commissie heeft de Indiase en Vietnamese overheden ook specifieke vragenlijsten toegezonden om de beweringen aangaande een bijzondere marktsituatie als gevolg van maatregelen inzake specifieke inputs voor koudgewalste platte staalproducten te onderzoeken.

(104) Bovendien verstrekte de klager in de klacht voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat er op de grondstoffenmarkt voor het betrokken product in India en Vietnam verstoringen zijn. Derhalve had het onderzoek, zoals aangekondigd in het bericht van inleiding, betrekking op deze vermeende verstoringen van de grondstoffenmarkt om te bepalen of artikel 7, leden 2 bis en 2 ter, van de basisverordening moesten worden toegepast op India en Vietnam. Om deze reden heeft de Commissie de Indiase en de Vietnamese overheden in dit verband aanvullende vragenlijsten toegezonden.

(105) De Commissie heeft ook vragenlijsten toegezonden aan de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, de haar bekende niet-verbonden importeurs en gebruikers. Die vragenlijsten werden op de dag van de opening van het onderzoek ook online ([45]) beschikbaar gesteld.

([45]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2812.

(106) De Commissie heeft alle gegevens verzameld en gecontroleerd die zij nodig achtte voor de vaststelling van dumping, de daaruit voortvloeiende schade, het belang van de Unie, het bestaan van een bijzondere marktsituatie en van verstoringen van de grondstoffenmarkt in de zin van artikel 7, lid 2, punt a), van de basisverordening. Op grond van artikel 16 van de basisverordening werden controles ter plaatse uitgevoerd in de kantoren van de overheden van alle betrokken landen en van de volgende ondernemingen:

Producenten in de Unie:

— ArcelorMittal, Gent, België

— ArcelorMittal, Asturië, Spanje

— Thyssenkrupp Steel Europe AG, Duisburg, Duitsland

Producenten-exporteurs in India

— JSW Steel Limited, Mumbai

— JSW Steel Coated Products Limited, Mumbai

Producent-exporteur in Japan

— Nippon Steel Corporation, Tokio

Verbonden handelaren

— Marubeni-Itochu Steel Inc., Tokio, Japan

— Metal One Corporation, Tokio, Japan

— Nippon Steel Trading Corporation, Tokio, Japan

— Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd, Tokio, Japan

— Steel Center Co., Ltd, Tokio, Japan

— NST Coil Center Co., Ltd, Tokio, Japan

Verbonden importeurs in de Unie

— Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH, Düsseldorf, Duitsland

— Nippon Steel Trading Austria GmbH, Wenen, Oostenrijk

Producenten-exporteurs in Taiwan

— China Steel Corporation, Kaohsiung

— Chung Hung Steel Corporation, Kaohsiung

Verbonden handelaar

— China Steel Structure Co., Ltd, Kaohsiung, Taiwan

Producenten-exporteurs in Turkije

— Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa

— Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul

Verbonden handelaar

— ArcelorMittal Çelik Ticaret A.Ş., Istanbul, Turkije

Verbonden importeurs in de Unie en/of leveranciers van grondstoffen (er zijn online kruiscontroles op afstand uitgevoerd)

— ArcelorMittal Flat Carbon Europe S.A., Luxemburg, Luxemburg

— Bamesa Oțel, S.A., Topoloveni, Roemenië

Producent-exporteur in Vietnam

— POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Chi Minh City

Verbonden verwerkingscentrum en handelaar

— POSCO Vietnam Processing Center Joint Stock Company, Phuoc An, Vietnam

Verbonden handelaar

— POSCO International Corporation, Seoul, Republiek Korea

Verbonden grondstoffenleverancier

— POSCO Co. Ltd, Seoul, Republiek Korea

Verbonden importeur in de Unie

— POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH, Eschborn, Duitsland

1.7. **Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode**

(107) Het onderzoek naar dumping en schade had betrekking op de periode van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 ("het onderzoektijdvak"). Het onderzoek van de ontwikkelingen die relevant zijn voor de schadebeoordeling had betrekking op de periode van 1 januari 2022 tot het einde van het onderzoektijdvak ("de beoordelingsperiode").

(108) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden de Japanse producenten aan dat 2022 geen geschikt beginjaar was voor de schadebeoordeling, aangezien het sterke economische herstel na COVID-19 zich in de eerste helft van dat jaar voortzette. Volgens hen zorgden de gunstige marktomstandigheden in 2022 voor een vertekende benchmark, wat leidde tot een te hoog schatte verslechtering toen het onderzoektijdvak met dat jaar werd vergeleken. Daarom verzochten zij de Commissie een langere referentieperiode te gebruiken of, bij wijze van alternatief, rekening te houden met de omstandigheden in 2022 bij de beoordeling van de ontwikkeling van de schade-indicatoren.

(109) Het is belangrijk op te merken dat de vaststelling van de schade door de Commissie was gebaseerd op de ontwikkeling van de situatie van de bedrijfstak van de Unie gedurende de gehele beoordelingsperiode en niet alleen op de vergelijking tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak. De Commissie merkte op dat het onderzoeken van een periode van meerdere jaren, in plaats van uit te gaan van één jaar, tot doel heeft het effect van conjuncturele schommelingen of schommelingen op korte termijn te verzachten en te beoordelen of de relevante trends gedurende een voldoende representatief tijdsbestek consistent blijven. De beoordeling had betrekking op alle relevante economische factoren en indicatoren die van invloed zijn op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, waaronder verkoop, productie, marktaandeel, winstgevendheid, werkgelegenheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen.

(110) De Japanse producenten voerden aan dat de omstandigheden in 2022 uitzonderlijk gunstig waren als gevolg van het herstel na COVID-19 en dat door de vergelijking met het onderzoektijdvak derhalve de verslechtering van de bedrijfstak van de Unie te hoog werd geschat. Het bestaan van gunstige marktomstandigheden aan het begin van de beoordelingsperiode toont op zich echter niet aan dat de daaropvolgende verslechtering niet werd veroorzaakt door de factoren die in het onderzoek werden onderzocht.

(111) De beoordeling van de Commissie is ook niet gebaseerd op één enkele indicator of op één enkel jaar, maar op een dynamische analyse. De verslechtering kwam tot uiting in verschillende indicatoren en had betrekking op zowel de financiële prestaties van de bedrijfstak van de Unie als zijn positie op de markt van de Unie. De indicatoren werden ook beoordeeld op de consistentie en de richting van hun ontwikkeling gedurende de gehele beoordelingsperiode, met inbegrip van de jaren tussen het beginpunt en het onderzoektijdvak. De gelijktijdige ontwikkeling van deze indicatoren geeft een vollediger beeld van de situatie van de bedrijfstak van de Unie dan de omstandigheden in een bepaald jaar.

(112) Bovendien hebben de Japanse producenten niet aangetoond dat de na 2022 waargenomen verslechtering slechts een terugkeer naar de normale omstandigheden van vóór het herstel na COVID-19 was. Zij hebben met name geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt welk prestatieniveau als normaal voor de bedrijfstak van de Unie moet worden beschouwd of waaruit blijkt dat de tijdens het onderzoektijdvak bereikte niveaus in overeenstemming waren met dergelijke normale omstandigheden.

(113) De Commissie was ook van mening dat een langere referentieperiode op zich geen geschiktere beoordeling van de schade zou opleveren. Verlenging van de periode zou de noodzaak om de werkelijke ontwikkeling van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode te beoordelen of aan te tonen dat de vastgestelde verslechtering geen verband hield met de invoer met dumping, niet wegnemen.

(114) De Japanse producenten hebben evenmin een specifieke schade-indicator vastgesteld waarvoor de verslechtering uitsluitend aan het einde van het herstel na COVID-19 kon worden toegeschreven. Het argument verklaart derhalve niet de algemene verslechtering die voor alle schade-indicatoren is waargenomen.

(115) De Commissie was derhalve van oordeel dat de argumenten met betrekking tot de economische omstandigheden in 2022 de schadebeoordeling niet in twijfel trokken. De beoordeling was gebaseerd op de ontwikkeling van de situatie van de bedrijfstak van de Unie gedurende de gehele beoordelingsperiode en op de gecombineerde ontwikkeling van de relevante schade-indicatoren. Het argument werd derhalve afgewezen.

1.8. Niet-instelling van voorlopige maatregelen en vervolg van de procedure

(116) Op 17 april 2026 stelde de Commissie overeenkomstig artikel 19 bis, lid 2, van de basisverordening de belanghebbenden in kennis dat zij voornemens was geen voorlopige maatregelen in te stellen en stelde zij hen in de gelegenheid aanvullende informatie in te dienen.

(117) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte.

(118) Op 6 augustus 2026 heeft de Commissie alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen over de mededeling van de definitieve bevindingen.

(119) Sommige van de ontvangen opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen hebben geleid tot een herziening van de in overweging 118 genoemde belangrijkste feiten en overwegingen. Op 6 oktober 2026 heeft de Commissie alle belanghebbenden een aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen doen toekomen. Alle belanghebbenden konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen die beperkt waren tot de in de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen verstrekte herziene informatie. Na de ten aanzien van de mededeling van de definitieve bevindingen ontvangen opmerkingen heeft de Commissie op 16 oktober 2026 een tweede aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen aan alle belanghebbenden gedaan. Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken, die eveneens beperkt waren tot de in die tweede aanvullende mededeling van feiten en overwegingen verstrekte informatie.

(120) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn tevens in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er hebben hoorzittingen plaatsgevonden met alle in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, met de autoriteiten van Taiwan en Turkije en met Czech Blades s.r.o., een gebruiker van het betrokken product.

(121) Op 8 oktober 2026 heeft POSVIET de raadadviseur-auditeur verzocht een hoorzitting met de diensten te organiseren om ervoor te zorgen dat de Commissie, voordat de vaststelling onherroepelijk werd gedaan, zou ingaan op drie argumenten die zij reeds had aangevoerd naar aanleiding van haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen van 17 augustus 2026, en om POSVIET een reële mogelijkheid te bieden om te reageren op nieuwe feitelijke overwegingen in de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, waarvoor POSVIET twee dagen de tijd had om opmerkingen te maken. Deze hoorzitting vond plaats op 12 oktober 2026. Tijdens de hoorzitting bevestigden de diensten van de Commissie dat zij de beweringen en opmerkingen hadden begrepen en deze in de definitieve verordening zouden behandelen. De raadadviseur-auditeur concludeerde dat POSVIET alle juridische mogelijkheden heeft gekregen om zijn standpunt aan de diensten van de Commissie kenbaar te maken, zijn opmerkingen en argumenten zowel schriftelijk als tijdens hoorzittingen in te dienen en dat het recht van verweer van POSVIET in dit onderzoek is geëerbiedigd.

2. ONDERZOCHT PRODUCT, BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Onderzocht product

(122) Het onderzochte product (of "koudgewalste platte staalproducten") betreft gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, of van ander gelegeerd staal, met uitzondering van roestvrij staal, van alle breedten, koudgewalst, niet geplateerd noch bekleed en enkel koudgewalst, met uitzondering van:

— gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, van alle breedten, koud gewalst, niet geplateerd noch bekleed, enkel koud gewalst, ook indien opgerold, van alle dikten, elektrisch;

— gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, van alle breedten, koud gewalst, niet geplateerd noch bekleed, opgerold, met een dikte van minder dan 0,35 mm, gegloeid (bekend als "onvertind blik");

— gewalste platte producten van ander gelegeerd staal, van alle breedten, van siliciumstaal, en

— gewalste platte producten van gelegeerd staal, enkel koud gewalst, van sneldraaistaal.

(123) Koudgewalste platte staalproducten worden voor allerlei toepassingen gebruikt, zoals de automobielsector, huishoudelijke apparaten, bouwmaterialen, industriële machines, elektrische apparatuur, metalen meubelen, opslagsystemen, buizen en pijpen, en andere downstreamfabricagetoepassingen die een hoogwaardige afwerking van het oppervlak en dimensionale precisie vereisen.

2.2. Betrokken product

(124) Het betrokken product is het onderzochte product, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (Taric-codes 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99), en van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije of Vietnam.

2.3. Soortgelijk product

(125) Uit het onderzoek is gebleken dat de volgende producten dezelfde fysieke, chemische en technische basiseigenschappen hebben en voor dezelfde basisdoeleinden worden gebruikt:

— het betrokken product bij uitvoer naar de Unie;

— het onderzochte product dat in de betrokken landen wordt vervaardigd en daar op de binnenlandse markt wordt verkocht, en

— het onderzochte product dat in de Unie door de bedrijfstak van de Unie wordt geproduceerd en aldaar wordt verkocht.

(126) De Commissie heeft geconcludeerd dat die producten derhalve soortgelijke producten zijn in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

2.4. **Argumenten betreffende de productomschrijving**

(127) Daido heeft een verzoek om uitsluiting van producten ingediend voor DF42N, MENPD en MAS1C (samen "functionele legeringen van Daido" genoemd). Daido voerde aan dat die legeringen moesten worden uitgesloten omdat ze andere gebruiksdoeleinden, fabricageprocessen, distributiekanalen en prijzen hadden dan "algemene koudgewalste platte staalproducten". Voorts voerde het aan dat de uitsluiting gerechtvaardigd zou zijn omdat de functionele legeringen van Daido onder categorie 09 van het productcontrolenummer ("PCN") zouden vallen. Volgens Daido komen de categorieën 01 tot en met 08 overeen met erkende families koudgewalste platte staalproducten die zijn gedefinieerd door EN-normen en worden gebruikt in reguliere toeleveringsketens voor de automobielsector, de sector apparaten en de bouw, terwijl categorie 09 fungeert als restklasse voor materialen die niet voldoen aan voor koudgewalste platte staalproducten specifieke criteria inzake mechanische aspecten en oppervlak.

(128) Daido heeft geen enkel bewijs verstrekt waaruit blijkt dat de functionele legeringen van Daido niet dezelfde technische, chemische en fysieke basiseigenschappen hebben als koudgewalste platte staalproducten. Zijn legeringen werden immers nog steeds uit dezelfde grondstoffen en vrijwel volgens hetzelfde proces vervaardigd. Het resulterende product zou nog steeds een koudgewalst plat staalproduct zijn. Het specifieke gebruiksdoeleinde, het distributiekanaal of de uiteindelijke prijs waren irrelevant om uitsluiting van producten te rechtvaardigen.

(129) Het feit dat het product onder categorie 09 van het PCN viel, zoals Daido stelde, rechtvaardigde evenmin een uitsluiting. Dit bevestigde daarentegen juist dat het inderdaad het onderzochte product was, met dezelfde fysieke, technische en chemische basiseigenschappen als het koudgewalste platte staalproduct dat in andere categorieën van het PCN zou worden ingedeeld, en ook dat het onderzoek betrekking heeft op verschillende productsoorten voor verschillende toepassingen.

(130) Op grond hiervan heeft de Commissie het verzoek om uitsluiting van producten afgewezen.

(131) Na de mededeling van feiten en overwegingen herhaalde Daido zijn argument dat de functionele legeringen van Daido van de productomschrijving moeten worden uitgesloten, met name op basis van hun vermeende verschillende kenmerken, toepassingen en concurrentieverhoudingen en hun indeling in PCN-categorie 09.

(132) Daido heeft geen nieuwe informatie of bewijsmateriaal verstrekt die de beoordeling van de Commissie zouden kunnen wijzigen. De Commissie heeft het verzoek om uitsluiting van het product derhalve afgewezen.

(133) Czech Blades s.r.o., een gebruiker van koudgewalste platte staalproducten, verzocht om bepaald koudgewalst bandstaal met specifieke technische kenmerken van het toepassingsgebied van de maatregelen uit te sluiten. De gebruiker voerde aan dat deze producten worden vervaardigd volgens zeer gespecialiseerde technische specificaties voor een nichedownstreamtoepassing, dat ze niet beschikbaar zijn bij producenten in de Unie en dat de invoer daarom eerder wordt veroorzaakt door technische noodzaak dan door prijsoverwegingen. De gebruiker voerde voorts aan dat de producten niet onderling verwisselbaar zijn met andere koudgewalste staalproducten en dat de instelling van maatregelen negatieve gevolgen zou hebben voor zijn downstreamactiviteiten.

(134) De Commissie wees dit verzoek af. Het ingediende bewijsmateriaal was ontoereikend om aan te tonen dat de betrokken producten andere technische, chemische en fysieke kenmerken hebben die uitsluiting van het toepassingsgebied van de maatregelen rechtvaardigen, of dat producten die aan de vereiste technische kenmerken voldoen, of technisch onderling verwisselbare producten, niet beschikbaar zijn bij producenten in de Unie. De verstrekte informatie bevatte onvoldoende volledig, consistent en controleerbaar bewijsmateriaal om deze argumenten te staven.

(135) Bovendien is uit het onderzoek gebleken dat producten die aan de gestelde technische kenmerken voldoen, of technisch onderling verwisselbare producten, door de bedrijfstak van de Unie worden vervaardigd. In het onderzoek is het argument van de gebruiker dat de betrokken producten niet bij producenten in de Unie konden worden betrokken, derhalve niet bevestigd.

(136) Tot slot werd de ondersteunende informatie die aan het verzoek ten grondslag ligt, pas in een zeer laat stadium van het onderzoek ingediend. In dat stadium was de Commissie niet langer in staat de nodige controles te verrichten of de beweringen nader te onderzoeken. Bijgevolg kon de informatie niet in aanmerking worden genomen om vast te stellen of aan de voorwaarden voor uitsluiting van de producten van het toepassingsgebied van de maatregelen was voldaan.

(137) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerde Czech Blades aan dat de door hem vervaardigde mesjes voor veiligheidsscheermessen en industriële messen zeer gespecialiseerde nicheproducten zijn die uniek zijn op de markt van de Unie. Czech Blades heeft aanvullende informatie verstrekt ter ondersteuning van zijn verzoek om uitsluiting. Deze informatie werd ingediend in antwoord op de instructie van de Commissie dat elk verder verzoek naar behoren moet worden gedocumenteerd en met name betrekking moet hebben op i) de fysieke, chemische en technische basiskenmerken van de ingevoerde producten en de producten uit de Unie, ii) het eindgebruik en de onderlinge verwisselbaarheid ervan, iii) alternatieve voorzieningsbronnen, iv) de gevolgen van een vrijstelling voor de rechten en v) de gevolgen van de rechten voor de gebruiker. Czech Blades merkte op dat zijn eerdere bewijsmateriaal op vertrouwelijke basis was ingediend, waardoor andere belanghebbenden hierover geen opmerkingen konden maken. Daarom heeft het een materiaalspecificatie in het niet-vertrouwelijke dossier verstrekt.

(138) Met betrekking tot de kenmerken en de onderlinge verwisselbaarheid voerde Czech Blades aan dat messenstaal een zeer gespecialiseerde categorie is, waarvan de strenge specificaties andere staalsoorten ongeschikt maken als vervangende producten. Wat het alternatieve aanbod betreft, voerde Czech Blades aan dat geen enkele leverancier in de Unie in staat was het product te leveren. Het voerde aan dat pogingen om messenstaal bij fabrieken in de Unie te betrekken geen succes hadden: leveranciers konden niet voldoen aan de vereiste kwaliteit, toleranties of volumes, of reageerden niet. Voorts voerde het aan dat, gezien het energie- en arbeidsintensieve productieproces en de beperkte jaarlijkse vraag, de producenten in de Unie het product commercieel onaantrekkelijk achtten. Wat de gevolgen van de rechten betreft, voerde Czech Blades aan dat uit het materiaal in kwestie vervaardigde messen een groot deel van zijn productie in waarde vertegenwoordigen.

(139) Na de mededeling van feiten en overwegingen steunde de bedrijfstak van de Unie de afwijzing van het verzoek. Zij voerde aan dat de Commissie reeds had vastgesteld dat dergelijke producten in de Unie worden geproduceerd, dat producenten in de Unie koudgewalste grondstoffen leveren die door herwalsbedrijven in de Unie worden verwerkt tot de smalle strips die voor scheermesjes worden gebruikt, dat de maatregelen de invoer niet verbieden, maar een gelijk speelveld herstellen, en dat het kosteneffect verwaarloosbaar is.

(140) De Commissie merkte ten eerste op dat het aan de partij die om uitsluiting verzoekt staat om op basis van volledig, consistent en verifieerbaar bewijsmateriaal dat tijdig wordt ingediend, aan te tonen dat cumulatief aan alle relevante voorwaarden voor uitsluiting is voldaan. Het volstaat niet dat een partij één element afzonderlijk vaststelt; het verzoek moet in zijn geheel worden beoordeeld aan de hand van elk van de vijf in overweging 137 genoemde elementen.

(141) Wat de kenmerken en de onderlinge verwisselbaarheid betreft, merkte de Commissie op dat de aanvullende informatie weliswaar een meer gedetailleerde beschrijving van het door Czech Blades ingevoerde materiaal bevat, maar op zich niet aantoont dat de bedrijfstak van de Unie geen producten vervaardigt met dezelfde of gelijkwaardige technische, chemische en fysieke kenmerken. De materiaalspecificatie weerspiegelt de vereisten die van toepassing zijn op de eigen aankopen van Czech Blades en vormt geen bewijs dat de producenten in de Unie niet aan die specificaties kunnen voldoen. Het feit dat roestvrij staal mogelijk geen geschikt alternatief is, toont niet aan dat andere koolstofstaalproducten die aan gelijkwaardige technische eisen voldoen, niet beschikbaar zijn. Czech Blades heeft geen bewijsmateriaal verstrekt dat specifiek betrekking heeft op de vraag of door producenten in de Unie vervaardigde producten kunnen voldoen aan de in het productdossier vastgestelde technische eisen.

(142) Wat alternatieve voorzieningsbronnen betreft, merkte de Commissie op dat het door Czech Blades ingediende bewijsmateriaal niet uitputtend was en gebaseerd was op verklaringen in plaats van op controleerbare gegevens. De Commissie merkte ook op, zoals de bedrijfstak van de Unie beweert (zie overweging 139), dat de smalle strips die voor scheermesjes worden gebruikt, door herwalsbedrijven in de Unie wordt verkregen uit koudgewalste grondstoffen die door producenten in de Unie worden geleverd, wat bevestigt dat de relevante productieketen in de Unie bestaat. Czech Blades heeft derhalve niet aangetoond dat het product niet bij producenten in de Unie kan worden betrokken.

(143) Met betrekking tot de gevolgen van een vrijstelling voor de rechten bevat de aanvullende informatie geen specifieke kwantificering van de rechten die zouden worden vermeden als de gevraagde uitsluiting zou worden toegestaan. In de ingediende informatie ligt de nadruk op de verwachte stijging van de inputkosten van de gebruiker en wordt het overeenkomstige effect van de vrijstelling voor de rechten niet gekwantificeerd.

(144) Over het geheel genomen bevat de aanvullende informatie die na de mededeling van feiten en overwegingen is ingediend, gedetailleerder en specifieker bewijsmateriaal dan beschikbaar was toen de Commissie het verzoek eerder beoordeelde. Deze aanvullende informatie ontslaat Czech Blades echter niet van de in overweging 137 beschreven bewijslast, die positief bewijsmateriaal vereist, en niet louter beweringen, dat aan elke voorwaarde voor uitsluiting is voldaan. Uit de aanvullende informatie alleen blijkt niet dat de betrokken producten kenmerken hebben die hen onderscheiden van koudgewalste producten die door de bedrijfstak van de Unie worden vervaardigd, of dat producten die aan de vereiste kenmerken voldoen, of technisch verwisselbare producten, niet bij producenten in de Unie kunnen worden betrokken. De informatie over de benaderde staalproducenten moet daarom in samenhang met de technische specificatie worden beoordeeld om te bepalen of het vermeende ontbreken van een alternatief aanbod is gebaseerd op technische beperkingen of op commerciële overwegingen. Bovendien wordt in de aanvullende opmerkingen het effect van de gevraagde vrijstelling voor de rechten niet gekwantificeerd, terwijl de ramingen met betrekking tot het effect van de maatregelen op Czech Blades moeten worden onderbouwd wat betreft de onderliggende aannamen en het oorzakelijk verband tussen de rechten en het gestelde verlies aan verkoop en werkgelegenheid. Dit zijn noodzakelijke elementen van een naar behoren onderbouwd verzoek om uitsluiting, en het ontbreken ervan rechtvaardigt op onafhankelijke wijze de afwijzing van het verzoek, ongeacht de beoordeling van het technische en aanbodgerelateerde bewijsmateriaal.

(145) Op basis hiervan heeft de Commissie derhalve geconcludeerd dat Czech Blades niet heeft aangetoond dat aan de voorwaarden voor uitsluiting van de betrokken producten van het toepassingsgebied van de maatregelen was voldaan. Het verzoek om uitsluiting werd derhalve afgewezen.

(146) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft Proterial Ltd, een niet in de steekproef opgenomen medewerkende Japanse producent-exporteur, de Commissie verzocht de toepassing van het definitieve antidumpingrecht op zijn uitvoer aan te passen in het licht van de vermeende unieke aard van zijn product en zijn rol in toepassingen in de automobielsector.

(147) De Commissie merkte op dat het door de partij beschreven product binnen de reikwijdte van het onderzoek blijft. De aangevoerde argumenten werden niet met bewijsmateriaal gestaafd en konden derhalve geen productspecifieke overweging rechtvaardigen. Het belang van de Unie was reeds beoordeeld in het informatiedocument en er werden geen verdere gegevens verstrekt die de conclusies van de Commissie zouden wijzigen. Het argument werd derhalve afgewezen.

3. **DUMPING**

3.1. **Bijzondere marktsituatie: verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit**

3.1.1. *Verdringingseffect als een bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening*

(148) Voor dit onderzoek heeft de Commissie zich gebaseerd op de definitie van overcapaciteit die wordt gehanteerd door het Global Forum on Steel Excess Capacity ([46]) ("GFSEC"): overcapaciteit is het verschil tussen productiecapaciteit en vraag. De klager heeft een dergelijke definitie ook gehanteerd.

(149) De klager voerde aan dat door de overcapaciteit voor koudgewalste platte staalproducten in de Volksrepubliek China ("VRC") Chinese koudgewalste platte staalproducten tegen lage prijzen zijn opgedrongen aan de markten van alle betrokken landen. De druk van deze uitvoer zou de prijzen van de binnenlandse producenten in de betrokken landen tot een onhoudbaar niveau drukken. Daarom zouden de verkoopprijzen van koudgewalste platte staalproducten in de betrokken landen kunstmatig laag zijn. Dergelijke prijzen zouden op hun beurt leiden tot kunstmatig lage winsten voor de binnenlandse producenten van koudgewalste platte staalproducten in de betrokken landen wanneer zij op hun binnenlandse markten verkopen.

(150) Bijgevolg voerde de klager aan dat de normale waarde moest worden berekend overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening en dat de feitelijke winstgegevens moesten worden vervangen om het effect van de bijzondere marktsituatie weg te nemen.

([46]) https://www.steelforum.org/.

3.1.2. *Overcapaciteit voor staal in de VRC in het algemeen*

(151) Volgens de klacht is de overcapaciteit voor staal weliswaar een mondiaal probleem, maar is de VRC de oorspronkelijke en belangrijkste bron van overcapaciteit. In 2024 had de VRC 47 % van de wereldwijde ruwstaalcapaciteit in handen, wat overeenkomt met 1 173 miljoen ton ([47]).

(152) De klager lichtte toe dat de overcapaciteit voor staal in de VRC niet van korte duur is als gevolg van een daling van de vraag, maar eerder van structurele aard is, waarbij de creatie van nieuwe productiecapaciteit in de VRC naar aanleiding van het overheidsbeleid wordt losgekoppeld van de verwachte vraag. Volgens de OESO is de eerste het gevolg van normale schommelingen in de conjunctuurcyclus, terwijl de tweede betrekking heeft op overcapaciteit die het gevolg is van subsidies en andere vormen van overheidssteun ([48]).

(153) Meer in het algemeen merkte het GFSEC op dat overcapaciteit leidt tot een overaanbod van staal op de internationale markten en tot lagere staalprijzen, alsook tot lagere marktaandelen en een lagere bezettingsgraad voor binnenlandse staalproducenten in derde landen die onder marktvoorwaarden opereren ([49]).

(154) Tegen deze achtergrond bevestigde de eigen analyse van de Commissie van de Chinese staalindustrie het bestaan van een aanzienlijke overcapaciteit in de staalsector in de VRC, ten minste sinds 2014, waarmee de structurele aard ervan werd bevestigd ([50]). Bovendien is uit eerdere onderzoeken van de Commissie gebleken dat het ingrijpen van de overheid van de Volksrepubliek China ("Chinese overheid") in de staalsector tot aanzienlijke marktverstoringen heeft geleid ([51]). Daarnaast blijkt uit openbaar beschikbaar onderzoek ook dat de steun die de Chinese overheid op verschillende niveaus aan staalondernemingen verleent, erop wijst dat de staalmarkt in de VRC niet bij een normale werking van de marktkrachten functioneert ([52]).

3.1.3. *Overcapaciteit voor koudgewalste platte staalproducten in de VRC in het bijzonder*

(155) Specifiek met betrekking tot koudgewalste platte staalproducten toonde de klager aan dat de Chinese capaciteit voor koudgewalste platte staalproducten niet strookte met de binnenlandse vraag. Terwijl de Chinese vraag naar koudgewalste platte staalproducten tussen 2022 en 2024 stabiel bleef en voortdurend onder de capaciteit bleef, nam de tandemwalscapaciteit namelijk voortdurend toe ([53]).

(156) De Commissie had in haar antidumpingonderzoek naar de invoer van koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit onder meer de VRC ([54]) reeds vastgesteld dat de totale Chinese capaciteit voor koudgewalste platte staalproducten in 2020 meer dan 120 miljoen ton bedroeg, terwijl de productie en het Chinese verbruik in 2020 beide werden geraamd op 100 miljoen ton, wat resulteerde in een reservecapaciteit die werd geraamd op 20 miljoen ton in 2020. Op basis van de gegevens in de klacht steeg de Chinese capaciteit in 2024 verder met 12 % ten opzichte van 2019 en met 9 % ten opzichte van 2021 ([55]). Tegelijkertijd steeg de binnenlandse vraag met slechts 3 % ten opzichte van 2019 en daalde deze zelfs met 2 % ten opzichte van 2021 ([56]). Geen enkele belanghebbende heeft deze gegevens betwist.

([47]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity*, mei 2024, blz. 6, beschikbaar op: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-steel-exports-trade-remedy-actions-and-sources-of-excess-capacity_0525.pdf.

([48]) OESO Trade Policy Paper, *Measuring distortions in international markets: Below-Market finance*, mei 2021 nr. 247, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/05/measuring-distortions-in-international-markets-below-market-finance_ef463ae3/a1a5aa8a-en.pdf.

([49]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, maart 2024, blz. 5, beschikbaar op: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

([50]) Werkdocument van de diensten van de Commissie, *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations*, punt 14.6. *Overcapacity*, blz. 408 e.v., beschikbaar op https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=nl.

([51]) Met name Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068 en Uitvoeringsverordening (EU) 2020/508.

([52]) *Trade Policy Hub & LSE Consulting, Research into market distortions in the steel sector*, The London School of Economics and Political Science, 20245, beschikbaar op: https://www.lse.ac.uk/business/consulting/assets/documents/Research-into-Market-Distortions-in-the-Steel-Sector.pdf.

([53]) Bronnen: WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans zoals verstrekt door klanten.

([54]) Laatstelijk opgelegd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068.

([55]) *Bronnen:* WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans zoals verstrekt door klanten.

([56]) *Ibidem*.

(157) Deze toename van de overcapaciteit was grotendeels toe te schrijven aan de financieringsplannen van de Chinese overheid in reactie op de wereldwijde financiële crisis van 2008-2009 ([57]). Aangezien de Chinese overcapaciteit uitgebreid wordt ondersteund door het ingrijpen van de Chinese overheid, wordt de Chinese markt getroffen door een overaanbod wanneer de binnenlandse vraag stagneert, bijvoorbeeld in de nasleep van de COVID-19-pandemie als gevolg van de crisis in de bouwsector ([58]).

3.1.4. *Gevolgen van de Chinese overcapaciteit voor de prijzen*

(158) De klager toonde aan dat een daling van de prijzen van koudgewalste platte staalproducten in de VRC het gecombineerde resultaat was van een grotere capaciteit voor koudgewalste platte staalproducten en een afnemende vraag naar koudgewalste platte staalproducten. In CNY daalde de prijs van koudgewalst koolstofstaal in de VRC tussen 2022 en 2024 ([59]).

(159) Daarom werden Chinese staalproducenten gedwongen hun overtollige productie uit te voeren tegen de lage prijzen ten gevolge van overcapaciteit ([60]).

(160) De overcapaciteit in de VRC heeft wereldwijd geleid tot een sterke stijging van de uitvoer en een neerwaartse druk op de staalprijzen, waardoor de mondiale staalmarkten zijn gedestabiliseerd. Als gevolg daarvan zijn de maatregelen, met inbegrip van handelsbeschermingsonderzoeken, ten aanzien van de invoer van staal uit de VRC de afgelopen jaren blijven toenemen ([61]).

(161) De Commissie heeft in de loop van het onderzoek bewijsmateriaal in dit verband verzameld, met name via antwoorden op de vragenlijst en de controle door de autoriteiten van de betrokken landen. Uit dat bewijsmateriaal bleek dat ook de betrokken landen zich bewust waren van de schadelijke gevolgen van de Chinese overcapaciteit en dat veel van hen maatregelen hebben genomen om deze tegen te gaan, zoals uiteengezet in de desbetreffende punten.

(162) Hoewel in de desbetreffende punten een analyse van het invoervolume en de invoerprijzen in elk betrokken land is opgenomen, merkte de Commissie in dit stadium op dat, aangezien de Chinese binnenlandse prijzen door de overcapaciteit werden beïnvloed, de Chinese prijzen bij invoer in het betrokken land de externalisering van die Chinese overcapaciteit vertegenwoordigden.

(163) Meer in het bijzonder heeft de Commissie in haar antidumpingonderzoek naar de invoer van koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit onder meer de VRC ([62]) geconcludeerd dat de binnenlandse verkoopprijzen van koudgewalste platte staalproducten in de VRC werden beïnvloed door verstoringen van betekenis in de zin van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening ([63]).

(164) Deze conclusie werd ook getrokken op basis van het feit dat "de markt voor koudgewalste platte staalproducten [in de VRC] […] voor een groot deel [wordt] bediend door ondernemingen die in handen zijn van de Chinese autoriteiten, waarover de Chinese autoriteiten zeggenschap hebben, waarop de Chinese autoriteiten beleidstoezicht uitoefenen of waarvoor zij beleidsadvies geven" ([64]).

(165) Met betrekking tot de prijzen op de markten van de betrokken landen, die onder druk zouden staan als gevolg van de druk van de Chinese prijzen die door overcapaciteit worden beïnvloed, lichtte de klager toe dat ze kunstmatig laag zouden zijn omdat de hoogte van de Chinese invoerprijzen niet op marktoverwegingen is gebaseerd. Volgens de klager kunnen ondernemingen, aangezien ze zo zwaar worden gesubsidieerd, jaren van verliezen doorstaan zonder de capaciteit te verminderen.

(166) In de relevante punten hieronder is de Commissie in dit verband voor elk van de betrokken landen tot een conclusie gekomen, gezien de respectieve invoer uit de VRC en het prijsniveau ervan.

([57]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity*, cit., blz. 6.

([58]) Credendo, *China's ongoing construction crisis drives global steel prices down*, 28 augustus 2024, beschikbaar op: https://credendo.com/en/knowledge-hub/steel-sector-global-steel-prices-under-pressure-amid-chinas-real-estate-downturn en CTECH, *The iron curtain falls: China steel exports surge amid domestic crisis*, 3 september 2024, https://www.calcalistech.com/ctechnews/article/sxv9qbfq2.

([59]) *Bron:* Gegevensbanken van Fastmarkets en Argus.

([60]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, maart 2025, blz. 9, beschikbaar op: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/GFSEC-Employment_and-excess-capacity_31_jan_2025-(002)_250305_1015.pdf.

([61]) Werkdocument van de diensten van de Commissie, *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations*, punt 14.6. *Overcapacity*, blz. 408 e.v., beschikbaar op https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=nl.

([62]) Laatstelijk opgelegd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068.

([63]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068, overweging 78.

([64]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068, overweging 62.

3.1.5. *Gevolgen van de Chinese overcapaciteit voor de winsten*

(167) De klager zette uiteen dat kunstmatig lage prijzen lagere winsten tot gevolg hebben. In dit verband meldde hij bewijs van de verslechterende winstgevendheid van Chinese staalproducenten in 2024 ([65]) en van het feit dat de binnenlandse staalprijzen en de Chinese uitvoerprijzen lager waren dan de productiekosten ([66]).

(168) Als gevolg van de instroom van invoer uit de VRC die wordt beïnvloed door overcapaciteit zouden volgens de klager de prijzen op de markten van de betrokken landen omlaag worden geduwd en zouden binnenlandse staalproducenten niet langer dezelfde hoeveelheden kunnen verkopen, waardoor de bezettingsgraad zou dalen. Bijgevolg schieten de vaste kosten omhoog, waardoor de winsten verder dalen. Uiteindelijk zouden binnenlandse producenten niet langer kunnen investeren, waardoor zij minder innovatief en minder efficiënt zouden worden ([67]).

(169) Concluderend voerde de klager aan dat binnenlandse staalproducenten buiten de VRC een lagere winst hadden behaald dan de winst die zij zouden hebben behaald als de Chinese overcapaciteit niet was toegenomen zoals is gebeurd ([68]). De klager verstrekte ook gegevens over de winstgevendheid van producenten van koudgewalste platte staalproducten in de betrokken landen. De bevindingen van het onderzoek in dit verband worden uiteengezet in de desbetreffende punten hieronder.

(170) In de relevante punten hieronder is de Commissie in dit verband voor elk van de betrokken landen tot een conclusie gekomen, gezien de respectieve invoer uit de VRC en het prijsniveau ervan.

3.2. **India**

3.2.1. *Bijzondere marktsituatie als gevolg van het verdringingseffect van de invoer uit de VRC*

(171) Om het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de Indiase markt als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten te beoordelen, heeft de Commissie eerst de mate van penetratie van de Chinese invoer op de Indiase binnenlandse markt voor koudgewalste platte staalproducten in termen van volume geanalyseerd.

(172) De Commissie heeft het volume van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten vergeleken met het verbruik in India. De Commissie heeft zich gebaseerd op productiegegevens, invoergegevens en uitvoergegevens die de Indiase overheid in het kader van haar antwoord op de vragenlijst had verstrekt en die de Commissie ter plaatse had gecontroleerd. De Commissie heeft het verbruik van koudgewalste platte staalproducten in India geraamd als de totale productie plus de invoer en minus de uitvoer.

Tabel 1

Verbruik in India

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verbruik in India (raming) (ton)	18 322 098	19 390 835	21 708 857	21 178 934
Alle invoer (ton)	537 448	509 192	525 511	440 782

([65]) The Economist, *Chinese overcapacity is crushing the global steel industry*, 17 september 2024, beschikbaar op: https://www.economist.com/business/2024/09/17/chinese-overcapacity-is-crushing-the-global-steel-industry.

([66]) Fastmarkets, *China's steelmaking losses incentivize global rebalancing*, 23 juni 2025, beschikbaar op: https://www.fastmarkets.com/insights/chinas-steelmaking-losses-incentivize-global-rebalancing/ en GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, cit., blz. 16-17.

([67]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, cit., blz. 3, 5, 8 en 13, en GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, cit., blz. 11-12.

([68]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, cit., blz. 18-20, met name figuur 3.

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Invoer uit de VRC (ton)	17 681	23 269	63 775	52 992
Marktaandeel alle invoer (%)	2,93	2,63	2,42	2,08
Marktaandeel invoer uit de VRC (%)	0,10	0,12	0,29	0,25

Bron: Indiase overheid, eigen berekeningen.

(173) Tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak steeg het marktaandeel van de invoer uit de VRC van 0,10 % tot 0,25 %. Op basis hiervan was de Commissie van oordeel dat de omvang van de Chinese invoer in India onbeduidend was in verhouding tot het verbruik en te laag was om een verdringingseffect te hebben veroorzaakt.

(174) Daarom heeft de Commissie geconcludeerd dat de Indiase binnenlandse markt niet werd beïnvloed door een bijzondere marktsituatie ten gevolge van de invoer uit de VRC als gevolg van overcapaciteit in de staalsector in de VRC.

(175) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Eurofer de Commissie verzocht haar in de overwegingen 171 tot en met 174 samengevatte bevindingen te heroverwegen. De Commissie merkte op dat Eurofer geen nieuwe informatie of nieuw bewijsmateriaal heeft ingediend die de beoordeling van de Commissie zouden wijzigen. Bijgevolg heeft de Commissie het argument afgewezen en de bevindingen en conclusies in de overwegingen 171 tot en met 174 bevestigd.

3.2.2. *Bijzondere marktsituatie als gevolg van maatregelen inzake inputs*

3.2.2.1. Inleiding

(176) De klager voerde aan dat er op de Indiase staalmarkt sprake was van een bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening. De beweringen hadden betrekking op:

— ijzererts, met inbegrip van eigen winning

— kolen, met inbegrip van eigen winning

— staalschroot

— verticale integratie van Indiase staalproducenten

(177) De Commissie heeft de beweringen in de klacht en de opmerkingen over de opening van het onderzoek van JSW, de enige in de steekproef opgenomen Indiase producent-exporteur, die in de overwegingen 58 tot en met 66 zijn samengevat, onderzocht. De Commissie heeft ook de door de Indiase overheid en JSW ingediende antwoorden op de vragenlijsten beoordeeld, die ter plaatse waren gecontroleerd, zoals vermeld in overweging 103.

(178) Op basis van de antwoorden op de vragenlijsten, controlebezoeken en ontvangen opmerkingen verwierp de Commissie de beweringen in de klacht over het bestaan van een bijzondere marktsituatie met betrekking tot kolen, staalschroot en de verticale integratie van Indiase staalproducenten, omdat het dossier onvoldoende elementen bevatte om deze beweringen in het kader van dit onderzoek te bevestigen. De Commissie heeft daarentegen onderzocht of de beweringen in de klacht met betrekking tot ijzererts, met inbegrip van eigen winning, gegrond waren en of er bijgevolg sprake was van een bijzondere marktsituatie die van invloed was op de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten.

3.2.2.2. Bestaan van verstoringen op de ijzerertsmarkt

3.2.2.2.1. Inleiding

(179) De Commissie heeft in dit onderzoek vastgesteld dat warmgewalste platte staalproducten de belangrijkste input waren voor de productie van koudgewalste platte staalproducten waarvoor ijzererts nodig was voor de productie ervan. De Commissie heeft ook vastgesteld dat, aangezien JSW een verticaal geïntegreerd fabricageproces had, de uit warmgewalste platte staalproducten geproduceerde koudgewalste platte staalproducten met ijzererts waren geproduceerd. Het ijzererts dat bij de productie van warmgewalste platte staalproducten werd gebruikt, was afkomstig van een of meer van de volgende drie bronnen: i) binnenlandse aankoop van ijzererts; ii) ijzererts dat rechtstreeks door de producent-exporteur werd gewonnen, en iii) ingevoerd ijzererts.

(180) De Commissie heeft vastgesteld dat de volgende maatregelen van de Indiase overheid de prijs van op de binnenlandse markt aangekocht ijzererts voor de productie van het betrokken product kunstmatig omlaag brachten:

— Inmenging van de Indiase overheid in de binnenlandse ijzerertsmarkt;

— door de Indiase overheid veroorzaakte verstoringen bij de eigen winning van ijzererts voor de staalproductie;

— uitvoerbelasting op ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 %;

— beperkingen op het binnenlandse vervoer van ijzererts per spoor met het oog op uitvoer.

(181) De Commissie heeft elk van deze maatregelen en het effect ervan op de prijs van ijzererts dat voor de productie van koudgewalste platte staalproducten wordt gebruikt, geanalyseerd.

3.2.2.2.2. Inmenging van de Indiase overheid in de binnenlandse Indiase ijzerertsmarkt

(182) De Commissie heeft de rol van de Indiase overheid op de binnenlandse ijzerertsmarkt en de gevolgen van de wetgeving en het beleid van de Indiase overheid voor de levering en de prijs van ijzererts onderzocht. De Commissie heeft vastgesteld dat een van de doelstellingen van het nationale staalbeleid van 2017 ([69]), zoals officieel meegedeeld door de Indiase overheid na goedkeuring ervan ([70]), erin bestond een ruim aanbod van ijzererts op de binnenlandse markt beschikbaar te stellen ten behoeve van de downstreamproductie van staal, die dus koudgewalste platte staalproducten omvatte. De Commissie heeft geanalyseerd hoe dit beleid van de Indiase overheid van invloed was op de prijsvorming van ijzererts voor de binnenlandse verkoop op de Indiase markt en hoe het van invloed was op de structuur van de binnenlandse markt en het aanbod van ijzererts voor de staalproducenten.

(183) De Indiase overheid heeft uitgelegd dat, zoals bevestigd door de regels inzake concessies voor mineralen van 2016 ([71]), het Indian Bureau of Mines (IBM), een ondergeschikt bureau onder het ministerie van Mijnbouw, maandelijkse benchmarkprijzen voor verschillende mineralen publiceerde, waaronder alle verkoop van ijzererts, waaronder die welke werden gebruikt voor de productie van koudgewalste platte staalproducten. De Indiase overheid voegde daaraan toe dat ondernemingen die ijzererts verkopen maandelijks aan het IBM het volume en de waarde van het aan al hun afnemers verkochte ijzererts moeten rapporteren. Het IBM verzamelde alle gegevens en publiceerde een benchmarkprijs die voortvloeide uit het gewogen gemiddelde van alle verkoopverslagen voor elke soort en kwaliteitsklasse ijzererts voor elke relevante regio in India.

(184) Met betrekking tot de marktstructuur waren twee staatsondernemingen, namelijk de National Mineral Development Corporation ("NMDC") en de Odisha Mining Corporation ("OMC"), goed voor een aanzienlijk deel van al het ijzererts dat op de Indiase markt wordt verkocht. Alle ijzerertsmijnen in India zijn eigendom van de staat, die op zijn beurt een concessie kan verlenen aan exploitanten voor het exploiteren ervan. De Commissie heeft onderzocht hoe de prijsstelling van deze mijnbouwrechten voor de verschillende ondernemingen werkte en of het mechanisme voor het verzamelen van prijzen voor alle verkoop via het Indian Bureau of Mines ("IBM") ([72]) van invloed was op de binnenlandse prijs van ijzererts. De Indiase overheid heeft uitgelegd dat een hervorming in 2015 van de wet inzake de ontwikkeling en regulering van mijnen en mineralen ([73]) de staat verplichtte exploitatierechten voor ijzerertsmijnen te verlenen door middel van een veiling. De Indiase overheid gaf verder aan dat de NMDC en de OMC mijnen exploiteerden die niet waren geveild, aangezien zij hun mijnbouwrechten ruim vóór de uitvoering van de hervorming van 2015 hadden verworven, waardoor deze mijnen "legacy-mijnen" worden genoemd.

([69]) https://static.investindia.gov.in/National%20Steel%20Policy.pdf.
([70]) https://www.pib.gov.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=161491&reg=3&lang=2.
([71]) https://ibm.gov.in/writereaddata/files/17714807906996a6d62cf4fMCR_2016_amended_upto_January_2026.pdf.
([72]) https://mines.gov.in/webportal/content/ibm.
([73]) https://www.pib.gov.in/newsite/printrelease.aspx?relid=114589&reg=48&lang=2.

(185) De Commissie heeft getracht alle andere relevante informatie over de legacy-mijnen te verzamelen, met inbegrip van de eigendom en het beheer ervan, de prijsstelling en de voorwaarden van hun mijnbouwrechten. De Indiase overheid heeft slechts zeer beperkte informatie verstrekt en weinig duidelijkheid verschaft over de door de Commissie gevraagde informatie. De Indiase overheid heeft met name de kostenverslagen voor de NMDC en de OMC niet ingediend, ondanks herhaalde verzoeken van de Commissie, en evenmin gedetailleerde informatie verstrekt over de vergoeding, de duur en de voorwaarden voor legacy-mijnen en dus over de gevolgen van hun marktdominantie voor de vorming van de binnenlandse prijzen. De Commissie heeft de Indiase overheid op 15 juni 2026 een brief gestuurd op grond van artikel 18, lid 4, van de basisverordening, waarin zij alle ontbrekende informatie en het voornemen om haar besluit op de beschikbare gegevens te baseren, heeft uiteengezet.

(186) De Indiase overheid heeft op 25 juni 2026 geantwoord en betoogd dat zij volledig aan het onderzoek had meegewerkt. Voorts voerde de Indiase overheid aan dat indien de Commissie de informatie ontoereikend achtte, zij dit tijdens het controlebezoek ter sprake had moeten brengen. Tot slot heeft de Indiase overheid aanvullende informatie verstrekt over de kwesties die in de brief van de Commissie aan de orde waren gesteld.

(187) De Commissie was het daar niet mee eens en was van mening dat de informatie die de Indiase overheid vóór de brief op grond van artikel 18, lid 4, had verstrekt, ontoereikend was om haar beoordeling uit te voeren. Bovendien was de Commissie van mening dat het doel van het controlebezoek niet was om de gevraagde informatie te verkrijgen die niet was ingediend, maar om de daadwerkelijk ingediende informatie te controleren ([74]). Met betrekking tot de door de Indiase overheid verstrekte aanvullende inhoudelijke informatie, die door de Indiase overheid volledig als vertrouwelijk was aangemerkt, was de Commissie niet van mening dat deze haar beoordeling had gewijzigd en kwam zij tot de conclusie dat de Indiase overheid de bevindingen van de Commissie na de mededeling van feiten en overwegingen moest beoordelen om vast te stellen of haar opmerkingen relevant en van toepassing waren.

(188) Overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening moest de Commissie, in het licht van de niet-medewerking van de Indiase overheid, gebruikmaken van de beschikbare gegevens om conclusies te trekken over de prijsvorming van binnenlands ijzererts, met name met betrekking tot de prijsstelling en de voorwaarden voor de mijnbouwrechten in het kader van het systeem van vóór 2015, de kosten en prijzen van ijzererts, ook in vergelijking met andere marktdeelnemers dan de legacy-mijnen, met inbegrip van de eigen productie van ijzererts door JSW.

(189) Op 31 juli 2023 heeft het Institute for Studies in Industrial Development ("ISID") in het kader van het initiatief op het gebied van belangenbehartiging van de Competition Commission of India een studie gepubliceerd over concurrentie in de mijnbouwsector met de nadruk op ijzererts ([75]). In het verslag werd bevestigd dat voornamelijk de twee grootste spelers (de NMDC en de OMC) de prijszetters van de IBM-prijs waren en dat de overige marktspelers prijsnemers waren. Uit de door de Indiase overheid verstrekte informatie bleek dat de meeste mijnen die door deze twee spelers werden geëxploiteerd, legacy-mijnen waren. Bovendien moesten legacy-mijnen die werden geëxploiteerd door staatsondernemingen zoals de NMDC en de OMC 150 % van de verschuldigde royalty betalen, dat wil zeggen 22,5 % van de IBM-prijs (150 % van 15 %). De Commissie merkte op dat dit percentage aanzienlijk lager was dan de percentages die JSW betaalde voor de mijnen die na 2015 via een veiling aan JSW werden toegewezen. Op basis van deze bronnen stelde de Commissie vast dat, rekening houdend met het aanzienlijke marktaandeel en de lage door de legacy-mijnen geboden prijzen, voornamelijk als gevolg van de toekenning van mijnbouwrechten door de Indiase overheid zonder veiling, en het feit dat deze ondernemingen eigendom zijn van en worden geëxploiteerd door de Indiase overheid, de NMDC en de OMC de prijsmakers van de IBM-prijs waren en dat de andere ondernemingen deze prijs moesten volgen. De Commissie concludeerde dat indien de NMDC en de OMC in een veiling met andere exploitanten hadden moeten concurreren voor het recht om hun legacy-mijnen te exploiteren, deze twee ondernemingen aanzienlijk hogere kosten zouden hebben gehad en dus tegen aanzienlijk hogere prijzen hadden moeten verkopen om winstgevend te blijven.

(190) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat het door de Commissie gebruikte bewijsmateriaal om te stellen dat de NMDC en OMC de belangrijkste leveranciers en dus de prijszetters van de IBM-prijs waren, niet klopte. Ten eerste voerde de Indiase overheid aan dat de in het ISID-verslag gebruikte gegevens van twee jaar vóór het onderzoektijdvak dateerden en dat het marktaandeel van 65 % dat aan NMDC en OMC werd toegeschreven derhalve niet kon worden gebruikt. Ten tweede verstrekte de Indiase overheid als gevoelig aangemerkte gegevens die volgens haar aantoonden dat het marktaandeel van NMDC en OMC aanzienlijk lager was dan 65 %. Ten derde merkte de Indiase overheid op dat in het ISID-verslag werd gesteld dat ijzererts een gedereguleerde sector was en dat de overheid geen directe rol speelde bij het vaststellen van de prijzen van ijzererts.

([74]) Zie bijvoorbeeld arrest van het Gerecht van 22 september 2021, Severstal/Commissie. T-753/16, ECLI:EU:T:2021:612, punt 122.

([75]) https://cci.gov.in/images/marketstudie/en/market-study-on-dynamics-of-competition-in-the-mining-sector-in-india-with-a-focus-on-iron-ore1704108440.pdf.

(191) De Commissie kon sommige van de door de Indiase overheid verstrekte gevoelige gegevens niet controleren, aangezien deze onvoldoende gedetailleerde informatie bevatten, met name de uitsplitsing waaruit bleek welke ondernemingen onder "voor intern gebruik" waren gegroepeerd en welke onder "niet voor intern gebruik". In ieder geval zou de Commissie een gecombineerd aandeel van ongeveer 45-50 % nog steeds als aanzienlijk beschouwen. Belangrijker is dat de Commissie van mening was dat het marktaandeel niet de enige parameter was om vast te stellen dat de NMDC en OMC prijszetters waren. In dit onderzoek was het kostenvoordeel dat NMDC en OMC hebben genoten, zoals uiteengezet in overweging 193, ook een belangrijk element dat deze ondernemingen in staat stelde de prijzen van ijzererts vast te stellen. Daarnaast heeft de Commissie in overweging 193 toegelicht dat bepaalde binnenlandse leveranciers ertoe werden aangezet om de IBM-prijzen laag te houden om het bedrag van de betaalde belastingen te verlagen. Voorts merkte de Commissie op dat uit de door de Indiase overheid aangehaalde verklaring in het ISID-verslag bleek dat de overheid geen "directe" rol speelde bij het vaststellen van de prijzen van ijzererts, wat niet betekende dat de overheid geen indirecte rol speelde via het mechanisme dat zij had ingesteld voor legacy- en geveilde mijnen. In dat verband heeft de Commissie in overweging 198, na de analyse in de overwegingen 182 tot en met 197, geconcludeerd dat de overheid zich heeft gemengd in de prijzen van ijzererts. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(192) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verstrekte de Indiase overheid als gevoelig aangemerkte informatie om aan te voeren dat de huurvoorwaarden voor legacy-mijnen niet tot verkoopprijzen onder de marktprijs hebben geleid.

(193) De Commissie merkte op dat uit de beschikbare informatie in het dossier, die een gevoelig karakter had, bleek, zoals vermeld in overweging 189, dat legacy-mijnen aanzienlijk lagere royalty's betaalden dan JSW voor de mijnen die na het jaar 2015 via veiling waren toegewezen. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen. De Commissie heeft deze bevindingen bevestigd op basis van aanvullende elementen in het dossier. Ten eerste bevestigen de door JSW verstrekte en door de Commissie gecontroleerde gegevens de bevinding dat de IBM-prijzen kunstmatig laag waren. Om redenen van vertrouwelijkheid werd de redenering van de Commissie specifiek aan JSW meegedeeld. Ten tweede, aangezien heffingen zoals concessierechten en royalty's aan de IBM-prijs waren gekoppeld, bevatte het prijsmechanisme een inherente stimulans voor alle binnenlandse leveranciers van ijzererts om hun prijzen in overeenstemming te brengen met de IBM-prijs (en dus die van legacy-mijnen) om het bedrag van de heffingen zoals royalty's en concessierechten tot een minimum te beperken, waardoor de prijs van binnenlands ijzererts kunstmatig laag werd gehouden.

(194) Bovendien beval de Controller and Auditor General of India van de overheid van Odisha, een Indiase overheidsinstantie, de Indiase overheid in 2024 na een audit ([76]) aan om de melding van lage prijzen af mijn door exploitanten te onderzoeken, om na te gaan of dit opzettelijk gebeurde om de gemiddelde verkoopprijs en bijgevolg de verschuldigde royalty en premie te verlagen.

(195) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat in het in overweging 194 bedoelde verslag van 2024 geen te lage prijzen werden vastgesteld. Ten eerste was het verslag beperkt tot zes gecontroleerde exploitanten. Ten tweede, zelfs als de exploitanten te lage prijzen hadden opgegeven, zou dit niet aantonen dat de IBM-prijs te laag was. Ten derde had het verslag betrekking op de periode 2020-2022 en was het derhalve niet relevant voor het onderzoektijdvak. Ten vierde voerde de Indiase overheid aan dat de overheid sindsdien maatregelen heeft genomen om onjuiste rapportage te voorkomen.

(196) De Commissie merkte op dat zij over verder gevoelig bewijsmateriaal in het dossier beschikte met betrekking tot het belang van marktdeelnemers om een lage IBM-prijs te handhaven. Wat het verslag betreft, werd in de eerste plaats bevestigd waarom ondernemingen er belang bij hadden de IBM-prijzen laag te houden, en werden in de tweede plaats concrete voorbeelden van deze praktijk gegeven. Aangezien de werking van het IBM-prijsmechanisme en de rol ervan als index voor de betaling van belastingen niet is veranderd, achtte de Commissie het niet relevant dat de voorbeelden zich vóór het onderzoektijdvak hadden voorgedaan. De Commissie merkte ook op dat de Indiase overheid geen bewijsmateriaal heeft verstrekt over de werkelijke wijzigingen die de Indiase overheid heeft doorgevoerd om de praktijk van onderrapportage te verminderen, noch een evaluatie heeft overgelegd waaruit blijkt dat de wijzigingen doeltreffend waren geweest. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(197) Tot slot vond de Commissie twee aanvullende aanwijzingen dat het beleid van de Indiase overheid de beoogde doelstelling om ijzererts op de binnenlandse markt beschikbaar te stellen voor de productie van staal, met inbegrip van koudgewalste platte staalproducten, werd bereikt. Ten eerste waren de ingevoerde hoeveelheden verwaarloosbaar. Ten tweede waren de uitgevoerde hoeveelheden zeer klein in vergelijking met de productiehoeveelheden, ondanks het feit dat India de op drie na grootste producent van ijzererts ter wereld is.

([76]) https://cag.gov.in/uploads/download_audit_report/2022/table-of-content-066e1a12e51fa23.81224720.pdf.

(198) Op basis van al deze informatie en rekening houdend met de andere in dit punt beschreven maatregelen van de Indiase overheid ten aanzien van ijzererts, heeft de Commissie derhalve geconcludeerd dat: i) de inmenging van de Indiase overheid in de binnenlandse ijzerertsmarkt een structuur heeft gecreëerd waarbij de legacy-mijnen de belangrijkste leveranciers en dus de prijszetters waren; ii) deze legacy-mijnen hun mijnbouwrechten verkregen vóór de hervorming van 2015, en bij gebrek aan medewerking van de Indiase overheid werd geconcludeerd dat hun mijnbouwrechten, gezien hun staatseigendom en het feit dat er op dat moment geen veiling plaatsvond, werden verleend tegen zeer gunstige niet-marktvoorwaarden, waardoor zij de prijs van ijzererts op een veel lager niveau dan hun concurrenten konden vaststellen in plaats van op een billijke marktwaarde; iii) het door de Indiase overheid toegepaste mechanisme van de IBM-prijs, dat wordt gebruikt als index voor bepaalde vergoedingen en belastingen, heeft geleid tot een kunstmatig lage prijs voor alle soorten en kwaliteitsklassen ijzererts, onder meer voor het ijzererts dat aan JSW wordt geleverd voor de productie van koudgewalste platte staalproducten.

3.2.2.2.3. Markt voor intern gebruik van ijzererts bij de productie van staal

(199) JSW was eigenaar van de rechten van de Indiase overheid om bepaalde ijzerertsmijnen te exploiteren. Om redenen van vertrouwelijkheid werden verdere bijzonderheden specifiek aan JSW meegedeeld.

(200) De Commissie heeft onderzocht of de voorwaarden en de prijzen voor de mijnen die JSW intern voor de productie van koudgewalste platte staalproducten gebruikte, verstoord waren als gevolg van het beleid van de Indiase overheid. De Commissie heeft vastgesteld dat bij de in overweging 184 bedoelde hervorming van de mijnbouwwet van 2015 voor de deelstaatoverheden de verplichting is ingevoerd om de toewijzing van mijnbouwrechten voor mineralen, met inbegrip van ijzererts, te veilen. Overeenkomstig voorschrift 6 van de voorschriften inzake de veiling van mineralen van 2015 ([77]) moeten kandidaten voldoen aan de vereisten van artikel 5 van de wet inzake mijnen en mineralen ([78]), waarin is bepaald dat een deelstaatoverheid geen minerale concessie kan verlenen tenzij de persoon een Indiase onderdaan of onderneming is. Doordat buitenlandse ondernemingen van de biedprocedure worden uitgesloten, achtte de Commissie de biedprocedure derhalve niet echt open, aangezien deze beperkt was tot een beperkt aantal potentiële binnenlandse marktdeelnemers en alle buitenlandse ijzerertsexploitanten uitsloot die potentieel meer concurrerende biedingen konden indienen dan binnenlandse exploitanten.

(201) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat de Commissie niet had aangetoond dat de uitsluiting van niet-Indiase inschrijvers van concessies leidde tot de verstoring van ijzererts dat voor intern gebruik werd verkocht.

(202) De Commissie was van oordeel dat de beperking van de groep van in aanmerking komende inschrijvers de concurrentie daadwerkelijk verminderde en derhalve de mogelijkheid verhinderde om hogere biedingen van niet-Indiase deelnemers te ontvangen, een punt dat de Indiase overheid niet betwistte. De Commissie beschouwde dit als een verstoring en achtte het irrelevant om te speculeren hoe de prijzen zouden zijn geweest als niet-Indiase inschrijvers hadden mogen deelnemen. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(203) Voorts heeft de Commissie de prijsvoorwaarden van de aan JSW verleende mijnbouwrechten geanalyseerd. Aangezien de biedprijs voor de mijnbouwrechten en bijgevolg de werkelijke prijs voor de mijnbouwrechten is gekoppeld aan de IBM-prijs, worden de daaruit voortvloeiende royalty's die worden betaald voor het gewonnen ijzererts rechtstreeks beïnvloed door het IBM-prijsniveau. Bijgevolg hadden de verstoringen die voortvloeien uit het ingrijpen door de Indiase overheid op de binnenlandse markt voor ijzererts, zoals beschreven in punt 3.2.2.2.2, ook rechtstreekse gevolgen voor de prijsstelling van de mijnbouwrechten voor ijzererts van JSW. Op basis hiervan concludeerde de Commissie dat de prijs voor het door JSW gewonnen ijzererts ook verstoord was.

(204) Op basis van de wettelijke beperkingen op het verlenen van mijnbouwrechten overeenkomstig de in overweging 200 bedoelde wet inzake mijnen en mineralen, alsook van het verband tussen de aan JSW toegekende concessierechten en royalty's en de verstoorde IBM-prijsvorming, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat ook het ijzererts dat door JSW zelf werd gewonnen, werd beïnvloed door verstoringen op de Indiase markt.

([77]) https://mines.gov.in/admin/download/69d601f1b7d3e1775632881.pdf.
([78]) https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/19380/1/mmdr_act%2C1957.pdf.

3.2.2.2.4. Uitvoerbelasting op ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 %

(205) Bovenop de verstoringen met betrekking tot de prijsvorming en de eigen winning bij alle kwaliteitsklassen ijzererts die door JSW worden gebruikt, past de Indiase overheid, ten minste sinds 2012 met inbegrip van het onderzoektijdvak, een uitvoerbelasting toe op ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 %. Om redenen van vertrouwelijkheid werden verdere bijzonderheden over het gebruik van die kwaliteitsklasse door de meewerkende producent-exporteur specifiek aan JSW meegedeeld.

(206) Tijdens het onderzoektijdvak was de maatregel van kracht op grond van Notification No. 58/2022-Customs ([79]) voor ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 %. De Commissie had deze maatregel reeds beoordeeld in het nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen van 2022 met betrekking tot de invoer van buizen en pijpen van nodulair gietijzer van oorsprong uit India ([80]) ("nodulaire buizen"), waarin zij in overweging 147 had geconcludeerd dat aan de binnenlandse ondernemingen die ijzererts winnen de functie is toevertrouwd of dat zij met de functie zijn belast om ijzererts lokaal tegen een lage prijs te verkopen. De Commissie concludeerde ook dat de maatregel het gewenste beleidseffect had bereikt om de binnenlandse prijs van ijzererts tot een kunstmatig laag niveau te drukken ten voordele van de downstreambedrijfstak, met inbegrip van de producenten van het betrokken product, waardoor de binnenlandse markt voor ijzererts in India werd verstoord. In die besluiten heeft de Commissie rekening gehouden met een overweldigende hoeveelheid bewijsmateriaal, waaronder de voorbereidende werkzaamheden voor de desbetreffende wet- en regelgeving, het proactieve toezicht op de uitvoering van de maatregel door de Indiase overheid om ervoor te zorgen dat de beoogde beleidsdoelstelling werd bereikt, en de duidelijke economische effecten van deze beperking, waardoor de binnenlandse prijzen ten tijde van de invoering van de uitvoerbelasting duidelijk waren gedaald, wat ook blijkt uit het niveau ervan.

(207) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat de uitvoerbelasting alleen van toepassing was op ijzererts met een ijzergehalte van meer dan 58 %, een van de zeven kwaliteitsklassen die in het kader van het IBM-prijsstellingssysteem werden gevolgd, en dat de Commissie niet over informatie beschikte over de door JSW aangekochte kwaliteitsklassen ijzererts. Voorts voerde de Indiase overheid aan dat de bevinding van de Commissie dat met de maatregel het gewenste beleidseffect was bereikt, overeenkwam met een eerder onderzoek in verband met een ander product en een ander onderzoektijdvak en dat deze derhalve niet kon worden gebruikt. De Indiase overheid voerde verder aan dat de aanzienlijke uitvoervolumes die in het onderzoektijdvak werden geregistreerd, in tegenspraak waren met de bevindingen van de Commissie.

(208) De Commissie merkte op dat de gevoelige informatie in het dossier voldoende gedetailleerde gegevens over de door JSW aangekochte kwaliteitsklassen ijzererts bevatte om de analyse uit te voeren. De Commissie was ook van oordeel dat, aangezien de bevinding betrekking had op dezelfde uitvoerbelasting voor dezelfde kwaliteitsklasse ijzererts en die sinds het vorige onderzoek niet was gewijzigd, die bevinding geldig bleef. Wat de omvang van de uitvoer betreft, achtte de Commissie dit argument irrelevant, aangezien een uitvoerbelasting per definitie een uitvoerbeperking is. In elk geval was, zoals opgemerkt in overweging 197, het totale volume van de uitvoer van ijzererts zeer klein in vergelijking met het productieniveau, waarbij werd opgemerkt dat India, zoals aangegeven op bladzijde xi van het ISID-verslag, een van de grootste producenten van ijzererts ter wereld was. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

3.2.2.2.5. Beperkingen op het vervoer van ijzererts met het oog op uitvoer

(209) De Indiase overheid heeft in 2021 de zogenaamde "Iron Ore Policy from 2021" ([81]) aangenomen. Het aangegeven doel van de maatregel was de binnenlandse productie van staal te bevorderen, zoals vermeld in de eerste alinea van de inleiding van de maatregel. Daartoe werden in het beleid vier categorieën afnemers vastgesteld, gerangschikt volgens de prioriteit om wagons voor het vervoer van ijzererts toegewezen te krijgen. De afnemers die ijzererts uitvoerden, werden ingedeeld in de vierde categorie afnemers, dat wil zeggen de categorie met de laagste prioriteit. Deze maatregel leidde tot een duidelijke bevoordeling van het binnenlandse aanbod van ijzererts, in overeenstemming met het overkoepelende beleid van de Indiase overheid om binnenlandse downstreamproducenten een ruim aanbod van ijzererts tegen lage prijzen te bieden. Producenten van ijzererts die bereid zijn om ijzererts uit te voeren, worden door deze maatregel met een extra belemmering geconfronteerd als zij zouden overwegen het ijzererts uit te voeren in plaats van het op de binnenlandse markt aan te bieden. Dit wordt ook

([79]) https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1009553/ENG/Notifications?utm=.

([80]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/927 van de Commissie van 15 juni 2022 tot instelling van een definitief compenserend recht op buizen en pijpen van nodulair gietijzer (eveneens bekend als gietijzer met bolgrafiet) van oorsprong uit India naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 18 van Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 161 van 16.6.2022, blz. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

([81]) Mededeling van het Indiase ministerie van Spoorwegen nr. 2020/TT-III/32/4 van 15 januari 2021.

bevestigd door het zeer lage niveau van uitvoer van ijzererts uit India. In een in januari 2026 gepubliceerd verslag van het Indiase ministerie van Havens, Scheepvaart en Waterwegen ([82]) werd deze beperking aangemerkt als het eerste probleem dat moest worden aangepakt om meer ijzererts te verzenden. In tabel 18 van het verslag werd opgeroepen om iets te doen aan het tekort aan goederentreinen voor het vervoer van ijzererts uit de mijnen naar de havens in het kader van toewijzing van categorie D door het ministerie van Spoorwegen. In het verslag werd geconcludeerd dat deze beperking leidt tot een residuele en onzekere toewijzing van goederentreinen, met name in perioden van grote vraag naar grondstoffen met een hogere prioriteit, wat leidt tot systemische vertragingen bij het klaarzetten van goederentreinen voor het vervoer van ijzererts naar de havens. In het verslag wordt als voorbeeld de haven van Paradip gegeven, die een verwerkingscapaciteit van 18 goederentreinen per dag heeft voor ijzererts, maar waar gemiddeld slechts 3,83 goederentreinen per dag aankwamen in boekjaar 2022-2023 en 4,09 goederentreinen per dag in boekjaar 2023-2024.

(210) De Commissie had deze maatregel ook beoordeeld in het onderzoek naar nodulaire buizen en had in overweging 151 opgemerkt dat daarmee voorrang werd gegeven aan het binnenlandse vervoer van ijzererts boven het vervoer van voor de uitvoer bestemd ijzererts. De Commissie merkte ook op dat het beleid tot doel had de binnenlandse productie van staal te bevorderen. De Commissie was derhalve van oordeel dat het beleid een maatregel ten gunste van de binnenlandse staalindustrie vormde, waaruit de doelstelling ervan bleek om de prijs van ijzererts te verlagen.

(211) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat de maatregel de prijzen niet reguleerde en dat de toekenning van een lagere prioriteit aan uitgevoerde ladingen niet aantoonde dat de binnenlandse prijzen van ijzererts verstoord waren. De Indiase overheid voegde daaraan toe dat de Commissie geen oorzakelijk verband tussen de maatregelen en de onderzochte producenten had aangetoond. Voorts voerde de Indiase overheid aan dat de statistieken waarnaar de Commissie verwees, wezen op een beperking die beperkt was tot een specifieke haven en die niet diende om een oorzakelijk verband met de onderzochte producent-exporteur vast te stellen.

(212) De Commissie achtte het argument dat de maatregel de prijzen niet rechtstreeks reguleert, irrelevant. De Commissie was van oordeel dat een maatregel waarbij voorrang werd gegeven aan het vervoer van binnenlands ijzererts boven de uitvoer van ijzererts, een uitvoerbeperking was die in feite gericht was op het bevoordelen van de binnenlandse staalindustrie, met inbegrip van de onderzochte producent-exporteur. Bovendien heeft de Commissie in de overwegingen 216 tot en met 219 het daaruit voortvloeiende voordeel voor de onderzochte producent-exporteur van alle in overweging 180 genoemde maatregelen gekwantificeerd. De Commissie merkte op dat de gerapporteerde statistieken tot doel hadden een concreet voorbeeld te geven van de wijze waarop de maatregel de uitvoer van ijzererts inderdaad belemmerde en dat de maatregel derhalve bijdroeg tot het verstoren van de prijzen van ijzererts, zoals geconcludeerd in overweging 213. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

3.2.2.2.6. Conclusie

(213) De Commissie heeft geconcludeerd dat alle bovengenoemde maatregelen van de Indiase overheid hebben geleid tot een stabiel aanbod van ijzererts tegen verstoorde prijzen ten behoeve van de binnenlandse staalproducenten in India.

3.2.2.3. Bestaan van een bijzondere marktsituatie die van invloed is op de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten

(214) De Commissie heeft beoordeeld of de in punt 3.2.2.2 vastgestelde maatregelen die door de Indiase overheid zijn genomen en die hebben geleid tot kunstmatig lage inputkosten van ijzererts voor de binnenlandse staalproducenten, een bijzondere marktsituatie vormden die van invloed was op de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening. Daartoe heeft de Commissie onderzocht hoe deze maatregelen van invloed waren op de productiekosten van koudgewalste platte staalproducten in India.

(215) De Commissie heeft onderzocht of de binnenlandse prijzen van ijzererts op de Indiase markt inderdaad lager waren dan niet-verstoorde marktprijzen die niet door deze verstoringen werden beïnvloed. De Commissie baseerde haar analyse op de bij JSW verzamelde gegevens, aangezien JSW de facto de enige producent-exporteur van het onderzochte product was en ook een aanzienlijk deel van de binnenlandse productie en verkoop van koudgewalste platte staalproducten vertegenwoordigde. De Commissie heeft gecontroleerd of de binnenlandse prijzen die JSW betaalde voor de aankoop van ijzererts dat bij de productie van koudgewalste platte staalproducten werd gebruikt, in overeenstemming waren met de relevante gepubliceerde IBM-prijzen. Aangezien het IBM-prijsmechanisme ervoor zorgde dat alle binnenlandse verkoopprijzen van ijzererts grotendeels op deze prijs waren afgestemd, met inbegrip van de aankopen door JSW, richtte de Commissie haar gedetailleerde prijsanalyse op de gegevens van JSW.

([82]) https://dgma.gov.in/download/1769691524_697b598415456_coastal-committee-report-final-jan2026.pdf.

(216) Om de gevolgen van de door de maatregelen van de Indiase overheid veroorzaakte verstoringen voor de binnenlandse prijzen van ijzererts na te gaan, heeft de Commissie een benchmark in aanmerking genomen die kan worden gebruikt om niet-verstoorde prijzen van ijzererts onder normale marktomstandigheden op de binnenlandse markt weer te geven. De Commissie heeft de beoordeling voor JSW uitgevoerd.

(217) De kosten van ijzererts voor JSW zijn de gewogen kosten van de drie relevante bronnen voor ijzererts die in overweging 179 zijn vermeld. Om de in de overwegingen 182 tot en met 198 vermelde redenen was de Commissie van oordeel dat alle binnenlandse prijzen van ijzererts door de genoemde verstoringen werden beïnvloed en dat er dus geen geschikte niet-verstoorde binnenlandse prijzen waren om het effect van het beleid van de Indiase overheid te vergelijken, aangezien de vier belangrijkste bronnen van verstoringen van invloed waren op alle ijzererts dat op de binnenlandse markt werd verkocht. Daarom moest de Commissie de door JSW betaalde binnenlandse prijzen van ijzererts en de IBM-prijzen vergelijken met een benchmark die zo representatief mogelijk was en zo dicht mogelijk bij een anders niet-verstoorde binnenlandse prijs lag. Aangezien de Commissie, zoals uiteengezet in de overwegingen 199 tot en met 204, ook had geconcludeerd dat de verstoringen van toepassing waren op zelf gewonnen ijzererts, moest zij de kosten van zelf gewonnen ijzererts vergelijken met dezelfde representatieve benchmark.

(218) In dit licht beschouwde de Commissie de uitvoerprijs van Indiaas ijzererts naar alle bestemmingen als passende benchmark. Gezien de beperkte uitvoer van ijzererts als gevolg van alle beleidsmaatregelen van de Indiase overheid, heeft de Commissie zich gebaseerd op de uitvoerprijzen van ijzererts met twee verschillende groepen van representatief ijzergehalte en heeft zij de benchmarkprijs voor alle andere kwaliteitsklassen ijzererts berekend op basis van de verschillen in de binnenlandse prijs van elke kwaliteitsklasse. Uit deze vergelijking bleek dat de binnenlandse prijzen van ijzererts en de kosten van zelf gewonnen ijzererts voor de overeenkomstige kwaliteitsklassen in India aanzienlijk lager waren. De gecorrigeerde prijs van ijzererts, bestaande uit de gewogen gemiddelden van de prijzen of kosten van ijzer uit de binnenlandse bronnen, was ook aanzienlijk hoger dan de niet-gecorrigeerde prijs van ijzererts.

(219) Om redenen van vertrouwelijkheid werden verdere bijzonderheden over het aandeel van de ijzerertsbronnen in de productie van koudgewalste platte staalproducten specifiek aan JSW meegedeeld. Op basis van de gecorrigeerde kosten van ijzererts en rekening houdend met het aandeel van de kosten van ijzererts in de totale kosten van de productie van koudgewalste platte staalproducten, raamde de Commissie dat de kosten van koudgewalste platte staalproducten hoger zouden zijn geweest zonder de kunstmatig lage kosten van ijzererts, en dat er derhalve sprake is van een bijzondere marktsituatie die van invloed is op de prijzen van koudgewalste platte staalproducten op de binnenlandse markt en die gevolgen heeft voor JSW. Bij deze conclusie werd ook rekening gehouden met de binnenlandse structuur van de markt voor koudgewalste platte staalproducten, waar enkele dominante producenten van koudgewalste platte staalproducten actief zijn en er zeer weinig invoer is. Daarom moeten de lage ijzerertsprijzen een onmiddellijk rechtstreeks effect hebben gehad op de verlaging van de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten voor dit kleine aantal dominante leveranciers van koudgewalste platte staalproducten op de markt, waarmee het bestaan van een bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening wordt bevestigd.

(220) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat de Commissie niet had aangetoond waarom de IBM-prijs onbetrouwbaar was en waarom deze geen goede prijsbenchmark kon zijn. De Indiase overheid voegde daaraan toe dat de Commissie niet had aangetoond waarom de verschillen tussen de IBM-prijs en de door de Commissie gekozen benchmark te wijten waren aan een binnenlandse verstoring, aangezien de Indiase overheid beweerde dat de verschillen te wijten konden zijn aan verschillen tussen de binnenlandse markt en de uitvoermarkt, zoals het feit dat het om verschillende markten, verkooppunten en concurrentieverhoudingen ging. Voorts voerde de Indiase overheid aan dat, aangezien de Commissie niet heeft aangetoond dat de in overweging 180 genoemde maatregelen prijsverstoringen hadden veroorzaakt, zij niet heeft aangetoond dat die maatregelen een cumulatief effect hadden om de binnenlandse prijs van ijzererts te verstoren. De Indiase overheid voerde ook aan dat de Commissie niet heeft aangetoond dat een geconcentreerde marktstructuur voor koudgewalste platte staalproducten en een lage invoer werden veroorzaakt door de genoemde maatregelen inzake ijzererts of dat die maatregelen hebben geleid tot lagere prijzen voor koudgewalste platte staalproducten. Om al deze redenen concludeerde de Indiase overheid dat de Commissie niet over voldoende bewijsmateriaal beschikte om een bijzondere marktsituatie vast te stellen.

(221) De Commissie merkte op dat zij in de overwegingen 182 tot en met 198 had aangetoond waarom de IBM-prijs verstoord en derhalve onbetrouwbaar was, en dat zij in overweging 218 een niet-verstoorde benchmark heeft voorgesteld. De Indiase overheid heeft niet uitgelegd hoe de aangevoerde factoren het verschil tussen de IBM-prijs en de benchmark hadden kunnen verklaren. In dit verband merkte de Commissie op dat op concurrerende markten, dat wil zeggen niet-verstoorde markten, de binnenlandse prijs en de uitvoerprijs doorgaans de neiging vertonen overeen te komen. Voorts merkte de Commissie op dat de Indiase overheid geen alternatieve benchmarks heeft ingediend voor de door de Commissie voorgestelde benchmark. Om de in de overwegingen 182 tot en met 213 vermelde redenen was de Commissie van oordeel dat de in overweging 180 genoemde maatregelen de binnenlandse prijzen van ijzererts hadden verstoord en zij heeft in de overwegingen 218 en 219 de verstoring ook gekwantificeerd door deze te vergelijken met een niet-verstoorde benchmark, waarbij zij opmerkte dat het werkelijke cijfer vertrouwelijk was, maar aan de onderzochte producent-exporteur was meegedeeld. De Commissie was derhalve van oordeel dat zij voldoende bewijsmateriaal en argumenten had verstrekt om het bestaan van een bijzondere marktsituatie te rechtvaardigen. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(222) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Indiase overheid aan dat uit twee elementen bleek dat de binnenlandse ijzerertsmarkt marktgebaseerd was. Ten eerste dat het grootste deel van de productie van oorsprong was uit niet voor intern gebruik bedoelde, commerciële mijnen en ten tweede dat uit de jaarrekeningen van NMDC en OMC bleek dat zij winstgevend waren. De Indiase overheid voerde voorts aan dat de Commissie in een eerder onderzoek naar warmgewalste platte staalproducten geen verstoring van de prijs van ijzererts had vastgesteld die zou leiden tot de vaststelling van een bijzondere marktsituatie en daarom voerde de Indiase overheid aan dat het niet mogelijk was een bijzondere marktsituatie vast te stellen voor koudgewalste platte staalproducten, een downstreamproduct van warmgewalste platte staalproducten. Tot slot voerde de Indiase overheid aan dat de Commissie de werkelijke kosten van JSW voor de aankoop van ijzererts had moeten gebruiken om de ijzerertsprijzen te analyseren.

(223) De Commissie had in de overwegingen 182 tot en met 204 uiteengezet hoe NMDC en OMC de IBM-prijs bepaalden. De Commissie was niet van mening dat de twee door de Indiase overheid aangevoerde elementen relevant waren om de verstoring te weerleggen. Wat het eerste element betreft, had de Commissie in overweging 182 reeds verwezen naar de marktaandelen. Wat het tweede element betreft, was de Commissie van mening dat het winstgevend zijn niet in de weg staat aan de mogelijkheid om een prijszetter te zijn. Voorts merkte de Commissie op dat de bevindingen in dit onderzoek voortvloeiden uit de grote hoeveelheid gegevens en informatie die ten behoeve van dit onderzoek was verzameld, en achtte zij een vergelijking van de bevindingen van andere onderzoeken niet relevant. Tot slot had de Commissie in de overwegingen 218 en 219 de verstoring van de binnenlandse ijzerprijzen reeds toegelicht en gekwantificeerd en had zij in de overwegingen 233 en 234 uitgelegd waarom zij de normale waarde moest corrigeren. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

3.2.2.3.1. Conclusie

(224) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat er in India sprake was van een bijzondere marktsituatie die van invloed was op de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten.

3.2.2.4. Deugdelijke vergelijking

(225) De Commissie heeft beoordeeld of wegens het bestaan van de bijzondere marktsituatie een deugdelijke vergelijking in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening kon worden gemaakt tussen de normale waarde en de uitvoerprijs van JSW. Daartoe heeft de Commissie het relatieve effect van de bijzondere marktsituatie op de binnenlandse verkoop en de uitvoer beoordeeld.

(226) De Commissie heeft vastgesteld dat de mededingingsvoorwaarden in India en in de Unie aanzienlijk verschilden.

(227) Zoals aangegeven in tabel 1, werd de Indiase markt voor koudgewalste platte staalproducten, met een geraamd verbruik van 21 178 934 ton, gedomineerd door Indiase producenten, waarbij de invoer slechts ongeveer 2 % bedroeg. Dit lage invoerniveau werd volgens de informatie in het dossier al ten minste drie jaar waargenomen. De Commissie merkte derhalve op dat de Indiase markt voor koudgewalste platte staalproducten wordt gekenmerkt door een onbeduidend niveau van invoer. Op deze markt profiteren alle Indiase producenten van het bestaan van de bijzondere marktsituatie, waardoor hun kosten kunstmatig omlaag worden gebracht. Op basis hiervan heeft de Commissie geconcludeerd dat de bijzondere marktsituatie aanzienlijke gevolgen heeft voor de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten.

(228) De markt voor koudgewalste platte staalproducten in de Unie wordt daarentegen gekenmerkt door een mix van producenten in de Unie en invoer uit verschillende landen, zoals aangegeven in de punten 4.1, 4.4 en 5.2. De mogelijke gevolgen van het bestaan van de bijzondere marktsituatie voor de prijs bij uitvoer naar de Unie zouden derhalve hoe dan ook aanzienlijk worden afgezwakt door het bestaan van een reeks andere factoren die tot de vorming van dergelijke uitvoerprijzen leiden. Deze factoren zijn onder meer de mededinging van producenten in de Unie die niet profiteren van een vergelijkbare bijzondere marktsituatie voor de levering van ijzererts, het feit dat er slechts één Indiase producent-exporteur in plaats van meerdere Indiase ondernemingen op de markt van de Unie actief is, of het bestaan van alle andere producenten-exporteurs uit de onderzochte landen en uit andere landen.

(229) Op basis van alle bovenstaande elementen is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de bijzondere marktsituatie de binnenlandse prijzen anders beïnvloedde dan de uitvoerprijzen. Daarom kon vanwege de bijzondere marktsituatie geen deugdelijke vergelijking worden gemaakt tussen de binnenlandse Indiase prijzen en de uitvoerprijzen overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

(230) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden JSW en de Indiase overheid aan dat de Commissie niet had aangetoond dat de vermeende bijzondere marktsituatie de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen op verschillende wijze had beïnvloed en dat die daarom geen goede vergelijking mogelijk zou maken. JSW voerde aan dat het dezelfde productiekosten had, ongeacht of het betrokken product op de binnenlandse markt was verkocht of was uitgevoerd. Voorts voerden JSW en de Indiase overheid aan dat de Commissie niet voldoende had uitgelegd hoe de in de overwegingen 227 en 228 genoemde factoren met de bijzondere marktsituatie in wisselwerking stonden om de vergelijking van de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen onmogelijk te maken. De Indiase overheid voerde ook aan dat de bevinding van de Commissie was gebaseerd op een "ongefundeerde" voorspelling dat de uitvoerprijzen zouden worden gedrukt in plaats van op een gefundeerde bevinding en dat de Commissie de omvang van het vermeende differentiële effect niet had vastgesteld. De Indiase overheid voerde voorts aan dat indien een algemeen verschil in de marktstructuur voldoende was, automatisch zou worden voldaan aan de tweede zinsnede van artikel 2, lid 3, van de basisverordening, wat de Indiase overheid niet voldoende achtte. Voorts voerde JSW aan dat de redenering van de Commissie tegenstrijdig was, aangezien minder concurrentie op de Indiase markt tot hogere prijzen had moeten leiden en meer concurrentie op de markt van de EU tot lagere prijzen had moeten leiden, ongeacht hoe de kosten waren gestructureerd. JSW voegde daaraan toe dat deze bevinding in overeenstemming zou zijn met de dumpingmarge van JSW zonder een correctie van de bijzondere marktsituatie.

(231) De Commissie was het er niet mee eens dat zij niet had aangetoond dat de bijzondere marktsituatie de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen verschillend had beïnvloed. De Commissie merkte op dat zij, ongeacht of de fabricagekosten dezelfde waren voor producten die op de binnenlandse markt werden verkocht of voor uitvoer waren bestemd, in de overwegingen 227 tot en met 229 had gemotiveerd waarom de in India vastgestelde bijzondere marktsituatie geen goede vergelijking mogelijk maakte vanwege de verschillende relatieve heersende mededingingsvoorwaarden in India en de EU. In dit verband werd in het panelverslag in DS529 gesteld dat de mededingingsvoorwaarden een factor waren die de binnenlandse prijzen en de invoerprijzen verschillend beïnvloedde ([83]).

(232) Concreet werd in India de prijsvorming beïnvloed door de vastgestelde bijzondere marktsituatie omdat deze binnenlandse producenten ten goede kwam en er bijna geen concurrentie van buitenlandse producenten is, maar had in de Unie de bijzondere marktsituatie een heel ander effect (of zelfs helemaal geen effect) omdat de heersende mededingingsvoorwaarden, en bijgevolg de prijsvorming, het resultaat zijn van het aanbod van producenten uit veel landen die niet hebben geprofiteerd van dergelijke maatregelen die tot een bijzondere marktsituatie hebben geleid. Deze conclusies waren gebaseerd op de feitelijke omstandigheden die in dit onderzoek zijn vastgesteld, zoals uiteengezet in de overwegingen 227 en 228, en JSW heeft geen bewijs van het tegendeel geleverd. De Commissie achtte het op grond van artikel 2, lid 3, van de basisverordening voldoende om vast te stellen dat de vastgestelde bijzondere marktsituatie van invloed was op de prijsvorming van de binnenlandse verkoop, terwijl die, gezien de verschillende heersende marktomstandigheden en dus de prijsvorming in de EU, leidde tot een ander effect (of zelfs helemaal geen effect) waardoor de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen niet naar behoren konden worden vergeleken. Bovendien heeft de Commissie het argument van JSW over de verhouding tussen de mate van concurrentie en de hoogte van de prijzen in het kader van de vergelijking tussen de binnenlandse prijzen en de prijzen in de EU niet in aanmerking genomen, omdat het alleen betrekking had op de prijzen in India enerzijds en de prijzen in de EU anderzijds. Bijgevolg heeft de Commissie de bevindingen en conclusies in de overwegingen 225 tot en met 229 bevestigd.

3.2.3. *Normale waarde*

(233) Zoals uiteengezet in de overwegingen 179 tot en met 229 met betrekking tot het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de markt voor koudgewalste platte staalproducten in India, merkte de Commissie op dat alle binnenlandse verkoop van JSW werd beïnvloed omdat de door de Indiase overheid genomen reeks maatregelen resulteerde in kunstmatig lage kosten van ijzererts dat nodig was voor de volledige productie van koudgewalste platte staalproducten. Bijgevolg heeft de Commissie de normale waarde berekend aan de hand van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en voor winsten, overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

(234) Overeenkomstig artikel 2, lid 5, van de basisverordening werden alle door JSW geregistreerde kosten gebruikt voor de berekening van de normale waarde, met uitzondering van op de binnenlandse markt aangekocht ijzererts. Voor deze kosten van ijzererts heeft de Commissie zich gebaseerd op de representatieve niet-verstoorde prijzen van ijzererts zoals beschreven in de overwegingen 216 tot en met 219. Wat de VAA-kosten betreft, heeft de Commissie gebruikgemaakt van de totale gecontroleerde VAA-kosten zoals gerapporteerd door JSW voor de binnenlandse verkoop van het betrokken product. Met betrekking tot de winst heeft de Commissie gebruikgemaakt van een redelijke winstmarge op basis van de verkoop door JSW van de verschillende productsoorten van koudgewalste platte staalproducten op zijn binnenlandse markt.

([83]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, WT/DS529/R, punt 7.80.

(235) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde JSW aan dat de WTO-panels en WTO-beroepsinstantie hadden vastgesteld dat artikel 2.2.1.1 van de WTO-Overeenkomst geen kostencorrecties zoals die door de Commissie was toegepast, toestond. Bovendien was JSW het niet eens met de door de Commissie gebruikte methode om een redelijke winstmarge vast te stellen. JSW voerde met name aan dat, aangezien de Commissie niet over bewijs beschikte dat JSW in staat was de kostenstijging in zijn binnenlandse prijzen te weerspiegelen, zij de winst had moeten berekenen op basis van de verkoop die onder de normale handelskosten zou vallen, gebruikmakend van de hogere fabricagekosten als gevolg van de bijzondere marktsituatie, in overeenstemming met eerdere onderzoeken waarin de Commissie de productiekosten buiten beschouwing had gelaten op grond van artikel 2, lid 5, van de basisverordening. Ten slotte voerde JSW aan dat de Commissie bij het kwantificeren van de bijzondere marktsituatie geen correctie van de uitvoerbelasting had mogen invoeren, aangezien dit had geleid tot een berekende prijs die niet in overeenstemming was met de internationale marktprijs.

(236) De Commissie merkte op dat JSW niet heeft uitgelegd waarom de door de Commissie gebruikte methode niet in overeenstemming was met het WTO-recht. De uitlegging die JSW lijkt te suggereren, zou aan artikel 2, lid 3, van de basisverordening en artikel 2.2 van de WTO-ADO iedere inhoud ontnemen. De Commissie herinnert eraan dat het panel in DS529 ([84]) uitdrukkelijk heeft erkend dat een bijzondere marktsituatie kan voortvloeien uit laaggeprijsde inputs. Daarom kan artikel 2, lid 5, van de basisverordening (en artikel 2.2.1.1 van de WTO-ADO) niet aldus worden gelezen dat het een onderzoekende autoriteit elke corrigerende maatregel ontneemt om een dergelijke op kosten gebaseerde bijzondere marktsituatie aan te pakken. Het spreekt vanzelf dat in het geval van een op kosten gebaseerde bijzondere marktsituatie de door de bijzondere marktsituatie beïnvloede kosten moeten worden vervangen. In dit verband herinnert de Commissie er ook aan dat het panel in het panelverslag in DS529 ([85]), waarnaar JSW verwijst, duidelijk heeft verklaard dat er andere "dwingende redenen" kunnen zijn dan die welke specifiek worden genoemd in artikel 2.2.1.1 van de WTO-ADO, op grond waarvan een onderzoekende autoriteit de kosten in de door de producent-exporteur bijgehouden administratie niet hoeft te gebruiken. Het bestaan van een op kosten gebaseerde bijzondere marktsituatie is duidelijk een dergelijke "dwingende reden".

(237) Op basis van de methode om een redelijk winst te verkrijgen overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening vanwege het bestaan van een bijzondere marktsituatie, heeft de Commissie de normale waarde berekend zoals aangegeven in overweging 233, aan de hand van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten en voor winst. De Commissie was van oordeel dat het baseren van die winst op alle in het kader van normale handelstransacties verrichte transacties aan de hand van de door JSW verstrekte gegevens per productsoort resulteerde in een redelijke winst die voldeed aan alle vereisten van artikel 2, lid 6. JSW heeft geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt waarom een dergelijke methode niet redelijk zou zijn, zoals vereist door artikel 2, lid 6, punt c), van de basisverordening. Aangezien de in het onderzoek geanalyseerde maatregelen ten goede kwamen aan de gehele binnenlandse bedrijfstak voor koudgewalste platte staalproducten in India, zoals geconcludeerd in overweging 213, en aan de binnenlandse structuur van de Indiase markt voor koudgewalste platte staalproducten, waar enkele dominante producenten van koudgewalste platte staalproducten zijn en zeer weinig invoer plaatsvindt, resulteerde de door de Commissie gebruikte methode immers in voldoende mate in een winst die niet hoger was dan de winst die andere exporteurs of producenten gewoonlijk maken op de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong.

(238) Wat de correctie in verband met de uitvoerbelasting betreft, merkte de Commissie op dat zij de uitvoerbelasting alleen had toegepast op kwaliteitsklassen ijzererts van meer dan 58 %. De Commissie merkte ook op dat JSW niet betwistte dat die kwaliteitsklassen inderdaad aan een dergelijke uitvoerbelasting waren onderworpen. Zelfs als er een verschil was tussen het Indiase ijzererts van kwaliteitsklassen van meer dan 58 % en het ijzererts van oorsprong uit andere landen, moet dit dus zijn veroorzaakt door andere redenen dan de uitvoerbelasting.

3.2.4. *Uitvoerprijs*

(239) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen producent-exporteur vond rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers plaats. Daarom was de uitvoerprijs de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het betrokken product dat met het oog op uitvoer naar de Unie werd verkocht, overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening.

([84]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, WT/DS529/R, punt 7.81.
([85]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, WT/DS529/R, punt 7.117.

3.2.5. *Vergelijking*

(240) De Commissie moet overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium maken en correcties toepassen om rekening te houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen om de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder nader toegelicht, zijn de normale waarde en de uitvoerprijs indien passend gecorrigeerd om: i) deze terug te rekenen tot het stadium af fabriek; en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

3.2.5.1. Correcties van de normale waarde

(241) Zoals uiteengezet in overweging 234, werd de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vastgesteld door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht. Daarom waren er geen correcties nodig om de normale waarde terug te rekenen tot het stadium af fabriek. De Commissie heeft geen gronden gevonden om de normale waarde te corrigeren, en dergelijke correcties werden door geen van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs gevraagd.

3.2.5.2. Correcties van de uitvoerprijs

(242) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, zijn er correcties toegepast voor: douanerechten, andere invoerheffingen, vrachtkosten, verzekeringskosten, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten.

(243) Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: verpakking, bankkosten, commissies en kredietkosten.

3.2.6. *Dumpingmarges*

(244) Voor de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening. Op grond hiervan bedraagt de definitieve dumpingmarge, in procenten van de cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, 9,5 %.

(245) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde JSW aan dat de cif-prijs voor verkopen via niet-verbonden handelaren moest worden verhoogd om rekening te houden met de winst en de VAA-kosten van die ondernemingen. JSW voegde daaraan toe dat de Commissie deze benadering in eerdere onderzoeken heeft gevolgd.

(246) De Commissie merkte op dat JSW geen bewijsmateriaal had ingediend met betrekking tot de cif-prijs, grens Unie, die van toepassing is op transacties waarbij niet-verbonden handelaren zijn betrokken. Voorts was de Commissie van oordeel dat elk onderzoek specifiek is voor elk geval en dat de bevindingen en conclusies van dit onderzoek waren gebaseerd op de feitelijke gegevens en de verzamelde en gecontroleerde informatie. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(247) Voor de meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, heeft de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. Die marge werd dus vastgesteld op basis van de dumpingmarge die was vastgesteld voor de in de steekproef opgenomen producent-exporteur. Dit leidt voor de meewerkende producenten-exporteurs die geen deel uitmaken van de steekproef, tot een definitieve dumpingmarge van 9,5 %.

(248) Voor alle andere producenten-exporteurs in India heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daartoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de meewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer — volgens de gegevens van Eurostat — uit het betrokken land naar de Unie tijdens het OT.

(249) De mate van medewerking is in dit geval hoog, aangezien de uitvoer van de meewerkende producenten-exporteurs goed was voor ongeveer 100 % van de totale invoer tijdens het OT. Op basis hiervan heeft de Commissie besloten de dumpingmarge voor niet-meewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de in de steekproef opgenomen meewerkende onderneming.

(250) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
Andere meewerkende ondernemingen	9,5
Alle overige invoer van oorsprong uit het betrokken land	9,5

3.3. **Japan**

3.3.1. *Verbonden ondernemingen en zakelijke en objectieve voorwaarden*

(251) Na het besluit tot samenstelling van de steekproef voerde Nippon Steel in het kader van dit onderzoek aan dat het niet verbonden was met de handelaar Marubeni-Itochu Steel Inc. ("MISI"), een onderneming die betrokken is bij zowel de binnenlandse verkoop als de uitvoer van het door Nippon Steel vervaardigde betrokken product, aangezien de Commissie hen in het onderzoek naar warmgewalst plat staal ([86]) als verbonden had beschouwd. In dit verband herinnerde Nippon Steel aan de criteria voor het identificeren van verbonden partijen die zijn opgenomen in artikel 127, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie ([87]) ("de DWU-uitvoeringsverordening") en verstrekte het nadere gegevens over de zakelijke banden tussen de twee ondernemingen. Op basis hiervan voerde Nippon Steel aan dat het enkele feit dat Nippon Steel tegelijk met MISI aandelen in een derde entiteit bezat, onvoldoende was om te concluderen dat MISI verbonden was met Nippon Steel. Ter ondersteuning herinnerde Nippon Steel eraan dat de Commissie in het antisubsidieonderzoek naar nieuwe batterijelektrische voertuigen voor personen van oorsprong uit de VRC ([88]), de SAIC Group en China FAW Corporation Limited niet als verbonden heeft behandeld, ondanks het feit dat zij joint ventures met Volkswagen hadden, zoals duidelijk zou worden uit de bijlage bij de definitieve verordening in dat onderzoek ([89]), en dat de Commissie de producenten die joint ventures met batterijproducent CATL hadden, evenmin als verbonden producenten heeft behandeld.

(252) Op basis van de verstrekte gegevens was de Commissie van oordeel dat er een relatie bestond tussen Nippon Steel en MISI, op basis van een gezamenlijk eigenaarschap van een derde entiteit waarover de ondernemingen samen zeggenschap hadden overeenkomstig artikel 127, lid 1, punt g), van de DWU-uitvoeringsverordening en waardoor hun wettelijk erkende zakelijke partnerschap tot stand was gekomen overeenkomstig artikel 127, lid 1, punt b), van de DWU-uitvoeringsverordening. In dit verband merkte de Commissie om te beginnen op dat Nippon Steel in het antidumpingonderzoek naar bepaalde warmgewalste platte staalproducten uit Japan MISI uit eigen beweging als verbonden entiteit had aangemerkt, juist vanwege het feit dat Nippon Steel en MISI samen bijna 100 % van de aandelen van deze derde entiteit in handen hadden ([90]). Op basis van de door Nippon Steel in het kader van het huidige onderzoek verstrekte documenten was de situatie in elk geval dezelfde tijdens het onderzoektijdvak, toen Nippon Steel en MISI de bevoegdheid hadden om bijna alle directeuren te benoemen, waaronder de voorzitter. De Commissie merkte met betrekking tot haar bevindingen in het antisubsidieonderzoek

([86]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919, overweging 99.
([87]) Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 343 van 29.12.2015, blz. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).
([88]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2754 van de Commissie van 29 oktober 2024 tot instelling van een definitief compenserend recht op nieuwe batterijelektrische voertuigen, ontworpen voor het vervoer van personen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).
([89]) *Ibidem*.
([90]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919, overweging 84 en voetnoot 11.

naar batterijelektrische voertuigen uit de VRC voorts op dat uit het dispositief en de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2754 blijkt dat de SAIC Group en China FAW Corporation Limited verschillende joint ventures met Volkswagen hadden. In de onderhavige zaak gaat het daarentegen om het gezamenlijk eigenaarschap van dezelfde derde entiteit, waarover MISI en Nippon Steel samen zeggenschap hebben. Overigens beschouwde de Commissie een producent als verbonden met CATL ([91]). Hoe dan ook moet het vaststellen van een relatie tussen partijen gebaseerd zijn op de feiten en omstandigheden van elk geval. De zaak betreffende batterijelektrische voertuigen uit de VRC had betrekking op een antisubsidieonderzoek, waarbij specifieke feiten en omstandigheden in aanmerking zijn genomen. Het huidige onderzoek daarentegen is een antidumpingonderzoek dat betrekking heeft op een ander land, een andere economische realiteit, een ander product/andere sector en andere feiten en omstandigheden. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(253) Voorts voerde Nippon Steel aan dat het niet de wettelijk erkende zakenpartner van MISI was vanwege de deelneming in een derde entiteit, omdat het Hof van Justitie in de zaak Baltic Master ([92]) voor deze kwalificatie vereiste dat aan de nationale bepalingen inzake erkende partners was voldaan, en MISI en Nippon Steel een dergelijke overeenkomst (de zogenaamde *kumiai*) naar Japans recht niet waren aangegaan.

(254) De Commissie merkte echter op dat Nippon Steel en MISI samen bijna 100 % van de aandelen van een derde entiteit rechtstreeks in handen hadden. Ongeacht de juridische definitie van verbonden ondernemingen in Japan naar Japans recht, worden deze partijen op grond van het genoemde artikel 127 van de DWU-uitvoeringsverordening, de bepaling die gewoonlijk wordt toegepast voor het vaststellen van relaties in handelsbeschermingsonderzoeken in de Unie, beschouwd als wettelijk erkende partners in zaken in de zin van artikel 127, lid 1, punt b), van de DWU-uitvoeringsverordening als gezamenlijke eigenaren van een derde entiteit naar Japans recht en dus als verbonden partijen. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(255) Daarnaast voerde Nippon Steel aan dat het niet in staat was druk uit te oefenen op of leiding te geven aan MISI, omdat de omvang van de gezamenlijke entiteiten gering was in vergelijking met Nippon Steel en MISI.

(256) De Commissie merkte op dat in artikel 127 van de DWU-uitvoeringsverordening geen gewag wordt gemaakt van vereisten met betrekking tot de relatieve omvang van de derde entiteit waarover zeggenschap wordt uitgeoefend in vergelijking met de controlerende entiteiten. Zelfs als de derde entiteit kleiner is in termen van inkomsten en personeel, kan de relatie dus nog steeds worden vastgesteld op grond van artikel 127, lid 1, punt g), van de DWU-uitvoeringsverordening. Derhalve verwierp de Commissie dit argument.

(257) Hoe dan ook voerde Nippon Steel aan dat, mocht de Commissie besluiten haar standpunt te handhaven dat MISI een verbonden partij van Nippon Steel is, zij moet erkennen dat de verkoop tussen Nippon Steel en MISI onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvindt en zij de verkoop aan deze entiteiten op een vergelijkbare wijze moet behandelen als de verkoop door Nippon Steel aan niet-verbonden partijen. Ter ondersteuning daarvan voerde Nippon Steel vertrouwelijke elementen aan met betrekking tot de raamovereenkomsten tussen Nippon Steel en zijn handelaren, het verkoopproces en de aankopen van het betrokken product door MISI.

(258) Om te beginnen erkende de Commissie dat de aan haar verstrekte raamovereenkomsten met verbonden entiteiten qua inhoud en voorwaarden vergelijkbaar waren. In geen van de raamovereenkomsten werd echter gespecificeerd hoe de uiteindelijke prijzen werden vastgesteld, hoe commissies werden betaald, noch bevatten zij andere details die relevant zijn om te bepalen of er sprake is van zakelijke, objectieve transacties.

(259) Bovendien beweerde de onderneming in haar opmerkingen en bleek uit de controles dat de prijsonderhandelingen voor de verkoop aan eindafnemers met verbonden handelaren in de praktijk ofwel via de handelaar ofwel rechtstreeks met de afnemer plaatsvonden, wat betekent dat de invloed van de handelaar bij deze onderhandelingen beperkt was tot het optreden als tussenpersoon. De uiteindelijke prijs werd derhalve voornamelijk bepaald door de aanvaarding door de eindafnemer van het aanbod van Nippon Steel of door de aanvaarding door Nippon Steel van het tegenbod van de eindafnemer. Gezien de (eventuele) beperkte invloed van de verbonden handelaar op de prijsvorming, werd de prijs tussen verbonden entiteiten als onbetrouwbaar beschouwd.

([91]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2754, overwegingen 152 en 518.

([92]) Arrest van het Hof van Justitie van 9 juni 2022, Baltic Master, C-599/20, ECLI:EU:C:2022:457, punt 36.

(260) Bovendien heeft de Commissie niet betwist dat MISI vrij was om aan andere niet-verbonden producenten te verkopen en van hen aan te kopen. De Commissie merkte echter op dat uit een vergelijking van de eenheidsprijzen per leverancier van het onderzochte product aan MISI tijdens het onderzoektijdvak, die MISI zelf in zijn antwoord op de vragenlijst had verstrekt, bleek dat de eenheidsprijs van Nippon Steel inderdaad de laagste was in vergelijking met andere Japanse producenten.

(261) Tot slot heeft de Commissie hoe dan ook per productsoort de prijs op fob-niveau van de voor de Unie bestemde uitvoer tussen Nippon Steel en MISI, en tussen Nippon Steel en zijn andere verbonden op uitvoer gerichte handelaar Nippon Steel Trading Corporation ("NST") vergeleken. Uit die vergelijking bleek dat de prijs tussen Nippon Steel en MISI, en de prijs tussen Nippon Steel en NST, op elkaar waren afgestemd (verschil van 1,5 %). MISI profiteerde dus van dezelfde prijzen als de verbonden handelaar NST, wiens relatie met Nippon Steel niet werd betwist.

(262) Derhalve verwierp de Commissie het argument dat de verkopen van Nippon Steel aan MISI onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvonden.

(263) Tot besluit verklaarde Nippon Steel, ter ondersteuning van de hierboven in dit punt samengevatte argumenten, dat MISI de relevante delen van de vragenlijst afzonderlijk zou beantwoorden. De Commissie heeft het antwoord op de vragenlijst ontvangen van MISI en van zijn verbonden importeur in de Unie Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH ("MISEA").

(264) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen was Nippon Steel het opnieuw niet eens met de conclusie van de Commissie dat het verbonden was met MISI. Het heeft echter geen nieuwe argumenten of bewijsmateriaal aangevoerd. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(265) De Japanse overheid voerde aan dat Nippon Steel en MISI weliswaar gezamenlijk aandelen bezaten in een derde entiteit die geen verband hield met de transacties in dit onderzoek, maar dat Nippon Steel geen directe of indirecte zeggenschap had over MISI. Volgens de Japanse overheid kon het bezit van de minderheidsaandelen in een derde entiteit die niet bij de relevante uitvoertransacties betrokken was, dus niet voldoende reden zijn om te concluderen dat Nippon Steel en MISI verbonden zijn in de zin van artikel 2.3 van de WTO-ADO.

(266) De Commissie erkende dat Nippon Steel geen rechtstreekse zeggenschap had over MISI, aangezien hun relatie tot stand was gekomen als gevolg van de gezamenlijke eigendom van een derde entiteit. Deze relatie gaf echter aanleiding tot vereniging in de zin van artikel 2.3 van de WTO-ADO, aangezien MISI alleen het onderzochte product dat door Nippon Steel werd vervaardigd naar de Unie uitvoerde, en niet het onderzochte product dat werd gekocht bij en werd vervaardigd door andere Japanse producenten. Uit de bevindingen van het onderzoek bleek dat dergelijk commercieel gedrag niet voortvloeide uit een overeenkomst tussen Nippon Steel en MISI, maar veeleer uit een vrijwillige verbintenis van MISI. De Commissie was echter van mening dat een dergelijke verbintenis, ondanks het vrijwillige karakter ervan, de vrijheid van de onderneming op het gebied van prijsstelling en -strategie ongetwijfeld beperkte. MISI was voor zijn verkoop van het onderzochte product in de Unie immers afhankelijk van één enkele leverancier. Deze beperkingen leiden tot een gebrek aan onafhankelijk handelen van MISI. Daarnaast bleek uit de controle dat MISI met Nippon Steel informatie deelde over mogelijke afnemers die de producten van Nippon Steel nodig hadden en over markten waarop Nippon Steel zouden kunnen willen uitbreiden. MISI verleende Nippon Steel dus een dienst die ruimer was dan de gebruikelijke inkoop- en wederverkoopactiviteiten van een handelaar. De Commissie verwierp derhalve het argument dat de relatie tussen Nippon Steel en MISI niet tot vereniging leidde.

(267) Bovendien voerde de Japanse overheid aan dat de Commissie niet heeft aangetoond dat de relatie tussen Nippon Steel en MISI de uitvoertransacties onbetrouwbaar maakte voor de berekening van de dumpingmarges, aangezien de derde entiteit die de relatie tot stand bracht, niet betrokken was bij de uitvoertransacties en de rol van MISI bij de prijsonderhandelingen beperkt was.

(268) De Commissie was van oordeel dat het feit dat de derde entiteit die de relatie tussen MISI en Nippon Steel tot stand bracht, niet betrokken was bij de uitvoertransacties naar de Unie, niet relevant was. Een relatie kan immers zeer duidelijk worden vastgesteld via een onderneming die niet betrokken is bij de uitvoer van het onderzochte product naar de Unie. Bovendien was de derde entiteit die de relatie tot stand bracht, niet betrokken bij de uitvoertransacties naar de Unie, maar was zij op basis van haar bedrijfsverslag hoe dan ook bezig met de verwerking en verkoop van staal in Japan. De Commissie was ook van mening dat de beperkte rol van MISI in de prijsonderhandelingen een aanwijzing kan zijn voor de mate van zeggenschap die Nippon Steel over de definitieve prijs behield. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(269) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nippon Steel dat zijn commerciële relatie met MISI en de overeenkomstige transacties aan zakelijke en objectieve voorwaarden voldeden, waarbij het aanvoerde dat de bevindingen in de overwegingen 259 tot en met 261 niet in tegenspraak waren met die conclusie. Ten eerste voerde Nippon Steel aan dat het verkoopproces en de aan handelaren toegerekende commissies identiek waren, ongeacht of de handelaar een verbonden of een niet-verbonden onderneming was. Het voerde met name aan dat over de definitieve prijs systematisch werd onderhandeld door Nippon Steel en de eindafnemer voordat deze werd verrekend om de prijs tussen Nippon Steel en de handelaar vast te stellen. Ten tweede voerde Nippon Steel aan, met betrekking tot het feit dat MISI van Nippon Steel kocht tegen de laagste aankoopprijs in vergelijking met de prijs bij aankoop van andere Japanse producenten, dat ook een van zijn niet-verbonden handelaren van Nippon Steel kocht tegen de laagste aankoopprijs in vergelijking met de prijs bij aankoop van andere Japanse producenten. Nippon Steel voegde daaraan toe dat MISI van niet-Japanse leveranciers kocht tegen prijzen die lager waren dan de prijs bij aankoop van Nippon Steel. Ten derde lag de verkoopprijs van Nippon Steel aan MISI binnen een orde van grootte van 0,15 % van zijn verkoopprijs aan een van zijn niet-verbonden handelaren.

(270) De Commissie heeft de door Nippon Steel gerapporteerde transacties met betrekking tot zijn verkoop aan verbonden partijen (NST en MISI) en aan zijn belangrijkste niet-verbonden handelaar opnieuw onderzocht. De verkoopprijzen van deze partijen vielen inderdaad binnen dezelfde orde van grootte. Een dergelijke analyse werd per productsoort uitgevoerd en zorgde ervoor dat er voldoende overeenstemming was tussen de productsoorten die door MISI, NST en de belangrijkste niet-verbonden handelaar werden wederverkocht. Bijgevolg heeft de Commissie het argument van Nippon Steel aanvaard dat die prijzen aan zakelijke en objectieve voorwaarden voldeden en heeft zij de berekening van de dumping dienovereenkomstig herzien, zowel voor de uitvoer via MISI als via NST.

3.3.2. *Toepassing van artikel 18, lid 1, van de basisverordening*

(271) Op 19 december 2025 heeft de Commissie Nippon Steel ervan in kennis gesteld dat zij overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening wellicht gebruik zou moeten maken van de beschikbare gegevens met betrekking tot een verbonden producent van het onderzochte product in Japan, Daido, die een afzonderlijk antwoord op het steekproefformulier had verstrekt, maar geen antwoord op de vragenlijst had ingediend. Nippon Steel bezat namelijk 5 % of meer van de aandelen van die producent.

(272) Op 28 december 2025 heeft Nippon Steel zijn opmerkingen ingediend. Nippon Steel heeft in zijn opmerkingen niet betwist dat het 5 % of meer van de aandelen van de betrokken producent in handen had.

(273) Daarom was de Commissie van oordeel dat de verkopen tussen NST, een van de verbonden handelaren van Nippon Steel (waarin Nippon Steel ook 5 % of meer van de aandelen bezat), en de producent in kwestie verbonden verkopen waren in de zin van artikel 127, lid 1, punt d), van de DWU-uitvoeringsverordening. Bij gebreke van gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van Daido, waaruit de wederverkoopprijs of verdere verwerking van deze verkoop van het onderzochte product zou blijken, beschouwde de Commissie de prijs van de verbonden binnenlandse verkoop van NST aan Daido als de gemiddelde prijs van de 5 % meest winstgevende niet-verbonden binnenlandse verkoop van Nippon Steel en zijn verbonden ondernemingen voor dezelfde productsoort die aan Daido werd verkocht. De 5 % werd berekend met betrekking tot het volume. Daarnaast heeft de Commissie voor de analyse van de bijzondere marktsituatie in punt 3.3.3 rekening gehouden met de gegevens over de binnenlandse verkoop en de uitvoer en de prijsgegevens van Daido tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak, die beschikbaar waren op basis van zijn antwoorden op het steekproefformulier, bij gebreke van antwoorden op de vragenlijst. Hierbij schreef de Commissie de gegevens toe aan “Nippon Steel Group”, en niet aan Nippon Steel alleen.

(274) Op 26 maart 2026 heeft de Commissie Nippon Steel ervan in kennis gesteld dat zij overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening wellicht gebruik zou moeten maken van de beschikbare gegevens ten aanzien van i) het niet-beantwoorden van de vragenlijst door onderneming A en onderneming B, die het door Nippon Steel vervaardigde betrokken product bij MISEA kochten en tijdens de controle dochterondernemingen van onderneming C bleken te zijn, waarin MISI een belang van meer dan 5 % had; en ii) het niet volledig bekendmaken van alle binnenlandse wederverkopen van het betrokken product in het onderzoektijdvak door drie met Nippon Steel verbonden handelaren: NST, Metal One Corporation (“Metal One”) en Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd (“SCGM”).

(275) Op 7 april 2026 heeft Nippon Steel zijn opmerkingen ingediend. Met betrekking tot punt i) herhaalde Nippon Steel in de eerste plaats dat het het er niet mee eens was dat het verbonden was met MISI of dat zijn relatie niet aan zakelijke en objectieve voorwaarden voldeed. Daarnaast verklaarde Nippon Steel dat het, zelfs als het verbonden zou zijn met MISI, nog steeds niet verbonden zou zijn met onderneming A en onderneming B, omdat het geen aandelen in deze ondernemingen bezat en met hen geen zaken deed met betrekking tot het betrokken product. Nippon Steel voegde daaraan toe dat artikel 127 van de DWU-uitvoeringsverordening volgens hem niet voorzag in betrekkingen die verder gingen dan hoogstens een indirecte keten van één entiteit, en dat het zou afwijken van de eerdere praktijk van de Commissie in het antisubsidieonderzoek naar batterijelektrische voertuigen uit de VRC ([93]) indien Nippon Steel als verbonden werd beschouwd. Voorts voerde Nippon Steel aan dat, aangezien MISI onder zakelijke en objectieve voorwaarden en volledig onafhankelijk van Nippon Steel handelde, Nippon Steel geen toegang had tot vertrouwelijke informatie van MISI, zodat de verplichting om een antwoord op bijlage I van verbonden ondernemingen vast te stellen en te verkrijgen of de toepassing van artikel 18 voor Nippon Steel een onmogelijke last zou betekenen. In de tweede plaats voerde Nippon Steel aan dat het verzoek aan onderneming A en onderneming B om de vragenlijst in te vullen geen nut zou hebben gehad en onevenredig zou zijn geweest, omdat zij het betrokken product niet doorverkochten, maar verwerkten. Tot slot voerde Nippon Steel aan dat de prijs van de aan onderneming A verkochte PCN's binnen de gemiddelde verkoopprijs aan niet-verbonden afnemers voor dezelfde PCN's viel, zodat de verkoop aan onderneming A en onderneming B onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvond.

(276) De Commissie merkte op dat MISEA het door Nippon Steel vervaardigde betrokken product verkocht aan onderneming A en onderneming B, waarvan de moedermaatschappij onderneming C was. MISI had op zijn beurt een belang van meer dan 5 % in zowel MISEA als onderneming C. Tijdens de controle bij MISI werd bevestigd dat deze banden tijdens het onderzoektijdvak bestonden en dat onderneming C was opgenomen in de lijst van buitenlandse dochterondernemingen van MISI in het ondernemingsprofiel van MISI voor 2025 ([94]). Hieruit blijkt dat MISEA en onderneming A enerzijds en MISEA en onderneming B anderzijds verbonden waren omdat, overeenkomstig artikel 127, lid 1, punt d), een derde (d.w.z. MISI) direct of indirect 5 % of meer van de aandelen van beide bezat. In dit verband is het irrelevant of de relatie betrekking heeft op de producent-exporteur zelf. In dit geval ging het om een relatie tussen verkoper MISI en de kopers onderneming A en onderneming B. Er kan niet worden beweerd dat, aangezien de producent-exporteur zelf niet bij de relatie betrokken was, deze relatie geen invloed kon hebben op de verkoopprijs. De prijzen tussen verbonden partijen waren immers hoe dan ook beïnvloed door de relatie. De definitie van verbonden partijen in artikel 127 van de DWU-uitvoeringsverordening verwijst naar "personen" en artikel 2, lid 1, van de basisverordening, waarin wordt verwezen naar de DWU-uitvoeringsverordening met het oog op handelsbescherming, verwijst in dit verband naar "partijen" en niet naar producenten-exporteurs. De Commissie is ook van mening dat artikel 127, lid 1, punt d), niet beperkt is tot een keten van ten hoogste één entiteit om een relatie tussen partijen vast te stellen. Juist de specificatie "indirect" maakt het mogelijk deelnemingen op te nemen die via een keten van dochterondernemingen worden gehouden en voorkomt ontwijking van de bepaling via bedrijfsstructuren van verschillende niveaus van dochterondernemingen, zoals in dit geval waarin de indirecte deelneming van MISI in onderneming A en onderneming B wordt gehouden via onderneming C. De vermeende eerdere praktijk van de Commissie in het antisubsidieonderzoek naar batterijelektrische voertuigen uit de VRC werd niet verder onderbouwd. Voorts was de Commissie van oordeel dat het in de onderhavige zaak voor Nippon Steel geen onmogelijke last was om een antwoord op bijlage I van deze verbonden ondernemingen vast te stellen en te verkrijgen, omdat a) onderneming C reeds in een andere hoedanigheid betrokken was geweest bij het vorige onderzoek naar warmgewalst plat staal ([95]), waarbij Nippon Steel in de steekproef was opgenomen, b) de overname van onderneming C door MISI openbare informatie was, en c) de identificatie door de Commissie van onderneming A en onderneming B als dochterondernemingen van onderneming C plaatsvond in het kader van routinecontroles tijdens de controle, zoals beschreven in het missieverslag van MISI. Bijgevolg vloeide de toepassing van artikel 18, lid 1, met betrekking tot Nippon Steel juist voort uit de relatie. Ten tweede ontslaat het feit dat een verbonden onderneming in de Unie zich niet bezighoudt met wederverkoop, maar met verwerking, een onderneming niet van de verplichting om bijlage I in te vullen. In tegendeel, de verwerkingskosten worden relevant bij de vaststelling van de prijs bij uitvoer naar de Unie op elke redelijke grondslag waarbij de producten niet worden doorverkocht in de staat waarin ze zijn ingevoerd, zoals bepaald in artikel 2, lid 9, van de basisverordening. In het onderhavige geval kon de Commissie een dergelijke beoordeling niet uitvoeren. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

([93]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2754.

([94]) Ondernemingsprofiel van MISI voor 2025, blz. 13-14, beschikbaar op: https://www.benichu.com/wp/images/2025/07/misi_2025_-_ebook_-.pdf.

([95]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/670 van de Commissie van 4 april 2025 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde warmgewalste platte producten van ijzer, van niet-gelegeerd staal of van ander gelegeerd staal van oorsprong uit Egypte, Japan en Vietnam (PB L, 2025/670, 7.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

(277) Wat ten slotte de zakelijke en objectieve voorwaarden van de verkoop van MISEA aan onderneming A betreft, merkte de Commissie op dat de prijzen die Nippon Steel als af fabriek beschouwde, werden verkregen door alle door MISEA betaalde correcties in mindering te brengen op de nettofactuurwaarde. Bij het vergelijken van de verkoopprijzen moet echter een vergelijking worden gemaakt tussen de factuurprijzen, verminderd met de desbetreffende vervoerskosten (om rekening te houden met verschillen in leveringsvoorwaarden). Uit een dergelijke vergelijking op cif-niveau grens Unie (d.w.z. cif-prijs minus vervoerskosten in de Unie om rekening te houden met verschillen in leveringsvoorwaarden) bleek dat de prijzen van MISEA voor onderneming A gemiddeld 6 % lager waren dan de prijzen van MISEA voor niet-verbonden ondernemingen. Derhalve was de Commissie van oordeel dat de verkopen van MISEA aan onderneming A niet onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvonden. Met betrekking tot de zakelijke en objectieve voorwaarden van de verkopen van MISEA aan onderneming B erkende Nippon Steel zelf dat het dit niet kon aantonen, aangezien het aan onderneming B verkochte PCN niet aan een andere afnemer van MISEA in de Unie werd verkocht. Aangezien onderneming B echter geen medewerking verleende, en op basis van het feit dat de Commissie tot de conclusie was gekomen dat de verkopen van MISEA aan onderneming A niet onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvonden, waren er geen elementen die tot een andere conclusie konden leiden voor de verkopen aan onderneming B. Concluderend heeft de Commissie de opmerkingen afgewezen en de verkopen van MISEA aan onderneming A en onderneming B als verbonden verkopen beschouwd. Bij gebreke van informatie over de wederverkoopprijs van onderneming A en onderneming B en over hun mogelijke verwerkingskosten was de Commissie bijgevolg van oordeel dat de wederverkoopprijs van onderneming A en onderneming B per productsoort gelijk was aan de prijs van de verkoop van MISEA aan niet-verbonden afnemers. Voor onderneming B, die bij MISEA een PCN kocht dat niet door een andere afnemer werd gekocht, heeft de Commissie de prijs van de verkoop van het meest vergelijkbare PCN door MISEA aan niet-verbonden afnemers gebruikt.

(278) Gezien de conclusie in overweging 270 met betrekking tot de zakelijke en objectieve voorwaarden voor uitvoertransacties via de verbonden handelaar MISI, was dit echter niet langer relevant voor de uitvoerprijs die bij de berekening van de dumping werd gebruikt.

(279) Met betrekking tot punt ii) over de ontbrekende binnenlandse wederverkoop van drie verbonden handelaren was Nippon Steel het eens met de beoordeling van de Commissie.

(280) Bijgevolg ging de Commissie ervan uit dat de prijs van deze ontbrekende binnenlandse wederverkoop de gemiddelde prijs was van de meest winstgevende binnenlandse verkoop aan niet-verbonden afnemers van Nippon Steel en zijn verbonden ondernemingen, die goed was voor 5 % van de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheid per productsoort.

(281) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Nippon Steel aan dat zijn verbonden handelaren naar beste vermogen handelden en ondanks technische problemen informatie verstrekten. Bijgevolg was er volgens Nippon Steel geen juridische rechtvaardiging voor de Commissie om de meest winstgevende binnenlandse verkoopprijzen als beschikbare gegevens te gebruiken, omdat de beste beschikbare gegevens geen negatieve gevolgtrekkingen mogen inhouden, ook volgens de WTO-rechtspraak ([96]). Nippon Steel heeft de Commissie verzocht niet-gerapporteerde verkopen buiten beschouwing te laten of de gemiddelde prijs van alle binnenlandse verkopen te gebruiken.

(282) De Commissie was van oordeel dat de onderzoekende autoriteiten bij het gebruik van de beschikbare gegevens op onpartijdige en objectieve wijze de beschikbare gegevens moeten selecteren die een redelijke vervanging vormen voor de ontbrekende noodzakelijke informatie in de specifieke feiten en omstandigheden van een bepaalde zaak. Daarbij moeten de onderzoekende autoriteiten rekening houden met alle feiten waarover zij naar behoren beschikken. Bij de selectie van de vervangende gegevens verlangt artikel 6.8 van de WTO-ADO niet van de onderzoekende autoriteiten dat zij die gegevens selecteren die "het gunstigst" zijn voor de niet-medewerkende partij ([97]).

([96]) Panelverslag, Mexico — Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice, Complaint with Respect to Rice, WT/DS295/R, aangenomen op 20 december 2005, zoals gewijzigd bij verslag WT/DS295/AB/R van de Beroepsinstantie, DSR 2005: XXIII, blz. 11 007, punt 7.238; Verslag van de Beroepsinstantie, Verenigde Staten — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van bepaalde warmgewalste staalproducten uit Japan, WT/DS184/AB/R, aangenomen op 23 augustus 2001, DSR 2001:X, blz. 4697, punt 99.

([97]) Panelverslag, US — Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), WT/DS539/R, punt 7.36, aangehaald in het arrest van het Hof van 3 september 2026, Europese Commissie/Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd e.a., C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, punten 73, 85 en 90. Zie tevens het verslag van de beroepsinstantie, VS — Koolstofstaal (India), WT/DS436/AB/R, punt 4.421.

(283) De benadering van de Commissie voldeed volledig aan dit voorschrift. Zij nam op onbevooroordeelde wijze de werkelijke en gecontroleerde prijsgegevens van Nippon Steel en zijn verbonden ondernemingen en gebruikte deze als model voor prijsstellingsgedragingen voor de gegevens die niet werden verstrekt. Een dergelijke aanpak zorgde ervoor dat de ontbrekende binnenlandse wederverkoop niet werd ondergewaardeerd en bijgevolg dat de definitieve dumpingmarge het bekende dumpingpotentieel van de onderneming tijdens het onderzoektijdvak weerspiegelde. In omstandigheden waarin een onderneming de Commissie geen enkele wederverkoop verstrekt, kan het gebruik van het werkelijke en gecontroleerde prijsstellingsgedrag van de onderneming tijdens het onderzoektijdvak als model, bij gebrek aan informatie waaruit het tegendeel blijkt, niet als subjectief of bestraffend worden beschouwd. Dit leidt tot een zo nauwkeurig mogelijke dumpingmarge in de context van het gebrek aan medewerking van de onderneming. Voorts was de Commissie van oordeel dat het door Nippon Steel bepleite alternatief, bestaande in het buiten beschouwing laten van niet-gerapporteerde verkopen of het gebruiken van de gemiddelde prijs van alle binnenlandse verkopen, zou neerkomen op het stimuleren van niet-medewerking ([98]). Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen en de in overweging 280 uiteengezette methode bevestigd.

3.3.3. *Bijzondere marktsituatie: verdringingseffect*

3.3.3.1. Analyse

(284) Om het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de markt van Japan als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten vast te stellen, heeft de Commissie de volgende analyse uitgevoerd: ten eerste heeft de Commissie de mate van penetratie van de Chinese invoer op de binnenlandse markt van Japan in termen van volume geanalyseerd; ten tweede heeft de Commissie gekeken naar de respectieve marktaandelen van binnenlandse producenten ten opzichte van de invoer uit de VRC en andere derde landen op de binnenlandse markt van Japan; ten derde heeft de Commissie gekeken naar de prijzen op de binnenlandse markt van Japan. Vervolgens heeft de Commissie alle andere in het dossier beschikbare gegevens over de gevolgen van de invoer uit de VRC voor de binnenlandse markt van Japan geanalyseerd, met inbegrip van, indien beschikbaar, gegevens over de winstgevendheid van de binnenlandse producenten bij de binnenlandse verkoop van koudgewalste platte staalproducten.

(285) De Commissie heeft zich in haar analyse gebaseerd op indicatoren op nationaal niveau die door de Japanse overheid werden verstrekt, en op indicatoren op bedrijfsniveau die door de in de steekproef opgenomen producent-exporteur, Nippon Steel, werden verstrekt. Beide reeksen indicatoren werden ter plaatse gecontroleerd, zoals aangegeven in overweging 106.

(286) In dit verband herinnert de Commissie eraan dat Nippon Steel niet alleen op basis van de in de fase van de steekproef verstrekte informatie representatief werd geacht voor het uitvoervolume, maar ook dat het, op basis van de tijdens het onderzoek gecontroleerde gegevens en rekening houdend met zijn verbonden producent als bedoeld in de overwegingen 271 tot en met 273, goed was voor ten minste [50-60 %] van het binnenlandse verkoopvolume van koudgewalste platte staalproducten in het onderzoektijdvak. Deze binnenlandse verkoop verzekerde de Nippon Steel Group in het onderzoektijdvak van een marktaandeel van ten minste [40 %-50 %] op de markt voor koudgewalste platte staalproducten in Japan. Hoewel de Commissie haar analyse zowel op nationaal niveau als op het niveau van Nippon Steel of, indien beschikbaar, de Nippon Steel Group heeft uitgevoerd, blijkt uit deze cijfers dat Nippon Steel representatief is voor de binnenlandse producenten in Japan en dus voor de situatie op de binnenlandse markt in Japan.

3.3.3.1.1. Binnenlandse markt: volume

(287) Om te beginnen heeft de Commissie het verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Japan geanalyseerd, zoals gerapporteerd door de Japanse overheid. Het door de Japanse overheid gerapporteerde verbruik bleek met ongeveer 1 % iets te zijn onderschat ten opzichte van de som van de invoer en de binnenlandse verkoop die door de Japanse overheid zelf werd gemeld. Tijdens het controlebezoek werd uitgelegd dat dit voortvloeide uit de methode, aangezien de Japanse overheid een andere methode had gebruikt om de invoer op zich te rapporteren dan die welke zij bij de berekening van het verbruik had gebruikt, wat leidde tot verschillende cijfers voor dezelfde indicator. Aangezien de Commissie de cijfers die werden gebruikt om de invoer op zich vast te stellen, ter plaatse kon controleren, baseerde zij zich ook voor het verbruik op diezelfde gegevens.

(288) Bovendien bleek het door de Japanse overheid gerapporteerde volume van de binnenlandse verkoop met ongeveer 33 % te zijn onderschat ten opzichte van het door de meewerkende producenten-exporteurs gerapporteerde volume van de binnenlandse verkoop. In dit geval heeft de Commissie zich gebaseerd op het door de meewerkende producenten-exporteurs gerapporteerde volume van de binnenlandse verkoop. Bijgevolg werd dat volume van de binnenlandse verkoop ook gebruikt om het verbruik vast te stellen, in plaats van de door de Japanse overheid verstrekte verbruiksgegevens.

([98]) Arrest van het Hof van Justitie van 3 september 2026, Commissie/Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd e.a., C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, punten 88-95.

(289) Het verbruik in Japan heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 2

Verbruik in Japan (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verbruik in Japan	4 221 718	4 153 970	4 189 541	4 089 303
Index	*100*	*98*	*99*	*97*

Bron: Douanegegevens van Japan plus binnenlandse verkoop zoals gerapporteerd door de meewerkende producenten-exporteurs in Japan.

(290) Tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak daalde het verbruik in Japan met 3 %.

(291) De invoer van het onderzochte product in Japan heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 3

Invoer in Japan (ton)

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale invoer, waarvan:	Invoerhoeveelheid	813 469	910 476	990 341	880 370
	Index	*100*	*112*	*122*	*108*
1. Korea	Invoerhoeveelheid	558 528	572 630	621 599	575 194
	Index	*100*	*103*	*111*	*103*
2. Taiwan	Invoerhoeveelheid	185 704	235 907	246 812	210 795
	Index	*100*	*127*	*133*	*114*
3. VRC	Invoerhoeveelheid	64 696	97 238	117 512	90 522
	Index	*100*	*150*	*182*	*140*

Bron: Douanegegevens van Japan.

(292) Uit de invoergegevens blijkt dat de invoer van het onderzochte product in Japan tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 8 % is gestegen. Uit deze stijging, in vergelijking met de daling van het verbruik met 3 % in dezelfde periode, blijkt dat de invoer in het onderzoektijdvak een groter aandeel van de verbruiksmix uitmaakte dan in 2022.

(293) De invoer uit de VRC steeg tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 40 %, een hoger percentage dan de totale invoer en de invoer uit Korea en Taiwan. Gedurende de hele periode bleef de VRC echter consequent pas de derde bron van invoer van het onderzochte product in Japan.

(294) Tegelijkertijd heeft de binnenlandse verkoop van het onderzochte product in Japan zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 4

Binnenlandse verkoop (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale verkoop op de Japanse markt, waarvan:	3 408 249	3 243 493	3 199 200	3 208 933
Index	*100*	*95*	*94*	*94*
— Nippon Steel Group	[2 000 000-2 100 000]	[1 900 000-2 000 000]	[1 900 000-2 000 000]	[1 900 000-2 000 000]
Index	*100*	*92*	*92*	*93*

Bron: Antwoord van de meewerkende producenten-exporteurs op het steekproefformulier en antwoord van Nippon Steel op de vragenlijst.

(295) De verkopen voor intern gebruik zijn in deze gegevens opgenomen, aangezien deze op basis van de beschikbare gegevens niet van de andere konden worden gescheiden.

(296) Van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak daalde de binnenlandse verkoop met 6 % en vertoonde de binnenlandse verkoop van de Nippon Steel Group een vergelijkbare daling met 7 %. Als dit wordt vergeleken met de bescheiden daling van het verbruik met 3 % en de stijging van de invoer van de invoer met 8 %, is het duidelijk dat de invoer een deel van de binnenlandse verkoop in de verbruiksmix heeft vervangen.

(297) Deze dynamiek kan beter worden waargenomen wanneer de volumes met het verbruik worden vergeleken en in marktaandelen worden uitgedrukt.

Tabel 5

Marktaandeel (%)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Invoer, waarvan:	19,3	21,9	23,6	21,5
1. Korea	13,2	13,8	14,8	14,1
2. Taiwan	4,4	5,7	5,9	5,2
3. VRC	1,5	2,3	2,8	2,2
Binnenlandse verkoop, waarvan:	80,7	78,1	76,4	78,5
— Nippon Steel Group	[45-55]	[40-50]	[40-50]	[40-50]

Bron: Douanegegevens van Japan, meewerkende producenten-exporteurs en antwoorden van Nippon Steel op de vragenlijst.

(298) De stijging van de invoer met 2,2 procentpunten van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak kwam overeen met een daling van de binnenlandse verkoop met eveneens 2,2 procentpunten, waarbij het marktaandeel van de Nippon Steel Group ook licht daalde. Binnen de stijging van de invoer steeg de invoer uit de VRC met 0,7 procentpunten, terwijl de invoer uit Korea met 0,9 procentpunten en die uit Taiwan met 0,8 procentpunten sterker stegen. Dus ook wat de toename van het marktaandeel betreft, volgde de VRC na Korea en Taiwan.

(299) Derhalve heeft de Commissie vastgesteld dat het volume van de invoer een beperkte stijging van het marktaandeel ervan in Japan vertoonde en dat de invoer uit de VRC bij deze stijging geen leidende rol speelde. In feite had de invoer uit de VRC nooit een marktaandeel van meer dan 3 % op de Japanse markt. Tegelijkertijd bleef het marktaandeel van de Japanse binnenlandse producenten op ongeveer 80 % van de markt.

3.3.3.1.2. Binnenlandse markt: prijzen

(300) Vervolgens heeft de Commissie het effect van de invoer uit de VRC op de prijzen op de binnenlandse markt van Japan geanalyseerd. Daartoe heeft de Commissie de eenheidsprijzen van de invoer en van de binnenlandse verkoop geanalyseerd.

(301) De eenheidsprijs van de invoer en die van de binnenlandse verkoop hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 6

Verkoopprijzen in Japan (JPY/ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
1. Invoer uit Korea	407 643	146 720	149 106	150 713
Index	*100*	*36*	*37*	*37*
2. Invoer uit Taiwan	181 823	208 711	189 087	186 855
Index	*100*	*115*	*104*	*103*
3. Invoer uit de VRC	330 640	280 645	285 452	306 600
Index	*100*	*85*	*86*	*93*
Gemiddelde binnenlandse verkoopprijs per eenheid in Japan ([1]), waarvan:	143 000	135 000	132 000	132 083
Index	*100*	*94*	*92*	*92*
— Nippon Steel Group ([2])	[155-165 000]	[157-167 000]	[155-165 000]	[151-161 000]
Index	*100*	*101*	*100*	*98*

([1]) De gemiddelde binnenlandse verkoopprijs per eenheid in Japan is exclusief vervoerskosten en verbruiksbelasting.
([2]) Exclusief binnenlandse vracht voor Nippon Steel, op basis van de antwoorden op het steekproefformulier voor de andere producent in de Nippon Steel Group.
Bron: Douanegegevens van Japan, Japan Metal Daily (lage prijs in Tokio aan het einde van de maand voor 3×6, 0,8 mm), antwoorden van de Nippon Steel Group op het steekproefformulier en antwoorden van Nippon Steel op de vragenlijst.

(302) Uit de prijsanalyses bleek dat de invoerprijzen op cif-niveau over het algemeen consequent veel hoger waren dan de binnenlandse verkoopprijzen. De prijzen bij invoer uit bronnen dichter bij Japan zijn lager, maar nog steeds consequent hoger dan de binnenlandse verkoopprijzen.

(303) De invoer uit de VRC kwam in alle jaren van de onderzochte periode ook Japan binnen tegen prijzen die consequent veel hoger waren dan die van de binnenlandse prijs van de Nippon Steel Group. De binnenlandse prijzen van de Nippon Steel Group bleven tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak stabiel.

3.3.3.2. Conclusie

(304) De Commissie heeft geconcludeerd dat de binnenlandse markt voor koudgewalste platte staalproducten van Japan niet werd beïnvloed door een bijzondere marktsituatie die werd veroorzaakt door de invoer uit de VRC als gevolg van overcapaciteit in de staalsector in de VRC. In dit verband merkte de Commissie op dat de invoer uit de VRC in het onderzoektijdvak slechts een marktaandeel van 2,2 % had, dat de Japanse bedrijfstak een marktaandeel van bijna 80 % behield en dat de binnenlandse prijzen in Japan lager waren dan de prijzen van de Chinese invoer. Gezien de hoeveelheden en de prijzen ervan kon de invoer uit de VRC in Japan geen significante gevolgen hebben gehad voor de binnenlandse prijzen en de winstgevendheid.

(305) Daarom heeft de Commissie geconcludeerd dat de Japanse binnenlandse markt niet werd beïnvloed door een bijzondere marktsituatie die werd veroorzaakt door de invoer uit de VRC als gevolg van overcapaciteit in de staalsector in de VRC.

3.3.4. *Normale waarde*

(306) Eerst heeft de Commissie onderzocht of de totale binnenlandse verkoop van iedere in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop is representatief als de totale hoeveelheid van de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt per producent-exporteur tijdens het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van zijn totale naar de Unie uitgevoerde hoeveelheid van het betrokken product. Op basis hiervan was de totale verkoop op de binnenlandse markt van het soortgelijke product door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief.

(307) Vervolgens is de Commissie voor de producent-exporteur met een representatieve binnenlandse verkoop nagegaan welke productsoorten die op de binnenlandse markt werden verkocht, identiek waren aan of vergelijkbaar waren met de naar de Unie uitgevoerde productsoorten.

(308) Daarna heeft de Commissie onderzocht of de binnenlandse verkoop door iedere in de steekproef opgenomen producent-exporteur op zijn binnenlandse markt voor elke productsoort die identiek is aan of vergelijkbaar is met een productsoort die wordt uitgevoerd naar de Unie, representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een productsoort is representatief als de totale binnenlandse verkoop van die productsoort aan onafhankelijke afnemers in het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van de totale uitvoer van de identieke of vergelijkbare productsoort naar de Unie.

(309) De Commissie heeft vastgesteld dat de binnenlandse verkoop voor de meerderheid van de productsoorten representatief was. De Commissie heeft vastgesteld dat er voor twee productsoorten geen binnenlandse verkoop had plaatsgevonden. Voor deze productsoorten waren geen andere bronnen voor binnenlandse prijzen beschikbaar. De normale waarde werd berekend volgens de methode in overweging 315.

(310) Verder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening voor elke productsoort het aandeel van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak bepaald om uit te maken of zij de werkelijke binnenlandse verkoop kon gebruiken voor de berekening van de normale waarde.

(311) De normale waarde wordt gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort, ongeacht of die verkoop winstgevend is, indien:

a) de verkoop van de productsoort tegen nettoverkoopprijzen die ten minste gelijk zijn aan de berekende productiekosten, meer dan 80 % van de totale verkoop van deze productsoort vertegenwoordigde, en

b) de gewogen gemiddelde verkoopprijs van die productsoort ten minste gelijk is aan de productiekosten per eenheid.

(312) Indien aan beide criteria is voldaan, is de normale waarde het gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen van die productsoort in het onderzoektijdvak.

(313) De normale waarde is gelijk aan de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort van uitsluitend de winstgevende binnenlandse verkopen van de productsoorten tijdens het onderzoektijdvak indien:

a) de winstgevende verkoop van de productsoort 80 % of minder van de totale verkoop van die productsoort bedraagt, of

b) de gewogen gemiddelde prijs van die productsoort lager ligt dan de productiekosten per eenheid.

(314) Uit de analyse van de binnenlandse verkoop bleek dat het volume van de winstgevende verkoop van bepaalde productsoorten in het onderzoektijdvak minder dan 80 % van het totale verkoopvolume van deze soorten vertegenwoordigde en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs lager was dan de productiekosten. De normale waarde werd bijgevolg berekend als gewogen gemiddelde van de prijzen van uitsluitend de winstgevende verkopen. Voor enkele andere productsoorten was het in overweging 311 beschreven scenario van toepassing en werd de normale waarde berekend als een gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen van die productsoorten tijdens het onderzoektijdvak.

(315) Voor productsoorten van het soortgelijke product waarvan geen binnenlandse verkoop had plaatsgevonden, keek de Commissie of er alternatieve bronnen voor prijzen in het kader van normale handelstransacties beschikbaar waren. Aangezien er in het betrokken land geen andere in de steekproef opgenomen meewerkende of beschikbare binnenlandse producenten van het soortgelijke product waren, waren dergelijke prijzen niet beschikbaar. De Commissie heeft voor de betrokken productsoorten de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.

3.3.5. *Uitvoerprijs*

(316) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen producent-exporteur vond plaats hetzij rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers, hetzij via verbonden ondernemingen die optraden als importeur.

(317) Wanneer de producent-exporteur het betrokken product rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers in de Unie uitvoerde, was de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

(318) Gezien de conclusie in overweging 270 betreffende de zakelijke en objectieve voorwaarden voor uitvoertransacties was de uitvoerprijs in gevallen waarin de producent-exporteur het betrokken product via als importeur optredende verbonden ondernemingen naar de Unie uitvoerde, overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening ook de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

3.3.6. *Vergelijking*

(319) De Commissie moet overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium maken en correcties toepassen om rekening te houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen om de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder nader toegelicht, zijn de normale waarde en de uitvoerprijs indien passend gecorrigeerd om: i) deze terug te rekenen tot het stadium af fabriek; en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

3.3.6.1. Correcties van de normale waarde

(320) Zoals uiteengezet in overweging 319, werd de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vastgesteld door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht.

(321) Nippon Steel voerde op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening aan dat op de normale waarde een correctie voor verschillen in fysieke kenmerken moest worden toegepast. Het baseerde zijn argument op het feit dat de afnemers van een specifieke sector op de binnenlandse markt hogere prijzen aanvaardden als gevolg van verschillende factoren, waaronder de levering van speciale producten met een hoge toegevoegde waarde, het voldoen aan strenge kwaliteitseisen, het doen van bijzondere technische voorstellen en het ter plaatse aanbieden van "precies-op-tijd" bezorgdiensten in vergelijking met afnemers in andere sectoren, terwijl deze factoren niet aanwezig zijn op de exportmarkt. Nippon Steel voegde daaraan toe dat de Commissie bijgevolg de binnenlandse verkoop aan de specifieke sector van de normale waarde moest uitsluiten.

(322) De Commissie merkte op dat, op basis van de gecontroleerde informatie van Nippon Steel over zijn binnenlandse prijzen aan verschillende sectoren, afnemers in die specifieke sector in het onderzoektijdvak niet consequent andere prijzen betaalden dan afnemers in andere sectoren. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(323) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Nippon Steel aan dat, aangezien de Commissie de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening had gecorrigeerd voor verbonden handelaren die optraden als op commissiebasis werkende agenten, zij dezelfde correctie op de normale waarde moest toepassen, omdat de door de verbonden handelaren vervulde functies identiek bleven, ongeacht of de verkoop van het onderzochte product voor de binnenlandse markt dan wel voor de uitvoermarkt bestemd was, en sommige verbonden handelaren zowel op de binnenlandse markt als op de uitvoermarkt actief waren.

(324) Gezien de aanvaarding van het argument van Nippon Steel met betrekking tot de zakelijke en objectieve voorwaarden in overweging 270, heeft de Commissie de uitvoerprijs niet gecorrigeerd overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, naar aanleiding van de opmerkingen van Nippon Steel over de mededeling van de definitieve bevindingen. Daarom heeft de Commissie het argument met betrekking tot de normale waarde afgewezen.

(325) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen voerde Nippon Steel aan dat de Commissie, na de uitvoer via NST en MISI onder zakelijke en objectieve voorwaarden in aanmerking te hebben genomen, niet dezelfde aanpak heeft gehanteerd voor de binnenlandse verkoop via NST en MISI, waardoor een asymmetrie is ontstaan tussen de uitvoerprijs en de normale waarde, die nog steeds de kosten en winsten van de verbonden handelaren omvatte. Nippon Steel voerde aan dat het hetzelfde mechanisme heeft toegepast voor het vaststellen van zijn prijzen voor NST en MISI, alsook voor andere niet-verbonden handelaren, ongeacht of de goederen uiteindelijk voor uitvoer naar de Unie of op de Japanse binnenlandse markt werden verkocht. Nippon Steel verzocht de vermeende asymmetrie te corrigeren door een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening toe te passen, zoals in het recente antidumpingonderzoek betreffende de invoer van valine van oorsprong uit de VRC ([99]) ("Valine-onderzoek"). De kwantificering van deze correctie zou overeenkomen met de VAA-kosten en de winst van NST, MISI en de andere verbonden binnenlandse handelaren voor de binnenlandse verkoop van het betrokken product via NST en MISI.

(326) In tegenstelling tot de uitvoer (zie de overwegingen 269 en 270) heeft Nippon Steel geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de prijzen van de binnenlandse transacties via NST en MISI aan zakelijke en objectieve voorwaarden voldeden in vergelijking met de binnenlandse transacties via niet-verbonden handelaren. Hoe dan ook was de Commissie van oordeel dat de beschikbare gegevens niet wezen op het bestaan van een consistent patroon van transacties onder zakelijke en objectieve voorwaarden. Er was derhalve geen asymmetrie tussen de behandeling van de uitvoer, waarvoor het argument van zakelijke en objectieve voorwaarden gerechtvaardigd en aanvaard was, en de binnenlandse verkoop, waarvoor het argument van zakelijke en objectieve voorwaarden ongegrond was. De situatie verschilde dus van die in het Valine-onderzoek, waarin de factoren die aanleiding gaven tot de correctie werden aangetoond. Om die redenen heeft de Commissie het argument afgewezen.

3.3.6.2. Correcties van de uitvoerprijs

(327) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, zijn er correcties toegepast voor: douanerechten, andere invoerheffingen, vrachtkosten, verzekeringskosten, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten.

(328) Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: kredietkosten, bankkosten en commissies.

([99]) Uitvoeringsverordening (EU) 2026/319 van de Commissie van 12 februari 2026 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op valine van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2026/319, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/319/oj), overwegingen 151 tot en met 159.

3.3.7. *Dumpingmarge*

(329) Voor de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening.

(330) Met betrekking tot de verkoop aan de Unie via niet-verbonden handelaren die buiten de Unie zijn gevestigd, voerden Nippon Steel en NST aan dat een bedrag voor de VAA-kosten en winst van deze handelaren moest worden opgeteld om de cif-prijs, grens Unie, te ramen. Afhankelijk van de specifieke transactie waren de door Nippon Steel of NST uitgereikte facturen gebaseerd op fob-, cif- of cfr-incoterms.

(331) Volgens de gevestigde praktijk worden voor transacties op basis van fob-incoterms de kosten van vervoer over zee en aanverwante kosten (zoals verzekeringen) geraamd op basis van het door de producent-exporteur verstrekte bewijsmateriaal. Dezelfde logica moet gelden voor elk aanvullend element dat door een belanghebbende wordt aangevoerd. In het onderhavige geval was Nippon Steel echter niet in staat enig bewijs te leveren waaruit om te beginnen bleek dat de VAA-kosten en winst van niet-verbonden handelaren moesten worden toegevoegd. Zelfs indien Nippon Steel dergelijk bewijsmateriaal had verstrekt, wat niet het geval is, kon de onderneming hoe dan ook geen controleerbaar bewijsmateriaal verstrekken over het bedrag van dergelijke hypothetische VAA-kosten en winst.

(332) Meer concreet heeft de Commissie Nippon Steel tijdens de controle ter plaatse de gelegenheid geboden om bewijsmateriaal te verstrekken waaruit bleek dat niet-verbonden handelaren actief betrokken waren bij uitvoer van Nippon Steel en NST naar de Unie en dat de uiteindelijke waarde van de goederen, cif-grens Unie, zowel de gemaakte VAA-kosten als de vermeende door die tussenhandelaren gemaakte winst omvatte. In antwoord hierop dienden Nippon Steel en NST een selectie van wederverkoopfacturen en een beperkt aantal douaneaangiften van sommige niet-verbonden handelaren in. De Commissie beschouwde het verstrekken van een beperkt aantal facturen en douaneaangiften echter niet als voldoende bewijs. Nippon Steel heeft immers nooit een methode verstrekt waarin wordt uitgelegd hoe en waarom het deze specifieke facturen en douaneaangiften heeft geselecteerd en waarom deze representatief zijn voor de totale verkoop via niet-verbonden handelaren.

(333) Het argument werd derhalve afgewezen.

(334) Nippon Steel voerde in zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen aan dat de Commissie de berekende cif-waarde moest corrigeren om rekening te houden met de betrokkenheid van niet-verbonden handelaren buiten de EU, met name voor hun VAA-kosten en winst. Deze correctie zou ervoor zorgen dat de Commissie de opgegeven cif-waarde waarop rechten zouden worden geheven wanneer goederen in het vrije verkeer worden gebracht, in aanmerking neemt. In artikel 128 van de uitvoeringshandeling van het douanewetboek van de Unie ([100]) wordt deze waarde gedefinieerd als de transactiewaarde van de voor uitvoer verkochte goederen, bepaald op het tijdstip van aanvaarding van de douaneaangifte op basis van de verkoop onmiddellijk voordat de goederen het douanegebied van de Unie binnenkomen.

(335) Ter ondersteuning van zijn argument verwees Nippon Steel naar eerdere onderzoeken van de Commissie ([101]). Nippon Steel benadrukte concreet dat de Commissie in het onderzoek naar warmgewalst plat staal de activiteiten van niet-verbonden handelaren in aanmerking heeft genomen bij de berekening van de cif-prijs voor Nippon Steel. In het onderzoek naar warmgewalst plat staal raamde de Commissie de VAA-kosten van niet-verbonden handelaren op basis van de VAA-kosten van NST en MISI en gebruikte zij een fictieve winstmarge van 2 %, aangezien deze in overeenstemming zou zijn met de winstmarge die op grond van artikel 2, lid 9, wordt gebruikt voor de verkoop in de Unie via verbonden ondernemingen.

([100]) Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

([101]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1139 van de Commissie van 6 juni 2025 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op triplex- en multiplexhout van hardhout van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2025/1139, 10.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj), overwegingen 236 en 237; Uitvoeringsverordening (EU) 2026/316 van de Commissie van 12 februari 2026 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op acrylonitril-butadieen-styreenharsen van oorsprong uit de Republiek Korea en Taiwan (PB L, 2026/316, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/316/oj), overweging 108; Uitvoeringsverordening (EU) 2026/1904 van de Commissie van 7 augustus 2026 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op tereftaalzuur van oorsprong uit de Republiek Korea en de Verenigde Mexicaanse Staten (PB L, 2026/1904, 10.8.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1904/oj), overweging 68; en Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919, overweging 125. Daarnaast meldde Nippon Steel dat de Commissie in het antidumpingonderzoek betreffende gietijzeren producten uit Turkije en India (AD727) om de VAA-kosten en winst van de niet-verbonden handelaren van één in de steekproef opgenomen producent had verzocht om de prijs van de wederverkoop aan de grens van de EU (d.w.z. de cif-waarde) vast te stellen. De Commissie heeft dat onderzoek niettemin beëindigd zonder rechten in te stellen, waardoor haar berekeningen van de cif-waarde niet openbaar werden gemaakt.

(336) Tot slot voerde Nippon Steel aan dat de willekeurig in de steekproef opgenomen wederverkoopfacturen en douaneaangiften werden verstrekt in antwoord op het verzoek van de Commissie, dat niet specifiek was met betrekking tot de exacte vereiste documenten. Om zijn argument verder te onderbouwen en gezien de conclusies van de Commissie met betrekking tot het gebrek aan bewijs van de cif-prijs grens Unie, zoals uiteengezet in overweging 332, heeft Nippon Steel wederverkoopfacturen bij de Unie ingediend van drie van de vijf niet-verbonden handelaren waarop Nippon Steel en NST zich in het onderzoektijdvak hebben verlaten. Het heeft geen enkele douaneaangifte ingediend. De ingediende facturen hadden voor twee van de vijf niet-verbonden handelaren van Nippon Steel betrekking op de drie transacties met de grootste volumes van Nippon Steel en NST en voor één daarvan op de twee transacties met de grootste volumes van NST. Deze tweede reeks facturen had betrekking op 4,7 % van de door Nippon Steel tijdens het onderzoektijdvak naar de Unie verkochte hoeveelheid van het onderzochte product.

(337) Om te beginnen merkte de Commissie op dat het argument van Nippon Steel was gebaseerd op de veronderstelling dat de wederverkoop van een niet-verbonden handelaar altijd zijn VAA-kosten en winst weerspiegelde, en dat het verzocht om een correctie voor de op basis van de jaarrekeningen van de niet-verbonden handelaren geraamde VAA-kosten en winst van de niet-verbonden handelaren.

(338) Bij een dergelijke aanname is geen rekening gehouden met situaties waarin de winstmarge van de handelaren tussen hun aankoopprijs en hun wederverkoopprijs kan verschillen van hun VAA-kosten en winst of waarin dergelijke handelaren mogelijk tegen een lagere prijs verkopen. Bijgevolg konden de VAA-kosten en winst van niet-verbonden handelaren op zich geen bewijs vormen van de transactiewaarde van de goederen die het douanegebied van de Unie binnenkomen, aangezien die VAA-kosten en winst mogelijk niet tot uiting komen in de prijs bij verkoop naar de Unie. Om dezelfde reden was het loutere feit dat een verkoop plaatsvindt via een onafhankelijke handelaar buiten de Unie niet voldoende om de correctie te rechtvaardigen. Zoals Nippon Steel zelf in zijn argument heeft aangevoerd, moet die waarde immers worden gebaseerd op de verkoop onmiddellijk voordat de goederen het douanegebied van de Unie binnenkomen. Bijgevolg zouden documenten waaruit die waarde blijkt, zoals douaneaangiften of de factuur van de handelaar aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Unie, normaal gesproken voldoende bewijs zijn om dergelijke argumenten te staven.

(339) De analyse van de na de mededeling van de definitieve bevindingen ingediende documentatie bevestigde de conclusie van de Commissie in de vorige overweging. Voor elk van de ingediende facturen was het verschil tussen de verkoopprijs van Nippon Steel of NST aan de niet-verbonden handelaar en de wederverkoopprijs van de niet-verbonden handelaar aan de afnemer in de Unie veel lager dan de VAA-kosten en winst die aanvankelijk door Nippon Steel en NST in hun antwoord op de vragenlijst waren geraamd.

(340) Ook varieerde het prijsverschil tussen de niet-verbonden handelaren en was het binnen elke niet-verbonden handelaar verschillend voor elke transactie.

(341) Bovendien had de ingediende documentatie slechts betrekking op 4,7 % van de door Nippon Steel tijdens het onderzoektijdvak naar de Unie verkochte hoeveelheid van het onderzochte product, en werd die alsnog door Nippon Steel geselecteerd.

(342) Gezien de bovenstaande analyse waaruit blijkt dat de waarde in de facturen niet de oorspronkelijk aangevoerde VAA-kosten en winst weerspiegelde, het verschil tussen handelaren en facturen, en het feit dat de facturen door Nippon Steel zelf werden geselecteerd en slechts betrekking hadden op een zeer beperkt aantal wederverkopen van enkele, maar niet alle niet-verbonden handelaren die betrokken waren bij de uitvoer naar de Unie van Nippon Steel en bijgevolg niet representatief of toereikend waren, was de Commissie van oordeel dat Nippon Steel geen bewijsmateriaal had verstrekt om een correctie voor zijn uitvoer naar de Unie via niet-verbonden handelaren te rechtvaardigen.

(343) Tot slot merkt de Commissie op dat de documentatie over wederverkoop weliswaar op verzoek van de Commissie tijdens het onderzoek werd verstrekt, maar dat dit verzoek werd ingegeven door het feit dat de oorspronkelijke ramingen in de antwoorden op de vragenlijst onbetrouwbaar werden geacht ter staving van het argument. Deze beoordeling werd vervolgens bevestigd door het verstrekte aanvullende bewijsmateriaal.

(344) De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(345) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerde Nippon Steel aan dat de Commissie bij de berekening van de cif-waarde voor bepaalde uitvoer geen rekening heeft gehouden met verzekeringen van vervoer over zee. Nippon Steel verzocht de Commissie een verzekeringsbedrag op te nemen om de cif-prijs en -waarde correct te bepalen.

(346) De Commissie achtte het argument gerechtvaardigd en nam de ontbrekende bedragen van de verzekering van vervoer over zee op, waardoor een nauwkeurige fob-naar-cif-berekening voor de uitvoer van Nippon Steel naar de Unie werd gewaarborgd. Daarbij merkte de Commissie op dat een bedrag voor vracht in de Unie was overgebleven in de cif-waarde van bepaalde verkopen van MISEA naar de Unie onder DAP-voorwaarden. Daarom heeft de Commissie het bedrag voor vracht in de Unie verwijderd uit de berekening van de cif-waarde voor deze verkopen.

(347) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen merkte Nippon Steel op dat de Commissie, na de uitvoer onder zakelijke en objectieve voorwaarden via NST te hebben aanvaard, de cif-prijs van de verkoop via NST heeft vastgesteld aan de hand van de wederverkoopprijs van NST. Nippon Steel voerde aan dat hetzelfde had moeten gebeuren toen de verkoop via niet-verbonden handelaren plaatsvond, door een winstmarge toe te voegen aan de uitvoerprijs voor de betrokkenheid van deze handelaren. Nippon Steel ondersteunde dit argument onder verwijzing naar het onderzoek naar warmgewalst plat staal en het arrest Hansol ([102]) om ervoor te zorgen dat de prijs die als cif-prijs grens Unie werd gebruikt, correct de prijs aan de grens van de Unie was en niet een prijs in een vroeg stadium van de verkoopketen.

(348) De Commissie merkte op dat zij zich voor NST op de wederverkoopprijs van NST baseerde om de cif-prijs te berekenen, omdat zij het bewijs van deze prijs had gecontroleerd. Daarentegen, en om dezelfde redenen als die welke in de overwegingen 334 tot en met 340 zijn uiteengezet, heeft Nippon Steel geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de betrokkenheid van niet-verbonden handelaren heeft geleid tot een prijs die noodzakelijkerwijs hoger was dan de fob-prijs van Nippon Steel aan de niet-verbonden handelaren plus vervoer over zee en verzekering. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(349) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen verzocht de Japanse overheid om een toelichting op de berekening van de dumpingmarge en benadrukte zij dat de beperkte mededeling van feiten en overwegingen over dit aspect, samen met het korte tijdsbestek, haar belette een gedetailleerd standpunt in te nemen.

(350) De Commissie kon geen vertrouwelijke bedrijfsspecifieke berekeningen bekendmaken aan andere partijen dan de betrokken onderneming. De dumpingmarge die uit de desbetreffende berekening voortvloeide en de verklaring voor de wijzigingen werden aan alle belanghebbenden meegedeeld. Daarom verwierp de Commissie het argument dat het ontbreken van de mededeling van feiten en overwegingen over de berekening van de individuele dumpingmarge van invloed was op de mogelijkheid voor andere partijen om opmerkingen in te dienen.

(351) Op grond hiervan zijn de definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarges, uitgedrukt in procenten van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	54,7

(352) Voor de meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, heeft de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. In dit geval heeft de Commissie echter slechts één producent-exporteur in Japan in de steekproef opgenomen. Die marge komt derhalve overeen met de marge van de in de steekproef opgenomen producent-exporteur.

(353) Dit leidt voor de meewerkende producenten-exporteurs die geen deel uitmaken van de steekproef, tot een definitieve dumpingmarge van 54,7 %.

(354) Voor alle andere producenten-exporteurs in Japan heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daartoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald.

(355) De mate van medewerking is in dit geval hoog, aangezien de uitvoer van de meewerkende producenten-exporteurs goed was voor ongeveer 97 % van de totale invoer uit het betrokken land naar de Unie in het onderzoektijdvak, vastgesteld op basis van cijfers van Eurostat zoals uiteengezet in de overwegingen 832 en 833. Op basis hiervan heeft de Commissie besloten de dumpingmarge voor niet-meewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de in de steekproef opgenomen onderneming met de hoogste dumpingmarge. Aangezien slechts één onderneming in de steekproef werd opgenomen, wordt de dumpingmarge voor niet-meewerkende ondernemingen vastgesteld op de hoogte van de dumpingmarge voor deze onderneming.

([102]) Arrest van het Hof van 12 mei 2022, Europese Commissie/Hansol Paper Co. Ltd, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

(356) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	54,7
Andere meewerkende ondernemingen	54,7
Alle overige invoer van oorsprong uit Japan	54,7

3.4. **Taiwan**

3.4.1. *Bijzondere marktsituatie: verdringingseffect*

3.4.1.1. Analyse

(357) Om het bestaan van de vermeende bijzondere marktsituatie op de markt van Taiwan als gevolg van het zogenaamde verdringingseffect van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten te onderzoeken, heeft de Commissie de volgende analyse uitgevoerd: ten eerste heeft de Commissie de mate van penetratie van de Chinese invoer op de binnenlandse markt voor koudgewalste platte staalproducten van Taiwan in termen van volume geanalyseerd; ten tweede heeft de Commissie gekeken naar de respectieve marktaandelen van binnenlandse producenten ten opzichte van de invoer uit de VRC en andere derde landen op de binnenlandse markt van Taiwan; ten derde heeft de Commissie gekeken naar de prijzen op de binnenlandse markt van Taiwan. Vervolgens heeft de Commissie alle andere in het dossier beschikbare informatie over de gevolgen van de invoer uit de VRC voor de binnenlandse markt van Taiwan geanalyseerd, met inbegrip van, indien beschikbaar, de winstgevendheid van de binnenlandse producenten bij de binnenlandse verkoop van koudgewalste platte staalproducten.

(358) De Commissie heeft een vragenlijst voor de Taiwanese autoriteiten opgesteld. Bij haar analyse heeft de Commissie zich gebaseerd op indicatoren op nationaal niveau die door de Taiwanese autoriteiten zijn verstrekt en, indien beschikbaar en relevant, ook op indicatoren op ondernemingsniveau die zijn verstrekt door de in de steekproef opgenomen groep van producenten-exporteurs, bestaande uit China Steel Corporation ("CSC") en Chung Hung Steel Corporation ("CHS" en, samen met CSC, "CSC Group"). Beide reeksen indicatoren werden ter plaatse gecontroleerd, zoals aangegeven in overweging 106.

(359) In dit verband herinnert de Commissie eraan dat de CSC Group niet alleen op basis van de in de fase van de steekproef verstrekte informatie representatief werd geacht voor het uitvoervolume, maar ook dat zij op basis van de tijdens het onderzoek gecontroleerde gegevens, goed was voor [90-100 %] van het binnenlandse verkoopvolume van koudgewalste platte staalproducten in het onderzoektijdvak. Deze binnenlandse verkoop verzekerde de CSC Group in het onderzoektijdvak van een marktaandeel van [40 %-50 %] op de markt voor koudgewalste platte staalproducten in Taiwan. Hoewel de Commissie haar analyse zowel op nationaal niveau als op het niveau van de in de steekproef opgenomen groep heeft uitgevoerd, blijkt uit deze cijfers dat de CSC Group representatief is voor de binnenlandse producenten in Taiwan en dus meer in het algemeen voor de situatie op de binnenlandse markt in Taiwan.

3.4.1.1.1. Binnenlandse markt: volume

(360) Om te beginnen heeft de Commissie het verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan, zoals gerapporteerd door de Taiwanese autoriteiten, geanalyseerd op basis van de binnenlandse verkoop en de invoer.

(361) Het verbruik in Taiwan heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 7

Verbruik in Taiwan (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verbruik in Taiwan	1 153 906	988 966	1 200 354	1 173 152
Index	*100*	*86*	*104*	*102*

Bron: Ministerie van Economische Zaken van Taiwan.

(362) Tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak bleef het verbruik in Taiwan stabiel. Tussen 2022 en 2023 was echter sprake van een sterke afname van het verbruik met –14 %, gevolgd door een sterke stijging met 21 % tussen 2023 en 2024.

(363) De invoer van het onderzochte product in Taiwan heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 8

Invoer in Taiwan (ton)

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale invoer, waarvan:	Invoerhoeveelheid	410 860	404 609	595 439	577 982
	Index	*100*	*98*	*145*	*141*
1. VRC	Invoerhoeveelheid	290 308	312 976	448 773	447 631
	Index	*100*	*108*	*155*	*154*
2. Korea	Invoerhoeveelheid	57 774	54 969	102 403	89 346
	Index	*100*	*95*	*177*	*155*
3. Japan	Invoerhoeveelheid	61 878	34 662	43 597	40 456
	Index	*100*	*56*	*70*	*65*

Bron: Douanegegevens van Taiwan.

(364) Uit de invoergegevens blijkt dat de invoer van het onderzochte product in Taiwan tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 41 % is gestegen. Uit deze aanzienlijke stijging, in vergelijking met de geringere stijging van het verbruik met 2 % in dezelfde periode, blijkt reeds dat de invoer in het onderzoektijdvak een groter aandeel van de verbruiksmix uitmaakte dan in 2022. Van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak bleef de VRC consequent en veruit de eerste bron van invoer van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan, goed voor meer dan 77 % van alle invoer in het onderzoektijdvak.

(365) Bovendien steeg de invoer uit de VRC tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 54 %. Hoewel het tempo van deze stijging iets lager ligt dan de stijging van 55 % van de op een na grootste bron van invoer, Korea, zijn de volumes zeer verschillend. De invoer uit de VRC bedroeg in het onderzoektijdvak namelijk 477 631 ton, tegenover slechts 89 346 ton van oorsprong uit Korea. Deze stijging is des te groter in vergelijking met de daling van de invoer uit Japan, de op twee na grootste bron van invoer, dat zijn invoer tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 35 % zag dalen.

(366) Bovendien volgde de trend van de invoer uit de VRC niet altijd de algemene trend van de invoer. Toen de totale invoer tussen 2022 en 2023 met –2 % daalde, steeg de invoer uit de VRC zelfs met 8 %. Daarna, toen tussen 2023 en 2024 de totale invoer en de invoer uit de VRC beide met meer dan 40 % stegen, kwam de stijging van de invoer uit de VRC bovenop de stijging van het voorgaande jaar. Vervolgens is van 2024 tot het eind van het onderzoektijdvak zowel de totale invoer als de invoer uit de VRC licht gedaald.

(367) In hun antwoord op de vragenlijst hebben de Taiwanese autoriteiten uitgelegd dat Taiwan een invoerverbod heeft ingesteld op bepaalde onder het onderzochte product vallende producten van oorsprong uit de VRC ([103]). Het invoerverbod heeft betrekking op 21 van de 57 10-cijferige douanecodes waaronder het onderzochte product is ingedeeld volgens het douanetarief van Taiwan. Voor producten waarvoor een dergelijk invoerverbod geldt, kan echter een speciale invoervergunning worden verkregen indien ze niet in het binnenland worden geproduceerd, voor speciale doeleinden nodig zijn of in kleine hoeveelheden moeten worden ingevoerd. Uit de gegevens over de invoer uit de VRC blijkt dat een dergelijk invoerverbod de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC niet heeft gestopt of de toename ervan niet heeft verhinderd. Dit wordt bevestigd door het feit dat van de 21 codes die niet in Taiwan mogen worden ingevoerd, de invoer uit de VRC van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak onder 10 codes werd geregistreerd ([104]).

(368) Taiwan heeft ook handelsbeschermingsmaatregelen ingesteld ten aanzien van de invoer van bepaalde staalproducten van oorsprong uit de VRC, op basis van klachten van de Taiwanese bedrijfstak, maar niet ten aanzien van het betrokken product. In de openbaar beschikbare definitieve schadevaststelling van een recent antidumpingonderzoek naar bepaalde warmgewalste platte staalproducten — een upstreamproduct bij de productie van koudgewalste platte staalproducten — van oorsprong uit de VRC, dat is geopend op basis van een klacht die ook door CSC is ingediend, hebben de Taiwanese autoriteiten op basis van het bewijsmateriaal van de zaak vastgesteld dat de VRC "al geruime tijd wordt geconfronteerd met een probleem van overcapaciteit. [...] Haar binnenlandse markt worstelt met ernstige verschillen tussen vraag en aanbod, waardoor veel staalfabrieken hun overtollige productie tegen lage prijzen op internationale markten (met name naburige markten zoals [...] Taiwan) dumpen, met ernstige gevolgen voor de staalsector van verschillende landen" ([105]).

(369) Tegelijkertijd heeft de binnenlandse verkoop van het onderzochte product in Taiwan zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 9

Binnenlandse verkoop (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale binnenlandse verkoop op de Taiwanese markt (exclusief invoer), waarvan:	743 046	584 357	604 915	595 170
Index	*100*	*79*	*81*	*80*
— CSC Group	[600-700 000]	[450-550 000]	[500-600 000]	[490-590 000]
Index	*100*	*73*	*83*	*79*

Bron: Ministerie van Economische Zaken van Taiwan en de antwoorden van de CSC Group op de vragenlijst.

(370) De verkopen voor intern gebruik konden niet worden afgescheiden uit de algemene binnenlandse gegevens en zijn, volgens de Taiwanese autoriteiten, in deze gegevens opgenomen. Dit was in overeenstemming met de door de CSC Group gerapporteerde gegevens over de binnenlandse verkoop, die ook de verkoop voor intern gebruik omvatten.

([103]) De rechtsgrondslag voor een dergelijk invoerverbod is de verordening betreffende de handel tussen Taiwan en het vasteland.

([104]) Hoewel het invoerverbod op het niveau van de 11-cijferige codes is vastgesteld, kon de vergelijking alleen op het niveau van 10-cijferige codes worden gemaakt, aangezien de invoergegevens op het niveau van 10-cijferige codes werden geregistreerd. De invoergegevens die voor de vergelijking werden gebruikt, waren dezelfde Taiwanese douanegegevens als die welke werden gebruikt om de invoerhoeveelheid vast te stellen.

([105]) Eindverslag van het onderzoek naar industriële schade bij het antidumpingonderzoek waarom door China Steel Corporation en Dragon Steel Corporation is verzocht met het oog op de instelling van antidumpingrechten en voorlopige antidumpingrechten op bepaalde warmgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China, voetnoot 54; het citaat is machinaal vertaald uit de oorspronkelijke versie, https://traderemedy.trade.gov.tw/web/main/case/wfrmTradeCases.aspx?menu_id=1522&caseid=108&datatype=3&progkind=2.

(371) Van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak daalde de binnenlandse verkoop met 20 % en vertoonde de binnenlandse verkoop van de CSC Group een vergelijkbare daling. Als dit wordt vergeleken met de bescheiden stijging van het verbruik met 2 % en met de grotere stijging met 41 % van de invoer, is het duidelijk dat de invoer de binnenlandse verkoop heeft vervangen.

(372) Dit is des te duidelijker wanneer wordt gekeken naar de variatie in het volume tussen de twee componenten van het verbruik, namelijk de invoer en de binnenlandse verkoop.

Tabel 10

Variatie van het volume van de invoer en de binnenlandse verkoop (ton)

	2022-2023	2023-2024	2024 tot en met het onderzoektijdvak
Verbruik, waarvan:	- 164 940	+ 211 388	- 27 202
1. Invoer in Taiwan, waarvan:	- 6 251	+ 190 830	- 17 457
— Invoer uit de VRC	+ 22 668	+ 135 797	- 1 142
2. Binnenlandse verkoop, waarvan:	- 158 689	+ 20 558	- 9 745
— CSC Group	–[150-200 000]	+[30-80 000]	–[0-50 000]

Bron: Ministerie van Economische Zaken van Taiwan, douanegegevens van Taiwan en de antwoorden van CSC op de vragenlijst.

(373) Van 2022 tot en met 2023 leidde de aanzienlijke daling van het verbruik tot een sterke daling van de binnenlandse verkoop. Ondanks het krimpende verbruik en de verminderde totale invoer nam de invoer uit de VRC toe. Toen het verbruik zich in het daaropvolgende jaar herstelde, profiteerde de Chinese invoer het meest van die stijging, ten nadele van de Taiwanese producenten wier verkoopstijging slechts beperkt was en niet in verhouding stond tot de stijging van het verbruik. De winsten en verliezen van de invoer uit de VRC en van de binnenlandse verkoop tussen 2022 en 2024 zijn bijna symmetrisch: + 158 465 ton voor de invoer uit de VRC ten opzichte van – 138 131 voor de bedrijfstak van Taiwan.

(374) Deze dynamiek van vervanging van de binnenlandse verkoop door invoer uit de VRC kan beter worden waargenomen wanneer de volumes met het verbruik worden vergeleken en in marktaandelen worden uitgedrukt.

Tabel 11

Marktaandeel (%)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Invoer, waarvan:	35,6	40,9	49,6	49,3
1. VRC	25,2	31,6	37,4	38,2
2. Korea	5,0	5,6	8,5	7,6
3. Japan	5,4	3,5	3,6	3,4
Binnenlandse verkoop, waarvan:	64,4	59,1	50,4	50,7
— CSC Group	[55-65]	[45-55]	[40-50]	[40-50]

Bron: Taiwanese autoriteiten en de antwoorden van de CSC Group op de vragenlijst.

(375) Qua marktaandeel kwam de stijging van de invoer met 13,7 procentpunten tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak overeen met een daling van het volume van de binnenlandse verkoop met eveneens precies 13,7 procentpunten, waarbij de in de steekproef opgenomen producent-exporteur CSC Group dezelfde trend volgde met ongeveer [–15] procentpunten. De stijging van de invoer met 13,7 procentpunten was grotendeels het gevolg van de stijging van de invoer uit de VRC met 13,0 procentpunten.

(376) Er moet worden opgemerkt dat het marktaandeel van de invoer uit de VRC tussen 2024 en het eind van het onderzoektijdvak toenam, ondanks de daling van het marktaandeel van de invoer uit andere bronnen en van de totale invoer. Deze stijging met 0,8 procentpunten was hoger dan de stijging met 0,3 procentpunten van het marktaandeel van de binnenlandse producenten, waarmee de stijging bij de CSC Group overeenkwam.

(377) Daarom heeft de Commissie vastgesteld dat, wat het volume betreft, het marktaandeel van de invoer uit de VRC in Taiwan toenam ten koste van de binnenlandse verkoop.

3.4.1.1.2. Binnenlandse markt: prijzen

(378) Vervolgens heeft de Commissie de ontwikkeling van de prijzen op de binnenlandse markt van Taiwan bekeken. De Commissie heeft met name de eenheidsprijzen van de invoer en van de binnenlandse verkoop geanalyseerd.

(379) De eenheidsprijs van de invoer en die van de binnenlandse verkoop hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 12

Verkoopprijzen in Taiwan (TWD/ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in Taiwan (cif), waarvan:	28 921	22 831	22 178	20 539
Index	*100*	*79*	*77*	*71*
1. Invoer uit de VRC	26 564	21 166	19 817	18 198
Index	*100*	*80*	*75*	*69*
2. Invoer uit Korea	27 866	22 305	24 493	23 713
Index	*100*	*80*	*88*	*85*
3. Invoer uit Japan	39 294	37 467	39 682	38 348
Index	*100*	*95*	*101*	*98*
Gemiddelde binnenlandse verkoopprijs per eenheid in Taiwan ([1]), waarvan:	28 805	24 362	24 263	23 190
Index	*100*	*85*	*84*	*81*
— CSC Group ([2])	[27-29 000]	[23-25 000]	[23-25 000]	[22-24 000]
Index	*100*	*85*	*84*	*81*

([1]) Van de gemiddelde binnenlandse verkoopprijs per eenheid in Taiwan kan 0,5 % tot 1,2 % bestemd zijn voor binnenlands vrachtvervoer. Deze prijzen worden echter gerapporteerd zonder enige correctie voor binnenlands vrachtvervoer, omdat de analyse en de conclusie hoe dan ook worden bevestigd, zelfs met gecorrigeerde prijzen.

([2]) Exclusief binnenlands vrachtvervoer.

Bron: Douanegegevens van Taiwan, ministerie van Economische Zaken van Taiwan en de antwoorden van de CSC Group op de vragenlijst.

(380) Uit de prijsanalyses bleek dat, met uitzondering van 2022, toen de totale invoerprijzen en binnenlandse prijzen op één lijn lagen, de totale invoerprijzen van 2023 tot het eind van het onderzoektijdvak lager waren dan de binnenlandse prijzen.

(381) Meer in het bijzonder waren de prijzen van de invoer uit de VRC van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak consequent lager dan de binnenlandse prijzen, met inbegrip van de prijzen van de CSC Group. Bovendien liggen ze ook onder de prijs van de invoer van oorsprong uit de andere twee grootste bronnen, Korea en Japan.

(382) De prijzen van de invoer uit de VRC vertoonden ook de grootste daling, met een daling van −31 % tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak, vergeleken met een daling van −15 % van de Koreaanse invoerprijzen en een daling van slechts −2 % van de Japanse invoerprijzen. Door het grote volume hebben de prijzen van de invoer uit de VRC de totale invoerprijzen tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met −19 % doen dalen. De prijzen van de invoer uit de VRC daalden ook sterker dan de binnenlandse prijzen, met inbegrip van de prijzen van de CSC Group, die tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak een daling van −19 % vertoonden.

(383) De prijzen van de binnenlandse bedrijfstak volgden de neerwaartse trend van de prijzen van de invoer uit de VRC. Het aanhoudende prijsverschil tussen de prijzen van de invoer uit de VRC en de binnenlandse prijzen heeft ertoe geleid dat het marktaandeel van de invoer uit de VRC geleidelijk en consequent is gegroeid van 25,2 % in 2022 tot 31,6 % in 2023, 37,4 % in 2024 en 38,2 % tijdens het onderzoektijdvak. Het marktaandeel van de binnenlandse producenten van Taiwan, die hun prijzen niet voldoende konden verlagen om de Chinese invoerprijzen te evenaren, kromp daarentegen van 64,4 % in 2022 tot 50,7 % in het onderzoektijdvak.

(384) De toenemende invoer uit de VRC in Taiwan heeft gezorgd voor een aanzienlijke neerwaartse druk op de binnenlandse prijzen, waardoor de binnenlandse producenten gedwongen werden hun winst te verlagen. Dit werd duidelijk bij het analyseren van de ontwikkeling van de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen producent-exporteur.

Tabel 13

Winstgevendheid van de binnenlandse verkoop aan niet-verbonden afnemers

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
CSC Group	+	-	-	-
Index	*100*	*- 13*	*- 24*	*- 73*

Bron: Antwoord van CSC Group op de vragenlijst.

(385) Van een winstgevend niveau in 2022 zag de CSC Group zijn resultaten verslechteren tot steeds grotere verliezen op zijn binnenlandse verkoop van het onderzochte product aan niet-verbonden afnemers. De verliezen van de CSC Group in het onderzoektijdvak vertoonden een aanzienlijke daling van de winstgevendheid ten opzichte van de winstmarge in 2022.

(386) De verslechterende winstgevendheid van de CSC Group kan in verband worden gebracht met de dalende prijzen van de CSC Group in tabel 6. Er kan worden vastgesteld dat hoe lager de binnenlandse prijzen zijn, des te groter de verliezen zijn.

(387) Daarom heeft de Commissie geconcludeerd dat de bijzondere marktsituatie op de Taiwanese markt zorgde voor lagere winsten dan de winsten die zonder de bijzondere marktsituatie zouden zijn behaald.

3.4.1.2. Conclusie

(388) De Commissie heeft geconcludeerd dat de binnenlandse markt van Taiwan werd beïnvloed door een bijzondere marktsituatie die werd veroorzaakt door de invoer uit de VRC als gevolg van overcapaciteit in de staalsector in de VRC. In dit verband merkte de Commissie op dat de binnenlandse prijzen in Taiwan daalden en dat de binnenlandse winstgevendheid verslechterde.

(389) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de analyse van het marktaandeel en de prijsniveaus van de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC in Taiwan ontoereikend was om een bijzondere marktsituatie vast te stellen. Daarnaast voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat punt 3.1 van deze verordening gebaseerd was op de argumenten van de klager en dat daarin geen nieuwe bevindingen in het onderzoek werden vastgesteld. Zij voerden ook aan dat de Commissie niet heeft aangetoond hoe het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit een bijzondere marktsituatie vormde. Volgens de Taiwanese autoriteiten waren marktaandelen en prijzen het gevolg van de bijzondere marktsituatie, die eerst moet worden vastgesteld.

(390) De Commissie merkte op dat in punt 3.1 van deze verordening inderdaad de argumenten in de klacht worden uiteengezet. Vervolgens is de analyse voor Taiwan opgenomen in punt 3.4. De vaststelling van de wijze waarop het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit een bijzondere marktsituatie vormde, is daarin opgenomen, met name in de punten 3.4.1 en 3.4.2. De analyse van de Commissie had naast marktaandeel en prijzen ook betrekking op invoer, verbruik en winstgevendheid. Al deze indicatoren, die afkomstig waren uit het antwoord van de Taiwanese autoriteiten op een specifieke vragenlijst van de Commissie zoals uiteengezet in overweging 103 en ter plaatse zijn gecontroleerd zoals uiteengezet in overweging 106, vormden de basis waarop de Commissie het bestaan van een bijzondere marktsituatie heeft geanalyseerd. De Taiwanese autoriteiten hebben niet uitgelegd welk ander bewijsmateriaal of welke andere indicatoren de Commissie had moeten gebruiken om de bijzondere marktsituatie vast te stellen. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(391) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CSC Group aan dat de bijzondere marktsituatie in kwestie niet specifiek was voor Taiwan, maar een mondiaal verschijnsel, en verwees zij ter ondersteuning naar verschillende fragmenten uit het algemene informatiedocument en uit Verordening (EU) 2026/1384 van het Europees Parlement en de Raad ([106]). De Taiwanese autoriteiten verwezen ook naar de voorbereidende en begeleidende documenten van laatstgenoemde verordening en naar het OESO-GFSEC-verslag (zoals gedefinieerd in overweging 440). Zij voegden daaraan toe dat dit mondiale verschijnsel alleen geïndividualiseerd en specifiek gemaakt was voor Taiwan, maar niet gericht was op de binnenlandse markt van Taiwan.

(392) De Commissie merkte op dat de vermeende bijzondere marktsituatie het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit was, en niet de wereldwijde overcapaciteit, die wordt aangepakt in Verordening (EU) 2026/1384. Het enige geval waarin de wereldwijde overcapaciteit in deze verordening werd besproken, had betrekking op de wereldwijde overcapaciteit als een mogelijke andere factor die schade berokkent aan de bedrijfstak van de Unie, in de overwegingen 961 tot en met 970. De OESO-GFSEC-verslagen vormden de benchmark voor de gedaalde winstgevendheid van de Taiwanese bedrijfstak. Bovendien had volgens de analyse van de Commissie in alle betrokken landen de Chinese overcapaciteit alleen in Taiwan een verdringingseffect. De Commissie heeft echter alle landen onderzocht waarvoor het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit werd aangevoerd. Van die landen was de bijzondere marktsituatie dus alleen specifiek voor Taiwan. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(393) De CSC Group voerde ook aan dat het onderscheid tussen wereldwijde overcapaciteit en Chinese overcapaciteit kunstmatig was, omdat de oorzaak van de vermeende marktsituatie overcapaciteit zelf was, wat een mondiaal probleem was.

(394) De Commissie heeft alleen het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit op de Taiwanese markt geanalyseerd, wat de vermeende bijzondere marktsituatie was. De analyse bevestigde dat de Chinese overcapaciteit inderdaad een verdringingseffect had op de Taiwanese markt. Dat verdringingseffect was niet te wijten aan de wereldwijde overcapaciteit, maar alleen aan de Chinese overcapaciteit, en was specifiek voor Taiwan, zoals blijkt uit het feit dat Taiwan, op basis van de marktpenetratie van de Chinese invoer in de vijf betrokken landen, het enige land was waar de Chinese invoer aanzienlijke gevolgen had voor de binnenlandse markt. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(395) De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat de vaststelling van een bijzondere marktsituatie had moeten worden gestaafd met duidelijk en objectief bewijsmateriaal waaruit blijkt dat er sprake was van staatsinmenging die leidde tot marktverstoringen die van invloed waren op de prijzen of productiekosten op de binnenlandse markt, zoals blijkt uit de eerdere praktijk van de Commissie ([107]).

([106]) Verordening (EU) 2026/1384 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2026 waarmee de negatieve handelsgerelateerde gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit voor de staalmarkt van de Unie worden aangepakt en tot wijziging van Verordening (EU) 2020/2170 (PB L, 2026/1384, 24.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj).

([107]) Panelverslag, EU — Cost Adjustment Methodologies II (Russia), punt 7.40.

(396) De Commissie was van mening dat de doorslaggevende factor voor de vaststelling van een bijzondere marktsituatie niet de aard van de situatie zelf was (d.w.z. of deze al dan niet het gevolg was van overheidsingrijpen), maar het effect en de impact ervan op de markt. In het onderhavige geval was de bijzondere marktsituatie niet de Chinese overcapaciteit zelf, maar veeleer het verdringingseffect ervan op de binnenlandse markt van Taiwan. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(397) De Taiwanese autoriteiten voerden ook aan dat, volgens de redenering van de Commissie dat er sprake is van een bijzondere marktsituatie wanneer de invoerdruk hoog is en er gevolgen zijn voor de binnenlandse prijzen en de winstgevendheid, elke onderzoekende autoriteit die vaststelt dat haar binnenlandse bedrijfstak schade lijdt als gevolg van invoer met dumping, impliciet zou erkennen dat er sprake is van een bijzondere marktsituatie op haar eigen binnenlandse markt.

(398) De Commissie was het hier niet mee eens. Ten eerste is in het huidige onderzoek niet vastgesteld dat de invoer uit de VRC in Taiwan met dumping plaatsvond, maar alleen dat deze tegen lage prijzen plaatsvond, aangezien deze invoer werd beïnvloed door overcapaciteit. Ten tweede is de bijzondere marktsituatie niet de schade die de binnenlandse bedrijfstak van Taiwan heeft geleden, maar het verdringingseffect van de invoer uit de VRC. Het verdringingseffect verplaatste de binnenlandse verkoopvolumes en oefende neerwaartse druk uit op de binnenlandse prijzen, wat op zijn beurt de verkoop naar de uitvoermarkt duwde, waar deze tegen dumpingprijzen in de Unie werd verkocht, waardoor schade werd berokkend aan de bedrijfstak van de Unie.

(399) Voorts voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat in de analyse van de Commissie twee specifieke omstandigheden op de binnenlandse markt van Taiwan over het hoofd werden gezien.

(400) De eerste omstandigheid was dat de trend van de binnenlandse prijzen van Taiwan in overeenstemming zou zijn met de trend in Turkije en Vietnam. Hieruit zou blijken dat de prijsdaling op de binnenlandse markt van Taiwan geen op zichzelf staand verschijnsel was dat kon worden toegeschreven aan specifieke omstandigheden op de Taiwanese markt, maar deel uitmaakte van een bredere neergang die de prijzen van koudgewalste platte staalproducten wereldwijd beïnvloedde.

(401) De Commissie merkte op dat uit de door de Taiwanese autoriteiten verstrekte gegevens bleek dat de binnenlandse prijzen van Taiwan tijdens het onderzoektijdvak met 16 % daalden, een sterkere daling dan de binnenlandse prijzen in Turkije (– 7 %), Vietnam (– 9-11 %) en Korea (– 13 %), waarvan de gegevens ook waren opgenomen. Alleen voor Taiwan bevestigde de analyse van de Commissie het bestaan van een bijzondere marktsituatie. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(402) De Taiwanese autoriteiten hebben ook de prijzen van Taiwan bij uitvoer naar de Unie vergeleken met de prijzen van alle landen (met uitzondering van Taiwan) bij uitvoer naar de Unie en de prijzen van alle niet-betrokken landen bij uitvoer naar de Unie. De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat zij dezelfde trend volgden en grotendeels op één lijn lagen.

(403) Om te beginnen was de Commissie van oordeel dat de bijzondere marktsituatie van invloed was op de binnenlandse markt van Taiwan, waardoor een vergelijking van de uitvoerprijzen niet in tegenspraak kan zijn met de vaststelling van een bijzondere marktsituatie. Voor de volledigheid merkte de Commissie hoe dan ook op dat de prijzen van Taiwan bij uitvoer naar de Unie van 2021 tot en met 2024 consequent lager waren dan de andere twee prijzen, en pas in 2025 een iets hoger niveau bereikten dan de andere twee prijzen. Dus, als de uitvoerprijzen het effect van de bijzondere marktsituatie aantoonden, wat niet het geval is, zouden deze gegevens dus aantonen dat de Taiwanese prijzen bij uitvoer naar de Unie sinds 2021 en ten minste voor een deel van het onderzoektijdvak specifiek werden beïnvloed. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(404) De tweede omstandigheid die volgens de Taiwanese autoriteiten door de Commissie over het hoofd werd gezien, was het feit dat het grootste deel van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan betrekking had op productsoorten die door de Taiwanese binnenlandse bedrijfstak in kleinere hoeveelheden werden verkocht. Dienovereenkomstig voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat het grote verschil in productmix de beoordeling van de Commissie ondermijnde en dat, gezien de verschillende marktsegmenten waarin elk van de Taiwanese producenten actief is, de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC hun aanbod aanvulde in plaats van een bron van concurrentie te zijn.

(405) Met betrekking tot het gestelde verschil in productmix merkte de Commissie op dat uit de gegevens van de controle bij CSC bleek dat Taiwanese afnemers van niet-uitgegloeide Chinese koudgewalste platte staalproducten deze producten waarschijnlijk zouden uitgloeien. Op basis hiervan was de Commissie van oordeel dat niet-uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten waarschijnlijk eenvoudigweg een goedkopere alternatieve grondstof waren in vergelijking met uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten. In elk geval bleek uit de door de Taiwanese autoriteiten verstrekte gegevens niet dat de invoer uit de VRC en de binnenlandse productie van Taiwan niet met elkaar concurreerden, maar veeleer dat de Taiwanese producenten de concurrentie verloren. Dit wordt bevestigd door het feit dat het marktaandeel (tabel 11) en de volumes (tabel 10) van de invoer uit de VRC tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak veel sterker toenamen dan het verbruik (tabel 7). Hieruit volgt dat de invoer uit de VRC geen nieuw marktsegment heeft aangeboord waarop de Taiwanese producenten zich nog niet hadden begeven, maar veeleer de binnenlandse verkoop, die voorheen aan het segment leverde, heeft verdrongen. De binnenlandse verkoop van de Taiwanese bedrijfstak daalde tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak namelijk drastisch (tabel 10). De Commissie heeft verdere overwegingen gemaakt in de weerlegging in overweging 444. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(406) Bovendien voerde de CSC Group aan dat de marktsituatie niet van invloed was op de verkoop van slechts bepaalde producenten in Taiwan, maar op de verkoop van alle staalproducenten in Taiwan. Dit zou worden bevestigd door de handelsbeschermingsmaatregelen van Taiwan ten aanzien van bepaalde staalproducten uit de VRC, die zijn ingesteld wegens overcapaciteit in de VRC, en in overweging 412.

(407) De Commissie merkte op dat zij alleen de producenten van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan heeft geanalyseerd en dat de verwijzing naar "de binnenlandse bedrijfstak van Taiwan als geheel" in overweging 412 betrekking had op de Taiwanese bedrijfstak voor koudgewalste platte staalproducten, in tegenstelling tot de CSC Group. De overcapaciteit van de VRC voor andere staalproducten en het verdringingseffect ervan in Taiwan werden in dit onderzoek niet aangevoerd of geanalyseerd. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(408) CSC herhaalde de argumenten die werden aangevoerd in de overwegingen 391, 393 en 406, en die werden behandeld in de overwegingen 392, 394 en 407, in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat deze kwesties niet het voorwerp vormden van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(409) De Commissie bevestigde derhalve de conclusie die zij in overweging 388 had getrokken.

3.4.2. *Deugdelijke vergelijking*

(410) De Commissie heeft beoordeeld of een deugdelijke vergelijking kon worden gemaakt tussen de normale waarde en de uitvoerprijs van de CSC Group gezien het bestaan van de bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening. Daartoe heeft de Commissie het relatieve effect van de bijzondere marktsituatie op de binnenlandse verkoop en de uitvoer beoordeeld.

(411) De Commissie heeft vastgesteld dat de mededingingsvoorwaarden in Taiwan en de Unie aanzienlijk verschillen en dat wegens de bijzondere marktsituatie geen deugdelijke vergelijking mogelijk is tussen de binnenlandse verkoopprijzen en de uitvoerprijzen van de CSC Group.

(412) De markt voor koudgewalste platte staalproducten in Taiwan, met een verbruik van 1 173 152 ton in het onderzoektijdvak, werd beïnvloed door een sterke stijging van de Chinese invoer tot 38,2 % van de markt in het onderzoektijdvak, ten nadele van de binnenlandse bedrijfstak in Taiwan, waarvan het marktaandeel in het onderzoektijdvak daalde tot 50,7 %. De in de steekproef opgenomen groep producenten-exporteurs, de CSC Group, was de grootste binnenlandse speler in Taiwan en zijn marktaandeel daalde in het onderzoektijdvak ook tot [40-50 %]. Dit patroon werd waargenomen van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak. Het lijkt er derhalve op dat de bijzondere marktsituatie gevolgen had voor zowel de in de steekproef opgenomen groep producenten-exporteurs als de binnenlandse bedrijfstak van Taiwan als geheel, waarvoor de CSC Group hoe dan ook representatief is. Op basis hiervan heeft de Commissie geconcludeerd dat de bijzondere marktsituatie aanzienlijke gevolgen heeft voor de binnenlandse prijzen van koudgewalste platte staalproducten.

(413) Anders dan de Taiwanese markt, waar de invoer uit de VRC een aanzienlijke aanwezigheid heeft die de invoer uit andere leverende landen klein houdt, wordt de markt van de Unie voor koudgewalste platte staalproducten, met alleen al op de vrije markt een veel groter verbruik van 7 274 722 ton, gekenmerkt door een mix van producenten in de Unie en invoer uit verschillende landen, zoals aangegeven in de punten 4.1, 4.4 en 5.2. Het marktaandeel van de Chinese invoer in Taiwan bedroeg in het onderzoektijdvak namelijk 38 %, waarbij geen enkel ander leverend land zelfs maar in de buurt kwam, terwijl in de Unie alle invoer samen 34 % van de markt uitmaakte, waarbij geen enkel land een marktaandeel van meer dan 8 % behaalde en de invoer uit de VRC verwaarloosbaar was. Sinds 2016 heeft de Unie namelijk antidumpingrechten ingesteld op koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de VRC ([108]). De mededingingsvoorwaarden die de prijsniveaus op de twee markten bepalen, zijn dus zeer verschillend.

(414) Een vergelijking tussen de gemiddelde prijzen die in de Unie door alle spelers in rekening worden gebracht, en de prijzen van de Chinese invoer in Taiwan bevestigt dat de mededingingsvoorwaarden verschillen. In de Unie concurreert de Taiwanese bedrijfstak immers met prijzen die veel hoger zijn dan de prijzen van de invoer uit de VRC waarmee de Taiwanese bedrijfstak op zijn binnenlandse markt concurreert.

Tabel 14

Vergelijking van de prijzen bij invoer in de Unie en in Taiwan (EUR/ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde verkoopprijs per eenheid in de Unie op de totale markt	[1 020-1 095]	[825-900]	[750-825]	[675-750]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*
Gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in de Unie uit de betrokken landen	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*
Gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in de Unie uit alle derde landen, met uitzondering van de betrokken landen	1 071	841	776	735
Index	*100*	*79*	*72*	*69*
Gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in Taiwan uit de VRC	851	630	570	520
Index	*100*	*74*	*67*	*61*

Bron: Punten 4.1, 4.4 en 5.2 en de in tabel 12 vermelde douanegegevens van Taiwan, omgerekend volgens de in het onderzoek gebruikte wisselkoers TWD/EUR.

(415) Op basis van alle bovenstaande elementen is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de bijzondere marktsituatie de binnenlandse prijzen in Taiwan anders beïnvloedde dan de prijzen bij uitvoer naar de Unie. Daarom concludeerde de Commissie dat vanwege de bijzondere marktsituatie geen deugdelijke vergelijking kon worden gemaakt tussen de binnenlandse prijzen in Taiwan en de prijzen bij uitvoer naar de Unie overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

([108]) Antidumpingmaatregelen op de invoer van koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de VRC werden laatstelijk voortgezet bij Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068.

(416) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CSC Group aan dat de bijzondere marktsituatie in kwestie geen belemmering vormde voor een goede vergelijking tussen de binnenlandse verkoop en de uitvoer. De CSC Group voerde met name aan dat de analyse van de Commissie van een goede vergelijking onvolledig was en geen rekening hield met het feit dat de overcapaciteit van staal een mondiaal probleem was, waarvan de gevolgen ook in de Unie worden gevoeld. In dit verband voerde de CSC Group aan dat de Commissie in deze verordening heeft vastgesteld dat het overaanbod van Chinees staal op de internationale markten gevolgen had voor staalproducenten wereldwijd, waaronder zowel Taiwan als de Unie ([109]). De CSC Group verwees ook naar Verordening (EU) 2026/1384. De Taiwanese autoriteiten verwezen ook naar Verordening (EU) 2026/1384 en de voorbereidende documenten daarvan. De Taiwanese autoriteiten voerden ook aan dat uit het OESO-GFSEC-verslag bleek dat het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit dezelfde gevolgen had voor de uitvoerprestaties van derde landen als voor de bedrijfstak van de Unie.

(417) De Commissie merkte op dat de bijzondere marktsituatie in kwestie het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit op de Taiwanese markt was, en niet de wereldwijde overcapaciteit. De CSC Group beriep zich in de overwegingen 961 tot en met 963 op een deel van deze verordening ([110]) dat gewijd was aan de wereldwijde overcapaciteit als mogelijke andere factor die schade berokkent aan de bedrijfstak van de Unie, en niet aan de bijzondere marktsituatie en de analyse daarvan. De Commissie merkte verder op dat het verschijnsel dat in Verordening (EU) 2026/1384 aan de orde was, de wereldwijde overcapaciteit was, en niet het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit. Juist in het door CSC Group aangehaalde fragment wordt echter verwezen naar "invoer uit landen met overcapaciteit, of [...] het verdringingseffect" van de invoer uit die landen. In dit onderzoek werd specifiek het verdringingseffect van de door overcapaciteit getroffen invoer uit de VRC geanalyseerd en werd vastgesteld dat dit een bijzondere marktsituatie in Taiwan vormt. In de andere betrokken landen stelde de Commissie daarentegen vast dat het geen bijzondere marktsituatie was. Zoals aangetoond in de overwegingen 413 en 414, had die bijzondere marktsituatie een ander effect op de binnenlandse markt van Taiwan dan op de markt van de Unie. Daardoor was een deugdelijke vergelijking niet mogelijk. Dit is een andere praktijk dan het vergelijken van de gevolgen voor de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van Taiwan en voor de bedrijfstak van de Unie. In elk geval heeft de Commissie in overweging 413 aangetoond dat de omstandigheden op de markt van de Unie en de binnenlandse markt van Taiwan verschillend waren. Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(418) De CSC Group voerde ook aan dat de Commissie in haar analyse geen rekening heeft gehouden met de indirecte gevolgen van overcapaciteit voor de markt van de Unie, zoals de vraag of de betrokken landen marktaandeel in derde landen hebben verloren en hun uitvoer naar de Unie hebben verlegd, of de toename van het marktaandeel van andere derde landen (met name Korea en Oekraïne) in de Unie dat wordt verkregen door de binnenlandse verkoop of de uitvoer naar andere derde landen te verleggen naar de Unie.

(419) De Commissie merkte op dat de CSC Group geen bewijsmateriaal heeft verstrekt waaruit blijkt of die invoer in de Unie het gevolg was van overcapaciteit. Bovendien zou de reden voor die invoer niets veranderen aan de analyse en conclusies van de Commissie in de overwegingen 410 tot en met 415, die waren gebaseerd op de situatie op de markt van de Unie zoals vastgesteld aan de hand van de tijdens het onderzoek verzamelde gecontroleerde gegevens, waarbij rekening werd gehouden met alle invoer in de Unie.

(420) Hoe dan ook heeft de CSC Group de gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in de Unie uit niet-betrokken landen vergeleken met de gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in Taiwan uit de VRC. De CSC Group voerde aan dat de twee prijzen op vergelijkbare wijze daalden, waaruit blijkt dat de prijzen bij invoer in de Unie werden beïnvloed door de wereldwijde overcapaciteit.

(421) De Commissie merkte op dat de CSC Group de prijzen bij invoer in de Unie heeft vergeleken met de prijzen bij invoer in Taiwan, dus naar verschillende bestemmingen. Bovendien omvatten de prijzen van de invoer uit niet-betrokken landen in de Unie ook de invoer uit de VRC in de Unie, die wordt beïnvloed door overcapaciteit. Bovendien vergeleek de CSC Group de procentuele daling van de prijzen in plaats van het werkelijke niveau ervan. Tot slot heeft de Commissie het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit alleen in de betrokken landen geanalyseerd; er werden geen beweringen gedaan met betrekking tot andere derde landen. Dit argument werd derhalve afgewezen.

([109]) Overwegingen 961 tot en met 963.
([110]) Overwegingen 961 tot en met 963.

(422) Daarnaast vergeleek de CSC Group de gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in de Unie uit niet-betrokken landen met de binnenlandse prijzen in Taiwan, en voerde zij aan dat de prijs bij invoer in de Unie uit niet-betrokken landen sterker daalde dan de binnenlandse prijs in Taiwan. Volgens de CSC Group zou dit aantonen dat overcapaciteit negatieve gevolgen zou hebben voor zowel de binnenlandse prijzen als de uitvoerprijzen, zodat de Commissie de winstgevendheid aan zowel de binnenlandse als de uitvoerzijde zou moeten corrigeren.

(423) De Commissie merkte op dat de CSC Group de prijzen bij invoer in de Unie uit andere landen heeft vergeleken met de binnenlandse prijzen in Taiwan, zodat de prijzen zowel van oorsprong uit verschillende bronnen als naar verschillende bestemmingen afkomstig waren. Bovendien vergeleek de CSC Group de procentuele daling van de prijzen in plaats van het werkelijke niveau ervan. Bovendien ging de CSC Group ervan uit dat de invoer in de Unie uit andere landen alleen door overcapaciteit werd beïnvloed omdat die sterker daalde dan de binnenlandse prijzen in Taiwan. De invoer uit niet-betrokken landen in de Unie omvat echter de invoer uit de VRC en, zoals blijkt uit tabel 11 en de overwegingen 412 en 413, hadden de invoer uit de VRC en de invoer uit niet-betrokken landen een zeer verschillende relevantie en een zeer verschillend marktaandeel in de Unie en op de Taiwanese markt. Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(424) De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat de Commissie, om vast te stellen dat een deugdelijke vergelijking onmogelijk was, het relatieve effect van de bijzondere marktsituatie op de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen van Taiwan had moeten beoordelen overeenkomstig Australia — Anti-Dumping Measures on Paper ([111]). De Taiwanese autoriteiten waren van mening dat een bijzondere marktsituatie die bestond in het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit door de aard ervan op vergelijkbare wijze van invloed was op de uitvoerprijzen als op de binnenlandse prijzen en noodzakelijkerwijs dezelfde gevolgen had voor beide. Ter ondersteuning gaven de Taiwanese autoriteiten aan dat de bevindingen van de Commissie wezen op een aanzienlijke daling van zowel de binnenlandse prijs als de uitvoerprijs van Taiwan. In dit verband voerde de CSC Group aan dat, net als de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop aan niet-verbonden afnemers, ook de winstgevendheid van de uitvoer naar niet-verbonden afnemers sinds 2022 op vergelijkbare wijze is gedaald. Volgens de CSC Group zou dit aantonen dat overcapaciteit negatieve gevolgen zou hebben voor zowel de binnenlandse prijzen als de uitvoerprijzen, zodat de Commissie de winstgevendheid aan zowel de binnenlandse als de uitvoerzijde zou moeten corrigeren.

(425) De Commissie merkte op dat de daling van de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen verschillende oorzaken had. Zoals blijkt uit tabel 12 volgden de binnenlandse prijzen in Taiwan immers de sterkere daling van de lagere Chinese prijzen bij invoer in Taiwan (zonder deze te kunnen evenaren). Door de lagere prijs en de sterkere daling kon het marktaandeel van de invoer uit de VRC in Taiwan tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak snel toenemen, zoals blijkt uit tabel 11, ten nadele van de binnenlandse verkoop van de Taiwanese bedrijfstak. Als de binnenlandse bedrijfstak van Taiwan de prijzen bij invoer uit de VRC niet in de neerwaartse trend had gevolgd, is het waarschijnlijk dat de binnenlandse bedrijfstak nog meer marktaandeel zou hebben verloren. De binnenlandse bedrijfstak van Taiwan werd dus gedwongen zijn prijzen te verlagen door de concurrentiedruk (d.w.z. het verdringingseffect) van de invoer uit de VRC die door overcapaciteit werd getroffen. Dit is de bijzondere marktsituatie die van invloed is op de binnenlandse markt van Taiwan en die de binnenlandse winsten onbetrouwbaar maakt. Daarentegen waren de Taiwanese exporteurs bij de uitvoer van de verdrongen volumes naar de Unie niet onderworpen aan dezelfde concurrentiedruk op hun eigen binnenlandse markt, aangezien de mededingingsvoorwaarden op de markt van de Unie anders waren, zoals blijkt uit de overwegingen 410 tot en met 414, waar de invoer uit de VRC geen gevolgen had. Daarom verwierp de Commissie het argument dat het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit de uitvoerprijzen van Taiwan op vergelijkbare of gelijke wijze beïnvloedde als de binnenlandse prijzen van Taiwan en heeft zij de winstgevendheid aan de uitvoerzijde bijgevolg niet gecorrigeerd.

(426) Bovendien voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat het duidelijk was dat de bijzondere marktsituatie ook van invloed was op de mededingingsvoorwaarden in de Unie, aangezien de Unie, ondanks het feit dat de invoer uit de VRC in de Unie een laag marktaandeel had, de gevolgen van de overcapaciteit van staal trachtte te compenseren met een handeling van algemeen beleid zoals Verordening (EU) 2026/1384. Volgens de Taiwanese autoriteiten moet de bijzondere marktsituatie dus niet uitsluitend worden beoordeeld op basis van het marktaandeel van de invoer uit de VRC in de Unie.

([111]) Panelverslag, Australia — Anti-Dumping Measures on Paper, punten 7.73 en 7.75.

(427) De Commissie merkte op dat Verordening (EU) 2026/1384 bedoeld was om de wereldwijde overcapaciteit aan te pakken, terwijl dit onderzoek was gebaseerd op de bewering dat er sprake was van een bijzondere marktsituatie die bestond in het verdringen van de Chinese overcapaciteit in onder meer Taiwan. In het kader van de deugdelijke vergelijkende analyse was de Commissie dus niet verplicht om de gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit op de markt van de Unie te analyseren, maar hooguit de gevolgen van de bijzondere marktsituatie op de markt van de Unie. Bovendien verandert Verordening (EU) 2026/1384 niets aan het feit dat: i) zoals opgemerkt in de overwegingen 388 en 409, er in het onderzoektijdvak sprake was van een bijzondere marktsituatie in Taiwan; en ii) zoals opgemerkt in overweging 415, die bijzondere marktsituatie van invloed was op de deugdelijke vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs. Dit moest worden aangepakt. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(428) De Taiwanese autoriteiten voerden aan dat in een aantal openbare verklaringen van de klager ([112]) werd gewezen op de gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit van staal op de uitvoerprijzen.

(429) De Commissie merkte op dat in het onderzoek alleen het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit werd geanalyseerd, en niet van de wereldwijde overcapaciteit. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(430) De CSC Group voerde aan dat, zelfs indien de Commissie tot de conclusie zou komen dat de wereldwijde overcapaciteit van staal grotere gevolgen had voor de binnenlandse markt van Taiwan dan voor de uitvoermarkt van de Unie, zij niet kon vaststellen dat er geen gevolgen waren voor de markt van de Unie. Daarentegen had zij het relatieve effect op de binnenlandse verkoop ten opzichte van de uitvoer moeten beoordelen en ook de winst op de uitvoer met 4,8 % moeten corrigeren.

(431) De Commissie merkte op dat de bijzondere marktsituatie op de binnenlandse markt van Taiwan niet de wereldwijde overcapaciteit voor staal was, maar het verdringingseffect van de Chinese overcapaciteit. Zoals uiteengezet in de overwegingen 410 tot en met 414, zijn de mededingingsvoorwaarden op de markt van de Unie verschillend. Bijgevolg was een correctie van de uitvoerprijs wegens de bijzondere marktsituatie niet gerechtvaardigd. Derhalve heeft de Commissie dit argument afgewezen en haar conclusies met betrekking tot een deugdelijke vergelijking in overweging 415 bevestigd.

(432) Tot slot voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de Commissie in haar deugdelijke vergelijkende analyse geen rekening heeft gehouden met de verschillen in kwaliteitsklassen tussen de invoer uit de VRC in Taiwan en de gemiddelde eenheidsprijs van verschillende productmixen, naast andere factoren die van invloed zouden kunnen zijn op het verschil in mededingingsvoorwaarden tussen de Unie en Taiwan.

(433) De Commissie merkte op dat zij in overweging 405 reeds was ingegaan op de punten van zorg van de Taiwanese autoriteiten met betrekking tot de vermeende verschillen in kwaliteitsklassen tussen de Chinese invoer in Taiwan. Wat de gemiddelde eenheidsprijs van verschillende productmixen betreft, herinnerde de Commissie eraan dat, in het kader van de berekeningen van de dumping, de prijsonderbieding en het prijsbederf, de vergelijking van de binnenlandse verkoop en de uitvoer, alsook de vergelijking van de invoer uit de betrokken landen in de Unie met de binnenlandse verkoop van de bedrijfstak van de Unie, per PCN was uitgevoerd en voldoende overeenstemming vertoonde. Daarom hoefde de Commissie in het kader van de deugdelijke vergelijkende analyse de prijzen in de Unie of de invoer in de Unie niet verder te analyseren op het niveau van de productsoorten en hoefde zij evenmin rekening te houden met de precieze productsoort waarmee de prijzen overeenkwamen. Wat de prijs van de invoer uit de VRC in Taiwan betreft, hoefde de Commissie de prijzen per productsoort niet te analyseren en hoefde zij evenmin rekening te houden met de ingevoerde productsoorten, aangezien het onderzochte product dat vanuit de VRC in Taiwan werd ingevoerd, concurreerde met de binnenlandse productie van Taiwan, zoals aangegeven in overweging 405. Dit argument werd derhalve afgewezen.

(434) CSC herhaalde de argumenten die werden aangevoerd in de overwegingen 416, 420, 422, 424 en 430, en die werden behandeld in de overwegingen 417, 421, 423, 425 en 431, in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat deze kwesties niet het voorwerp vormden van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(435) Concluderend heeft de Commissie haar conclusie in overweging 415 bevestigd.

([112]) https://www.steelactionplan.eu/topics/an-eu-trade-policy-that-works-for-industrial-resilience and https://www.spglobal.com/energy/en/news-research/latest-news/metals/120924-eu-steel-sector-requests-emergency-summit-tariffs-amid-import-surge.

3.4.3. *Normale waarde*

(436) Zoals uiteengezet in de overwegingen 388 en 415, heeft de Commissie vastgesteld dat er sprake was van een bijzondere marktsituatie op de binnenlandse markt van Taiwan, waardoor er geen deugdelijke vergelijking kon worden gemaakt. Alle binnenlandse verkopen van de CSC Group werden beïnvloed omdat de invoer uit de VRC als gevolg van de overcapaciteit in de staalsector in de VRC de prijs van alle binnenlandse verkopen van koudgewalste platte staalproducten kunstmatig verlaagde. Daarom kon een dergelijke verkoop niet worden beschouwd als een verkoop onder normale omstandigheden en kon de gegenereerde winst geen normale winst vormen.

(437) Bijgevolg heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening de normale waarde berekend aan de hand van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor VAA-kosten en winst.

(438) Zoals uiteengezet in de overwegingen 384 tot en met 387, leidde het effect van de bijzondere marktsituatie in Taiwan tot een kunstmatig lage winstgevendheid, maar had zij geen invloed op de productiekosten en de VAA-kosten in Taiwan. Daarom heeft de Commissie zich voor de berekening van de normale waarde gebaseerd op de werkelijke productiekosten en de werkelijke door CSC en CHS geboekte VAA-kosten.

(439) Wat de winst betreft, was de Commissie van oordeel dat de winst van de producent-exporteur op de verkoop van soortgelijke producten op de binnenlandse markt niet geschikt was om te worden gebruikt vanwege het effect van de bijzondere marktsituatie op de werkelijke winstmarge, zoals uiteengezet in overweging 388.

(440) De Commissie heeft het effect van de bijzondere marktsituatie op de werkelijke winstmarge bepaald op basis van een door de OESO opgesteld en door het GFSEC gepubliceerd verslag ([113])("OESO-GFSEC-verslag"). Volgens dit verslag bedroeg het gemiddelde van het verschil tussen de winst die daadwerkelijk werd behaald door staalondernemingen over de hele wereld, met uitzondering van de VRC, en de winst die door dezelfde ondernemingen had kunnen worden behaald als de overcapaciteit van de VRC niet was toegenomen zoals is gebeurd, 4,8 %.

Tabel 15

Werkelijke vs. geraamde winstgevendheid (%)

	2015	2017	2020
Werkelijke winst	9	17,75	16,5
Geraamde winst	14	22,7	21
Gemiddelde van het verschil		4,8	

Bron: OESO-GFSEC-verslag, blz. 18-19, kader 3 en figuur 3.

(441) De Commissie was van oordeel dat bij elke zinvolle winstcorrectie per productsoort rekening moest worden gehouden met de specifieke variaties in de productiekosten, de binnenlandse verkoopprijzen en de daaruit voortvloeiende winstniveaus voor die productsoorten, aangezien de Commissie over deze informatie beschikte.

(442) Om een redelijk bedrag voor de winst in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening en in overeenstemming met artikel 2, lid 6, punt c), van die verordening vast te stellen, heeft de Commissie daarom, als uitgangspunt en volgens haar standaardmethode voor de berekening van dumping, eerst voor elke productsoort alle binnenlandse verkooptransacties in het kader van normale handelstransacties vastgesteld. Aangezien de winstgevendheid van die transacties negatief werd beïnvloed door de vastgestelde bijzondere marktsituatie, zou het gebruik van de werkelijke winstgevendheid ervan niet resulteren in een redelijk bedrag voor de winst in de zin van artikel 2, lid 3. Om dit op te lossen, heeft de Commissie de winstgevendheid van in het kader van normale handelstransacties gedane transacties gecorrigeerd met het gemiddelde winstverlies dat is toe te schrijven aan de bijzondere marktsituatie.

([113]) OECD Facilitator De Carvalho, A., Pazos, R., en Thorbecke, W, *Global Forum on Steel Excess Capacity (GFSEC): Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, maart 2024, blz. 18-19, kader 3 en figuur 3, https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

(443) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de berekening van de normale waarde op grond van artikel 2.2.2 van de WTO-ADO en artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening reeds toereikend was om het verdringingseffect in aanmerking te nemen. Volgens hen was er geen rechtsgrondslag om af te wijken van de werkelijke winst op basis van de binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties ten gunste van een grensoverschrijdende benchmark. Dit was met name het geval omdat winstgevende binnenlandse transacties volgens hen voornamelijk transacties in hoogwaardige, uitgegloeide, koudgewalste rollen plat staal waren, die niet concurreerden met en niet werden beïnvloed door de niet-uitgegloeide, koudgewalste rollen plat staal die het overgrote deel van de invoer van koudgewalste platte staalproducten vanuit de VRC in Taiwan uitmaakten.

(444) De Commissie heeft in de overwegingen 384 tot en met 387 de gevolgen van de bijzondere marktsituatie voor de binnenlandse winstgevendheid in Taiwan toegelicht. Als gevolg van de bijzondere marktsituatie kon de winst niet als redelijk worden beschouwd. Om die reden heeft de Commissie zich gebaseerd op een alternatieve benchmark, eveneens overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening. De Commissie was het hoe dan ook niet eens met het standpunt van de Taiwanese autoriteiten over de werkelijke winst van de Taiwanese producenten-exporteurs. Hoewel hoogwaardige, uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten winstgevender kunnen zijn dan niet-uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten, was de binnenlandse winst niet alleen toe te schrijven aan hoogwaardige, uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten. De Commissie merkte namelijk op dat de binnenlandse verkoop van niet-uitgegloeide productsoorten van de grootste producent in de in de steekproef opgenomen groep, CSC, in het onderzoektijdvak helemaal winstgevend was voor elf van de twaalf niet-uitgegloeide productsoorten, en grotendeels winstgevend voor de resterende productsoort. Deze gehele winstgevende binnenlandse verkopen werd beschouwd in het kader van normale handelstransacties en derhalve opgenomen in de berekening van de dumping. Daarom heeft de Commissie ook gebruikgemaakt van de winst van niet-uitgegloeide productsoorten, die volgens de Taiwanese autoriteiten de productsoorten zijn die het meest blootstaan aan de concurrentie van de invoer uit de VRC. Als gevolg van het verdringingseffect van de invoer uit de VRC was deze winst nog steeds lager dan zonder de bijzondere marktsituatie het geval zou zijn geweest. Om die reden moest de Commissie een correctie toepassen om de effecten van de bijzondere marktsituatie te compenseren en een redelijke winst te behalen. Zoals uiteengezet in overweging 405, waren uitgegloeide en niet-uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten hoe dan ook substitueerbaar als grondstoffen voor de productie van downstreamproducten, en concurreerden zij dus met elkaar. Alleen waren niet-uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten goedkoper en kregen deze dus de voorkeur van downstreamgebruikers in vergelijking met uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten. Tot slot omvatte de invoer uit de VRC in het onderzoektijdvak ook uitgegloeide koudgewalste platte staalproducten. Derhalve heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(445) De autoriteiten van Taiwan voerden aan dat de winstcorrectie onverenigbaar was met artikel 2.2.2 van de WTO-ADO. Zij voerden namelijk aan dat wanneer het werkelijke winstbedrag niet kan worden gebaseerd op feitelijke gegevens met betrekking tot de productie en de verkoop in het kader van normale handelstransacties door de betrokken producent-exporteur, de Commissie zich voor alle andere redelijke methoden moet baseren op bedragen die niet hoger zijn dan de winsten die de producenten-exporteurs normaliter op de binnenlandse markt van het betrokken land behalen. Het OESO-GFSEC-verslag waarop de Commissie zich baseert, zou volgens de Taiwanese autoriteiten om verschillende redenen ongeschikt zijn. Ten eerste werd in het verslag niet specifiek een redelijke winst vermeld die in het onderzoektijdvak van toepassing was op de markt voor koudgewalste platte staalproducten in Taiwan. Ten tweede waren er methodologische opmerkingen die om een voorzichtige interpretatie vroegen, werd de studie niet intercollegiaal getoetst, werd deze ook gefinancierd uit de bijdrage van de Unie en leek zij voor de analyse van de winstgevend niet op jaarrekeningen en jaarverslagen te zijn gebaseerd. Ten derde was de in aanmerking genomen winstmarge de totale winstmarge van de staalproducenten, niet specifiek de werkelijke winstmarge van de Taiwanese producent. Tot slot voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat zij reeds bezwaar hadden gemaakt tegen deze door de klager voorgestelde methode in hun opmerkingen over de opening van het onderzoek, die in overweging 21 zijn samengevat. Wat de weerlegging door de Commissie in overweging 22 betreft, voerden de Taiwanese autoriteiten aan dat de Commissie niet heeft verwezen naar haar verplichtingen uit hoofde van artikel 2.2.2 van de WTO-ADO en niet heeft aangetoond dat het verslag feitelijke gegevens over winsten van Taiwanese producenten bevatte.

(446) Om te beginnen merkte de Commissie op dat zij, zoals vermeld in overweging 442, de winst heeft vastgesteld op basis van "elke andere redelijke methode", zoals bepaald in artikel 2, lid 6, punt c), van de basisverordening, dat overeenkomt met artikel 2.2.2, punt iii), van de WTO-ADO. De Commissie kon zich immers niet baseren op punt a) of punt i), aangezien zij niet over de werkelijke winstbedragen van andere exporteurs of producenten in Taiwan beschikte en geen enkele exporteur of producent in Taiwan, behalve de in de steekproef opgenomen CSC Group, de vragenlijst heeft beantwoord. De Commissie kon zich evenmin baseren op punt b) of punt ii), aangezien zij niet beschikte over winstgevendheidsinformatie van CSC Group die specifiek was voor dezelfde algemene categorie producten als koudgewalste platte staalproducten, en deze informatie hoe dan ook door de bijzondere marktsituatie zou zijn beïnvloed. De Commissie heeft zich dus gebaseerd op punt c) of punt iii). Aldus beschikte de Commissie niet over een winst die andere exporteurs of producenten gewoonlijk maken op de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van Taiwan. De winstgevendheid van alle producenten van koudgewalste platte staalproducten in Taiwan werd immers beïnvloed door de bijzondere marktsituatie. Bovendien zou de winstgevendheid van producenten van downstreamproducten ook worden beïnvloed door het bestaan van een bijzondere marktsituatie voor koudgewalste platte staalproducten

als grondstof, terwijl, gezien het gebruik van koudgewalste platte staalproducten, bedrijfstakken zoals de bouw of de automobielsector niet geschikt zouden zijn, aangezien dergelijke producten niet langer onder dezelfde algemene categorie zouden vallen. Tegelijkertijd zouden producenten van upstreamproducten, zoals warmgewalste platte staalproducten, ook producenten van koudgewalste platte staalproducten zijn, en zouden meer upstreamproducten, zoals ijzererts, niet in dezelfde algemene categorie als koudgewalste platte staalproducten kunnen worden ingedeeld. Niettemin moest de Commissie op grond van artikel 2, lid 6, punt c), van de basisverordening een gewoonlijk gemaakte winst in Taiwan vaststellen.

(447) De Commissie heeft zich dus gebaseerd op de winst die de CSC Group zelf gewoonlijk maakt. Bovendien heeft de Commissie gekeken naar de engste interpretatie van dezelfde algemene categorie producten, die beperkt is tot precies hetzelfde product, namelijk koudgewalste platte staalproducten. De Commissie heeft dus rekening gehouden met de winst die de CSC Group gewoonlijk maakt op de verkoop van koudgewalste platte staalproducten op de binnenlandse markt van Taiwan. De CSC Group leed echter verlies op zijn binnenlandse verkoop van koudgewalste platte staalproducten aan niet-verbonden afnemers. Aangezien CSC Group verliesgevend was, kon de Commissie geen gewoonlijk gemaakte winst op basis van de werkelijke winst van de CSC Group, aangezien die er niet was. Bovendien bleek uit het bewijsmateriaal in het dossier dat de algemene winstgevendheid van de onderneming aanzienlijk werd beïnvloed door transacties die volgens de basisverordening niet in het kader van normale handelstransacties hebben plaatsgevonden. Dergelijke transacties zijn namelijk uitgesloten van de winstanalyse op grond van artikel 2, lid 6, van die verordening. Om een gewoonlijk gemaakte winst vast te stellen, heeft de Commissie derhalve alleen de winst van de CSC Group in het kader van normale handelstransacties in aanmerking genomen. De winst van de CSC Group in het kader van normale handelstransacties was veel nauwkeuriger en gedetailleerder dan de werkelijke winst die andere producenten hadden gemaakt op de verkoop van producten in dezelfde algemene categorie als koudgewalste platte staalproducten in Taiwan. Gezien de bevinding dat deze winst gematigd was als gevolg van de bijzondere marktsituatie, heeft de Commissie deze gecorrigeerd tot het niveau dat kon worden verwacht zonder rekening te houden met de effecten van de vastgestelde bijzondere marktsituatie. Daartoe was de Commissie van oordeel dat de winst die CSC Group gewoonlijk maakt op de verkoop van koudgewalste platte staalproducten op de binnenlandse markt van Taiwan, gecorrigeerd voor het gemiddelde van het verschil tussen de werkelijke en de hypothetische winstgevendheid van niet-Chinees staal zoals vastgesteld in het OESO-GFSEC-verslag en gerapporteerd in tabel 15, een winst vormde die gewoonlijk werd gemaakt of, gezien de bijzondere marktsituatie die van invloed is op de winst zelf, die ook door andere exporteurs of producenten kon worden gemaakt op de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong. Aangezien de studie betrekking had op staalondernemingen, werd erin verwezen naar producten van dezelfde algemene categorie als koudgewalste platte staalproducten en waren deze er zelfs in opgenomen. De studie was dus homogeen genoeg om te worden gebruikt voor de correctie van de winst die de CSC Group gewoonlijk op de binnenlandse verkoop van koudgewalste platte staalproducten maakt.

(448) Om dit verder te onderbouwen, merkte de Commissie op dat in het OESO-GFSEC-verslag het verschil tussen een werkelijke winst en de hypothetische winst zonder overcapaciteit werd gesimuleerd. In de context van de zaak vertaalde dit zich in winst zonder het verdringingseffect van Chinese overcapaciteit, die in het hypothetische scenario niet sterk toenam en de binnenlandse verkoop van Taiwan dus niet verdrong. In het OESO-GFSEC-verslag werd een dergelijke hypothetische winst gesimuleerd als een gemiddelde van niet-Chinese staalbedrijven over de hele wereld. De gegevensbank die in het OESO-GFSEC-verslag werd gebruikt, omvatte ondernemingen in Taiwan ([114]). Hoewel in het OESO-GFSEC-verslag specifiek voor Taiwan geen verschil wordt bereikt tussen werkelijke en hypothetische winst, wordt een gemiddeld verschil voor alle niet-Chinese ondernemingen verkregen, dat dus ook van toepassing is op Taiwanese ondernemingen, met name op de in de steekproef opgenomen producent-exporteur CSC Group. Er moet worden opgemerkt dat voor het OESO-GFSEC-verslag rekening is gehouden met de feitelijke winstgegevens van de ondernemingen om een hypothetische winst te ontwikkelen zonder de gevolgen van overcapaciteit. Het verschil tussen de werkelijke en de hypothetische winst vormde een geschikte benchmark om de winst van de CSC Group in het kader van normale handelstransacties vrij te stellen van de effecten van de bijzondere marktsituatie en een redelijke winst vast te stellen. Zonder de bijzondere marktsituatie zou de winstgevende verkoop van koudgewalste platte staalproducten door de CSC Group immers winstgevender zijn geweest.

(449) Wat de overige argumenten van de Taiwanese autoriteiten betreft, was, ten eerste, voor zover in het OESO-GFSEC-verslag werd verwezen naar de niet-Chinese ijzer- en staalindustrie en dus naar dezelfde algemene categorie producten als koudgewalste platte staalproducten, de daaruit voortvloeiende hypothetische winst van toepassing op deze sector in Taiwan. Ten tweede waren de methodologische opmerkingen standaardformuleringen in beleidsstukken en academische werken waarin nieuwe economische of econometrische analyses werden

([114]) Zie OESO, *About the OECD MAGIC database*, juli 2026, beschikbaar op: https://www.oecd.org/en/data/dashboards/magic-database-industrial-subsidies.html.

voorgesteld. De Commissie achtte het feit dat de werken niet aan collegiale toetsing waren onderworpen niet relevant, aangezien zij waren voorbereid voor de GFSEC, die de bekendste referentie is op het gebied van de overcapaciteit van staal. De Commissie heeft niet begrepen op welke basis de Taiwanese autoriteiten hebben aangevoerd dat zij heeft bijgedragen aan de financiering van de studie. Ervan uitgaande dat de Taiwanese autoriteiten verwezen naar de bijdragen van de Unie aan de OESO en/of de GFSEC, achtte de Commissie dit echter niet relevant. De studie werd niet gepubliceerd voor dit onderzoek en de Taiwanese autoriteiten hebben geen alternatief voorgesteld. Ook de analyse in figuur 3 in kader 3 van het OESO-GFSEC-verslag was inderdaad gebaseerd op jaarverslagen en jaarrekeningen, zoals overeenkwam met de verhouding tussen de ebitda en de inkomsten. Ten derde achtte de Commissie het feit dat de winstmarge betrekking had op de ijzer- en staalindustrie voldoende om te voldoen aan de wettelijke norm van "producten van dezelfde algemene categorie" als koudgewalste platte staalproducten. Tot slot was de Commissie van oordeel dat het bezwaar dat de Taiwanese autoriteiten in hun opmerkingen over de opening van het onderzoek hadden gemaakt, zoals samengevat in overweging 21, geen betrekking had op de inhoud van de methode, maar veeleer op de vereisten van de wettelijke normen. Nadat de Commissie de opmerking in overweging 22 had behandeld, kon zij zich terecht baseren op de door de klager voorgestelde methode in het OESO-GFSEC-verslag, waarvan de inhoud door geen enkele belanghebbende werd betwist. De Commissie heeft de vereiste verduidelijkingen met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van artikel 2.2.2 van de WTO-ADO en de overeenkomstige bepalingen van de basisverordening verstrekt in de overwegingen 442 en 446. De Commissie was van oordeel dat zij de voorgestelde methode voldoende rechtvaardigden. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(450) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CSC Group een administratieve fout aan bij de berekening van de gemiddelde fabricagekosten per eenheid die per PCN voor een van zijn ondernemingen waren vastgesteld.

(451) De Commissie achtte dit argument gegrond. Bijgevolg werd de berekening van de normale waarde voor deze onderneming herzien en werd de dumpingmarge voor de CSC Group en voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen dienovereenkomstig gecorrigeerd. De herberekening had geen invloed op de residuele dumpingmarge.

3.4.4. *Uitvoerprijs*

(452) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vond rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers plaats.

(453) Daarom was de uitvoerprijs de werkelijk betaalde of te betalen prijs van het betrokken product dat met het oog op uitvoer naar de Unie werd verkocht, overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening.

3.4.5. *Vergelijking*

(454) De Commissie moet overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium maken en correcties toepassen om rekening te houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder nader toegelicht, zijn de normale waarde en de uitvoerprijs indien passend gecorrigeerd om: i) deze terug te rekenen tot het stadium af fabriek, en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

(455) In de vertrouwelijke versie van hun antwoorden op de vragenlijst verzocht zowel CSC als CHS om de toevoeging van één cijfer aan het einde van de PCN's om rekening te houden met vermeende marktsegmenten voor eindgebruik. Volgens de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in Taiwan hebben deze marktsegmenten geleid tot prijsverschillen waarmee in de door de Commissie voorgestelde PCN-structuur geen rekening is gehouden. Bovendien werd in die PCN-structuur de binnenlandse verkoop in een hoogwaardig segment vergeleken met de uitvoer naar de Unie die hoofdzakelijk plaatsvond in een prijsgevoelig segment.

(456) De Commissie heeft vastgesteld dat het door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in Taiwan toegevoegde cijfer niet overeenkwam met een technisch of fysiek kenmerk aan de hand waarvan de vermeende marktsegmenten op unieke wijze konden worden onderscheiden en geïdentificeerd. Uit de beschrijvingen van de marktsegmenten bleek dat er geen enkele variabele of reeks variabelen was aan de hand waarvan de verschillende segmenten van elkaar konden worden onderscheiden, maar dat elk segment op basis van verschillende factoren was gedefinieerd. Zo werd één segment gedefinieerd op basis van kwaliteitseisen en gebrek aan prijselasticiteit, een ander segment op basis van de inhoud van een bepaald element en weer een ander segment op basis van de inhoud van andere elementen. Bijgevolg was de enige echt onderscheidende factor het eindgebruik, volgens de eigen classificatie van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. Door de kenmerken van de voor de verschillende eindtoepassingen verkochte producten te traceren, hebben de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs kunstmatig verschillende marktsegmenten geïdentificeerd. De door de Commissie voorgestelde PCN-structuur omvat echter reeds een aantal factoren aan de hand waarvan dezelfde producten kunnen worden ingedeeld en als soortgelijke producten kunnen worden vergeleken. Die PCN-structuur was volledig toereikend. Dit was met name het geval omdat de Commissie kort na de inleiding van de zaak, op 1 oktober 2025, de PCN-structuur enigszins heeft gewijzigd om ervoor te zorgen dat producten bestemd voor de automobielsector op basis van eigen normen van de automobielsector die gelijkwaardig zijn aan norm 10130 2006 van de Europese nomenclatuur ("EN"), en staal voor vaste oplossingen (EN-norm 10268) correct in de PCN-structuur werden ingedeeld ([115]). De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

3.4.5.1. Correcties van de normale waarde

(457) Zoals uiteengezet in de overwegingen 436 tot en met 442, werd de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vastgesteld door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht. Daarom waren er geen correcties nodig om de normale waarde terug te rekenen tot het stadium af fabriek.

(458) In de vertrouwelijke versie van zijn antwoord op de vragenlijst verklaarde de CSC Group dat hij, indien de Commissie zijn voorstel tot wijziging van de PCN-structuur, zoals uiteengezet in overweging 455, afwees, zou verzoeken om correcties van de normale waarde of de uitvoerprijs voor i) verschillen in fysieke kenmerken, ii) verschillen in handelsstadium en iii) andere factoren. Tijdens de controle verzocht de CSC Group om een dergelijke correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening met betrekking tot andere factoren en verstrekte het een berekening van de correctie. De CSC Group gaf als redenen voor de correctie op dat i) afnemers verschillende prijzen op de binnenlandse markt betaalden vanwege het verschil in deze andere factoren, en ii) dit verschil het gevolg was van een combinatie van verschillen in fysieke kenmerken, vanwege specifieke staalkwaliteiten, en in handelsstadium, vanwege het soort afnemers. Met betrekking tot het soort afnemers voerde de CSC Group aan dat er verschillen bestonden in functies en verkoopvoorwaarden. Meer bepaald was certificering van CSC als gekwalificeerde verkoper aan de afnemer een voorwaarde voor zakelijke relaties, en weerspiegelden de prijzen die aanvullende voorwaarde. De correctie was dus bedoeld om rekening te houden met het prijsverschil als gevolg van het eindgebruik. Op de binnenlandse markt aanvaardden afnemers van vermeend segment A een hogere prijs, terwijl de verkoop op de uitvoermarkt van de Unie voornamelijk gericht was op vermeend segment B, hoewel er ook verkoop in vermeend segment A plaatsvond. Tijdens de controle verduidelijkte CSC dat, op basis van het soort afnemers, segment A verder kon worden opgesplitst in segment A1 op de binnenlandse markt, dat hogere prijzen hanteerde, en segment A2 op de uitvoermarkt van de Unie, dat lagere prijzen hanteerde, maar nog steeds hogere dan segment B.

(459) Om te beginnen merkte de Commissie op dat de CSC Group zijn argument inzake het prijsverschil tussen de verkoopsectoren niet met enig bewijsmateriaal in termen van kosten heeft gestaafd.

(460) Met betrekking tot het beweerde verschil in fysieke kenmerken heeft de Commissie de CSC Group verzocht bewijsmateriaal te verstrekken over eventuele fysieke of chemische kenmerken op basis waarvan de vermeende segmenten duidelijk kunnen worden onderscheiden, zoals reeds vermeld in overweging 456. De CSC Group heeft geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat sommige afnemers voor soortgelijke producten meer betaalden dan andere wegens verschillen in fysieke of chemische eigenschappen. Wat andere factoren betreft, heeft de Commissie de CSC Group verzocht ondersteunend bewijsmateriaal te verstrekken, zoals extra verkoopkosten of bijkomende kosten. De CSC Group heeft uitgelegd dat er geen specifieke extra verpakkingskosten waren en dat de kosten van het certificeringsproces niet waren afgeschreven, maar als algemene kosten waren geboekt. Daarom was de Commissie van oordeel dat de CSC Group dergelijk bewijsmateriaal niet had verstrekt.

([115]) Opmerking bij het dossier nr. t25.009414 en bijbehorende bijlage.

(461) Met betrekking tot de gestelde verschillen tussen het soort afnemers merkte de Commissie op dat de CSC Group geen verband had gelegd tussen de hoge prijzen en de kosten van het certificeringsproces of andere factoren.

(462) Bovendien merkte de Commissie aanvankelijk op dat de hoge prijzen konden worden verklaard door het feit dat de CSC Group de enige binnenlandse producent was die actief was in het vermeende segment A. Na een meer gedetailleerde analyse van het segment en de mate van mededinging binnen dat segment concludeerde de Commissie in overweging 481 echter dat een dergelijk scenario alleen mogelijk zou zijn indien de CSC Group de mededinging in dat segment beperkte. Bij gebreke van bewijs of argumenten in die zin heeft de Commissie deze redenering niet gevolgd. In plaats daarvan was haar weerlegging gericht op het volledig ontbreken van een aangetoond oorzakelijk verband tussen de vermeende factoren en de vermeende hogere prijs. De conclusies in overweging 481 werden in de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen meegedeeld aan de CSC Group en werden door de CSC Group niet betwist.

(463) De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(464) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CSC Group zijn verzoek om een billijke vergelijking tussen de binnenlandse prijzen en de uitvoerprijzen door rekening te houden met het afzonderlijke eindgebruik van koudgewalste platte staalproducten in de automobielsector en in andere sectoren, gezien het aanzienlijke prijsverschil afhankelijk van de eindafnemer. De CSC Group herhaalde dat de gevraagde correcties noodzakelijk waren om een vergelijking te kunnen maken tussen een normale waarde op basis van de verkoop tegen hogere prijzen aan de automobielsector en uitvoerprijzen op basis van de verkoop tegen lagere prijzen aan andere sectoren dan de automobielindustrie. Het herhaalde dat het automobielsegment fundamenteel verschilde van het niet-automobielsegment en onderhevig was aan aanhoudende prijsverschillen, die ook tijdens de controle door de Commissie werden onderzocht. Ten eerste waren de verkoop aan fabrikanten van originele uitrusting ("OEM's" — Original Equipment Manufacturers) en hun toeleveringsketens onderworpen aan strenge technische en kwaliteitseisen, langlopende contracten en veeleisende certificeringsprocessen. Tijdens de controle werden deze eisen bevestigd, met inbegrip van voor de automobielsector specifieke kwaliteitscertificeringen en goedkeuringen van fabrikanten, waarbij de CSC Group de enige gekwalificeerde leverancier in Taiwan is voor bepaalde producten. Ten tweede waren betrouwbaarheid en risicobeperking belangrijke overwegingen voor afnemers in de automobielsector, in plaats van de laagste prijs. Ten derde waren de prijzen in het automobielsegment minder elastisch, omdat het overstappen naar een andere leverancier bijzonder duur en tijdrovend is. Als gevolg daarvan ondervinden erkende aanbieders zoals CSC minder mededinging wanneer zij aan afnemers in de automobielsector verkopen dan wanneer zij aan afnemers buiten de automobielsector verkopen. Tot slot herinnerde de CSC Group eraan dat de vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van staal een onderscheid maakten tussen staal voor gebruik in de automobielindustrie ([116]).

(465) Wat de rechtsgrondslag betreft, verduidelijkte de CSC Group in zijn opmerkingen over de mededeling van feiten en overwegingen dat de correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening gerechtvaardigd zou zijn voor verschillen in andere factoren omdat i) afnemers verschillende prijzen op de binnenlandse markt betaalden vanwege het verschil in die factoren, en ii) dat verschil het gevolg was van een combinatie van factoren die worden genoemd in artikel 2, lid 10, van de basisverordening, namelijk artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening voor verschillen in fysieke kenmerken vanwege specifieke kwaliteitsklassen staal, en artikel 2, lid 10, punt d), i), van de basisverordening voor verschillen in handelsstadium vanwege het soort afnemers.

(466) Tegen deze achtergrond voerde de CSC Group aan dat de Commissie in de overwegingen 459 tot en met 461 niet naar behoren op zijn opmerkingen is ingegaan. De CSC Group voerde met name aan dat de Commissie alleen de gestelde verschillen in fysieke kenmerken inhoudelijk heeft behandeld, maar niet de verschillen in handelsstadium en in andere factoren. De CSC Group verduidelijkte dat het onderscheid tussen producten voor de automobielindustrie en voor sectoren buiten de automobielindustrie niet uitsluitend was gebaseerd op verschillen in de fysieke kenmerken, maar op een combinatie van factoren, zoals weerspiegeld in de verschillende rechtsgrondslagen. Volgens de CSC Group heeft de Commissie, door het argument uitsluitend op basis van fysieke kenmerken af te wijzen, niet onderzocht of de prijzen van koudgewalste platte staalproducten voor het automobielsegment en voor het niet-automobielsegment zonder correctie vergelijkbaar zijn, rekening houdend met de factoren die deze prijzen beïnvloeden, waaronder verschillen in fysieke kenmerken. In dit verband verwees de CSC Group naar een eerder onderzoek naar acrylonitril-butadieen-styreenharsen ([117]) ("ABS"). Tot slot voerde de CSC Group aan dat zij bewijsmateriaal had verstrekt waaruit bleek dat sommige afnemers voor soortgelijke producten meer betaalden dan andere afnemers vanwege verschillen in fysieke of chemische kenmerken, in de vorm van eisen voor specifieke technische specificaties en certificeringen in verband met deze specificaties, met inbegrip van specifieke engineering- en materiaalnormen. Bovendien kon CSC hogere prijzen bij de binnenlandse verkoop aanrekenen voor de automobielindustrie.

([116]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/159, overwegingen 156-157.
([117]) Uitvoeringsverordening (EU) 2026/316, overwegingen 92, 101 en 120.

(467) De Commissie was het niet eens met de CSC Group over het feit dat zij zijn argument niet naar behoren had behandeld. In de overwegingen 459 tot en met 461 heeft de Commissie de door CSC Group naar voren gebrachte afzonderlijke factoren en rechtsgrondslagen behandeld.

(468) In overweging 460 heeft de Commissie de gestelde verschillen in fysieke kenmerken behandeld. De Commissie had niet bedoeld om het volledige argument alleen aan de hand van deze overweging te behandelen, maar heeft bij die gelegenheid een van de aangevoerde factoren die van invloed zijn op de prijzen geanalyseerd. De Commissie heeft, zoals reeds opgemerkt in overweging 460, herhaald dat de CSC Group geen meetbare fysieke en technische kenmerken van het onderzochte product heeft verstrekt die zijn argument konden staven. De certificering, specificaties en normen die CSC als argumenten naar voren heeft gebracht, maken geen fysiek of chemisch onderscheid tussen koudgewalste platte staalproducten voor de automobielindustrie en koudgewalste platte staalproducten voor andere bedrijfstakken. Bijgevolg heeft de CSC Group niet aangetoond dat fysieke kenmerken een factor waren die een correctie kon rechtvaardigen.

(469) Bovendien maakte de CSC Group een uitzondering voor de relevantie van kostenverschillen in het kader van een correctie voor fysieke kenmerken. De CSC Group voerde aan dat correcties voor fysieke kenmerken op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening uitsluitend moeten worden gekwantificeerd op basis van een "redelijke raming van de marktwaarde van het verschil", en merkte op dat de Commissie dergelijke correcties in haar interne berekeningsbladen als prijscorrecties heeft behandeld.

(470) De Commissie merkte op dat de CSC Group geen rekening heeft gehouden met de uitdrukkelijke opschortende voorwaarde in de aanhef van artikel 2, lid 10, waarin is bepaald dat een correctie alleen wordt toegekend "indien wordt aangetoond dat [de factoren] van invloed zijn op de prijsvergelijking". De zinsnede "redelijke raming van de marktwaarde" waarop de CSC Group zich heeft beroepen, schrijft de methode voor de kwantificering van een correctie pas voor nadat de drempel van prijsbeïnvloeding door de eiser is vastgesteld. In het onderhavige geval heeft de CSC Group niet aangetoond dat de gespecialiseerde fysieke eisen van de automobielsector systematisch hebben geleid tot verschillende prijsstellingen op de binnenlandse markt voor identieke productsoorten die nog niet volledig en adequaat tot uiting komen in de matchingmatrix voor productcontrolenummers. De Commissie benadrukte dat haar keuze voor interne modellering om correcties toe te passen op de prijzen de producent-exporteur niet ontsloeg van zijn primaire wettelijke verplichting om controleerbaar bewijs te leveren dat de fysieke verschillen een billijke vergelijking verstoren. De Commissie heeft hoe dan ook de productiekosten onderzocht om na te gaan of de vermeende strengere eisen met betrekking tot technische specificaties en kwaliteit daarin tot uiting kwamen, wat logisch zou zijn, en kon niet concluderen dat deze van invloed waren op de productiekosten, zoals uiteengezet in overweging 460. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(471) Bovendien voerde de CSC Group aan dat de Commissie de argumenten inzake correcties van de CSC Group met betrekking tot het handelsstadium en andere factoren ten onrechte heeft afgewezen op basis van het ontbreken van kostenverschillen tussen soortgelijke producten die aan de automobielindustrie en aan andere sectoren worden verkocht. Volgens de CSC Group heeft de Commissie, door te verwijzen naar de kosten, een onjuiste juridische norm toegepast. De CSC Group voerde aan dat artikel 2, lid 10, punt d), i) en punt k), van de basisverordening geen bewijs van verschillen in productiekosten vereiste om een correctie te rechtvaardigen. Volgens de CSC Group zijn de relevante elementen het verschil tussen de marktwaarde en de door afnemers betaalde prijzen.

(472) Om te beginnen verwierp de Commissie de interpretatie van de basisverordening door de CSC Group. De Commissie was niet van mening dat een kostenanalyse de primaire of enige norm is om een argument op grond van artikel 2, lid 10, punt d), i) en punt k), van de basisverordening te beoordelen. De Commissie merkte echter op dat zij het volste recht heeft om kostenstructuren op te vragen en te evalueren als een objectief bewijsmiddel om na te gaan of een vermeend binnenlands prijsverschil structureel en consistent is en daadwerkelijk van invloed is op de vergelijkbaarheid van de prijzen. De Commissie herinnert eraan dat het onderzoek overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening in de eerste plaats tot doel heeft een billijke vergelijking tussen de uitvoerprijs en de normale waarde te waarborgen. Wanneer een belanghebbende op grond van artikel 2, lid 10, om een correctie verzoekt, rust op hem de bewijslast om aan te tonen dat zijn argument zowel aan de materiële voorwaarden als aan de voorwaarden inzake bewijsmateriaal van die bepaling voldoet. In het onderhavige geval was de Commissie van oordeel dat het verschil tussen de marktwaarde en de door de afnemers betaalde prijzen moet worden aangetoond onder verwijzing naar respectievelijk een verschil in handelsstadium en een verschil in andere factoren.

(473) Wat het handelsstadium betreft, was de Commissie voorts van oordeel dat voor een correctie voor een verschil in handelsstadium consistente en onderscheiden commerciële functies moeten worden aangetoond in de functies en prijzen van de verkoper voor de verschillende handelsstadia (bv. groothandel versus detailhandel) op de binnenlandse markt, en dat dit bewijsmateriaal niet werd overgelegd. Zoals blijkt uit de differentiatie van het verkoopkanaal in de lijst per transactie van de binnenlandse verkoop en de verkoop in de Unie, verkocht CSC aan zowel handelaren als eindgebruikers, zowel op de binnenlandse markt als op de markt van de Unie. Wat de aangevoerde automobielsector betreft, verkocht CSC aan zowel autofabrikanten als handelaren op de binnenlandse markt, terwijl het alleen verkocht aan handelaren op de markt van de Unie. Handelaren in automobielproducten op de binnenlandse markt en de markt van de Unie waren in hetzelfde handelsstadium actief. Bovendien werd het gestelde verschil in handelsstadium tussen de binnenlandse markt (handelaren in automobielproducten en autofabrikanten) en de uitvoermarkt (alleen handelaren in automobielproducten) niet aangetoond door verschillen in functies en prijzen van de CSC Group voor de verschillende handelsstadia (d.w.z. handelaren of autofabrikanten) op de binnenlandse markt. Of het nu gaat om binnenlandse eindgebruikers (al dan niet in de automobielsector) of binnenlandse handelaren (al dan niet in de automobielsector), alle afnemers op de binnenlandse markt van de CSC Group kochten rechtstreeks van de CSC Group, zonder verschillen in functies en prijzen. Autofabrikanten en kopers buiten de automobielindustrie waren op hetzelfde functionele niveau actief: zij zijn industriële eindgebruikers die rechtstreeks aankopen van de CSC Group, in de bouw, de werktuigindustrie of in de automobielindustrie. De kenmerken van de automobielindustrie waarop CSC zijn argument baseerde, waren standaardpraktijken tussen ondernemingen, in plaats van een afzonderlijke stap in het distributiekanaal. Aangezien de CSC Group geen andere prijsstructuur op basis van verschillende distributiekanalen heeft laten zien, was niet aan de criteria van artikel 2, lid 10, punt d), van de basisverordening voldaan. Daarom heeft de Commissie het argument voor een correctie voor een verschil in handelsstadium afgewezen.

(474) De Commissie heeft vervolgens onderzocht of een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), gerechtvaardigd zou zijn.

(475) Om te beginnen merkte de Commissie op dat CSC aanvoerde dat de andere factoren die op grond van artikel 2, lid 10, punt k), in aanmerking moesten worden genomen, "een combinatie waren van de volgende in artikel 2, lid 10, van de basisverordening genoemde factoren, namelijk artikel 2, lid 10, punt a), voor verschillen in fysieke kenmerken en artikel 2, lid 10, punt d), i), voor verschillen in handelsstadium".

(476) Artikel 2, lid 10, punt k), heeft uitsluitend betrekking op correcties voor factoren waarin niet is voorzien in de punten a) tot en met j). Bijgevolg heeft CSC geen factoren geïdentificeerd die in het kader van deze bepaling kunnen worden aangepakt. De Commissie herinnerde eraan dat artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening niet kan worden uitgelegd als een mechanisme om de strenge benchmarks voor bewijsmateriaal die in de voorgaande alinea's van artikel 2, lid 10, van de basisverordening zijn vastgesteld, te ontwijken.

(477) Aangezien artikel 2, lid 10, punt k), ook een oorzakelijk verband vereist tussen de aangevoerde factor en het vermeende prijseffect, heeft de Commissie hoe dan ook al het bewijsmateriaal in het dossier en de door CSC aangevoerde argumenten geanalyseerd.

(478) In wezen berust het argument van CSC op het feit dat afnemers consequent verschillende prijzen betaalden op de binnenlandse markt. Niets in zijn argumentatie wees echter duidelijk op factoren (andere dan die van artikel 2, lid 10, punten a) tot en met j), van de basisverordening) die de hogere prijzen zouden verklaren. Op basis van het bewijsmateriaal in het dossier was de Commissie van oordeel dat de genoemde strenge technische en kwaliteitseisen, langlopende contracten en veeleisende certificeringsprocessen de prijzen op zich niet rechtvaardigden. De aangerekende prijzen waren ook het gevolg van een bewuste keuze van zijn afnemers, zoals CSC zelf heeft uitgelegd (zie overweging 464). Dit waren normale commerciële voorwaarden en geen factor die van invloed was op de vergelijkbaarheid van de prijzen.

(479) De verwijzing naar de vrijwaringsmaatregelen was ondoeltreffend, aangezien de Commissie in dat verband opmerkte dat corrosiebestendig staal voor de automobielindustrie niet onder het verzoek van de bedrijfstak om antidumpingmaatregelen viel, terwijl het in dit onderzoek naar koudgewalste platte staalproducten duidelijk deel uitmaakt van de productomschrijving. In het onderzoek naar ABS viel de betrokken categorie van massagebalanceerd ABS daarentegen niet onder het PCN, terwijl in het onderhavige onderzoek de bestemming naar de automobielindustrie een eindgebruik vormt en niet relevant is voor de PCN-indeling, zoals de Commissie in overweging 456 heeft uitgelegd. Hoewel een verschil dat niet in het PCN is opgenomen, relevant kan zijn voor een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening, vormt het onderzoek naar ABS dus geen nuttig voorbeeld voor een mogelijke correctie in het onderhavige geval.

(480) Tot slot voerde de CSC Group, als alternatief voor de correcties voor verschillen in fysieke kenmerken, handelsstadium en andere factoren, aan dat, indien de Commissie van mening was dat de hogere binnenlandse prijzen in de automobielindustrie van CSC het gevolg waren van het feit dat CSC de enige binnenlandse producent is die in het segment actief is, die prijzen worden vastgesteld onder mededingingsvoorwaarden die op de markt van de Unie niet bestaan. CSC had immers geen vergelijkbare positie op de markt van de Unie. Daarom moet de Commissie de binnenlandse verkoop aan de automobielindustrie van de vergelijking uitsluiten, omdat de uitvoerprijzen van de EU geen hogere prijs hadden die overeenkwam met de Taiwanese automobielmarkt.

(481) De Commissie merkte op dat elk segment van elke geografische markt onderworpen is aan zijn eigen specifieke mededingingsvoorwaarden. Deze voorwaarden worden met name bepaald door het aantal leveranciers en afnemers dat op de markt actief is en door hun respectieve marktposities. Het loutere feit dat de ene afnemer onder die voorwaarden bereid is om meer en een andere om minder te betalen voor dezelfde productsoort, rechtvaardigt geen neerwaartse correctie voor de laatstgenoemde tweede en geen opwaartse correctie voor de eerstgenoemde, noch uitsluitingen van de normale waarde. Dergelijke prijsverschillen kunnen eenvoudigweg de normale marktwerking weerspiegelen en moeten derhalve bijdragen tot de vaststelling van de normale waarde in een markteconomie onder normale mededingingsvoorwaarden. Het feit dat CSC toevallig de enige binnenlandse producent is die in het betrokken segment actief is, betekent op zich niet dat hij om die reden een hogere prijs kan vragen. CSC blijft onderhevig aan concurrentiedruk, aangezien het segment openstaat voor invoer en voor toetreding door andere binnenlandse producenten. De situatie zou anders kunnen zijn als CSC de mededinging zou kunnen beperken, hetzij via eenzijdige gedragingen, hetzij via overeenkomsten met andere marktdeelnemers. CSC heeft echter niet aangevoerd dat dit het geval is.

(482) Om alle hierboven toegelichte redenen heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(483) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CSC Group, met betrekking tot fysieke verschillen en de weerlegging door de Commissie in overweging 468, aan dat technische specificaties en normen die van toepassing zijn op automobielproducten geen commerciële etiketten waren die op voor het overige identieke producten waren aangebracht. De CSC Group produceerde de betrokken koudgewalste platte staalproducten veeleer overeenkomstig de technische specificaties die door de individuele autofabrikant werden vereist. Het doel van de technische normen is de kenmerken te definiëren die het staal moet bezitten om aan de eisen van de fabrikant te voldoen.

(484) De Commissie merkte op dat de CSC Group het loutere proces van aanpassing van producten op verzoek van een klant beschreef. Bij een dergelijke aanpassing worden, juist omdat deze geïndividualiseerd is, geen specifieke fysieke kenmerken of een homogene reeks fysieke kenmerken bepaald aan de hand waarvan voor de automobielsector bestemde koudgewalste platte staalproducten van andere koudgewalste platte staalproducten kunnen worden onderscheiden. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(485) Daarnaast voerde de CSC Group aan dat de Commissie, voor zover zij in overweging 470 heeft vastgesteld dat de CSC Group niet heeft aangetoond dat de fysieke vereisten van de automobielsectoren tot een verschillende prijsstelling hebben geleid, het bestaan van een verschil in fysieke kenmerken heeft erkend.

(486) De Commissie merkte op dat in overweging 470 alleen werd herinnerd aan het argument dat de CSC Group dit argument niet heeft onderbouwd. Zij heeft dit argument derhalve afgewezen.

(487) Ten tweede voerde CSC Group met betrekking tot fysieke verschillen aan dat de Commissie ten onrechte had vastgesteld dat de fysieke eisen van de automobielsectoren niet tot een afzonderlijke prijsstelling leidden. De CSC Group voerde aan dat het voldoende bewijsmateriaal had verstrekt waaruit een effect op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen bleek. Dit bewijsmateriaal omvatte: i) strikte technische specificaties en normen, ii) het veeleisende kwalificatieproces dat autofabrikanten nodig hebben om de status van gekwalificeerde verkoper te verkrijgen, en iii) het behoud van de certificering van het voor de automobielsector specifieke kwaliteitsmanagementsysteem ISO/TS16949. Dergelijke kwalificaties en certificeringen maakten het overstappen naar een andere leverancier lastiger en tijdrovender voor klanten in de automobielsector, waardoor de mededinging en de prijselasticiteit afnamen. Dit verklaarde het feit dat de CSC Group de enige gekwalificeerde verkoper was van bepaalde koudgewalste platte staalproducten die aan eindgebruikers in de automobielsector in Taiwan werden verkocht. Tot slot heeft de Commissie in het missieverslag van CSC vermeld dat het automobielsegment winstgevender was dan andere segmenten voor rollen en dat het bestaan van een hogere prijs voor automobielproducten volledig werd bevestigd door de interne verkoopregistratie van de CSC Group en de officiële catalogus van binnenlandse prijzen.

(488) Om te beginnen merkte de Commissie op dat de CSC Group deze elementen uitdrukkelijk als relevant heeft aangemerkt in het kader van zijn argument inzake verschillen in fysieke kenmerken. De Commissie heeft ze daarom vanuit deze invalshoek beoordeeld, ook al leken ze niet ter zake dienend voor dit argument. De Commissie merkte voorts op dat de CSC Group zijn argument met betrekking tot vermeende verschillen in fysieke kenmerken niet heeft onderbouwd, aangezien het geen nieuwe elementen ter ondersteuning van zijn bewering heeft ingediend. Bovendien stelde de Commissie vast dat dit soort verkoop op de binnenlandse markt niet de enige was waarvoor specifieke normen golden. Zo was de verkoop aan gebruikers in de automobielsector in de Unie ook onderworpen aan de normen van de Europese nomenclatuur. Bovendien bepaalden de status van gekwalificeerde verkoper en de stevig verankerde commerciële relaties geen fysieke kenmerken, maar waren dit gewone commerciële voorwaarden die voortvloeiden uit een bewuste keuze van de afnemers van de CSC Group. Daarom herhaalde de Commissie dat uit het door de CSC Group genoemde bewijsmateriaal niet bleek dat er een of meer specifieke fysieke kenmerken bestaan aan de hand waarvan een onderscheid gemaakt zou kunnen worden tussen voor de automobielsector bestemde koudgewalste platte staalproducten en andere soorten koudgewalste platte staalproducten. CSC heeft de verkoop in de automobielsector in zijn interne systeem geïdentificeerd, aangezien zij ook andere soorten staal heeft geïdentificeerd, zoals gereedschapsstaal of stalen vaten, louter op basis van het eindgebruik en de afnemer. Dit wordt bevestigd door het feit dat het systeem van CSC geen onderscheid maakte tussen koudgewalste platte staalproducten die werden verkocht aan een autofabrikant, waarvoor CSC een gekwalificeerde verkoper was, en koudgewalste platte staalproducten die werden verkocht aan een handelaar in auto-onderdelen, waarvoor CSC geen gekwalificeerde verkoper was. Bij gebrek aan onderbouwd bewijsmateriaal dat de gevolgen van fysieke kenmerken loskoppelt van andere normale commerciële factoren, heeft de Commissie het argument van de CSC Group derhalve afgewezen.

(489) De CSC Group voerde aan dat de Commissie een onmogelijke bewijslast eiste die hoger was dan de norm die het Hof van Justitie in het arrest Sinopec ([118]) heeft toegepast. De CSC Group voerde aan dat zij heeft aangetoond dat de relevante verschillen bestaan en dat deze samenvallen met een aanzienlijke en consistente hogere prijs.

(490) De Commissie was van oordeel dat de CSC Group niet had vastgesteld dat de feitelijke omstandigheden relevant waren voor de vergelijkbaarheid van de prijzen en dat ze deze noodzakelijkerwijs beïnvloedden. In dit verband diende de CSC Group een gemengd argument in op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening op basis van een combinatie van factoren die onder artikel 2, lid 10, punt a), en punt d), i), vallen. In zijn laatste argument waarnaar in overweging 487 wordt verwezen, heeft de CSC Group echter niet gespecificeerd welke afzonderlijke elementen welke specifieke correctie rechtvaardigden. Met andere woorden, de CSC Group heeft een prijsverschil op de binnenlandse markt vastgesteld dat afhankelijk is van een afnemer en dat, zoals uiteengezet in overweging 481, een normaal verschijnsel op een vrije markt is dat tot uiting moet komen in de normale waarde in plaats van eruit te worden verwijderd. De CSC Group heeft dat prijsverschil vervolgens niet uitgelegd in termen van concrete factoren die van invloed zijn op de prijzen, zoals vereist op grond van artikel 2, lid 10, van de basisverordening. Zonder een dergelijk verband is er geen reden voor de correctie. Een louter prijsverschil laat niet noodzakelijkerwijs een hogere prijs zien; het is, zonder aantoonbaar verband met een concrete factor, een normaal marktverschijnsel dat bepalend is voor de normale waarde voor een bepaalde productsoort. Bij gebrek aan een duidelijk onderscheid en een deugdelijke onderbouwing van de aangevoerde rechtsgronden heeft de Commissie het argument derhalve afgewezen.

(491) De CSC Group herhaalde ook zijn argument over de relevantie van de productiekosten, dat reeds in overweging 470 is behandeld.

(492) Wat ten derde het vermeende verschil in handelsstadium betreft, voerde de CSC Group aan dat zijn verkoop aan de automobielsector werd gekenmerkt door de status van gekwalificeerde verkoper, veeleisende productcertificeringsprocedures, voor de fabrikant specifieke productie- en kwaliteitseisen en voor de automobielindustrie specifieke kwaliteitsmanagementcertificering. De CSC Group voerde aan dat deze eisen niet op dezelfde wijze aanwezig waren bij zijn verkoop aan andere industriële afnemers. Bovendien voerde de CSC Group aan dat, aangezien in artikel 2, lid 10, punt d), i), van de basisverordening uitdrukkelijk wordt erkend dat verschillen in handelsstadium "de verschillen die voortvloeien uit OEM (original equipment manufacturers)-verkopen" kunnen omvatten, het begrip handelsstadium meer omvat dan alleen de positie van de afnemer in de distributieketen.

([118]) Commissie/Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd e.a., Zaak C-319/24 P, reeds aangehaald, punt 120.

(493) De Commissie was van oordeel dat de status van gekwalificeerde verkoper, veeleisende productcertificeringsprocedures, voor de fabrikant specifieke productie, kwaliteitseisen en voor de automobielindustrie specifieke kwaliteitsmanagementcertificering geen verschillen in handelsstadium vormden. De vraag of een verkoper al dan niet gekwalificeerd was, heeft bijvoorbeeld niets veranderd aan zijn functies als verkopende producent. De verwijzing naar "de verschillen die voortvloeien uit OEM (original equipment manufacturers)-verkopen [...]" in artikel 2, lid 10, punt d), i), van de basisverordening heeft betrekking op correcties wanneer er een verschil is in prijzen tussen huismerkproducten (verkopen van huismerkfabrikanten of OBM-verkopen (Own Brand Manufacturer)) en OEM-verkopen, waarbij de laatstgenoemde verkopen verkopen zijn aan afnemers die het product gewoonlijk onder hun eigen merk doorverkopen en de functies vervullen, en de overeenkomstige kosten dragen, met name de kosten na verkoop en reclamekosten. In het geval van CSC zijn er geen dergelijke verschillen in verkoop, aangezien al haar verkopen onder zijn huismerk plaatsvonden. De Commissie was derhalve van oordeel dat de CSC Group niet had aangetoond dat de OEM-verkopen ter zake een ander handelsstadium vormden. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(494) Ten vierde voerde de CSC Group, met betrekking tot verschillen in andere factoren, aan dat het verschillende specifieke factoren voor de verkoop aan de automobielindustrie had vastgesteld die niet, of althans niet noodzakelijkerwijs, onder de andere alinea's van artikel 2, lid 10, van de basisverordening vielen. Deze factoren waren onder meer: i) eisen van certificeringsprocedures die van toepassing zijn op leveranciers in de automobielsector, ii) langlopende contracten en technische overeenkomsten die strikte naleving van de kwaliteitsmanagementsystemen en procesnormen van autofabrikanten vereisen. Hoewel de CSC Group erkende dat bepaalde vereisten, zoals voor de fabrikant specifieke technische specificaties, tot uiting kunnen komen in de fysieke kenmerken van het product en dus onder artikel 2, lid 10, punt a), kunnen vallen, voerde het aan dat andere factoren, zoals het kwalificatie- en certificeringsproces zelf, niet noodzakelijkerwijs een fysiek verschil vormen. Om rekening te houden met het gecombineerde effect van deze factoren, die niet allemaal onder de in de voorgaande alinea's van artikel 2, lid 10, genoemde specifieke categorieën vallen, heeft het zich subsidiair gebaseerd op artikel 2, lid 10, punt k). Volgens de CSC Group berustte het argument op grond van artikel 2, lid 10, punt k), niet louter op het bestaan van verschillende binnenlandse prijzen, maar op specifieke onderliggende bewijzen dat afnemers in de automobielsector consequent aanzienlijk hogere prijzen betaalden wanneer die factoren aanwezig waren.

(495) Om te beginnen merkte de Commissie op dat, zoals uiteengezet in overweging 487, de CSC Group ook het kwalificatie- en certificeringsproces en de naleving van de vereisten van autofabrikanten had genoemd als factoren ter staving van een verzoek om een correctie voor verschillen in fysieke kenmerken op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening. In zijn daaropvolgende argument erkende de CSC Group echter dat het kwalificatie- en certificeringsproces niet noodzakelijkerwijs een fysiek verschil vormde. Wat de overige factoren betreft, herhaalde de Commissie haar standpunt dat veeleisende certificeringsprocedures, langlopende contracten en technische overeenkomsten die strikte naleving van de vereisten van autofabrikanten vereisen, niet op zichzelf de prijzen bepalen. De prijsniveaus vloeiden ook voort uit de commerciële keuzes van de betrokken afnemers. Bovendien wijst, zoals uiteengezet in overweging 490, een prijsverschil op zich niet op een hogere prijs. Het zou ook een prijsaftrek voor verkopen buiten de automobielsector kunnen aantonen en is dus zonder enig onderling verband met een bepaalde factor een normaal marktverschijnsel dat in vergelijking met de uitvoerprijs tot uiting moet komen in de normale waarde voor een bepaalde productsoort in plaats van te worden geneutraliseerd. Aangezien deze elementen normale commerciële voorwaarden vormden en er geen concreet verband was met een hogere prijs, kunnen ze bijgevolg niet worden aangemerkt als een factor die van invloed is op de vergelijkbaarheid van de prijzen in de zin van artikel 2, lid 10, van de basisverordening. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(496) Ten vijfde herhaalde de CSC Group het belang van de in overweging 464 genoemde vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van staal en van het in overweging 466 genoemde onderzoek naar ABS, ten aanzien waarvan de Commissie bij haar in overweging 479 uiteengezette standpunt bleef.

(497) Tot slot voerde de CSC Group een tegenstrijdigheid aan tussen de bewering van de Commissie in punt 356 van het algemene informatiedocument (weergegeven in overweging 462) dat "de hoge prijzen konden worden verklaard door het feit dat de CSC Group de enige binnenlandse producent was die actief was in het vermeende segment A", en de bewering in overweging 481 dat het feit dat CSC toevallig de enige binnenlandse producent was die actief was in het relevante segment, op zich niet betekende dat het om die reden een hogere prijs kon aanrekenen. De CSC Group voerde aan dat het nog steeds de vraag was of een vergelijking van de binnenlandse prijzen in de automobielsector die onder de specifieke concurrentiepositie van de CSC Group tot stand kwamen met de uitvoerprijzen van de CSC Group die onder verschillende mededingingsvoorwaarden tot stand kwamen, tot een billijke vergelijking leidde.

(498) De Commissie merkte op dat de kennelijke tegenstrijdigheid tussen punt 356 in het algemene informatiedocument (weergegeven in overweging 462) en overweging 481 de ontwikkeling van haar beoordeling van de relevante marktomstandigheden en de positie van de CSC Group binnen het betrokken segment gedurende het gehele onderzoek weerspiegelde. Punt 356 was gebaseerd op de oorspronkelijke hypothese dat de CSC Group zijn marktpositie zou kunnen benutten om hogere prijzen in rekening te brengen. Uit een meer gedetailleerde analyse bleek echter dat het segment openstond voor mededinging van zowel binnenlandse leveranciers als exporteurs. In die omstandigheden is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de CSC Group de vermeende hogere prijs alleen kon dragen als de mededinging in dat segment werd beperkt, hetzij door eenzijdige gedragingen, hetzij in overleg met andere marktdeelnemers. Bij gebrek aan bewijs of zelfs beweringen van dergelijke beperkingen kon de oorspronkelijke hypothese die aan punt 356 ten grondslag lag, niet worden gehandhaafd, zoals uiteengezet in overweging 462. In zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betwistte de CSC Group de conclusie van de Commissie in overweging 481 immers niet, maar wees het in plaats daarvan op de vermeende tegenstrijdigheid. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

3.4.5.2. Correcties van de uitvoerprijs

(499) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, zijn er correcties toegepast voor: douanerechten, andere invoerheffingen, vrachtkosten, verzekeringskosten, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten.

(500) Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: bankkosten, commissies en, alleen voor CSC, kredietkosten.

3.4.6. *Dumpingmarges*

(501) Voor de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening.

(502) Tijdens het controlebezoek overhandigde de CSC Group een vereenvoudigde versie van de winst- en verliesrekeningen van een van zijn niet-verbonden handelaren in derde landen die betrokken was bij de uitvoer naar de Unie, zodat dergelijke uitgaven konden worden gebruikt om de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, vast te stellen die als noemer werd gebruikt om de dumpingmarge als een recht uit te drukken.

(503) De kosten en winsten die in die winst- en verliesrekeningen werden gerapporteerd, hadden echter niet op alle handelaren betrekking, terwijl ze wel de activiteiten van die handelaar omvatten die verband hielden met andere activiteiten en andere producten dan het betrokken product. Bovendien was het soort kosten dat in de VAA-kosten voor die niet-verbonden handelaar was opgenomen, niet specifiek genoeg om dubbeltelling van bijvoorbeeld vervoers- of andere kosten te voorkomen. Tot slot was geen van deze documenten verhelderend voor de vraag of de uiteindelijke waarde van de goederen, cif-grens Unie, zowel de door deze tussenhandelaren gemaakte kosten als de vermeende door hen gemaakte winst omvatte.

(504) Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(505) Op grond hiervan zijn de definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarges, uitgedrukt in procenten van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3

(506) Voor meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, berekent de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge gewoonlijk overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. In dit geval heeft de Commissie echter slechts één groep producenten-exporteurs in Taiwan in de steekproef opgenomen. Die marge komt derhalve overeen met de marge van de in de steekproef opgenomen groep producenten-exporteurs.

(507) Dit leidt voor de meewerkende producenten-exporteurs die geen deel uitmaken van de steekproef, tot een definitieve dumpingmarge van 33,3 %.

(508) Voor alle andere producenten-exporteurs in Taiwan heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daartoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de meewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer — volgens de gegevens van Eurostat — uit Taiwan naar de Unie tijdens het OT.

(509) De mate van medewerking is in dit geval laag, aangezien de invoer van de meewerkende producenten-exporteurs goed was voor ongeveer [60-70 %] van de totale uitvoer naar de Unie tijdens het OT. Op basis hiervan heeft de Commissie besloten de residuele dumpingmarge vast te stellen op het niveau van de hoogste marges die zijn vastgesteld voor de productsoorten die meer dan 5 % van de uitvoer naar de Unie door de CSC Group vertegenwoordigen.

(510) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3
Andere meewerkende ondernemingen	33,3
Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	59,6

3.5. **Turkije**

3.5.1. *Bijzondere marktsituatie: verdringingseffect*

3.5.1.1. Analyse

(511) Om het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de markt van Turkije als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten vast te stellen, heeft de Commissie de volgende analyse uitgevoerd: ten eerste heeft de Commissie de mate van penetratie van de Chinese invoer op de binnenlandse markt van Turkije in termen van volume geanalyseerd; ten tweede heeft de Commissie gekeken naar de gevolgen van deze invoer voor de prijzen op de binnenlandse markt van Turkije.

(512) De Commissie heeft landspecifieke indicatoren en indicatoren op ondernemingsniveau onderzocht op basis van gegevens die respectievelijk door de Turkse overheid en de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs zijn verstrekt. Beide gegevensreeksen werden ter plaatse gecontroleerd, zoals aangegeven in overweging 104.

3.5.1.2. Verbruik

(513) De Commissie heeft het interne verbruik bepaald op basis van het interne gebruik dat door de Turkse overheid voor elke Turkse producent van koudgewalste platte staalproducten is gerapporteerd. Er werd geen verkoop voor intern gebruik gerapporteerd. Het verbruik op de vrije markt werd vastgesteld als de som van de binnenlandse verkoop op de vrije markt en de invoer. De som van het interne verbruik en het verbruik op de vrije markt vertegenwoordigt het totale verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Turkije.

(514) Het verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Turkije heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 16

Verbruik (in ton) ([119])

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Intern verbruik	[2 795 000-3 453 000]	[2 414 000-2 982 000]	[2 799 000-3 458 000]	[3 020 000-3 730 000]
Index (2022=100)	*100*	*86*	*100*	*108*
Verbruik op de vrije markt	[2 467 000-3 048 000]	[2 601 000-3 213 000]	[2 332 000-2 881 000]	[2 365 000-2 921 000]
Index (2022=100)	*100*	*105*	*95*	*96*
Totaal verbruik	6 191 841	5 900 957	6 037 586	6 335 628
Index (2022=100)	*100*	*95*	*98*	*102*

Bron: Berekend op basis van de antwoorden van de Turkse overheid op de vragenlijst en de schriftelijke aanmaning.

(515) Koudgewalste platte staalproducten kunnen verder worden verwerkt tot gegalvaniseerd staal of organisch bekleed (voorgeverfd) staal. In de beoordelingsperiode daalde het verbruik van koudgewalste platte staalproducten voor de vervaardiging van downstreamproducten tussen 2022 en 2023. In 2024 bereikte het opnieuw het niveau van 2022 en in het onderzoektijdvak bleef het groeien. In het onderzoektijdvak lag het interne verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Turkije 8 % hoger dan in 2022.

(516) Het verbruik op de vrije markt steeg in 2023 met 5 %. Daarna daalde het in 2024 echter en bleef het in het onderzoektijdvak op een vergelijkbaar niveau. In totaal daalde het verbruik op de vrije markt tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 4 %.

(517) Het totale verbruik daalde tijdelijk in 2023 (–5 %) en schommelde vervolgens in 2024 en in het onderzoektijdvak rond het niveau van 2022.

3.5.1.3. Ontwikkeling van de volumes en de prijzen van de invoer uit de VRC en andere derde landen

(518) De Commissie heeft het volume van de invoer vastgesteld op basis van de door de Turkse overheid verstrekte handelsstatistieken. De marktaandelen werden bepaald door de invoervolumes te vergelijken met het verbruik op de vrije markt in Turkije.

(519) De invoer van koudgewalste platte staalproducten in Turkije heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 17

Invoervolumes en marktaandelen ([120])

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Korea				
Invoervolume (ton)	161 306	375 954	271 828	329 904
Index (2022=100)	*100*	*233*	*169*	*205*

([119]) Om redenen van vertrouwelijkheid worden de gegevens in orden van grootte bekendgemaakt.
([120]) Om redenen van vertrouwelijkheid wordt het marktaandeel in orden van grootte bekendgemaakt.

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Marktaandeel (%)	[5,3-6,5]	[11,7-14,5]	[9,4-11,7]	[11,3-13,9]
Index (2022=100)	*100*	*221*	*178*	*213*
Europese Unie				
Invoervolume (ton)	148 683	274 473	282 910	250 710
Index (2022=100)	*100*	*185*	*190*	*169*
Marktaandeel (%)	[4,9-6,0]	[8,5-10,6]	[9,8-12,1]	[8,6-10,6]
Index (2022=100)	*100*	*175*	*201*	*176*
Rusland				
Invoervolume (ton)	323 019	205 107	153 141	230 198
Index (2022=100)	*100*	*63*	*47*	*71*
Marktaandeel (%)	[10,6-13,1]	[6,4-7,9]	[5,3-6,6]	[7,9-9,7]
Index (2022=100)	*100*	*60*	*50*	*74*
VRC				
Invoervolume (ton)	247 884	272 577	166 683	210 997
Index (2022=100)	*100*	*110*	*67*	*85*
Marktaandeel (%)	[8,1-10]	[8,5-10,5]	[5,8-7,1]	[7,2-8,9]
Index (2022=100)	*100*	*104*	*71*	*89*
Verenigd Koninkrijk				
Invoervolume (ton)	14 667	29 200	16 515	9 581
Index (2022=100)	*100*	*199*	*113*	*65*
Marktaandeel (%)	[0,5-0,6]	[0,9-1,1]	[0,6-0,7]	[0,3-0,4]
Index (2022=100)	*100*	*189*	*119*	*68*
Rest van de wereld				
Invoervolume (ton)	82 978	81 601	27 834	22 370
Index (2022=100)	*100*	*98*	*34*	*27*
Marktaandeel (%)	[2,7-3,4]	[2,5-3,1]	[1-1,2]	[0,8-0,9]
Index (2022=100)	*100*	*93*	*35*	*28*
Totale invoer				
Invoervolume (ton)	978 538	1 238 912	918 911	1 053 760
Index (2022=100)	*100*	*127*	*94*	*108*
Marktaandeel (%)	[32,1-39,7]	[38,6-47,6]	[31,9-39,4]	[36,1-44,6]
Index (2022=100)	*100*	*120*	*99*	*112*

Bron: Antwoorden van de Turkse overheid op de vragenlijst en de schriftelijke aanmaning.

(520) De totale invoer steeg tijdens de beoordelingsperiode (+8 %), met inbegrip van een aanzienlijke stijging in 2023 (+27 %). Het marktaandeel ervan steeg met 12 % of [4-4,9] procentpunten. Ingevoerde koudgewalste platte staalproducten waren voornamelijk afkomstig uit Korea, de Unie, Rusland en de VRC.

(521) De invoer uit de VRC schommelde in de beoordelingsperiode. In 2023 steeg deze met 10 % ten opzichte van 2022. In 2024 daalde deze tot minder dan 70 % van het volume van 2022. In het onderzoektijdvak herstelde de invoer uit de VRC zich gedeeltelijk en bereikte deze 85 % van het volume van 2022. Het marktaandeel van Chinese koudgewalste platte staalproducten in Turkije schommelde dienovereenkomstig. Het steeg licht met 4 % of [0,4-0,5] procentpunten in de eerste twee jaar van de beoordelingsperiode en daalde vervolgens met [2,7-3,2] procentpunten in 2024. In het onderzoektijdvak bedroeg het [7,2-8,9] %.

(522) De invoer uit Korea verdubbelde in de beoordelingsperiode. De stijging was het sterkst tussen 2022 en 2023, toen de invoervolumes met 133 % toenamen. In 2024 bleef de invoer ruim boven het niveau van 2022 (+69 %) en in het onderzoektijdvak nam hij verder toe tot 205 % van 2022.

(523) Gezien de krimpende binnenlandse markt groeide het marktaandeel van de Koreaanse invoer nog sterker dan het volume ervan. In de beoordelingsperiode steeg het van [5,3-6,5] % in 2022 tot [11,3-13,9] % in het onderzoektijdvak, wat neerkomt op een groei van 113 %.

(524) De invoer uit de Unie steeg tussen 2022 en 2024 met 90 %. In het onderzoektijdvak daalde die invoer, maar was hij nog altijd 69 % hoger dan in 2022. Het marktaandeel van de invoer uit de Unie steeg met 76 % van [4,9-6,0] % in 2022 tot [8,6-10,6] % in het onderzoektijdvak.

(525) De invoer uit Rusland kromp in de beoordelingsperiode met bijna 30 %. Het marktaandeel ervan daalde van [10,6-13,1] % in 2022 tot [7,9-9,7] % in het onderzoektijdvak.

(526) Hoewel het Verenigd Koninkrijk de op vier na belangrijkste bron van ingevoerde koudgewalste platte staalproducten in Turkije was, bleef het ver achter bij de vier belangrijkste landen van oorsprong, met afnemende invoervolumes (–35 %) en verwaarloosbare marktaandelen (tussen 0,3 % en 1,1 % in de beoordelingsperiode, waarbij het laagste marktaandeel in het onderzoektijdvak werd waargenomen).

3.5.1.4. Binnenlandse verkoopvolumes, marktaandeel, binnenlandse prijzen en invoerprijzen

(527) De Commissie heeft de binnenlandse verkoopvolumes vastgesteld op basis van de gegevens die de Turkse overheid bij de Turkse producenten van koudgewalste platte staalproducten heeft verzameld. Het marktaandeel van de binnenlandse verkoop werd bepaald door de binnenlandse verkoopvolumes te vergelijken met het verbruik op de vrije markt in Turkije.

(528) De binnenlandse verkoopvolumes, het marktaandeel en de binnenlandse verkoopprijzen hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 18

Volume van de binnenlandse verkoop en marktaandeel

	2022	2023	2024	OT
Volume van de binnenlandse verkoop (ton)	1 924 449	1 821 160	1 825 216	1 728 873
Index (2022=100)	*100*	*95*	*95*	*90*
Marktaandeel (%)	66,3	59,5	66,5	62,1
Index (2022=100)	*100*	*90*	*100*	*94*
Prijs van de binnenlandse verkoop (TRY/ton)	16 708	20 199	25 968	26 718
Index (2022=100)	*100*	*121*	*155*	*160*
Binnenlandse verkoopprijs in historische prijzen van 2022 (TRY/ton)	16 708	15 674	15 119	14 502
Index (2022=100)	*100*	*94*	*90*	*87*

Bron: Antwoorden van de Turkse overheid op de vragenlijst en de schriftelijke aanmaning.

(529) De binnenlandse verkoop daalde gestaag in de beoordelingsperiode. In het onderzoektijdvak daalde het verkoopvolume van de Turkse producenten van koudgewalste platte staalproducten op hun binnenlandse markt met 10 % ten opzichte van 2022.

(530) Het marktaandeel van de binnenlandse verkoop daalde dienovereenkomstig. Tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak verloren de Turkse producenten van koudgewalste platte staalproducten 6 % van hun binnenlandse markt. In 2023 nam het invoervolume aanzienlijk toe, wat zich vertaalde in een aanzienlijke daling van het aandeel van de binnenlandse verkoop op de Turkse markt voor koudgewalste platte staalproducten (–10 %).

(531) De nominale binnenlandse verkoopprijs steeg aanzienlijk (+60 %). Bij correctie voor het effect van de inflatie, daalde de nominale binnenlandse verkoopprijs voortdurend gedurende de gehele beoordelingsperiode. In het onderzoektijdvak was deze 13 % lager dan in 2022.

(532) De Commissie heeft ook de binnenlandse prijzen vergeleken met de invoerprijzen tijdens de beoordelingsperiode. Voor deze vergelijking heeft de Commissie gebruikgemaakt van de nominale prijzen in TRY per ton koudgewalste platte staalproducten.

Tabel 19

Binnenlandse verkoopprijs en invoerprijzen (TRY/ton)

	2022	2023	2024	OT
Prijzen van de binnenlandse verkoop	16 708	20 199	25 968	26 718
Invoerprijzen	17 428	19 752	27 373	26 978
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*1,04*	*0,98*	*1,05*	*1,01*
Korea	17 188	18 085	25 063	25 559
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*1,03*	*0,90*	*0,97*	*0,96*
Europese Unie	19 407	26 286	32 957	34 121
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*1,16*	*1,30*	*1,27*	*1,28*
Russische Federatie	16 215	17 789	22 994	22 450
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*0,97*	*0,88*	*0,89*	*0,84*
VRC	18 927	18 053	26 127	25 646
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*1,13*	*0,89*	*1,01*	*0,96*
Verenigd Koninkrijk	13 282	16 300	20 766	21 606
Verhouding invoerprijs/binnenlandse prijs	*0,79*	*0,81*	*0,80*	*0,81*

Bron: Antwoorden van de Turkse overheid op de vragenlijst en de schriftelijke aanmaning.

(533) De gemiddelde invoerprijzen bleven gedurende de gehele beoordelingsperiode boven het niveau van de binnenlandse prijzen, met uitzondering van 2023. Het gemiddelde werd echter sterk beïnvloed door de invoer uit de Unie, die tot 30 % hoger was dan de binnenlandse prijzen (in 2023). In het onderzoektijdvak lagen de prijzen van uit de Unie ingevoerde koudgewalste platte staalproducten 28 % hoger dan de binnenlandse prijzen.

(534) De gemiddelde prijs van de invoer uit de VRC was 13 % hoger dan de binnenlandse prijzen in 2022 en daalde vervolgens tot 89 % van de binnenlandse prijzen in 2023. In de daaropvolgende periode (2024, onderzoektijdvak) bleef deze ongeveer op dezelfde hoogte als de binnenlandse prijzen.

3.5.1.5. Conclusie

(535) Hoewel de binnenlandse verkoop van de Turkse producenten van koudgewalste platte staalproducten sneller daalde dan het verbruik op de vrije markt, behielden zij een dominant marktaandeel op de Turkse markt voor koudgewalste platte staalproducten. De totale stijging van de invoer werd voornamelijk veroorzaakt door de invoer uit Korea en de Unie. In de beoordelingsperiode daalde de invoer uit de VRC en verloor de VRC marktaandeel. Bovendien stond de VRC slechts op de vierde plaats wat de oorsprong van ingevoerde koudgewalste platte staalproducten betreft, na Korea, de Unie en Rusland.

(536) Wat de prijzen betreft, lagen de prijzen van de invoer uit de VRC op een vergelijkbaar niveau als de binnenlandse prijzen, terwijl de prijzen van de invoer uit andere leverende landen, namelijk de Unie, aanzienlijk hoger waren.

(537) Gezien de volumes, prijzen en marktaandelen van de binnenlandse verkoop door de Turkse producenten van koudgewalste platte staalproducten en de volumes en de prijzen van de invoer uit de VRC, Korea en de Unie, heeft de Commissie vastgesteld dat de marktpenetratie van koudgewalste platte staalproducten van Chinese oorsprong vrij bescheiden was en de prijzen op de Turkse markt voor koudgewalste platte staalproducten niet aanzienlijk kon hebben beïnvloed. Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer uit de VRC niet tot een bijzondere marktsituatie op de Turkse markt heeft geleid.

3.5.2. *Toepassing van de bepalingen van artikel 18, lid 1, van de basisverordening*

3.5.2.1. Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş. ("Tatmetal")

(538) De Commissie heeft in het bericht van inleiding en in de begeleidende brief bij de vragenlijst die op 18 september 2025 aan Tatmetal is toegezonden, meegedeeld dat wanneer blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, deze informatie buiten beschouwing kan worden gelaten en gebruik kan worden gemaakt van de beschikbare gegevens.

(539) De Commissie heeft Tatmetal op 16 april 2026 in kennis gesteld van haar voornemen om artikel 18 van de basisverordening toe te passen vanwege een aantal problemen die tijdens het controlebezoek aan het licht waren gekomen.

(540) Ten eerste heeft Tatmetal er met betrekking tot volhard staal bewust voor gekozen de opbouw van het productcontrolenummer te wijzigen en heeft het de Commissie daarvan pas tijdens de controle ter plaatse op de hoogte gebracht. Deze onregelmatigheid had gevolgen voor zowel binnenlandse handelstransacties als uitvoertransacties.

(541) Ten tweede heeft de Commissie vastgesteld dat het onderzochte product in het onderzoektijdvak aan de vrijhandelszones in Turkije is verkocht aan afnemers die koudgewalste platte staalproducten verwerkten tot downstreamproducten met verschillende kenmerken en toepassingen, zoals keukengerei. Deze verkoop werd ingedeeld onder "overige verkoop" en niet gerapporteerd als binnenlandse verkoop, noch als verkoop in de Unie.

(542) Ten derde heeft Tatmetal twee afzonderlijke reeksen wisselkoersen gerapporteerd: de wisselkoersen voor de binnenlandse verkoop werden ontleend aan het boekhoudsysteem van de onderneming, terwijl de wisselkoersen voor de verkoop in de Unie aan de douanefactuur werden ontleend. De Commissie heeft verschillende gevallen van niet-overeenstemmende wisselkoersen op dezelfde datum vastgesteld die uit het boekhoudsysteem van de onderneming werden verkregen. De Commissie heeft voorts gemerkt dat de wisselkoersen van de douane die werden gebruikt bij de verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie, voor dezelfde data lager waren dan de wisselkoersen die aan het boekhoudsysteem van de onderneming werden ontleend.

(543) Ten vierde heeft de Commissie met betrekking tot de door Tatmetal gerapporteerde verkoop in de Unie een aantal transacties vastgesteld die in feite naar Noord-Macedonië, en niet naar de Unie, waren uitgevoerd. Deze transacties waren geregistreerd in de haven van Thessaloniki, maar de eindbestemming bevond zich in Noord-Macedonië, zoals wordt bevestigd door de brongegevens van de onderneming en de verzamelde in de steekproef opgenomen transacties.

(544) Ten vijfde waren de in de tabel met de verkopen in de Unie vermelde vervoerskosten niet volledig. Bij verschillende cif- en cfr-transacties werden geen overeenkomstige facturen voor de kosten van vervoer over zee of verlading gerapporteerd.

(545) Tatmetal voerde in zijn opmerkingen over punt één over de opbouw van het PCN aan dat volharde producten geen oppervlaktekwaliteit hadden en niet op dezelfde wijze in de relevante Europese norm (EN 10130) werden beschreven als uitgegloeide koudgewalste producten en dat de toewijzing van een oppervlaktekwaliteit zoals gedefinieerd in het PCN tot misleidende informatie zou hebben geleid.

(546) De Commissie beschouwde het niet-blootgestelde oppervlak als het meest geschikte voor volharde producten, aangezien volharde producten niet bedoeld zijn om te worden blootgesteld en niet afgewerkt zijn in de zin van EN 10130. De Commissie heeft het betrokken PCN heringedeeld in de lijst met binnenlandse verkopen en de lijst met verkopen in de Unie.

(547) Met betrekking tot punt twee over de verkopen aan de vrijhandelszones in Turkije voerde Tatmetal aan dat de verkopen aan vrijhandelszones volgens de boekhoudregels van Tatmetal geen binnenlandse verkopen waren en dat deze volgens het Turkse recht niet konden worden geïdentificeerd als specifiek voor de Unie bestemde verkopen. Tatmetal voerde aan dat verkopen aan vrijhandelszones in het Turkse recht werden gedefinieerd als uitvoer en niet als binnenlandse verkoop, aangezien zendingen van Turkije naar een vrije zone volgens de Turkse wetgeving inzake uitvoer en btw ([121]) onder de uitvoerregeling vallen. Tatmetal citeerde voorts wet nr. 3218 inzake vrije zones, aangenomen op 6 juni 1985 ([122]), op grond waarvan vrije zones, hoewel ze deel uitmaken van het Turkse douanegebied, voor de toepassing van invoerrechten en handelspolitieke maatregelen worden behandeld als zones buiten dat gebied, en goederen die in een vrije zone worden geplaatst, gewoonlijk profiteren van de aan de uitvoer verbonden faciliteiten. Voorts heeft Tatmetal bewijsstukken ingediend met betrekking tot de vrachtkosten voor de transacties die aan de vrije zones werden verkocht indien de Commissie zou besluiten deze verkopen te behandelen als binnenlandse verkopen of verkopen in de Unie.

(548) De Commissie heeft nota genomen van de verklaring van Tatmetal dat, hoewel de vrije zones deel uitmaken van het Turkse douanegebied, ze voor de toepassing van invoerrechten en handelspolitieke maatregelen als buiten dat gebied worden behandeld. In het onderhavige geval merkte de Commissie op dat het onderzochte product werd verkocht aan afnemers in de vrije zones, die deel uitmaken van het Turkse douanegebied. Tatmetal voerde aan dat het geen informatie had over wat er met de goederen was gebeurd nadat de verkoop was gesloten. De Commissie merkte op basis van de websites van de respectieve afnemers op dat hun zakelijke activiteiten plaatsvonden in downstreamsectoren, zoals keukengerei en stalen rekken. Het onderzochte product moest daarom vóór de daaropvolgende uitvoer aanzienlijk worden verwerkt in de vrije zones die deel uitmaken van het Turkse douanegebied. De Commissie behandelde deze verkopen derhalve als verkopen op de binnenlandse markt.

(549) Voorts merkte de Commissie op dat de aanvullende bewijsstukken met betrekking tot de vervoerskosten voor de transacties die aan de vrije zones in Turkije werden verkocht, bestonden uit een werkblad voor binnenlandse vrachtkosten met de vrachtkosten per eenheid per zone in Turkije. De Commissie merkte op dat Tatmetal geen feitelijke boekhoudkundige gegevens had verstrekt ter ondersteuning van de toerekening van vrachtkosten aan de verkoop aan de vrijhandelszones. Het argument werd afgewezen.

(550) Met betrekking tot punt drie over de wisselkoersen voerde Tatmetal aan dat het voor de uitvoer de wisselkoers gebaseerd op de sluitingsdatum van de douane (*intaç*) had vermeld, terwijl het voor de binnenlandse verkoop de dagelijkse wisselkoers van de Turkse Centrale Bank ("TCB") hanteerde. Tatmetal legde uit dat de aankoopkoers van de TCB van toepassing was op de lijst met verkopen in de Unie en de verkoopkoers van de TCB van toepassing was op de lijst met binnenlandse verkopen.

(551) De Commissie merkte op dat Tatmetal er bewust voor heeft gekozen de nettofactuurwaarde in TRY om te rekenen met behulp van een wisselkoers op basis van de sluitingsdatum van de douane (*intaç*). Het bleef onduidelijk waarom de wisselkoers op de *intaç*-datum geschikter was dan de wisselkoers op de factuurdatum, los van de verklaring van de onderneming dat deze aanpak in overeenstemming was met de boekhoudkundige gegevens. De Commissie merkte op dat de in de lijst met verkopen in de Unie vermelde *intaç*-wisselkoers in de meeste gevallen hoger was dan de in de lijst met verkopen in de Unie vermelde wisselkoers bij aankoop of verkoop die op dezelfde factuurdatum van toepassing was. Dit resulteerde in een hogere waarde van de factuur in de rekenvaluta in vergelijking met de wisselkoers van de Turkse Centrale Bank, die werd toegepast voor de verkoop in vreemde valuta op de binnenlandse markt. De onderneming heeft de Commissie tijdens de controle ter plaatse alleen uitgelegd dat zij geen gebruik heeft gemaakt van de wisselkoers van de factuurdatum bij de verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie. Door deze late bekendmaking van informatie kon de Commissie de ingediende gegevens niet naar behoren analyseren, wat het onderzoek aanzienlijk heeft belemmerd.

([121]) Uitvoerverordening (İhracat Yönetmeliği), Turks Staatsblad nr. 26190, 6 juni 2006.
([122]) Turks Staatsblad nr. 18785, 15 juni 1985.

(552) De Commissie merkte verder op dat de wisselkoers in de lijst met verkopen in de Unie die van toepassing was op de datum van de bestelbon in sommige gevallen verschilde van de wisselkoers in de lijst met binnenlandse verkopen die van toepassing was op de datum van de bestelbon. In deze omstandigheden was de Commissie van mening dat een consistent gebruik van de maandelijkse gemiddelde wisselkoersen passend was om de inconsistenties en onjuist gerapporteerde wisselkoersen te corrigeren. De Commissie heeft daarom de beschikbare gegevens met betrekking tot de gerapporteerde wisselkoersen toegepast. De argumenten van Tatmetal werden om die redenen afgewezen.

(553) Met betrekking tot punt vier over de verkoop aan Noord-Macedonië heeft Tatmetal uitgelegd dat de lijst met verkopen onjuist of misleidend kon zijn met het oog op de toewijzing van bestemmingen, omdat hierin informatie over het adres van de afnemer, factuurgerelateerde gegevens, automatisch toegewezen ERP-adressen of onjuiste voorlopige informatie over zendingen weergeven kon zijn. Om deze reden heeft Tatmetal de landspecifieke informatie gerapporteerd op basis van de officiële douanelijst. Tatmetal heeft documenten ingediend om aan te tonen dat de eindbestemming van het onderzochte product van de door de Commissie in kaart gebrachte transacties Griekenland en niet Noord-Macedonië was.

(554) De Commissie merkte op dat Tatmetal had besloten zich te baseren op de informatie uit de douaneaangifte voor uitvoer. In de ingediende aanvullende documenten verwees Tatmetal naar de leveringsvoorwaarde (cif/cfr Thessaloniki) en de loshaven van de douaneaangifte voor uitvoer (Thessaloniki, Griekenland). Bij de door de Commissie in de steekproef opgenomen transacties was in alle vier de gevallen de eindbestemming op de orderbevestiging Noord-Macedonië en/of was het adres van de kopers in Noord-Macedonië en/of was het adres van de kopers op de factuur in Noord-Macedonië, en lag de eindbestemming in de binnenkomende ERP-verkooporder in alle vier de gevallen in Noord-Macedonië. Bovendien heeft Tatmetal zijn argument niet gestaafd door bijvoorbeeld de douaneaangifte bij invoer, de afleveringsbonnen of het volledige cognossement/de volledige paklijst met de eindbestemming in te dienen. Aangezien de Commissie niet kon bevestigen of deze transacties in de Unie zijn terechtgekomen, heeft zij deze uitgesloten van de lijst met verkopen in de Unie. Het argument werd afgewezen. Bij verdere controles heeft de Commissie nog een transactie gevonden, die aan Zwitserland was verkocht. Deze transactie werd uit de lijst met verkopen in de Unie geschrapt.

(555) Met betrekking tot punt vijf over de vervoerskosten in de lijst met verkopen in de Unie voerde Tatmetal aan dat bepaalde kosten in verband met de uitvoer niet rechtstreeks konden worden vastgesteld op de douaneaangifteformulieren. In plaats daarvan werden die kosten gerapporteerd in de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten van de uitvoer, in de categorie “overige” of in “aan het hoofdkantoor verbonden vergoedingen”. In antwoord op de brief uit hoofde van artikel 18 heeft Tatmetal de betrokken verkopen handmatig gecontroleerd om ontbrekende zeevracht te melden en heeft het de extra kosten voor zeevracht en verlading gerapporteerd.

(556) De Commissie heeft de ingediende berekeningen en werkbestanden voor de ontbrekende uitvoergerelateerde verladingskosten en zeevracht onderzocht en de berekening aanvaard.

(557) Op 15 juli 2026 heeft de Commissie Tatmetal meegedeeld dat zij verdere problemen had vastgesteld op basis waarvan zij voornemens was de bepalingen van artikel 18 van de basisverordening toe te passen (“tweede artikel 18-brief”).

(558) De Commissie wees erop dat de onderneming geen bewijsmateriaal had verstrekt ter ondersteuning van de toerekening van vrachtkosten aan binnenlandse verkooptransacties. Tijdens de controle ter plaatse voerde de onderneming aan dat er geen verband bestond tussen de vrachtkosten op de binnenlandse markt en de afzonderlijke transacties. De onderneming lichtte toe hoe zij interne gegevens gebruikte om de vrachtkosten voor binnenlandse verkooptransacties te rapporteren. In dit verband heeft de onderneming geen toegang verleend tot de gegevens die zijn gebruikt om de per transactie gerapporteerde waarden van de vrachtkosten vast te stellen en heeft zij pas op de allerlaatste dag van de controle ter plaatse het voorbereidend werkblad voor binnenlandse verkooptransacties verstrekt met daarin de gerapporteerde correcties, met inbegrip van de vrachtkosten. Bovendien waren de betrokken werknemers tijdens de controle ter plaatse niet beschikbaar voor verdere verduidelijking. Tot slot werden geen bewijsstukken overgelegd, zoals facturen van vervoersondernemingen, hoewel daarom uitdrukkelijk was verzocht.

(559) Tatmetal voerde in zijn opmerkingen ten eerste aan dat het controleverslag geen aanwijzingen bevatte dat Tatmetal de nodige informatie niet had verstrekt of dat de verstrekte informatie niet kon worden gecontroleerd.

(560) Ten tweede voerde de onderneming aan dat de logistieke werknemers, anders dan de Commissie beweerde, telefonisch beschikbaar waren en zich persoonlijk ter beschikking zouden hebben gesteld indien de Commissie daarom had verzocht.

(561) Ten derde voerde de onderneming aan dat er, afgezien van de interne gegevens in het voorbereidende werkblad voor de gerapporteerde binnenlandse verkooptransacties, geen specifieker bewijsmateriaal bestond dat de voor de binnenlandse verkooptransacties gerapporteerde vrachtkosten kon bevestigen.

(562) Ten vierde voerde Tatmetal aan dat de verwachting van de Commissie dat de onderneming ongevraagd en op eigen initiatief aanvullend ondersteunend bewijsmateriaal had moeten verstrekken, onredelijk is en in strijd is met de verplichtingen van de Commissie uit hoofde van artikel 6.1 van de WTO-Overeenkomst betreffende de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994 ("WTO-ADO").

(563) Ten vijfde voerde de onderneming aan dat de masterfile voor binnenlandse verkooptransacties aan de Commissie was verstrekt op de eerste dag van de controle ter plaatse in plaats van op de laatste dag, zoals de Commissie beweerde. Een ander voorbereidend werkblad werd overgelegd op de laatste dag van de controle ter plaatse, aangezien de Commissie er op dat moment om heeft verzocht.

(564) Tot slot voerde de onderneming aan dat de gegevens over de vrachtkosten per eenheid die zijn opgenomen in het voorbereidende werkblad dat op de laatste dag van de controle samen met de vervoersdocumenten is verstrekt, moeten worden beschouwd als een redelijke methode om voldoende bewijsmateriaal te verstrekken ter ondersteuning van de gerapporteerde correcties voor binnenlands vrachtvervoer.

(565) Niettegenstaande het bovenstaande heeft Tatmetal in zijn opmerkingen over de artikel 18-brief het interne register van vrachtkosten en de facturen voor verleende vervoersdiensten ingediend.

(566) De Commissie herinnerde eraan dat het controleverslag een beschrijving van het controleproces bevat. Het bevat geen oordeel over de mate van medewerking van de gecontroleerde onderneming. In het controleverslag werd de door de onderneming verstrekte toelichting met betrekking tot de vrachtkosten in verband met binnenlandse verkooptransacties correct weergegeven, zonder dat conclusies werden getrokken over de toereikendheid van het verstrekte bewijsmateriaal. Uit het feit dat in het controleverslag de tekortkomingen in het verstrekte bewijsmateriaal niet werden vastgesteld, kan derhalve niet worden geconcludeerd dat de Commissie de gegevens heeft aanvaard. Bijgevolg heeft de Commissie het in overweging 559 beschreven argument afgewezen.

(567) Met betrekking tot de tijdigheid van de verstrekking van de gegevens die werden gebruikt voor het opstellen van het antwoord op de vragenlijst over de binnenlandse verkooptransacties en de daarmee verband houdende kosten en de beschikbaarheid van het relevante personeel, moet worden opgemerkt dat het algemene onvermogen van de onderneming om uitleg te geven en de in andere delen van het antwoord op de vragenlijst verstrekte informatie te onderbouwen, tot vertragingen in het controleproces heeft geleid. Bijgevolg mocht de Commissie de binnenlandse verkooptransacties en de uitvoertransacties pas op de allerlaatste dag van de controle ter plaatse onderzoeken. Daarom zag de Commissie zich genoodzaakt prioriteiten te stellen en was zij niet in staat de verstrekte informatie zo gedetailleerd te onderzoeken als normaliter nodig zou zijn. Daarom was de eventuele beschikbaarheid van logistiek personeel om persoonlijk deel te nemen aan de controle irrelevant, aangezien de Commissie pas op de allerlaatste dag van de controle ter plaatse werd geïnformeerd over de methode die werd gebruikt om binnenlands vrachtvervoer te rapporteren. Het argument van de onderneming dat op de eerste dag van de controle een masterfile betreffende de binnenlandse verkoop werd verstrekt, is onjuist. De onderneming heeft wel verschillende zogenaamde masterfiles ingediend. Wat de verkoop betreft, heeft zij een verkoopverslag verstrekt dat geen informatie over vrachtkosten bevatte, d.w.z. dat het niet relevant was voor de onderhavige kwestie. Bijgevolg werden de in de overwegingen 560 en 563 beschreven argumenten afgewezen.

(568) Met betrekking tot het argument van de onderneming dat vervoersdocumenten (documenten waaruit blijkt dat de goederen voor vervoer aan de vervoerder zijn overhandigd) en niet-gestaafde vrachtkosten per eenheid een geschikte methode zijn om de gerapporteerde vrachtkosten voor binnenlandse transacties te bevestigen, met name omdat er bij de onderneming naar verluidt geen specifieker bewijsmateriaal beschikbaar was, merkte de Commissie op dat de onderneming zelf vervoersfacturen heeft ingediend in antwoord op de tweede artikel 18-brief. Hieruit blijkt duidelijk dat de onderneming in het bezit was van bewijsmateriaal dat de binnenlandse vrachtkosten kon bevestigen. Derhalve werden de in de overwegingen 561 en 564 beschreven argumenten van de onderneming afgewezen.

(569) De documentatie die in antwoord op de tweede artikel 18-brief werd ingediend, werd door de Commissie afgewezen omdat de waarheidsgetrouwheid ervan in dit stadium van de procedure niet kon worden geverifieerd.

(570) Tot slot was de Commissie het er niet mee eens dat zij artikel 6.1 van WTO-antidumpingovereenkomst had geschonden toen zij van de onderneming verwachtte dat deze op eigen initiatief bewijsmateriaal zou verstrekken ter bevestiging van de gerapporteerde vrachtkosten. De Commissie heeft verzocht om documenten voor een steekproef van binnenlandse verkooptransacties ter ondersteuning van de gerapporteerde gegevens, zoals productsoort, afnemer, bestemming, relatie met de afnemer, verkoopvolume en -prijs, kosten van de verkooptransactie. De Commissie heeft specifiek verzocht om documenten ter bevestiging van de gerapporteerde vrachtkosten. De onderneming heeft dergelijke documenten echter niet verstrekt, hoewel zij duidelijk in het bezit was van vervoersfacturen, zoals uiteengezet in de overwegingen 565 en 568. Bijgevolg heeft de Commissie het in overweging 562 beschreven argument afgewezen.

3.5.2.2. Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa ("Borcelik")

(571) In punt 10 van het bericht van inleiding heeft de Commissie de belanghebbenden eraan herinnerd dat indien zij geen toegang tot de vereiste gegevens verleenden of deze niet binnen de gestelde termijn verstrekten, of het onderzoek aanmerkelijk belemmerden, de bevindingen overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening op de beschikbare gegevens konden worden gebaseerd. De Commissie heeft de gevolgen van het gebrek aan medewerking in de brief van 18 september 2025 aan de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs over hun opname in de steekproef herhaald.

(572) Op 17 juni 2026 heeft de Commissie Borcelik ervan in kennis gesteld dat tijdens het onderzoek een aantal problemen aan het licht was gekomen die zouden kunnen leiden tot de toepassing van artikel 18 van de basisverordening.

(573) Ten eerste heeft de Commissie de onderneming vier keer verzocht een proefbalans in te dienen, namelijk in de vragenlijst, in de eerste en de tweede schriftelijke aanmaning en aan het begin van de controle ter plaatse toen bleek dat in de door de onderneming opgestelde versie bepaalde gegevens ontbraken. De proefbalans die de onderneming na het vierde verzoek heeft verstrekt, was in een formaat dat verdere verwerking vereiste. Het verzuim van de onderneming om de gevraagde proefbalans in een correct formaat in te dienen, heeft het onderzoek vertraagd.

(574) Ten tweede heeft de onderneming niet alle in tabel G — Winst en verlies gevraagde informatie verstrekt. De onderneming besloot met name pas tijdens de controle ter plaatse een uitsplitsing in gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en bij omrekening optredende valutakoersverschillen te verstrekken. Gezien het grote aantal rekeningen waarop valutakoerswinsten en -verliezen werden geboekt, kon de Commissie de ingediende informatie niet op bevredigende wijze verifiëren.

(575) Ten derde heeft de onderneming, ondanks het specifieke verzoek om ruim vóór de controle ter plaatse eventuele correcties mee te delen van kleine fouten die zij tijdens de voorbereiding van de controle had opgemerkt, dergelijke correcties pas op de eerste dag van de controle ingediend. Bovendien konden sommige correcties van de gegevens over de binnenlandse verkoop niet als klein worden beschouwd. Als gevolg van deze correcties stegen de vrachtkosten in verband met individuele binnenlandse verkooptransacties met 250 %.

(576) Ten vierde werden de vrachtkosten in verband met de binnenlandse verkooptransacties voor slechts een verwaarloosbaar deel van de binnenlandse verkoop, dat minder dan 3 % van de relevante transacties vertegenwoordigde, gestaafd met door de onderneming verstrekt bewijsmateriaal (verslagen over zendingen en verzendingskosten uit de administratie van de onderneming).

(577) Ten vijfde heeft de onderneming de Commissie pas tijdens de controle ter plaatse meegedeeld dat zij geen vrachtkosten had gerapporteerd voor het vervoer van het onderzochte product tussen de fabriek en een extern magazijn. Het in overweging 576 genoemde bewijsmateriaal bevatte evenmin de nodige informatie.

(578) De onderneming verzocht om een hoorzitting met de diensten van de Commissie en diende opmerkingen in over het voornemen van de Commissie om artikel 18 van de basisverordening toe te passen met betrekking tot de in de overwegingen 573 tot en met 577 beschreven kwesties.

(579) Tijdens de hoorzitting en in zijn opmerkingen betwistte Borcelik het voornemen van de Commissie om overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening de beschikbare gegevens toe te passen en voerde het aan dat Borcelik het verloop van het onderzoek niet belemmerde.

(580) Wat het eerste punt over de proefbalans betreft, voerde Borcelik aan dat de proefbalans met betrekking tot de kosten- en opbrengstenrekeningen voor het gehele onderzoektijdvak reeds was verstrekt in het oorspronkelijke antwoord op de vragenlijst, en dat de Commissie dus reeds over de informatie beschikte die relevant was voor de vaststelling van de VAA-kosten in het dossier. Borcelik voegde daaraan toe dat de proefbalans voor activa- en passivarekeningen werd verstrekt in antwoord op de eerste schriftelijke aanmaning. Na de tweede schriftelijke aanmaning werd een volledige proefbalans met betrekking tot activa, passiva, kosten en opbrengsten ingediend, en de volledige proefbalans werd ook tijdens de controles ter plaatse verstrekt.

(581) De Commissie merkte op dat Borcelik in zijn opmerkingen over de artikel 18-brief slechts had aangegeven hoe de proefbalans was ingediend. De boekhouding van de onderneming bevestigde dat de proefbalans gedeeltelijk was ingediend en dat de Commissie pas tijdens de controle ter plaatse een volledige versie had ontvangen. In dit verband moet worden opgemerkt dat het antwoord op de tweede schriftelijke aanmaning aan het begin van het controlebezoek moest worden ingediend en werd ingediend. Daarom was de Commissie van oordeel dat het feitelijk relaas dat de onderneming in haar opmerkingen over de artikel 18-brief had verstrekt, de opmerkingen van de Commissie bevestigde. Bovendien is niets in de opmerkingen van de onderneming in tegenspraak met de conclusies van de Commissie dat de volledige proefbalans pas zeer laat in de procedure werd ontvangen, waardoor de analyse van de door de onderneming verstrekte gegevens werd ondermijnd. Bijgevolg bevestigde de Commissie haar bevindingen dat de te late indiening van de volledige proefbalans het onderzoek belemmerde.

(582) Met betrekking tot het tweede punt over de uitsplitsing van valutakoerswinsten en -verliezen voerde Borcelik aan dat, afgezien van de desbetreffende tabel met twee afzonderlijke regels voor gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en bij omrekening optredende valutakoersverschillen, in de vragenlijst zelf niet uitdrukkelijk werd verzocht om een uitsplitsing van die kosten. Daarnaast voerde de onderneming aan dat noch in artikel 2, lid 6, van de basisverordening, noch in artikel 2.2.2 van de WTO-ADO, noch in de rechtspraak van de Unie een onderscheid wordt gemaakt tussen gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en bij omrekening optredende valutakoersverschillen. Volgens Borcelik maakte een opsplitsing van valutakoerswinsten en -verliezen in gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en bij omrekening optredende valutakoersverschillen derhalve geen deel uit van de vereiste gegevens. Borcelik voerde voorts aan dat indien de Commissie de uitsplitsing noodzakelijk achtte, zij daarom in de schriftelijke aanmaning had moeten verzoeken. Tot slot betwistte de onderneming de conclusies van de Commissie dat de late indiening van de uitsplitsing en het onderliggende bewijsmateriaal (grootboeken) het onderzoek belemmerde, aangezien de Commissie op basis van het oorspronkelijke antwoord op de vragenlijst had moeten beseffen dat het aantal rekeningen waarop valutakoerswinsten en -verliezen werden geboekt, groot was. Borcelik voerde aan dat het voor deze kwestie niet gerechtvaardigd was gebruik te maken van de beschikbare gegevens, aangezien de grootboeken voor valutakoerswinsten en -verliezen tijdens het controlebezoek controleerbaar waren en als controlestukken waren verzameld.

(583) De Commissie merkte op dat Borcelik niet betwistte dat de in de desbetreffende tabel van de vragenlijst gevraagde informatie, die integraal deel uitmaakt van de vragenlijst, niet was verstrekt. Het feit dat de Commissie zich niet concentreert op een specifieke tekortkoming in de aan de onderneming gerichte schriftelijke aanmaning, doet niet af aan het oorspronkelijke verzoek om de respectieve informatie te verstrekken die voortvloeit uit de inhoud van de antidumpingvragenlijst. Bovendien bevestigde het feit dat de onderneming op eigen initiatief een herziening indiende waarbij de twee categorieën valutakoerswinsten en -verliezen vlak vóór de controle van de relevante delen van het antwoord op de vragenlijst werden gescheiden, dat zij zich ervan bewust was dat de uitsplitsing noodzakelijke informatie vormde. De Commissie was voorts van oordeel dat zij over de discretionaire bevoegdheid beschikte om de gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en de bij omrekening optredende valutakoersverschillen te controleren om ervoor te zorgen dat deze bedragen correct werden toegerekend aan de VAA-kosten op basis van feitelijke gegevens met betrekking tot de productie en de verkoop van de onderzochte productie. Tot slot was de Commissie inderdaad op de hoogte van het aantal rekeningen waarop valutakoerswinsten en -verliezen werden geboekt. De door de onderneming tijdens de controle ter plaatse verstrekte uitsplitsing werd echter losgekoppeld van de titels van de desbetreffende rekeningen. Dit betekent dat aannames op basis van de in het antwoord op de vragenlijst verstrekte gegevens zinloos zouden zijn geweest indien de Commissie zich in haar analyse had gebaseerd op de rekeningtitels. De Commissie bevestigde daarom haar conclusie dat het feit dat Borcelik de valutakoerswinsten en -verliezen pas tijdens de controle ter plaatse opsplitste in gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen en bij omrekening optredende valutakoersverschillen, tot vertragingen in de controleplanning leidde.

(584) Met betrekking tot het derde en het vierde punt over de vervoersgerelateerde kosten voerde Borcelik aan dat de instructies van de Commissie inzake de termijnen tegenstrijdig waren, aangezien in de brief met de aankondiging van een controlebezoek werd gesuggereerd dat wijzigingen die bij aanvang van de controle werden ingediend, niet automatisch zouden leiden tot het gebruik van artikel 18 van de basisverordening. Borcelik voerde voorts aan dat het effect van deze correcties niet zo aanzienlijk was en dat de Commissie de informatie in de tijdens de controle ter plaatse verzamelde gegevens, die volgens de onderneming slechts voorbeelden van de berekening van vrachtkosten voor binnenlandse verkoop bevatten, verkeerd had begrepen. Tot slot voerde de onderneming aan dat andere foutencorrecties die tegelijkertijd werden gemeld, wel door de Commissie waren aanvaard.

(585) De Commissie merkte op dat Borcelik niet betwistte dat pas bij aanvang van de controle een herziene versie van de binnenlandse vrachtkosten was verstrekt. De aan de onderneming meegedeelde termijnen waren duidelijk. Ten eerste heeft de Commissie een termijn vastgesteld voor het corrigeren van kleine fouten die tijdens de voorbereiding van de controle ter plaatse aan het licht waren gekomen. De uiterste datum voor deze correcties was vastgesteld op een datum die voorafging aan het begin van de controle. De Commissie heeft ook meegedeeld dat correcties die na aanvang van de controle worden verstrekt, aanleiding kunnen geven tot de toepassing van artikel 18 van de basisverordening. Ten tweede heeft de Commissie inderdaad verzocht om nadere informatie over de binnenlandse verkoop die aan het begin van de controle moest worden verstrekt. De Commissie was echter van mening dat dit aanvullende verzoek geen nieuwe gelegenheid vormde om verdere correcties te verstrekken. De Commissie bleef bij haar standpunt over de ernst van de verstrekte correcties. Deze hadden betrekking op ongeveer 60 % van de binnenlandse verkoop en de gerapporteerde binnenlandse verkoopkosten stegen met 250 %. Andere correcties werden inderdaad aanvaard omdat het om kleine correcties ging en ze het beeld van de ingediende informatie niet significant veranderden. Tot slot was de Commissie van oordeel dat het dossier geen bewijsmateriaal bevatte ter ondersteuning van het argument dat de verstrekte gegevens over binnenlandse vrachtkosten slechts een voorbeeld waren. Ten eerste heeft de onderneming de gegevens tijdens de controle ter plaatse niet als voorbeeld gepresenteerd. Ten tweede bevatte het verzamelde uittreksel uit de administratie van de onderneming informatie voor alle maanden van het onderzoektijdvak en had het betrekking op verschillende vervoersondernemingen. Daarom is het niet duidelijk hoe een dergelijke gegevensverzameling slechts een steekproef van de volledige informatie over de binnenlandse vrachtkosten kan vormen. Daarom werd het argument van de onderneming dat de onderhavige kwestie het gebruik van de beschikbare gegevens niet rechtvaardigde, afgewezen.

(586) De onderneming heeft de bevindingen van de Commissie met betrekking tot het vijfde punt over de rapportage van de vervoerskosten voor verkoopkanalen waarbij externe magazijnen betrokken waren, niet betwist.

3.5.3. *Normale waarde*

(587) Eerst heeft de Commissie onderzocht of de totale binnenlandse verkoop van iedere in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop is representatief als de totale hoeveelheid van de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt per producent-exporteur tijdens het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van zijn totale naar de Unie uitgevoerde hoeveelheid van het betrokken product. Op basis hiervan was de totale verkoop op de binnenlandse markt van het soortgelijke product door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief.

(588) Vervolgens is de Commissie voor de producenten-exporteurs met een representatieve binnenlandse verkoop nagegaan welke productsoorten die op de binnenlandse markt werden verkocht, identiek waren aan of vergelijkbaar waren met de naar de Unie uitgevoerde productsoorten.

(589) Daarna heeft de Commissie onderzocht of de binnenlandse verkoop door iedere in de steekproef opgenomen producent-exporteur op zijn binnenlandse markt voor elke productsoort die identiek is aan of vergelijkbaar is met een productsoort die wordt uitgevoerd naar de Unie, representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een productsoort is representatief als de totale binnenlandse verkoop van die productsoort aan onafhankelijke afnemers in het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van de totale uitvoer van de identieke of vergelijkbare productsoort naar de Unie. De Commissie stelde vast dat er voor een klein aantal productsoorten die tijdens het onderzoektijdvak naar de Unie werden uitgevoerd, helemaal geen binnenlandse verkoop had plaatsgevonden, of dat de binnenlandse verkoop van die productsoort minder dan 5 % van het volume uitmaakte en derhalve niet representatief was.

(590) Verder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening voor elke productsoort het aandeel van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak bepaald om uit te maken of zij de werkelijke binnenlandse verkoop kon gebruiken voor de berekening van de normale waarde.

(591) De normale waarde wordt gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort, ongeacht of die verkoop winstgevend is, indien:

a) de verkoop van de productsoort tegen nettoverkoopprijzen die ten minste gelijk zijn aan de berekende productiekosten, meer dan 80 % van de totale verkoop van deze productsoort vertegenwoordigde, en

b) de gewogen gemiddelde verkoopprijs van die productsoort ten minste gelijk is aan de productiekosten per eenheid.

(592) In dit geval is de normale waarde het gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen van die productsoort in het onderzoektijdvak.

(593) De normale waarde is gelijk aan de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort van uitsluitend de winstgevende binnenlandse verkopen van de productsoorten tijdens het onderzoektijdvak indien:

a) de winstgevende verkoop van de productsoort 80 % of minder van de totale verkoop van die productsoort bedraagt, of

b) de gewogen gemiddelde prijs van die productsoort lager ligt dan de productiekosten per eenheid.

(594) Uit de analyse van de binnenlandse verkoop bleek dat minder dan 30 % van alle binnenlandse verkoop van Tatmetal en minder dan 50 % van alle binnenlandse verkoop van Borcelik winstgevend was en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs hoger was dan de productiekosten. Dienovereenkomstig werd de normale waarde berekend als het gewogen gemiddelde van de prijzen van de totale binnenlandse verkoop in het onderzoektijdvak of als een gewogen gemiddelde van uitsluitend de winstgevende verkoop.

(595) Voor de productsoorten waarvoor de verkoop in het algemeen winstgevend was, is de normale waarde berekend als een gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen gedurende het onderzoektijdvak of als een gewogen gemiddelde van alleen de winstgevende verkoop, afhankelijk van het volume van de winstgevende verkoop.

(596) Voor een productsoort van het soortgelijke product waarvan in het kader van normale handelstransacties onvoldoende hoeveelheden werden verkocht of voor een productsoort waarvan op de binnenlandse markt geen representatieve hoeveelheden werden verkocht, heeft de Commissie de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening. Voor de productsoorten waarvoor er geen verkopen op de binnenlandse markt waren en er geen specifieke informatie was over de marktprijzen voor de productsoorten die niet door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs worden verkocht op de binnenlandse markt, heeft de Commissie de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.

(597) De normale waarde werd door berekening vastgesteld door de gemiddelde productiekosten van het soortgelijke product van de in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in het onderzoektijdvak te vermeerderen met:

a) de gewogen gemiddelde VAA-kosten die in het OT door de meewerkende in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs zijn gemaakt op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties, en

b) de gewogen gemiddelde winst die in het OT door de meewerkende in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs is gemaakt op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties.

(598) Voor de productsoorten waarvan de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheden niet representatief waren, zijn de gemiddelde VAA-kosten en de gemiddelde winst op transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bijgeteld. Aangezien er geen andere bron was voor de binnenlandse verkoopprijs van de productsoorten die helemaal niet op de binnenlandse markt werden verkocht, werd de normale waarde berekend door de gewogen gemiddelde VAA-kosten en de winst van alle transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bij de productiekosten van die productsoorten op te tellen.

(599) Gezien de conclusies van de Commissie over het gedeeltelijke gebrek aan medewerking van Borcelik heeft de Commissie de volgende elementen van de VAA-kosten geraamd aan de hand van de beschikbare gegevens:

— de vrachtkosten die de onderneming heeft gemaakt voor het vervoer van het onderzochte product tussen de fabriek en een extern magazijn;

— de totale waarde van de vrachtkosten die door het ontbreken van bewijsmateriaal niet aan afzonderlijke binnenlandse verkooptransacties konden worden toegerekend.

(600) Met betrekking tot de vrachtkosten heeft de Commissie de toerekening van de vrachtkosten per transactie afgewezen. In plaats daarvan heeft de Commissie de totale gerapporteerde waarde opgenomen in de VAA-kosten die zijn gebruikt om de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop te bepalen.

(601) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen maakte Borcelik opmerkingen over de behandeling van vrachtkosten door de Commissie. Aangezien deze opmerkingen ook betrekking hebben op de vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs, zijn ze behandeld in punt 3.5.5.

(602) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie haar toerekening van rentelasten voor exportgerelateerde leningen aan zowel de binnenlandse verkoop als de uitvoer moet herzien. Volgens Borcelik moet de afwijzing door de Commissie van zijn onderscheid tussen exportgerelateerde leningen en andere leningen op basis van het gebruik van de leningen en het ontbreken van een mechanisme om deze aan de uitvoer te koppelen, worden teruggedraaid. Borcelik voerde aan dat, aangezien het loutere bestaan van een verbintenis tot uitvoer voor de Commissie voldoende was om exportgerelateerde leningen in subsidieonderzoeken als uitvoersubsidies te beschouwen ([123]), de Commissie in dit geval hetzelfde beginsel moet toepassen om te bepalen of de rentelasten voor dergelijke leningen uitsluitend aan de uitvoer of aan de gehele verkoop moeten worden toegerekend. De onderneming herhaalde zijn argument in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(603) De Commissie heeft het argument onderzocht. De Commissie benadrukte dat haar besluit om rentelasten in verband met exportgerelateerde leningen toe te rekenen, gebaseerd was op de feiten van de zaak. In het onderhavige onderzoek heeft de Commissie beoordeeld of de kosten van de exportgerelateerde leningen uitsluitend aan de uitvoer moeten worden toegerekend. Uit de controle ter plaatse is gebleken dat de onderneming, om een exportgerelateerde lening te krijgen, een verbintenis tot uitvoer moet aangaan en dat er een systeem bestaat waarmee de bank de nakoming van de verbintenis opvolgt. Het dossier bevatte echter geen bewijsmateriaal waaruit bleek dat de via een exportgerelateerde lening verworven middelen uitsluitend moesten of werden gebruikt om de kosten in verband met de uitvoer te dekken, bijvoorbeeld door het gebruik van de lening rechtstreeks te koppelen aan de aankoop van grondstoffen die alleen zouden moeten worden gebruikt voor de productie van eindproducten voor uitvoer. De onderneming heeft dergelijk bewijsmateriaal evenmin ingediend in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen. Het argument werd derhalve afgewezen.

(604) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie O&O-uitgaven dubbel heeft geteld. In dit verband herhaalde de onderneming de boekhoudkundige behandeling van O&O-uitgaven. Zij voerde ook aan dat de inkomsten uit subsidies in verband met deze O&O-uitgaven in aanmerking moesten worden genomen.

(605) De Commissie heeft het argument onderzocht en is met name nagegaan of de uitleg over de boekhoudkundige behandeling van O&O-uitgaven in overeenstemming was met de proefbalans van de onderneming. De Commissie stelde vast dat de afschrijving van O&O-uitgaven inderdaad was opgenomen in de verkoopkosten en in de VAA-kosten. Wanneer de tijdens het onderzoek gemaakte O&O-kosten bij de vaststelling van het VAA-percentage worden meegenomen, zouden de O&O-uitgaven dus tweemaal in aanmerking worden genomen. De Commissie heeft haar berekening gecorrigeerd en het herziene VAA-percentage gebruikt bij de berekening van de dumpingmarge.

([123]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/823 van de Commissie van 20 mei 2021 tot instelling van een definitief compenserend recht op bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 18 van Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 183 van 25.5.2021, blz. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/823/oj), overwegingen 79 en 85.

(606) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen wees Borcelik erop dat de Commissie de inkomsten uit de verkoop van schroot en de inkomsten uit te late betalingen heeft afgetrokken van de VAA-kosten en beide posten heeft opgenomen in de totale verkoop. Bij de berekening van het VAA-percentage heeft de Commissie echter alleen de omzet uit de verkoop van het onderzochte product gebruikt en de omzet die is gemaakt met de twee bovengenoemde inkomstenposten buiten beschouwing gelaten. Borcelik heeft de Commissie verzocht deze rekenfout te corrigeren. De onderneming herhaalde haar argument in haar opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en opnieuw over de tweede aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet onderworpen was aan een aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie had gekregen alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop die aanvullende mededelingen van de definitieve bevindingen betrekking hadden.

(607) De methode van de Commissie was bewust en niet het gevolg van een fout. De Commissie heeft de producenten-exporteurs rechtstreeks in de vragenlijst verzocht verschillende soorten inkomsten te rapporteren onder de categorie omzet in plaats van onder de subcategorieën van VAA-kosten. Bovendien bleek uit de instructies dat andere inkomsten dan die uit de verkoop van het onderzochte product (of andere eindproducten ter zake) niet hadden mogen worden toegerekend aan de totale verkoop van elke productcategorie. Daarom was het niet de bedoeling dat de inkomsten uit de verkoop van schroot en uit te late betalingen als noemer werd gebruikt bij het uitdrukken van de vastgestelde VAA-kosten als percentage. De onderneming heeft de bovengenoemde instructies echter genegeerd en de respectieve inkomstencategorieën onder de VAA-kosten gerapporteerd. De Commissie heeft de twee inkomstenposten derhalve uit de VAA-kosten verwijderd en ze niet in aanmerking genomen bij de vaststelling van de waarde van de omzet die is gebruikt om het VAA-percentage te bepalen. Het argument werd derhalve afgewezen.

(608) Wat de vrachtkosten tussen de fabriek en het magazijn betreft, heeft de Commissie gebruikgemaakt van de informatie over de locatie van die magazijnen en de gemiddelde vrachtkosten per eenheid geraamd op basis van de vrachtkosten die de onderneming per transactie heeft gerapporteerd. Die kosten waren de beste beschikbare informatie in het dossier voor de raming van de ontbrekende vrachtkosten, ondanks het feit dat de Commissie de toewijzing had afgewezen. Hoewel de onderliggende gegevens onjuist en over het geheel genomen niet volledig betrouwbaar waren, zouden de VAA-kosten zonder een raming van de vervoerskosten tussen de fabriek en de externe magazijnen zijn ondergewaardeerd.

(609) Zoals uiteengezet in de overwegingen 574 en 581, heeft de Commissie problemen vastgesteld met de door de onderneming verstrekte informatie over valutakoerswinsten en -verliezen. Hoewel de gegevens met aanzienlijke vertraging werden verstrekt, concludeerde de Commissie dat ze gedetailleerd genoeg waren om een betrouwbare waarde van gerealiseerde valutakoerswinsten en -verliezen vast te stellen die in de VAA-kosten moest worden opgenomen.

(610) Borcelik betrok warmgewalste rollen, de belangrijkste grondstof voor de fabricage van koudgewalste platte staalproducten, gedeeltelijk bij een verbonden leverancier, AMFCE. Daarom heeft de Commissie onderzocht of deze aankopen tegen een marktconforme prijs waren verricht. De Commissie heeft de verkoopprijzen van AMFCE aan niet-verbonden afnemers voor relevante staalkwaliteiten vergeleken met de verkoopprijzen aan Borcelik af fabriek. De Commissie heeft vastgesteld dat AMFCE warmgewalste rollen van relevante staalkwaliteiten aan niet-verbonden afnemers verkocht tegen prijzen die hoger waren dan de prijzen die voor vergelijkbare staalkwaliteiten aan Borcelik in rekening werden gebracht. Bijgevolg heeft de Commissie de door Borcelik gerapporteerde kosten van warmgewalste rollen gecorrigeerd tot een marktconform niveau. Dit heeft geresulteerd in een stijging van de productiekosten met 1,8 %.

(611) De gecorrigeerde productiekosten werden gebruikt voor de analyse van de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop zoals beschreven in overweging 590, alsook voor de berekening van de normale waarde zoals beschreven in de overwegingen 597 en 598.

(612) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat het de juistheid van de berekening niet kon controleren, aangezien de Commissie geen andere informatie heeft verstrekt over de wijze waarop zij tot dit cijfer is gekomen, anders dan het cijfer zelf, en een verklaring waarom AMFCE de mededeling van deze informatie zou hebben geweigerd. Volgens Borcelik zou dit hem beletten zijn recht van verweer uit te oefenen en een inbreuk vormen op artikel 19, lid 2, van de basisverordening.

(613) Borcelik voerde ook aan dat, ondanks dat het niet over de middelen beschikt om het te controleren, andere beschikbare informatie over gemiddelde aankoopprijzen van de Arcelor Mitall Group in tegenspraak lijkt te zijn met de conclusie van de Commissie met betrekking tot haar analyse van de zakelijke en objectieve voorwaarden.

(614) Tot slot voerde Borcelik aan dat gemiddelde vergelijkingen over een periode van één jaar (of langer) mogelijk niet geschikt zijn om te bepalen of transacties onder zakelijke en objectieve voorwaarden plaatsvinden, gezien aanzienlijke schommelingen op de grondstoffenmarkten, en dat de deugdelijke vergelijking van de prijzen moet worden gemaakt door de prijzen op dezelfde markt, namelijk Turkije, te vergelijken. In dit verband verzocht Borcelik de Commissie te verduidelijken of de voor de analyse van de zakelijke en objectieve voorwaarden gebruikte prijsvergelijking 1) al dan niet een gemiddelde voor het gehele onderzoektijdvak was; 2) de locatie van de afnemers van AMFCE; en 3) het verkoopvolume van deze afnemers.

(615) De onderneming herhaalde de argumenten die zijn uiteengezet in de overwegingen 612 tot en met 614 in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat deze kwesties niet het voorwerp vormden van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(616) De Commissie heeft in de ondernemingsspecifieke mededeling van de definitieve bevindingen de methode toegelicht die is gebruikt om te beoordelen of Borcelik warmgewalste platte staalproducten tegen marktprijs van AMFCE kocht. De Commissie heeft tijdens de kruiscontrole op afstand de volledige lijsten van transacties verzameld met betrekking tot de verkoop van warmgewalste platte staalproducten door AMFCE aan al zijn afnemers. Vervolgens heeft de Commissie kwaliteitsklassen staal geïdentificeerd die in niet-verwaarloosbare hoeveelheden aan zowel Borcelik als aan niet-verbonden afnemers werden verkocht. De Commissie heeft de gewogen gemiddelde prijs van die kwaliteitsklassen staal vergeleken bij verkoop aan niet-verbonden afnemers en aan Borcelik. De Commissie heeft Borcelik inderdaad niet de onderliggende gegevens en de daaruit voortvloeiende berekeningen verstrekt. Zoals reeds toegelicht, was dit te wijten aan de voorbehouden van AMFCE ten aanzien van de vertrouwelijkheid. Door de beperkte medewerking van de groep, aangezien Borcelik via een gemeenschappelijke aandeelhouder verbonden was met AMFCE, aan dit onderwerp, was de Commissie minder goed in staat om de volledige onderliggende gegevens en de daaruit voortvloeiende berekeningen openbaar te maken. De groep kan niet de toegang van de ene entiteit tot de gegevens van een andere entiteit verhinderen en vervolgens haar eigen gedrag gebruiken om te stellen dat de Commissie haar recht van verweer heeft belemmerd.

(617) Met betrekking tot het in overweging 613 uiteengezette argument merkte de Commissie op dat de onderneming voor haar analyse een geheel irrelevante reeks gegevens heeft gebruikt. Eerst heeft zij de aangekochte warmgewalste platte staalproducten in drie categorieën ingedeeld. Vervolgens heeft Borcelik de prijzen vergeleken die aan niet-verbonden leveranciers en aan AMFCE werden betaald. Ten eerste merkte de Commissie op dat de door de onderneming gemaakte indeling het niet mogelijk maakte om tot redelijke conclusies te komen. De onderneming heeft inderdaad 50 % van de bij AMFCE aangekochte kwaliteitsklassen warmgewalste platte staalproducten ingedeeld in de categorie “andere”, waardoor een gedetailleerde analyse op basis van gelijksoortige grootheden niet mogelijk is. Ten tweede moeten, om te onderzoeken of de aan een verbonden leverancier betaalde prijzen aan zakelijke en objectieve voorwaarden voldeden, de verkoopprijzen van de leverancier worden onderzocht, d.w.z. dat een vergelijking van de door Borcelik aan niet-verbonden leveranciers en aan AMFCE betaalde aankoopprijzen voor dit doel irrelevant was.

(618) Met betrekking tot de in overweging 614 uiteengezette argumenten van Borcelik merkte de Commissie op dat de onderneming geen bewijs heeft geleverd van de vermeende schommelingen van de grondstofprijzen. Bovendien blijkt uit van Borcelik en AMFCE verkregen gegevens dat de relevante aankopen/verkopen niet geconcentreerd waren in bepaalde maanden of kwartalen, maar gelijkmatig waren gespreid over het gehele onderzoektijdvak. De Commissie heeft de analyse namelijk uitgevoerd op basis van gewogen gemiddelden voor het gehele onderzoektijdvak, waarbij zij rekening heeft gehouden met niet-verbonden afnemers van AMFCE, ongeacht hun locatie. De groep van niet-verbonden afnemers omvatte afnemers aan wie AMFCE kleinere hoeveelheden verkocht dan aan Borcelik en ook afnemers aan wie AMFCE vergelijkbare of grotere hoeveelheden verkocht. Derhalve was de Commissie van oordeel dat de analyse niet werd vertekend door de hoeveelheden die AMFCE aan individuele afnemers had verkocht.

(619) Bijgevolg werden de in de overwegingen 612 tot en met 614 uiteengezette argumenten van Borcelik afgewezen op basis van de overwegingen 616 tot en met 618.

(620) Gezien de conclusies van de Commissie over het gedeeltelijke gebrek aan medewerking van Tatmetal heeft de Commissie de beschikbare gegevens gebruikt om de totale waarde van de vrachtkosten van de VAA-kosten te ramen die bij gebrek aan ondersteunend bewijsmateriaal niet aan afzonderlijke binnenlandse verkooptransacties konden worden toegerekend.

(621) Op basis van de in overweging 558 uiteengezette feiten heeft de Commissie de toerekening van vrachtkosten per transactie in de lijst met binnenlandse verkopen verworpen. In plaats daarvan heeft de Commissie de totale gerapporteerde waarde opgenomen in de VAA-kosten die zijn gebruikt om de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop te bepalen.

(622) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht Tatmetal de Commissie om aan het bedrag van de totale verkoop van het onderzochte product op de binnenlandse markt aan onafhankelijke afnemers de verkopen aan de vrijhandelszones in Turkije toe te voegen om de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop, met inbegrip van de verkopen aan vrijhandelszones, te bepalen.

(623) De Commissie heeft het argument geanalyseerd en ermee ingestemd het respectieve bedrag van de verkopen aan vrijhandelszones op te nemen om de winstgevendheid op de binnenlandse markt vast te stellen. Dit verzoek werd aanvaard.

(624) Bovendien heeft Tatmetal in zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen verschillende opmerkingen ingediend over de vaststelling van de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop. Gezien de gevoeligheid van de aard van de opmerkingen, waarbij de correcties op het niveau van de individuele rekeningen werden betwist, is de Commissie in een individuele mededeling aan de onderneming op de opmerkingen ingegaan. De opmerkingen over koerswinsten en -verliezen werden gedeeltelijk aanvaard. De opmerkingen over buitengewone baten en verliezen en de herziene correctie voor compensatie van schroot werden afgewezen. De opmerking over de inflatiecorrectie werd afgewezen en de onderliggende waarde werd door de Commissie herzien.

(625) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen verzette Tatmetal zich tegen het gebruik door de Commissie van de gegevens van de eerste helft van 2024 met betrekking tot de inflatiecorrectie uit de proefbalans als maatstaf voor de eerste helft van 2025. Tatmetal voerde aan dat in de algemene circulaire van Turkije betreffende Tax Procedure Law Communiqué No. 582 ([124]) werd voorgeschreven dat in het eerste, tweede en derde voorlopige belastingtijdvak van de verslagperiode 2025 geen inflatiecorrecties mogen worden toegepast. Tatmetal heeft voorts Wet nr. 7571 ([125]) overlegd, waarin de bepalingen van de eerder genoemde circulaire worden bevestigd. Tatmetal heeft de Commissie verzocht de inflatiecorrectie van de eerste helft van 2024 buiten beschouwing te laten.

(626) De Commissie achtte het argument gerechtvaardigd en heeft de dumpingmarge van Tatmetal dienovereenkomstig herzien.

(627) Bovendien heeft Tatmetal zijn argument over de andere inkomsten en de wisselkoerswaarderingen aan het einde van de maand herhaald, hoewel de inhoud niet onderhevig was aan de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, maar alleen de berekeningsformules. De onderneming maakte ook een nieuwe opmerking over de financiële baten in tabel G-PL, hoewel de onderneming de instructie had gekregen alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

3.5.4. *Uitvoerprijs*

(628) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vond plaats hetzij rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers, hetzij via verbonden ondernemingen die optraden als importeur.

(629) In de gevallen waarin de producenten-exporteurs het betrokken product rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers in de Unie hadden uitgevoerd, was de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

(630) Voor de producenten-exporteurs die het betrokken product via als importeur optredende verbonden ondernemingen naar de Unie hadden uitgevoerd, werd de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening vastgesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde product voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de Unie was doorverkocht. In dit geval werden correcties toegepast voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van VAA-kosten, en voor de winst. De Commissie heeft zich gebaseerd op de door de verbonden importeurs gerapporteerde werkelijke VAA-kosten. Aangezien geen niet-verbonden importeurs aan dit onderzoek hebben meegewerkt, heeft de Commissie zich met betrekking tot de winst gebaseerd op de winst die voor een niet-verbonden importeur is vastgesteld in een antidumpingonderzoek naar de invoer van koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de VRC en de Russische Federatie, namelijk 2 % ([126]), die ook in het recente onderzoek naar warmgewalst plat staal ([127]) is gebruikt.

([124]) Staatsblad van 15 februari 2025, nr. 32814.

([125]) Staatsblad van 25 december 2025, nr. 33118.

([126]) Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1328 van de Commissie van 29 juli 2016 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China en de Russische Federatie ((PB L 210 van 4.8.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj).

([127]) Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1919, overweging 114.

(631) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat de creditnota's in de verkooplijst van de EU reeds in TRY waren omgezet voordat de Commissie een omrekening had uitgevoerd en dat de waarden van de creditnota's dus tweemaal zijn omgerekend.

(632) De Commissie heeft het door Tatmetal ingediende bewijsmateriaal geanalyseerd en opgemerkt dat Tatmetal, in tegenstelling tot het bovenstaande argument, slechts één creditnota naar TRY had omgerekend in de verkooplijst van de EU. De valuta van de resterende creditnota's was inderdaad EUR en de Commissie had de omrekeningsformule toegepast om de nettofactuurwaarden te berekenen. Voorts heeft de Commissie in het ingediende aanvullende bewijsmateriaal inconsistenties geconstateerd in de waarden van de creditnota's in EUR en heeft zij bijgevolg de waarde van de creditnota's in de verkooplijst van de EU gecorrigeerd. Het argument werd ten dele aanvaard.

(633) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen was Tatmetal het niet eens met de behandeling door de Commissie van creditnota's in de verkooplijst van de EU en verwees het naar een document voor een correctie van de facturering dat in het antwoord op de vragenlijst was ingediend. Tatmetal verzocht om alle gerapporteerde creditnota's in TRY te behandelen.

(634) De Commissie heeft de nummers van de creditnota's vergeleken vanaf de correctie van de facturering. De Commissie heeft de desbetreffende verkoopfacturen uit het genoemde document vergeleken met alle verkooplijsten, die tijdens het controlebezoek werden verzameld, en heeft geconcludeerd dat de waarden van de creditnota's in EUR en niet in TRY werden gerapporteerd. Het argument werd afgewezen.

(635) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat de Commissie een fout heeft gemaakt in de berekening van de cif-waarde voor de transacties onder fca-, fob- en cfr-incoterms. Tatmetal heeft de Commissie verzocht de berekeningsformule bij te werken.

(636) De Commissie heeft het argument geanalyseerd en de relevante bedragen toegevoegd om de cif-waarde in de EU-verkooplijst vast te stellen. De eenheidsbedragen van de kosten van zeevervoer en verlading en behandeling werden vastgesteld na het antwoord op de artikel 18-brief. Dit verzoek werd aanvaard.

(637) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen wees Tatmetal op een administratieve fout in de cif-waarden van een beperkt aantal fca-transacties.

(638) De Commissie heeft de cif-waarden en de waarden van de correcties van de getroffen transacties gecorrigeerd. De verandering was te verwaarlozen. Het argument werd aanvaard.

3.5.5. *Vergelijking*

(639) De Commissie moet overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium maken en correcties toepassen om rekening te houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen om de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder nader toegelicht, zijn de normale waarde en de uitvoerprijs indien passend gecorrigeerd om: i) deze terug te rekenen tot het stadium af fabriek; en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

3.5.5.1. Correcties van de normale waarde

(640) Zoals uiteengezet in overweging 639, werd de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vastgesteld door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht. Op grond van artikel 2, lid 10, werden correcties toegepast voor wisselkoersen, vervoer, verzekering, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten, verpakkingskosten, kortingen en rabatten, kredietkosten en waarborgen en garanties voor onafhankelijke binnenlandse afnemers.

(641) Beide Turkse producenten-exporteurs verzochten om een correctie voor de terugbetaling van rechten op grond van artikel 2, lid 10, punt b), van de basisverordening voor het invoerrecht op warmgewalste platte staalproducten op rollen. Borcelik en Tatmetal voerden aan dat invoerrechten moeten worden betaald op ingevoerde materialen en dat de productiekosten voor de binnenlandse verkoop hoger zijn dan voor de uitvoer, waarvoor deze extra kosten van invoerrechten niet gelden.

(642) In Turkije is een invoerrecht van toepassing op warmgewalste platte staalproducten op rollen, die inputs zijn bij de fabricage van koudgewalste platte staalproducten. In het kader van de regeling actieve veredeling (inward processing relief, IPR) zijn binnenlandse producenten echter vrijgesteld van dat recht indien de ingevoerde warmgewalste platte staalproducten op rollen worden gebruikt voor de productie van eindproducten die uiteindelijk worden uitgevoerd. De twee in de steekproef opgenomen exporteurs hebben geen bewijs van betaling van het invoerrecht tijdens het onderzoektijdvak verstrekt op basis waarvan een correctie met het oog op een billijke vergelijking gerechtvaardigd zou zijn. Daarentegen bleek uit de verstrekte informatie dat zij voldeden aan de verbintenis tot uitvoer in verband met elke vergunning in het kader van de regeling actieve veredeling. Om die reden werd het argument als ongegrond beschouwd en derhalve afgewezen.

(643) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen wees Borcelik erop dat de Commissie de aan een verbonden handelaar op de binnenlandse markt betaalde commissie heeft verwijderd uit de gerapporteerde correcties met betrekking tot de binnenlandse verkoop aan verbonden en niet-verbonden afnemers. De Commissie heeft echter verzuimd om diezelfde als inkomsten gerapporteerde commissie uit de wederverkoop van de verbonden handelaar aan binnenlandse niet-verbonden afnemers te verwijderen.

(644) De Commissie heeft het argument onderzocht en vastgesteld dat de door de verbonden handelaar ontvangen commissie als gevolg van een administratieve fout inderdaad niet is verwijderd uit de gerapporteerde correcties met betrekking tot de wederverkoop van de binnenlandse handelaar aan niet-verbonden afnemers op de binnenlandse markt. De Commissie heeft de fout gecorrigeerd.

(645) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie een inconsistente aanpak hanteerde door de gerapporteerde kredietkosten uit de binnenlandse verkoop te verwijderen, terwijl zij voor de verkoop in de Unie de gerapporteerde kredietkosten buiten beschouwing had gelaten, maar nog steeds een herberekend bedrag op basis van de gerapporteerde betalingsvoorwaarden had opgenomen. Volgens Borcelik moet voor alle verkopen dezelfde aanpak worden gevolgd, aangezien de betalingsvoorwaarden op beide markten dezelfde waren.

(646) De Commissie was het hier niet mee eens. De onderneming voerde aan dat zij dezelfde betalingsvoorwaarden hanteerde voor de verkoop op de binnenlandse markt en op de markt van de Unie. Uit het onderzoek is echter gebleken dat de voor de verkoop aan de Unie gebruikte betalingsmethoden het in grote mate niet mogelijk maakten betalingen op dezelfde wijze te innen als op de binnenlandse markt. De Commissie heeft echter vastgesteld dat voor de uitvoer via een specifieke binnenlandse handelaar de betalingsmethoden vergelijkbaar waren met die welke op de binnenlandse markt werden gebruikt. Daarom heeft de Commissie voor de overeenkomstige transacties de correctie voor kredietkosten ook verwijderd uit de verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie. De vertrouwelijke gegevens van de bovenstaande analyse zijn aan de onderneming meegedeeld in de ondernemingsspecifieke mededeling van feiten en overwegingen.

(647) In zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Borcelik dat de Commissie een inconsistente aanpak hanteerde toen zij de kredietkosten voor de binnenlandse verkoop verwierp en deze aanvaardde voor de verkoop naar de Unie, met uitzondering van de verkoop via een niet-verbonden binnenlandse handelaar. Hoewel de onderneming ermee instemde dat de overeengekomen betalingsvoorwaarden van invloed zijn op de prijsstelling, betwistte zij de behandeling door de Commissie van de gerapporteerde kredietkosten op basis van de betalingsvoorwaarden, de wijze waarop de facturen uiteindelijk worden betaald.

(648) De Commissie heeft verduidelijkt dat bepaalde betalingsvoorwaarden, met name indien deze consequent worden toegepast en bekend zijn wanneer de betalingstermijn contractueel is overeengekomen, het effect van het verleende commerciële krediet op het niveau van de verkoopprijs kunnen uitsluiten. De Commissie was bijvoorbeeld van oordeel dat wanneer terugkerende afnemers een open rekening bij een leverancier aanhouden en hun uitstaande schulden aflossen door middel van incidentele forfaitaire betalingen in plaats van elke factuur volledig te betalen op de individuele vervaldatum, de contractueel overeengekomen betalingstermijn geen effect heeft op de prijsstelling van de leverancier. Het argument werd derhalve afgewezen.

(649) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte Borcelik de behandeling door de Commissie van vervoersgerelateerde kosten ter dekking van directe vervoerskosten en vervoerskosten tussen de fabriek van Borçelik en (niet-verbonden) magazijnen. Concreet voerde Borcelik aan dat directe vervoerskosten als correctie in mindering moeten worden gebracht op de binnenlandse verkoopprijs en moeten worden afgetrokken van de VAA-kosten die worden gebruikt voor het criterium van normale handelstransacties.

(650) Borcelik voerde ook aan dat de opname door de Commissie van de kosten van het vervoer van de fabriek naar externe magazijnen in de binnenlandse verkoop in strijd was met haar eerdere praktijk, waarbij, ten minste voor de binnenlandse verkoop, de kosten van het vervoer naar een magazijn (ongeacht of deze eigendom is van een verbonden of niet-verbonden partij) niet in mindering konden worden gebracht als een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening ([128]). Volgens Borcelik zou dit ook betekenen dat de Commissie met betrekking tot deze uitgaven geen gebruik had kunnen maken van de beschikbare gegevens, aangezien deze in de eerste plaats niet hoefden te worden gerapporteerd.

(651) Borcelik voerde ook aan dat het vervoer naar gehuurde magazijnen niet als vervoersgerelateerde kosten bij de VAA-kosten mag worden opgeteld.

(652) De onderneming herhaalde de argumenten die zijn uiteengezet in de overwegingen 649 tot en met 651 in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat deze kwesties niet het voorwerp vormden van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(653) Met betrekking tot de boekhoudkundige behandeling van de uitgaven voor het vervoer tussen de fabriek en de gehuurde magazijnen merkte de Commissie eerst op dat de rekeningcode waaronder de uitgaven zouden zijn geboekt, door de onderneming noch in het ingediende rekeningstelsel, noch in de proefbalans was vermeld. Zoals besproken in de overwegingen 573, 580 en 581, heeft de onderneming zelfs na verschillende verzoeken geen volledige proefbalans verstrekt. Uit de opmerkingen van de onderneming over de mededeling van de definitieve bevindingen blijkt dat in de uiteindelijk tijdens de controle ter plaatse ontvangen versie nog steeds enkele rekeningen waren weggelaten. Bovendien heeft de Commissie het verslag van de kostenberekening van de onderneming onderzocht en vastgesteld dat, ook al werden de vrachtkosten door de onderneming niet als VAA-kosten behandeld, ze ook niet in de productiekosten waren opgenomen. Daarom bevestigde de Commissie dat, om rekening te houden met alle kosten die bijdroegen tot de volledige kosten in verband met de productie en verkoop van het onderzochte product, het opnemen van de vrachtkosten in de VAA-kosten een geschikte aanpak was om de kosten voor het criterium van normale handelstransacties weer te geven. Hoewel de interne vervoerskosten (tussen verschillende magazijnen van de producent) niet kunnen worden afgetrokken wanneer de uitvoerprijs of de normale waarde wordt verrekend met het handelsstadium af fabriek (aangezien zij tot dat handelsstadium behoren), zijn dit, zolang ze betrekking hebben op de binnenlandse verkoop, nog steeds kosten in verband met "de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de exporteur of de producent op wie het onderzoek betrekking heeft" in de zin van artikel 2, lid 6, van de basisverordening. Bijgevolg werden de in de overwegingen 649 tot en met 651 beschreven argumenten afgewezen.

(654) Tot slot voerden Borcelik en Tatmetal aan dat de Commissie de verplichting uit hoofde van artikel 2, lid 10, van de basisverordening om een billijke vergelijking in hetzelfde handelsstadium te maken, niet was nagekomen, omdat het opstellen van vervoerskosten bij de VAA-kosten en dus bij de normale waarde leidde tot een normale waarde niet af fabriek, terwijl dergelijke kosten niet in de uitvoerprijs waren opgenomen en deze bijgevolg af fabriek was. Tatmetal stelde voor dat de Commissie de binnenlandse vrachtkosten opnieuw zou opnemen in de lijst van binnenlandse verkopen en de VAA-kosten op het niveau af fabriek zou houden.

(655) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal ook aan dat, als de Commissie bij haar standpunt bleef dat de door Tatmetal berekende waarden voor de binnenlandse vrachtkosten niet geschikt waren om te worden gebruikt, zij de som van die waarden niet zou mogen toerekenen aan de binnenlandse vrachtkosten in de berekening van de VAA-kosten. Tatmetal verzocht de Commissie de berekeningen van de binnenlandse vrachtkosten van Tatmetal volledig buiten beschouwing te laten en het totale cijfers voor het binnenlandse vervoer, dat was bepaald op basis van de proefbalans van Tatmetal, toe te wijzen op basis van de omzet in tabel G –Winst en verlies.

(656) De Commissie heeft het in overweging 654 uiteengezette argument van Borcelik onderzocht. Voor een klein aantal transacties werden de vrachtkosten inderdaad voldoende met bewijsmateriaal gestaafd. Ook de leveringsvoorwaarden die van toepassing zijn op afzonderlijke transacties werden naar behoren gecontroleerd. Daarom heeft de Commissie op basis van de gecontroleerde informatie de laagste werkelijke vrachtkosten per eenheid vastgesteld en deze vrachtkosten toegepast op alle transacties waarbij de goederen aan de afnemer werden geleverd. De Commissie was van oordeel dat, aangezien deze correctie werd uitgevoerd op grond van artikel 18 van de basisverordening, het gebruik van de laagste vrachtkosten per eenheid ervoor zorgde dat het dumpinggedrag van de onderneming niet werd onderschat als gevolg van haar niet-medewerking op dit gebied. De details van deze herziening zijn aan de onderneming meegedeeld in een ondernemingsspecifieke mededeling van feiten en overwegingen.

([128]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2012 van de Commissie van 17 november 2021 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op koudgewalste platte producten van roestvrij staal van oorsprong uit India en Indonesië (PB L 410 van 18.11.2021, blz. 153, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2012/oj), overweging 83. Panelverslag, Europese Unie — Countervailing and Anti-Dumping Duties on Stainless Steel Cold-Rolled Flat Products from Indonesia, WT/DS616/R, punt 7.584.

(657) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen verwees Borcelik naar de bepalingen van artikel 18, lid 3, van de basisverordening en voerde het aan dat de Commissie, aangezien zij de in een bijlage bij het antwoord op de vragenlijst en in een controlestuk verstrekte informatie reeds had gebruikt, deze informatie op zodanige wijze had moeten gebruiken dat nauwkeurigere vrachtkosten per eenheid werden vastgesteld. In dit verband voerde Borcelik aan dat de door de Commissie gebruikte vrachtkosten per eenheid te laag waren. De onderneming wees erop dat de eenvoudige gemiddelde vrachtkosten per eenheid die beschikbaar waren in de bijlage bij het antwoord op de vragenlijst of in het controlestuk veel hoger waren. De onderneming wees verder op de orde van grootte van de vrachtkosten per eenheid die in de bijlage bij het antwoord op de vragenlijst werd ingediend.

(658) Bovendien wees de onderneming erop dat, doordat slechts een deel van de gemaakte vervoerskosten werden toegerekend en de restwaarde werd opgenomen in de VAA-kosten die voor het criterium van normale handelstransacties zijn gebruikt, de daaruit voortvloeiende resulterende normale niet op het niveau af fabriek ligt.

(659) De Commissie merkte op dat de onderneming niet heeft uitgelegd waarom een eenvoudig gemiddelde dat is vastgesteld op basis van de informatie uit een controlestuk dat reeds aanzienlijk ontoereikend was bevonden, aangezien daarin vervoerskosten voor een verwaarloosbaar deel van alle binnenlandse verkooptransacties werden verstrekt, geschikter zou moeten zijn dan de door de Commissie toegepaste methode. Ten eerste heeft de Commissie, zoals uiteengezet in overweging 656, de laagste vrachtkosten per eenheid gekozen om ervoor te zorgen dat het dumpinggedrag van de onderneming niet werd onderschat in een situatie waarin zij geen medewerking heeft verleend op dit gebied. Ten tweede kon, gezien de onvolledigheid van het bij de controle ingediende rapport van verzending (dat slechts betrekking had op minder dan 3 % van de relevante binnenlandse verkooptransacties, zie ook overweging 576), een eenvoudige gemiddelde kostprijs per eenheid niet geschikter of representatiever voor de werkelijke vrachtkosten worden geacht dan de door de Commissie gebruikte methode. De bijlage bij het antwoord op de vragenlijst bevatte een prijslijst van vervoersdiensten en werd inderdaad gebruikt om de vrachtkosten tussen de fabriek en een magazijn (zie voor details de overwegingen 577, 599, 608 en 649 tot en met 653) te ramen als de beste beschikbare vervangende waarde. Deze bijlage werd echter niet rechtstreeks gecontroleerd, aangezien de onderneming tijdens de controle ter plaatse heeft uitgelegd dat zij het rapport van verzending heeft gebruikt dat als het bovengenoemde bewijsstuk was verzameld. De in de prijslijst vermelde vrachtprijzen per eenheid begonnen op een prijs die hoger was dan de laagste vrachtkosten per eenheid die de Commissie in het rapport van verzending had vastgesteld. Dit wijst erop dat de bijlage zelf mogelijk onvolledig was of niet de daadwerkelijk betaalde prijzen voor vervoersdiensten weergaf. De Commissie heeft dit argument afgewezen.

(660) De Commissie achtte het argument dat de normale waarde niet af fabriek was, gerechtvaardigd en heeft de dumpingmarge dienovereenkomstig herzien.

(661) Met betrekking tot Tatmetal herhaalde de Commissie dat er geen bewijsmateriaal was ingediend om de binnenlandse vrachtkosten per transactie te bevestigen. De Commissie merkte voorts op dat het leveringsadres/ophaaladres niet in het boekhoudsysteem was geregistreerd om de bestemming van de binnenlandse verkoop die als geleverd aan de afnemer was opgegeven, te traceren. Niettemin was de Commissie van oordeel dat, aangezien deze correctie werd uitgevoerd op grond van artikel 18 van de basisverordening, het gebruik van de laagste redelijke vrachtkosten per eenheid, in dit geval het gebied van Kocaeli, een geschikte maatstaf voor de vrachtkosten was om de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vast te stellen. Het argument werd ten dele aanvaard.

(662) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat, doordat slechts een deel van de gemaakte vervoerskosten werden toegerekend en de restwaarde werd opgenomen in de VAA-kosten die voor het criterium van normale handelstransacties zijn gebruikt, de daaruit voortvloeiende resulterende normale niet op het niveau af fabriek ligt.

(663) De Commissie achtte het argument gerechtvaardigd en heeft de dumpingmarge dienovereenkomstig herzien.

(664) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat er een fout was gemaakt bij de toerekening van vrachtkosten met betrekking tot de aan afnemers geleverde binnenlandse verkoop. Tatmetal heeft de Commissie verzocht de fout recht te zetten.

(665) Na analyse van het argument van Tatmetal heeft de Commissie de gegevens met betrekking tot de binnenlandse verkoop herzien en tabel G-PL dienovereenkomstig bijgewerkt.

3.5.5.2. Correcties van de uitvoerprijs

(666) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, zijn er correcties toegepast voor vervoer, verzekering, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten.

(667) Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: verpakkingskosten, kredietkosten en bankkosten.

(668) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie de rentevoet die werd gebruikt om de kredietkosten voor de wederverkoop van het onderzochte product door Bamesa Otel aan niet-verbonden afnemers in de Unie te bepalen, onjuist heeft herzien.

(669) De Commissie heeft het argument onderzocht. Bij de herziening van de met de onderneming overeengekomen rentevoet heeft de Commissie inderdaad een administratieve fout gemaakt. De Commissie heeft de fout gecorrigeerd en het niveau van de kredietkosten bij de berekening van de dumpingmarge herzien.

(670) Wat Tatmetal betreft, heeft de Commissie, als gevolg van de aanzienlijke inconsistenties in de wisselkoersen die zijn gemeld in de lijst met binnenlandse verkopen en de lijst met verkopen in de Unie, zoals beschreven in de overwegingen 551 tot en met 553, de beschikbare gegevens toegepast. De Commissie heeft de gerapporteerde dagelijkse wisselkoersen vervangen door de maandelijkse wisselkoersen die in de antidumpingvragenlijst voor producenten-exporteurs waren opgenomen.

(671) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat de Commissie bij de toepassing van correcties op de verkooplijst van de EU ten onrechte het vervoer over zee heeft toegeschreven aan bepaalde fob- en fca-transacties.

(672) De Commissie heeft de toerekening van vervoer over zee per transactie geanalyseerd en de fout om vervoer over zee aan bepaalde fob- en fca-transacties toe te schrijven, gecorrigeerd. Het argument werd aanvaard.

3.5.5.3. Valutaomrekeningen

(673) De binnenlandse verkoop vond plaats in verschillende valuta, waaronder TRY, EUR en USD. De uitvoer naar de Unie vond plaats in EUR of USD. Daarom was een valutaomrekening nodig om de normale waarde met de uitvoerprijs te vergelijken. De Commissie heeft de verkoopprijzen omgerekend naar TRY, de rekenvaluta van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs.

(674) Om te bepalen welke datum als datum van verkoop in de zin van artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening moest worden beschouwd, heeft de Commissie onderzocht of de materiële verkoopvoorwaarden waren vastgesteld op basis van de factuur of de bestelbon/verkoopovereenkomst. De Commissie heeft vastgesteld dat het overgrote deel van de verkopen gebaseerd was op afzonderlijke bestelbonnen en niet op langlopende verkoopovereenkomsten. Op de bestelbon werden de materiële verkoopvoorwaarden vastgesteld, zoals de productspecificaties, de hoeveelheid, het tijdstip van levering, de eenheidsprijs (gewoonlijk uitgedrukt in een vreemde valuta, voornamelijk USD) en de betalingstermijn. De bestelbon voorzag weliswaar in een tolerantie voor de geleverde hoeveelheid, maar de prijs werd definitief vastgesteld in de bestelbon. Het bij de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs verzamelde bewijsmateriaal bevestigde dat de op de factuur in rekening gebrachte prijzen niet waren gecorrigeerd om rekening te houden met de schommelingen van de prijzen van koudgewalste platte staalproducten of met de schommelingen van de wisselkoersen tussen de valuta van de bestelbon en de rekenvaluta van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. Derhalve heeft de Commissie vastgesteld dat de materiële verkoopvoorwaarden op de bestelbon meer in overeenstemming waren en dat de datum ervan derhalve moest worden gebruikt voor de valutaomrekening overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening.

(675) In hun opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerden zowel Borcelik als Tatmetal aan dat de materiële verkoopvoorwaarden niet waren vastgesteld op het moment van de bestelbon. Volgens hen waren de elementen in dergelijke bestelbonnen niet definitief op het moment dat de bestellingen werden gedaan en werden ze pas definitief vastgesteld op het moment van facturering. Beide ondernemingen steunden het argument onder verwijzing naar het bewijsmateriaal in het dossier, waarin de gecontroleerde verkoop door de Commissie het bestaan bevestigde van verschillen tussen de bestelbon en de facturen, verschillen die in sommige gevallen groter waren dan de in de bestelbon overeengekomen toleranties.

(676) De Commissie merkte uit het arrest van het Gerecht in de zaak Özkan Demir ([129]) op dat het aan de Commissie is om vast te stellen waarom de materiële verkoopvoorwaarden beter kunnen worden vastgesteld op de datum van de bestelbon. De Commissie merkte op dat uit artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening, gelezen in samenhang met de aanhef van artikel 2, lid 10, ervan, waarin wordt verwezen naar de billijke vergelijking in hetzelfde handelsstadium tussen de uitvoerprijs en de normale waarde, blijkt dat de term "materiële" betrekking heeft op de handelsvoorwaarden van de verkoop en niet naar de wettelijke voorwaarden. Dergelijke handelsvoorwaarden zijn met name de prijs, de hoeveelheid, de wijze van betaling en levering, of andere handelskenmerken van een transactie die specifiek is voor een bepaalde economische activiteit of een bepaald type productie.

(677) De Commissie merkte op dat de Turkse lire in het onderzoektijdvak over het geheel genomen met ongeveer 33 % in waarde daalde ten opzichte van de euro en dat het tijdsbestek tussen de datum van de bestelbon en de factuurdatum van Borcelik en Tatmetal sterk varieerde en behoorlijk groot was: tussen 0 dagen en 130 dagen voor binnenlandse verkoop en tussen 0 dagen en 182 dagen voor uitvoer, terwijl beide ondernemingen hun binnenlandse verkoop en hun uitvoer in vreemde valuta uitdrukten, waardoor werd geanticipeerd op sterke verschillen in de waardering van de Turkse lire ten opzichte van vreemde valuta.

(678) Met betrekking tot het door Borcelik verstrekte bewijsmateriaal, d.w.z. de bewijsstukken voor aanvullende transacties met verschillende prijzen op het moment van de bestelbon en op het moment van de factuur, stelde de Commissie vast dat het de argumenten van de onderneming in feite niet ondersteunde. De Commissie verzamelde bewijsstukken voor 47 facturen met betrekking tot de verkoop van koudgewalste platte staalproducten aan niet-verbonden afnemers op de binnenlandse markt en aan zowel verbonden als niet-verbonden afnemers in de Unie. Deze facturen hadden gewoonlijk betrekking op een aantal afzonderlijke transacties (in dit onderzoek vormde elke rol gewoonlijk een afzonderlijke transactie). In die stukken heeft de onderneming slechts één geval vastgesteld waarin de geleverde hoeveelheid buiten de overeengekomen tolerantie lag. De Commissie was van mening dat dit het waargenomen patroon van materiële verkoopvoorwaarden die in de bestelbon worden vastgesteld, niet kan doorbreken, met name omdat er andere redenen voor de verandering van de hoeveelheid kunnen zijn geweest, zoals deelleveringen of backorders. De onderneming voerde ook aan dat met betrekking tot vier facturen betreffende de verkoop naar de Unie de prijs tussen de bestelbon en de factuur veranderde en dat daarom ook de materiële verkoopvoorwaarden veranderden. De Commissie merkte op dat de goederen in alle vier de gevallen via een niet-verbonden binnenlandse handelaar aan de Unie werden verkocht. De onderneming diende als bewijs prijsoffertes in, maar niet de daadwerkelijke bestelbonnen. Dit werd bevestigd door de datum op de prijsoffertes en de datum van de bestelbonnen die in de boekhouding van de onderneming zijn geregistreerd. In alle vier de gevallen was de aangeboden prijs af fabriek, maar werd de verkooptransactie onder een fob-leveringsvoorwaarde uitgevoerd. Het is dus waarschijnlijk dat het prijsverschil, dat altijd hetzelfde was voor alle vier de facturen, de door Borcelik gemaakte extra kosten van vervoer, lading en overlading vertegenwoordigde.

(679) Op basis van de uiteenzetting in de overwegingen 676 tot en met 678, werd het argument van Borcelik in overweging 675 derhalve afgewezen.

(680) Het door Tatmetal verstrekte bewijsmateriaal bestond uit twee transacties die tijdens de controle door de Commissie in de steekproef waren opgenomen en die volgens de onderneming de redenering van de Commissie zouden ontkrachten. De reden hiervoor was een waargenomen verandering in hoeveelheden, verkoopprijzen en, in één geval, een wijziging van de betalingsvoorwaarden tussen de bestelbon/verkoopovereenkomst en de factuur.

(681) Bij de controle heeft de Commissie 10 binnenlandse verkooptransacties en 14 uitvoertransacties van de EU in de steekproef opgenomen. De Commissie merkte op dat het door Tatmetal voor de twee in de steekproef opgenomen transacties vermelde verschil in kwantiteit binnen de in de bestelbon overeengekomen en dus vastgestelde toleranties voor hoeveelheden en gewichten lag. De Commissie merkte voorts op dat bij een van de twee aangehaalde transacties het prijsverschil minimaal was (minder dan 0,1 %), wat niet kan worden beschouwd als een inbreuk op de verkoopvoorwaarden in de bestelbon. Het bestaan van een afwijking van de voorwaarden van de bestelbon werd slechts in één van de 24 door de Commissie onderzochte bestelbonnen vastgesteld. De Commissie was van mening dat de omvang van de afwijking van de in de bestelbonnen vastgestelde verkoopvoorwaarden minimaal was en dat dit ene geval van niet-naleving een uitzondering was, die de argumenten van de Commissie dat de materiële verkoopvoorwaarden op het moment van de bestelbon waren vastgesteld, niet kon weerleggen. Het argument werd afgewezen.

([129]) Arrest van 2 september 2026, Özkan Demir Çelik Sanayi AÜ/Europese Commissie, T-175/24, punten 41 tot en met 43.

(682) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Tatmetal aan dat als de Commissie de wisselkoers op het moment van de bestelbon had toegepast om de factuurwaarde om te rekenen, dezelfde wisselkoers had moeten worden toegepast om directe verkoopkosten, zoals kosten voor vervoer, overligtijden, commissies, lading en overlading, om te rekenen in de verkooplijst van de EU. Tatmetal voerde aan dat de prijs van de directe verkoopkosten in andere valuta's vooraf was vastgesteld en dat de Commissie de gemiddelde vertraging tussen het tijdstip van de bestelbon/verkoopovereenkomst en de door Tatmetal berekende factuur moest toepassen. Tatmetal heeft bewijsmateriaal ingediend om zijn argument te staven.

(683) De Commissie heeft verduidelijkt dat zij bij haar berekeningen de op de factuurdatum voor die kosten gebruikte wisselkoers heeft toegepast. De Commissie herinnerde eraan dat de directe verkoopkosten, zoals vrachtkosten voor binnenlandse verkoop of uitvoer, ten tijde van de factuur in de boekhouding van de onderneming waren geregistreerd en op basis van de wisselkoers van de factuur in de tabel van de binnenlandse verkoop en de tabel van de verkoop in de EU waren opgenomen. De Commissie aanvaardde derhalve de door Tatmetal gerapporteerde in TRY omgerekende waarden. De Commissie merkte op dat het gebruik van de datum op de bestelbon betrekking had op een correctie voor valutaomrekening overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening, terwijl correcties met betrekking tot kosten van vervoer, verzekering, overlading, lossing en aanverwante kosten onder artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening vallen, waarin de gemaakte kosten worden gebruikt, zoals de Commissie heeft gedaan.

(684) Niettegenstaande het bovenstaande heeft de Commissie het bewijsmateriaal geanalyseerd op basis waarvan Tatmetal de gemiddelde vertraging tussen de wisselkoers op de datum van de bestelbon en de wisselkoers op de factuurdatum heeft vastgesteld, en heeft zij opgemerkt dat van de drie ingediende bewijsdossiers voor de correctie van de wisselkoers voor de correcties in de verkooplijst van de EU één bewijsdossier een e-mailuitwisseling tussen Tatmetal en de vervoersaanbieder was die op één bepaalde dag plaatsvond. Tatmetal koppelde deze e-mailuitwisseling aan een uitvoertransactie, maar het was niet mogelijk om de in de e-mailuitwisseling besproken producten te vergelijken met uitvoertransacties. Bovendien bevat de e-mailcorrespondentie prijsoffertes, maar worden de kenmerken van de bestelbon of de voorwaarden van de verkoopovereenkomst niet genoemd. Er werd bijvoorbeeld niet duidelijk vermeld of het om koudgewalste platte staalproducten ging en er werden geen verkoopvoorwaarden, noch overeengekomen hoeveelheden genoemd. Het tweede bewijsdossier omvatte een e-mailuitwisseling over prijsoffertes met een andere vervoersaanbieder en een daarmee verband houdende factuur voor de vervoersdienst. De Commissie merkte echter op dat de factuur was afgegeven voor gegalvaniseerd stalen rollen en geen verband leek te houden met koudgewalste platte staalproducten. Het derde bewijsdossier was een e-mailuitwisseling over vervoer over zee en hoewel er enkele verkoopvoorwaarden in de e-mail werden genoemd, waren er geen details die de e-mail konden koppelen aan de transacties in de verkooplijst van de EU. Het argument werd afgewezen.

(685) Zowel Borcelik als Tatmetal voerden voorts aan dat, indien de Commissie nog steeds van mening was dat de materiële verkoopvoorwaarden waren vastgesteld op het moment van de bestelbon, hetzelfde beginsel moet gelden voor hun aankopen van grondstoffen. Bijgevolg moet de Commissie de valutaomrekening voor die aankopen uitvoeren op basis van de datum van de bestelbon, en niet op basis van de factuurdatum. In dit verband wees Borcelik erop dat het Gerecht in het arrest Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ e.a./Europese Commissie heeft bevestigd dat de verplichtingen/voorwaarden van artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening met betrekking tot valutaomrekening evenzeer van toepassing zijn op de uitvoer, de binnenlandse verkoop en de productiekosten ([130]).

(686) In dit verband heeft de Commissie opgemerkt dat artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening van toepassing is in situaties waarin ten behoeve van de prijsvergelijking valuta moeten worden omgerekend. De kosten van Borcelik en Tatmetal werden opgenomen in hun boekhouding, gerapporteerd aan de Commissie en gecontroleerd in TRY. Aangezien de berekening van de dumping voor de twee producenten-exporteurs in TRY werd uitgevoerd, hoefde de valuta van deze kosten voor de vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs niet te worden omgerekend en was artikel 2, lid 10, punt j), dus niet van toepassing. Het argument werd derhalve afgewezen.

(687) Borcelik verwees bovendien naar de bewijsstukken met betrekking tot de aankoop van grondstoffen die tijdens de controle ter plaatse waren ingediend. Op basis van die stukken berekende de onderneming een gemiddelde aanlooptijd tussen een bestelbon en de factuur en verzocht zij om die aanlooptijd te gebruiken om de datum van de bestelbon voor de andere aankopen van grondstoffen te ramen.

([130]) Arrest van het Gerecht van 8 mei 2024, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ e.a./Europese Commissie Zaak T-629/21, ECLI:EU:T:2024:303.

(688) Zoals uiteengezet in overweging 686, was voor de vergelijking in het onderhavige geval geen valutaomrekening nodig met betrekking tot de grondstofkosten. Niettemin heeft de Commissie voor de volledigheid de bewijsstukken geanalyseerd en opgemerkt dat de verzamelde stukken slechts betrekking hadden op minder dan 0,1 % van de aangekochte grondstoffen. Bovendien kwamen de in de berekening gebruikte data van de bestelbonnen en facturen niet overeen met de ingediende stukken. De onderneming gebruikte de in haar boekhoudsysteem geregistreerde "datum van de laatste wijziging" als datum van de bestelbon, hoewel de bestelbonnen die samen met de bewijsstukken werden ingediend, verschillende data vermeldden. Tegelijkertijd heeft de onderneming de datum van de handelsfactuur niet gebruikt om de aanlooptijd te bepalen. In plaats daarvan heeft zij gebruikgemaakt van wat de datum van inklaring lijkt te zijn. Kortom, zelfs als er valuta moesten worden omgerekend met betrekking tot de productiekosten, wat niet het geval was, heeft de onderneming geen consistente en betrouwbare informatie verstrekt op basis waarvan die omrekening kon worden uitgevoerd. Bijgevolg werd het verzoek van de onderneming om de waarde van de grondstoffen te herzien aan de hand van de wisselkoers op de datum van de bestelbon op basis van de door de onderneming verstrekte informatie, afgewezen.

(689) Evenzo heeft Tatmetal in antwoord op de mededeling van de definitieve bevindingen informatie verstrekt die moest worden gebruikt voor de gevraagde omrekening van de grondstofprijzen aan de hand van de wisselkoers op de datum van de bestelbon. In dit verband heeft de onderneming de lijst van aankopen van warmgewalste platte staalproducten ingediend met handmatig ingevoegde data van bestelbonnen.

(690) Zoals eerder uiteengezet (zie overweging 686), heeft de Commissie vastgesteld dat voor de vergelijking in het onderhavige geval de valuta met betrekking tot de grondstofkosten niet te hoefde worden omgerekend. Hoe dan ook heeft Tatmetal geen enkel bewijs aangevoerd om de juistheid van de data van de bestelbonnen aan te tonen, noch van de voorwaarden in de bestelbonnen/verkoopovereenkomsten in verband met de aankopen van grondstoffen. De Commissie merkte voorts op dat Tatmetal niet heeft verwezen naar een rechtsgrondslag op basis waarvan een dergelijke correctie gerechtvaardigd zou moeten zijn. Het argument werd afgewezen.

(691) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie niet had voldaan aan haar bewijslast voor de correctie van de valutaomrekening die zij overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening had toegepast, omdat zij niet had uitgelegd hoe de valutaomrekeningen van invloed waren op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

(692) De Commissie was van oordeel dat het doel van artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening elementen van praktische noodzaak van valutaomrekeningen wanneer de transacties in verschillende valuta's luiden, combineert met billijkheid van de vergelijking, bijvoorbeeld wanneer daarin wordt bepaald welke wisselkoers moet worden gebruikt in gevallen waarin er sprake is van valutatermijncontracten die rechtstreeks verband houden met de uitvoer. Met betrekking tot de praktische noodzaak van valutaomrekeningen bevat artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening richtsnoeren voor de datum die moet worden gebruikt om de wisselkoers te bepalen: dit is de verkoopdatum, die normaliter de factuurdatum is, tenzij de materiële verkoopvoorwaarden op een andere datum zijn vastgesteld. In het onderhavige geval heeft de Commissie vastgesteld dat de materiële verkoopvoorwaarden in de bestelbon waren vastgesteld, zoals uiteengezet in overweging 674. Derhalve heeft zij besloten dat het passender was om voor de omrekening van de factuurwaarde in een vreemde valuta in TRY de wisselkoers van de datum van de bestelbon te gebruiken.

(693) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Borcelik aan dat de Commissie een discriminerende aanpak heeft gevolgd door valutaomrekeningen op basis van de datum van de bestelbon alleen toe te passen op Turkije, zonder uit te leggen waarom de situatie van Turkse producenten-exporteurs verschilt van die van producenten-exporteurs in andere landen. Productspecificaties, hoeveelheden, leveringsvoorwaarden, eenheidsprijzen en betalingsvoorwaarden kunnen in alle betrokken landen reeds in belangrijke mate op de bestelling worden overeengekomen. Voorts voerde het aan dat het om het eigen standpunt van de Commissie ten aanzien van de verkoop in de staalindustrie ging ([131]).

(694) Turkije heeft te maken gehad met een langdurige periode van aanhoudend hoge inflatie (in sommige jaren zelfs hyperinflatie) die zich vertaalde in de waardevermindering van de Turkse lire, zoals vermeld in overweging 677. Een dergelijke situatie werd in geen van de andere bij dit onderzoek betrokken landen waargenomen. Bijgevolg heeft de Commissie het argument van discriminatie tussen Turkije enerzijds en de andere betrokken landen anderzijds afgewezen.

([131]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/209 van de Commissie van 10 januari 2024 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op platbulbstaal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Turkije (PB L, 2024/209, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj), overweging 64.

(695) Borcelik herhaalde zijn argumenten over valutaomrekeningen in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

3.5.6. *Dumpingmarges*

(696) Voor de in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening.

(697) Op grond hiervan zijn de definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarges, uitgedrukt in procenten van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0

(698) Voor de meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, heeft de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. Die marge is dan ook vastgesteld op basis van de marges van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, zonder de marges van de producenten-exporteurs met nihilmarges of minimale dumpingmarges mee te wegen, alsmede op basis van marges die zijn vastgesteld onder de omstandigheden bedoeld in artikel 18 van de basisverordening.

(699) Gezien de feitelijke omstandigheden van de zaak, met name het feit dat niet-medewerking pas in een laat stadium van de procedure werd vastgesteld en dat de Commissie zich slechts gedeeltelijk op de beschikbare gegevens heeft gebaseerd om beide marges vast te stellen, was de Commissie van oordeel dat artikel 9, lid 6, nog steeds van toepassing was, ondanks dat zij de marges van beide in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs had vastgesteld in de omstandigheden als bedoeld in artikel 18 van de basisverordening. Bijgevolg achtte de Commissie het passend zich op die marges te baseren om de dumpingmarge voor de niet in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs vast te stellen. Dit leidt voor de meewerkende producenten-exporteurs die geen deel uitmaken van de steekproef, tot een definitieve dumpingmarge van 4,9 %.

(700) Voor alle andere producenten-exporteurs in Turkije heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daartoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de meewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer — volgens de gegevens van Eurostat — uit het betrokken land naar de Unie tijdens het OT.

(701) De mate van medewerking is in dit geval hoog, aangezien de uitvoer van de meewerkende producenten-exporteurs 100 % van de totale invoer tijdens het onderzoektijdvak vertegenwoordigde. Op basis hiervan heeft de Commissie besloten de dumpingmarge voor niet-meewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de in de steekproef opgenomen onderneming met de hoogste dumpingmarge.

(702) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
Andere meewerkende ondernemingen	4,9
Alle overige invoer van oorsprong uit het betrokken land	7,8

3.6. **Vietnam**

3.6.1. *Bijzondere marktsituatie: verdringingseffect*

3.6.1.1. Analyse

(703) Om het bestaan van een bijzondere marktsituatie op de markt van Vietnam als gevolg van het verdringingseffect van de Chinese invoer van koudgewalste platte staalproducten vast te stellen, heeft de Commissie de volgende analyse uitgevoerd: ten eerste heeft de Commissie de mate van penetratie van de Chinese invoer op de binnenlandse markt van Vietnam in termen van volume geanalyseerd; ten tweede heeft de Commissie gekeken naar de gevolgen van deze invoer voor de prijzen op de binnenlandse markt van Vietnam.

(704) De Commissie heeft zich in haar analyse gebaseerd op indicatoren op nationaal niveau die door de autoriteiten van Vietnam werden verstrekt, en op indicatoren op bedrijfsniveau die door de in de steekproef opgenomen groep producenten-exporteurs, POSVIET, werden verstrekt. Beide reeksen indicatoren werden ter plaatse gecontroleerd, zoals aangegeven in overweging 106.

3.6.1.1.1. Binnenlandse markt: volume-effect

(705) Om te beginnen heeft de Commissie het verbruik van koudgewalste platte staalproducten in Vietnam, zoals gerapporteerd door de Vietnamese autoriteiten, geanalyseerd op basis van de binnenlandse verkoop en de invoer.

(706) Het verbruik in Vietnam heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 20

Verbruik in Vietnam (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verbruik in Vietnam	[2 250 000-2 350 000] (1)	[2 150 000-2 250 000]	[2 800 000-2 900 000]	[3 100 000-3 200 000]
Index	*100*	*94*	*124*	*138*

(1) Om redenen van vertrouwelijkheid worden de gegevens in orden van grootte bekendgemaakt.
Bron: TRAV.

(707) Tussen 2022 en 2024, het meest recente jaar waarvoor gegevens beschikbaar zijn, steeg het verbruik in Vietnam met 23 procentpunten. De stijging van het verbruik van het onderzochte product was het gevolg van verschillende wetten, resoluties en beleidsmaatregelen van de Vietnamese overheid ter bevordering van overheidsinvesteringen, met name in infrastructuur en bouw, in de periode 2024-2025 ([132]).

(708) De invoer van het onderzochte product in Vietnam heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 21

Invoer in Vietnam (ton)

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale invoer, waarvan:	Invoerhoeveelheid	266 580	203 390	286 455	314 187
	Index	*100*	*76*	*107*	*154*

([132]) Bijvoorbeeld Resolutie nr. 103/2023/QH15, Resolutie nr. 192/2025/QH15, Resolutie nr. 1321/NQ-UBTVQH15, Resolutie nr. 162/2024/QH15 of Resolutie nr. 189/2025/QH15.

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
VRC	Invoerhoeveelheid	136 484	108 229	156 655	144 106
	Index	*100*	*79*	*115*	*106*
Japan	Invoerhoeveelheid	67 681	53 610	86 382	124 213
	Index	*100*	*79*	*128*	*184*
Taiwan	Invoerhoeveelheid	28 305	21 043	19 197	17 753
	Index	*100*	*74*	*68*	*63*
Korea	Invoerhoeveelheid	18 691	10 758	13 080	15 208
	Index	*100*	*58*	*70*	*81*
Australië	Invoerhoeveelheid	3 858	4 387	7 764	9 664
	Index	*100*	*114*	*201*	*250*

Bron: Vietnamese douaneautoriteit.

(709) Uit de invoergegevens blijkt dat de invoer van het onderzochte product in Vietnam tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 54 % is gestegen. Deze stijging van de invoer weerspiegelde de toename van het binnenlandse verbruik, gestimuleerd door de plannen van de Vietnamese overheid om de investeringen in infrastructuur in 2024 en 2025 te verhogen.

(710) Van deze invoer steeg het volume van de invoer van koudgewalste platte staalproducten uit de VRC tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak met 6 %. Van het totale invoervolume daalde het aandeel van de invoer uit de VRC van 51 % in 2022 tot 46 % in het onderzoektijdvak. De VRC bleef gedurende de beoordelingsperiode niettemin de eerste bron van invoer van koudgewalste platte staalproducten in Vietnam.

(711) Tegelijkertijd heeft de binnenlandse verkoop van het onderzochte product in Vietnam zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 22

Binnenlandse verkoop (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale verkoop op de Vietnamese markt, waarvan:	[2 000 000-2 100 000]	[1 900 000-2 000 000]	[2 500 000-2 600 000]	[2 700 000-2 800 000]
Index	*100*	*97*	*126*	*140*

Bron: TRAV (2022 tot en met 2024); aangezien de Vietnamese autoriteiten geen binnenlandse verkoop hebben verstrekt, heeft de Commissie deze voor het onderzoektijdvak berekend op basis van de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producent-exporteur POSVIET.

(712) De binnenlandse verkoop omvatte de verkoop op de vrije markt en de verkopen voor intern gebruik. De verkoophoeveelheden stegen tussen 2022 en 2024 met 26 %, in overeenstemming met het toegenomen binnenlandse verbruik zoals beschreven in overweging 707.

(713) Op basis van bovenstaande gegevens over het verbruik, de invoer en de binnenlandse verkoop heeft het marktaandeel in Vietnam zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 23

Marktaandeel (%) ([133])

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Binnenlandse bedrijfstak	[85-90]	[87-92]	[86-91]	[85-90]
Invoer, waarvan:	[10-12]	[9-11]	[10-12]	[10-12]
1. VRC	[5-7]	[4-6]	[4-6]	[4-6]
2. Japan	[2-4]	[2-4]	[2-4]	[3-5]
3. Taiwan	[0-2]	[0-2]	[0-2]	[0-2]
4. Korea	[0-2]	[0-2]	[0-2]	[0-2]
5. Australië	[0-2]	[0-2]	[0-2]	[0-2]

Bron: De handelsbeschermingsautoriteit van Vietnam.

(714) Qua marktaandeel bleef het marktaandeel van de binnenlandse bedrijfstak in alle jaren tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak boven de 85 %. Het marktaandeel van de invoer bleef tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak ook stabiel op [10 %-12 %]. Het marktaandeel van de Chinese invoer is enigszins gedaald, van [5 %-7 %] in 2022 tot [4 %-6 %] in 2024.

(715) Zowel de stijging van het totale invoervolume zoals beschreven in overweging 708 als de stijging van de binnenlandse verkoop zoals beschreven in overweging 711 weerspiegelde de stijging van het binnenlandse verbruik zoals beschreven in overweging 706, en als gevolg daarvan bleven de marktaandelen van beide ongeveer op hetzelfde niveau. Gezien de volumes volgt hieruit dat vooral de Vietnamese bedrijfstak profiteerde van het toenemende verbruik.

(716) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat de Vietnamese binnenlandse bedrijfstak van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak een dominante positie op de Vietnamese markt had, waarbij geen enkel ander land een marktaandeel van meer dan 6 % had.

3.6.1.1.2. Binnenlandse markt: prijseffect

(717) Vervolgens heeft de Commissie het effect van de invoer uit de VRC op de prijzen op de binnenlandse markt van Vietnam geanalyseerd. Daartoe, en aangezien het marktaandeel van andere landen dan de VRC klein was, heeft de Commissie de eenheidsprijzen van de invoer uit de VRC en van de binnenlandse verkoop geanalyseerd.

([133]) Om redenen van vertrouwelijkheid worden de gegevens in orden van grootte bekendgemaakt.

(718) De eenheidsprijs van de invoer en die van de binnenlandse verkoop hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 24

Verkoopprijzen in Vietnam (EUR ([134])/ton) ([135])

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde prijs per eenheid bij invoer in Vietnam (cif) uit de VRC	[900-1 000]	[700-800]	[650-750]	[650-750]
Index	*100*	*78*	*73*	*72*
Gemiddelde binnenlandse verkoopprijs per eenheid in Vietnam	[650-750]	[500-600]	[450-550]	[500-600] ([1])
Index	*100*	*77*	*74*	*84*

([1]) Voor het onderzoektijdvak is de binnenlandse verkoopprijs gebaseerd op de gegevens van POSVIET.
Bron van binnenlandse verkoopprijzen: TRAV.
Bron van invoerprijzen: Vietnamese douaneautoriteit.

(719) Uit de prijsanalyse bleek dat de gemiddelde prijs van de invoer uit de VRC gedurende de gehele beoordelingsperiode voortdurend aanzienlijk boven de gemiddelde Vietnamese binnenlandse prijs lag, waarbij beide een vergelijkbare neerwaartse trend volgden.

3.6.1.2. Conclusie over het verdringingseffect

(720) Gezien het bovenstaande had de beperkte penetratie van de Chinese invoer in Vietnam in de onderzochte periode geen neerwaarts effect op de binnenlandse prijzen. De Vietnamese bedrijfstak had van 2022 tot het eind van het onderzoektijdvak immers het grootste deel van het Vietnamese marktaandeel in handen, terwijl het marktaandeel van de Chinese invoer in vergelijking onbeduidend was. De prijzen van de invoer uit de VRC lagen consequent boven de Vietnamese binnenlandse prijzen. Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer uit de VRC niet tot een bijzondere marktsituatie op de Vietnamese markt heeft geleid.

3.6.2. *Bijzondere marktsituatie: overige argumenten*

(721) De Commissie heeft ook onderzocht of de in de klacht genoemde maatregelen die de productiekosten van koudgewalste platte staalproducten in Vietnam zouden hebben verstoord, hebben geleid tot een bijzondere marktsituatie in de zin van artikel 2, lid 3, van de basisverordening. Deze maatregelen waren:

a) uitvoerbeperkingen voor ijzererts, staalschroot en kolen;

b) aanwezigheid van verticaal geïntegreerde producenten op de markt;

c) aanzienlijke productie van koudgewalste platte staalproducten uit warmgewalste producten van oorsprong uit de VRC, en

d) andere regelgevingsinitiatieven.

(722) Met betrekking tot de punten a) inzake uitvoerbeperkingen voor ijzererts, staalschroot en kolen, b) inzake verticale integratie van producenten, en c) inzake een aanzienlijke productie van koudgewalste platte staalproducten uit warmgewalste platte staalproducten op rollen van oorsprong uit de VRC, is uit het onderzoek gebleken dat POSVIET het onderzochte product uitsluitend uit warmgewalste platte staalproducten op rollen produceerde en dat het grootste deel van die rollen ([136]) uit Korea afkomstig was. POSVIET was derhalve noch geïntegreerd, noch gebruikte het ijzererts, staalschroot en kolen uit Vietnam, noch warmgewalste producten van oorsprong uit de VRC.

([134]) De douaneautoriteit registreert prijzen in USD en VND. De binnenlandse verkoopprijzen worden geregistreerd in VND. De Commissie heeft de officiële wisselkoers toegepast om de prijzen om te rekenen in EUR.
([135]) Om redenen van vertrouwelijkheid worden de gegevens in orden van grootte bekendgemaakt.
([136]) Het aandeel van de bij verbonden leveranciers aangekochte warmgewalste platte staalproducten op rollen bedroeg [80 %-100 %] van de totale in het onderzoektijdvak aangekochte hoeveelheden. Om redenen van vertrouwelijkheid is een orde van grootte gegeven.

(723) Met betrekking tot punt d) inzake andere regelgevingsinitiatieven merkte de Commissie op dat de Strategie voor de ontwikkeling van de staalindustrie tot 2030 met een visie tot 2050 door de Vietnamese overheid werd stopgezet en dat Richtlijn 494/CT-TTg van 20 april 2010, waarnaar wordt verwezen in de klacht over het gebruik van in eigen land geproduceerde artikelen en grondstoffen, in feite bindend was voor overheidsinstanties, zoals ministeries, agentschappen op ministerieel niveau en aan de overheid verbonden agentschappen. De richtlijn was niet van toepassing op particuliere entiteiten en die regelgevingsinitiatieven konden hoe dan ook geen gevolgen hebben gehad voor POSVIET, zoals uiteengezet in overweging 722.

(724) Bijgevolg had geen van deze maatregelen gevolgen voor POSVIET en aangezien het goed was voor [80 %-100 %] van de uitvoer van het onderzochte product naar de Unie, concludeerde de Commissie dat de bepalingen van artikel 2, lid 3, inzake een bijzondere marktsituatie niet op POSVIET noch op Vietnam konden worden toegepast.

3.6.3. *Normale waarde*

(725) Eerst heeft de Commissie onderzocht of de totale binnenlandse verkoop van de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop is representatief als de totale hoeveelheid van de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt per producent-exporteur tijdens het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van zijn totale naar de Unie uitgevoerde hoeveelheid van het betrokken product. Op basis hiervan was de totale verkoop op de binnenlandse markt van het soortgelijke product door de in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief.

(726) Vervolgens is de Commissie nagegaan welke productsoorten die op de binnenlandse markt waren verkocht, identiek waren aan of vergelijkbaar waren met de naar de Unie uitgevoerde soorten.

(727) Daarna heeft de Commissie onderzocht of de binnenlandse verkoop door de in de steekproef opgenomen producent-exporteur op zijn binnenlandse markt voor elke productsoort die identiek is aan of vergelijkbaar is met een productsoort die wordt uitgevoerd naar de Unie, representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een productsoort is representatief als de totale binnenlandse verkoop van die productsoort aan onafhankelijke afnemers in het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van de totale uitvoer van de identieke of vergelijkbare productsoort naar de Unie. De Commissie heeft vastgesteld dat er voor verschillende productsoorten die minder dan 0,5 % van het totale volume van de uitvoer naar de Unie vertegenwoordigen, geen binnenlandse verkoop van identieke of vergelijkbare productsoorten heeft plaatsgevonden.

(728) Aangezien er in het kader van normale handelstransacties voor bepaalde productsoorten van het soortgelijke product geen binnenlandse verkoop had plaatsgevonden, heeft de Commissie de normale waarde vastgesteld door berekening overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.

(729) Verder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening voor elke productsoort het aandeel van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak bepaald om uit te maken of zij de werkelijke binnenlandse verkoop kon gebruiken voor de berekening van de normale waarde.

(730) De normale waarde wordt gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort, ongeacht of die verkoop winstgevend is, indien:

a) de verkoop van de productsoort tegen nettoverkoopprijzen die ten minste gelijk zijn aan de berekende productiekosten, meer dan 80 % van de totale verkoop van deze productsoort vertegenwoordigde, en

b) de gewogen gemiddelde verkoopprijs van die productsoort ten minste gelijk is aan de productiekosten per eenheid.

(731) Indien aan beide criteria is voldaan, is de normale waarde het gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen van die productsoort in het onderzoektijdvak.

(732) De normale waarde is gelijk aan de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort van uitsluitend de winstgevende binnenlandse verkopen van de productsoorten tijdens het onderzoektijdvak indien:

a) de winstgevende verkoop van de productsoort 80 % of minder van de totale verkoop van die productsoort bedraagt, of

b) de gewogen gemiddelde prijs van die productsoort lager ligt dan de productiekosten per eenheid.

(733) Uit de analyse van de binnenlandse verkoop bleek dat bij benadering 27 % van alle binnenlandse verkopen winstgevend was en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs hoger was dan de productiekosten. Daarvan maakten productsoorten waarvoor de winstgevende verkoop meer dan 80 % bedroeg, ongeveer 7 % van de totale binnenlandse verkoop uit. Dienovereenkomstig werd de normale waarde berekend als het gewogen gemiddelde van de prijzen van alle binnenlandse verkopen voor die productsoorten in het onderzoektijdvak. Bovendien vertegenwoordigden productsoorten waarvoor de winstgevende verkoop 80 % of minder van de totale binnenlandse verkoop van die productsoorten bedroeg, 20 % van de totale binnenlandse verkoop. Bijgevolg werd de normale waarde berekend als het gewogen gemiddelde van de prijzen van de winstgevende verkoop voor die productsoorten die alleen in het onderzoektijdvak had plaatsgevonden.

(734) De normale waarde werd door berekening vastgesteld door de gemiddelde productiekosten voor het soortgelijke product van de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur in het onderzoektijdvak te vermeerderen met:

(a) de gewogen gemiddelde VAA-kosten die in het OT door de meewerkende in de steekproef opgenomen producent-exporteur zijn gemaakt op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties, en

(b) de gewogen gemiddelde winst die in het OT door de meewerkende in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs is gemaakt op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties.

(735) Voor productsoorten van het soortgelijke product waarvan geen binnenlandse verkoop had plaatsgevonden, keek de Commissie of er alternatieve bronnen voor prijzen in het kader van normale handelstransacties beschikbaar waren. Aangezien er in het betrokken land geen andere in de steekproef opgenomen meewerkende of beschikbare binnenlandse producenten van het soortgelijke product waren, waren dergelijke prijzen niet beschikbaar. De Commissie heeft voor de betrokken productsoorten de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.

(736) POSVIET betrok een aanzienlijk aandeel warmgewalste rollen ("warmgewalste platte staalproducten"), de belangrijkste grondstof voor de fabricage van koudgewalste platte staalproducten, bij verschillende verbonden leveranciers. Daarom heeft de Commissie onderzocht of deze aankopen tegen een marktconforme prijs waren verricht. De Commissie heeft de verkoopprijzen van POSCO Co. Ltd ("POSCO HQ") aan niet-verbonden afnemers voor relevante staalkwaliteiten vergeleken met de verkoopprijzen aan POSVIET af fabriek. De Commissie was van oordeel dat de verkoop van POSCO HQ een geschikte maatstaf was om de aankoopprijzen van warmgewalste platte staalproducten bij een van de verbonden leveranciers te onderzoeken. De Commissie heeft vastgesteld dat POSCO HQ warmgewalste platte staalproducten van relevante staalkwaliteiten aan niet-verbonden afnemers verkocht tegen prijzen die hoger waren dan de prijzen die voor dezelfde staalkwaliteiten aan POSVIET in rekening werden gebracht. Bijgevolg heeft de Commissie de door POSVIET gerapporteerde kosten van warmgewalste platte staalproducten gecorrigeerd tot een marktconform niveau. Dit heeft geresulteerd in een stijging van de productiekosten met 3,7 %.

(737) De gecorrigeerde productiekosten werden gebruikt voor de analyse van de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop zoals beschreven in overweging 733, alsook voor de berekening van de normale waarde zoals beschreven in de overwegingen 734 en 735.

(738) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde POSVIET aan dat de correctie van de zakelijke en objectieve voorwaarden niet correct was uitgevoerd. Het wees er met name op dat een andere verbonden leverancier de gevraagde informatie en het bewijsmateriaal had ingediend. Deze informatie bevatte gegevens over aankoop- en verkoopprijzen (die in rekening werden gebracht aan POSVIET en aan verschillende niet-verbonden afnemers). POSVIET voerde aan dat voor aankopen van warmgewalste platte staalproducten bij deze verbonden leverancier, de correctie niet had mogen worden uitgevoerd, aangezien de verkoop aan POSVIET een marge genereerde, met als argument dat deze prijzen marktconform waren. De onderneming herhaalde zijn argument in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(739) De Commissie heeft de verzamelde gegevens onderzocht. Ten eerste heeft de Commissie vastgesteld dat uit de door de verbonden leverancier verstrekte informatie niet duidelijk blijkt of de gerapporteerde aankoopprijs alle aankoopkosten bevatte of alleen de prijs die door de leverende onderneming in rekening werd gebracht. Ten tweede was de marge (het verschil tussen de gerapporteerde aankoop- en verkoopprijs) zo laag dat deze nauwelijks als een redelijke winst kon worden beschouwd, met name omdat de verkoop van deze verbonden leverancier aan zijn niet-verbonden afnemers een aanzienlijk hogere marge opleverde, wat erop wijst dat de verkoop aan POSVIET niet tegen een marktconforme prijs plaatsvond. Deze analyse wordt beperkt door het feit dat de door de verbonden leverancier verstrekte verkooplijst geen informatie over de soort warmgewalste platte staalproducten bevatte, bv. op basis van de staalkwaliteit of andere kenmerken. Aan POSVIET werd afzonderlijk een gedetailleerde analyse verstrekt, aangezien deze vertrouwelijke, bedrijfsspecifieke gegevens bevatte. Derhalve werd het in overweging 738 beschreven argument afgewezen.

3.6.4. *Uitvoerprijs*

(740) De in de steekproef opgenomen producent-exporteur voerde naar de Unie uit a) rechtstreeks aan onafhankelijke afnemers, b) via een verbonden onderneming in een derde land die optrad als handelaar, POSCO International Corporation ("PIC Korea"), die rechtstreeks naar de Unie uitvoerde, of c) via PIC Korea die uitvoerde via verbonden ondernemingen die optraden als importeur in de Unie, POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH, ("PI Germany") en POSCO INTERNATIONAL Italia S.r.l ("PI Italy").

(741) Voor de rechtstreekse uitvoer van het betrokken product aan onafhankelijke afnemers in de Unie was de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

(742) Voor de uitvoer van het betrokken product naar de Unie via als importeur optredende verbonden ondernemingen, werd de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening vastgesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde product voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de Unie was doorverkocht. In dit geval werden correcties toegepast voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van VAA-kosten, en voor de winst. De winstmarge die voor de correcties werd gebruikt, bedroeg 2 %, zoals uiteengezet in overweging 630.

(743) Er werden correcties toegepast voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten voor lading, overlading en vervoer in de Unie en voor kredietkosten.

3.6.5. *Vergelijking*

(744) De Commissie moet overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium maken en correcties toepassen om rekening te houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen om de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder nader toegelicht, zijn de normale waarde en de uitvoerprijs indien passend gecorrigeerd om: i) deze terug te rekenen tot het stadium af fabriek; en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

3.6.5.1. Correcties van de normale waarde

(745) Zoals uiteengezet in punt 3.6.3, werd de normale waarde vastgesteld op basis van de binnenlandse verkoopprijs of berekend door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht.

(746) De Commissie heeft correcties toegepast voor de kosten van vervoer, lading en overlading voor de verkoop op de binnenlandse markt uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening om de binnenlandse verkoopprijs terug te rekenen naar het niveau af fabriek, voor krediet dat aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt is verleend, uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt g), van de basisverordening, voor de kosten van verpakking voor de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt f), van de basisverordening, en voor aan onafhankelijke binnenlandse afnemers verstrekte waarborgen en garanties uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt h), van de basisverordening.

(747) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde POSVIET zijn argument dat de Commissie de normale waarde had moeten corrigeren bij de verkoop van koudgewalste platte staalproducten voor de automobielsector.

(748) Volgens de onderneming heeft de Commissie in punt 3.4.5 van deze verordening zelf bevestigd dat de indeling van productsoorten aan de hand van het productcontrolenummer ("PCN") en de vergelijkbaarheid van prijzen niet dezelfde kwestie zijn, aangezien zij het verzoek van de Taiwanese producenten-exporteurs om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, van de basisverordening voor fysieke verschillen, handelsstadium en andere factoren afzonderlijk heeft onderzocht. De onderneming voerde aan dat de situatie van de Taiwanese ondernemingen wezenlijk verschilt van die van POSVIET. POSVIET voerde aan dat het, in tegenstelling tot de Taiwanese ondernemingen, bewijsmateriaal had verstrekt over zowel hogere kosten als technische en commerciële redenen voor prijsverschillen.

(749) In dit verband beweerde POSVIET dat de soortgelijkheid van de producten niet dezelfde was als de vergelijkbaarheid van de prijzen. Volgens de onderneming beantwoordde de redenering van de Commissie in de ondernemingsspecifieke mededeling van de definitieve bevindingen de vraag of automobiel- en niet-automobielproducten voldoende soortgelijk zijn om onder hetzelfde PCN te vallen, maar niet of zij wat de prijs betreft vergelijkbaar zijn zonder correctie. De onderneming verwees naar een prijscorrectie die de Commissie had toegepast in de antidumpingprocedure betreffende de invoer van acrylonitril-butadieen-styreenharsen ("ABS") van oorsprong uit de Republiek Korea en Taiwan ([137]).

(750) Bovendien voerde POSVIET aan dat zijn oorspronkelijke argument niet was dat hogere kosten tot een hogere prijs hadden geleid. De onderneming voerde aan dat zij bewijsmateriaal had ingediend waaruit bleek dat de kwaliteitsklassen voor de automobielsector hogere kosten met zich mee brachten. De hogere prijzen werden echter niet alleen veroorzaakt door de hogere kosten. De onderneming voerde aan dat de verkoop aan de automobielindustrie nog andere unieke economische kenmerken had, namelijk:

a) strenge specificaties en certificering;

b) de waarde die afnemers in de automobielsector hechten aan de betrouwbaarheid en veiligheid van het aanbod;

c) verminderde prijsgevoeligheid omdat kwalificaties en hercertificering het overstappen naar een andere leverancier beperken.

(751) In dit verband herinnerde de onderneming aan de bevindingen van de Commissie in het kader van het vrijwaringsonderzoek betreffende staal ([138]), waarin de Commissie onderscheid maakte tussen koudgewalste platte staalproducten voor de automobielsector en andere soorten koudgewalste platte staalproducten. In de ondernemingsspecifieke mededeling van de definitieve bevindingen was de Commissie van oordeel dat het voorbeeld van de vrijwaringsmaatregel voor staal in dit geval niet van toepassing is, aangezien de producten in het vrijwaringsonderzoek alleen op basis van de tariefindeling werden geïdentificeerd, terwijl de vaststelling van PCN in de onderhavige procedure een vergelijking van soortgelijke productsoorten mogelijk maakt. De onderneming was het daar echter niet mee eens en voerde aan dat de Commissie reeds had erkend dat staal voor de automobielsector in commercieel opzicht onderscheidend was, omdat het volgens precieze specificaties wordt geproduceerd, certificering van de leverancier vereist, op basis van langlopende regelingen wordt geleverd en, in de daar onderzochte omstandigheden, afzonderlijk van standaardproducten moet worden beschouwd ([139]).

(752) POSVIET herinnerde aan het vermeende bewijsmateriaal dat ter ondersteuning van de bovenstaande beweringen was ingediend. Het benadrukte dat de waargenomen hoge prijzen van kwaliteitsklassen voor de automobielsector niet de enige reden voor de gevraagde correctie waren. De onderneming voerde aan dat de waargenomen hogere prijzen het gevolg waren van de bovengenoemde kenmerken van de verkoop aan de automobielsector.

(753) Voorts voerde POSVIET aan dat de analyse door de Commissie van de productiekosten van onder hetzelfde PCN vallende kwaliteitsklassen voor de automobielsector en voor andere sectoren onjuist was. De Commissie bepaalde de orden van grootte van de productiekosten per eenheid voor elk PCN waaronder kwaliteitsklassen voor de automobielsector werden verkocht, en stelde vast dat de productiekosten per eenheid van de verkopen aan de automobielsector binnen die orden van grootte vielen. De onderneming voerde aan dat in plaats daarvan gewogen gemiddelden hadden moeten worden vastgesteld. Uit de gewogen gemiddelden blijkt dat de gemiddelde productiekosten per eenheid van kwaliteitsklassen voor de automobielsector over het geheel genomen en ook per PCN hoger waren dan de gemiddelde productiekosten per eenheid van kwaliteitsklassen voor andere sectoren dan de automobielsector. De onderneming merkte ook op dat dit leidt tot een asymmetrie, aangezien het geen koudgewalste platte staalproducten verkocht aan afnemers in de automobielsector in de Unie. In dit verband verwees de onderneming opnieuw naar het in overweging 749 genoemde ABS-onderzoek.

(754) Tot slot klaagde POSVIET dat de Commissie zijn verzoek om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt d), van de basisverordening (handelsstadium) en artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening (andere factoren) niet afzonderlijk had behandeld. De onderneming bleef voorts bij haar standpunt dat zij voldoende bewijsmateriaal had verstrekt ter ondersteuning van haar verzoek om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening (fysieke verschillen). In dit verband herhaalde de onderneming ook haar argument dat de onderverdeling van koudgewalste platte staalproducten in twee subcategorieën (automobielindustrie en andere sectoren) in het kader van de vrijwaringsmaatregel voor staal haar argument over het bestaan van fysieke verschillen ondersteunt.

([137]) Uitvoeringsverordening (EU) 2026/316.
([138]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/159.
([139]) Ibid, overwegingen 156 en 157.

(755) De Commissie heeft de afzonderlijke elementen van het verzoek van de onderneming betreffende een correctie van de normale waarde op grond van artikel 2, lid 10, punt a), artikel 2, lid 10, punt d), of artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening onderzocht. Waar nodig heeft de Commissie haar redenen nader toegelicht in een ondernemingsspecifieke mededeling van feiten en overwegingen, aangezien bepaalde verstrekte informatie en bewijsstukken van vertrouwelijke aard waren.

(756) Ten eerste was de Commissie het ermee eens dat er redenen kunnen zijn voor een correctie ondanks de vastgestelde PCN-indeling, indien het effect op de vergelijkbaarheid van de prijzen wordt aangetoond door de partij die om de correctie verzoekt. Zij was het er echter niet mee eens dat in enig onderdeel van deze verordening wordt bevestigd dat dit in dit onderzoek het geval was. Uit de analyse van het verzoek van de Taiwanese producenten-exporteurs om een correctie bleek enkel dat de Commissie alle door de respectieve partijen ontvangen argumenten heeft geanalyseerd en behandeld.

(757) De noodzaak van een correctie moet per geval en op basis van de feiten van de zaak worden onderzocht. Daarom zijn de bevindingen van het door de onderneming aangehaalde ABS-onderzoek in dit geval niet van toepassing. In het ABS-onderzoek bleek uit de gedetailleerde analyse van de massagebalanceerde productsoorten dat bij een eenvoudig onderscheid tussen massagebalanceerde en conventionele productsoorten geen rekening is gehouden met de daaruit voortvloeiende verschillen in kosten en prijzen afhankelijk van het soort massagebalanceerde grondstoffen ([140]). Bovendien heeft de Commissie in die zaak vastgesteld dat de productsoorten waarvoor een correctie werd toegepast, specifiek voor één enkele afnemer waren ontwikkeld en dat de producent-exporteur contractueel verplicht was die productsoorten niet aan andere afnemers te verkopen.

(758) Wat de bevindingen van het vrijwaringsonderzoek betreffende staal betreft, bleef de Commissie bij haar standpunt. De redenering die in de vrijwaringsmaatregel is gevolgd, vormt geen basis voor het besluit dat in het kader van dit onderzoek moest worden genomen. De Commissie heeft niet besloten een afzonderlijke subcategorie voor producten voor de automobielsector te creëren, omdat deze wat kosten en prijzen betreft niet vergelijkbaar waren. De Commissie heeft dit besluit genomen op basis van de belangen van de gebruikers. In dit verband werd aangetoond dat de producten voor de automobielsector in de regel net op tijd werden geleverd, waardoor het risico toenam dat sommige specifieke productsoorten van het rechtenvrije contingent zouden worden verdrongen door standaardproducten (andere dan voor de automobielsector bestemde producten) die massaal kunnen worden geleverd en opgeslagen aan het begin van de periode waarvoor het tariefcontingent is vastgesteld.

(759) Met betrekking tot het verzoek van POSVIET om een correctie heeft de Commissie bevestigd dat zij zich in de mededeling van de definitieve bevindingen had gericht op de analyse van de productiekosten. De Commissie was van oordeel dat de specifieke aard van de verkoop aan de automobielsector, met name de vermeende strengere eisen inzake technische specificaties en kwaliteit, tot uiting zou komen in de productiekosten. In dit verband was de Commissie het er niet mee eens dat zij het gewogen gemiddelde had moeten gebruiken om te vergelijken of de productiekosten van kwaliteitsklassen voor de automobielsector op één lijn lagen met de productiekosten van kwaliteitsklassen voor andere sectoren dan de automobielsector. In het onderhavige geval zou de berekening van een gewogen gemiddelde kostprijs per eenheid worden vertekend door de hoeveelheden waarin de afzonderlijke productsoorten die onder hetzelfde PCN vallen, werden geproduceerd. Een op het minimum en het maximum gebaseerde orde van grootte gaf een getrouwer beeld van de productiekosten die van toepassing zijn op productsoorten voor andere sectoren dan de automobielsector die onder één PCN vallen. De Commissie heeft vastgesteld dat de productsoorten voor de automobielsector die onder hetzelfde PCN vallen, productiekosten per eenheid genereerden die ruim binnen de orde van grootte vielen die voor productsoorten voor andere sectoren dan de automobielsector was vastgesteld.

(760) Om naar behoren tegemoet te komen aan de argumenten van de onderneming op grond van artikel 2, lid 10, punt a), artikel 2, lid 10, punt d), of artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening, heeft de Commissie de aangevoerde argumenten en de motivering en het verstrekte bewijsmateriaal ter staving van die argumenten uitvoerig beschreven. In deze analyse werd ook ingegaan op het argument dat de situatie van POSVIET fundamenteel verschilt van die van de Taiwanese producenten-exporteurs (zie overweging 748).

(761) In het oorspronkelijke antwoord op de vragenlijst verzocht POSVIET om een herziening van de PCN-structuur op basis van het precedent van de vrijwaringsmaatregel voor staal en de drie in overweging 750 genoemde elementen, en merkte het op dat indien de Commissie zou besluiten het PCN niet te herzien, zij een verzoek om een correctie voor fysieke verschillen, handelsstadium en/of andere factoren zou indienen.

([140]) Uitvoeringsverordening (EU) 2026/316, overwegingen 88 tot en met 103.

(762) De onderneming diende het verzoek pas in tijdens de controle ter plaatse. POSVIET diende opmerkingen in waarin het nader inging op de specifieke kenmerken van de verkoop aan de automobielindustrie in tegenstelling tot de verkoop aan afnemers buiten de automobielsector, een brief van zijn leverancier in de automobielsector over zijn inkoopbeleid, verslagen van de afnemer in de automobielsector waarin door POSVIET vervaardigde geselecteerde staalkwaliteiten worden goedgekeurd, prijsnoteringen voor een periode die binnen het onderzoektijdvak valt, en de berekening om het niveau van de correctie vast te stellen.

(763) De Commissie heeft deze informatie en dit bewijsmateriaal onderzocht om vast te stellen of een correctie voor fysieke verschillen overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening passend zou zijn. De Commissie stelde vast dat de onderneming twee categorieën productsoorten aan haar afnemer in de automobielsector verkocht: i) productsoorten die zijn vervaardigd volgens een industriële norm die van toepassing is op staal voor onder meer de automobielindustrie; en ii) productsoorten die zijn vervaardigd volgens een industriële norm die van toepassing is op koudgewalste producten in het algemeen. Het grootste deel van de verkoop aan de afnemer in de automobielsector (75-85 %) viel onder de tweede categorie. Tegelijkertijd werden deze aan de afnemer in de automobielsector verkochte niet voor de automobielsector bestemde productsoorten aan andere afnemers buiten de automobielsector verkocht. In dit verband heeft de Commissie vastgesteld dat de onderneming alleen goedkeuringsverslagen heeft verstrekt voor de productsoorten die volgens de industriële norm voor de automobielsector zijn geproduceerd, terwijl zij om een correctie heeft verzocht voor al haar verkopen aan de afnemer in de automobielsector. Bovendien bleek uit het verstrekte bewijsmateriaal dat de afnemer in de automobielsector inderdaad voor de productsoorten die volgens de industriële norm voor de automobielsector worden geproduceerd, heeft geanalyseerd of ze aan de gevraagde technische specificaties voldoen. De specificaties en de onderzoeksmethoden waren beide gebaseerd op de industriële norm voor de automobielindustrie. De Commissie stelde verder vast dat de onderneming de productsoorten die door de afnemer in de automobielsector in het kader van de industriële norm voor de automobielsector waren goedgekeurd, aan andere afnemers verkocht, zij het slechts in kleine hoeveelheden. De Commissie concludeerde dat er voor de meeste aan de afnemer in de automobielsector verkochte productsoorten geen verschillen in fysieke kenmerken waren, aangezien dezelfde staalkwaliteiten aan afnemers in andere sectoren dan de automobielsector op de binnenlandse markt werden verkocht. Een kleiner deel van de aan de afnemer in de automobielsector verkochte productsoorten (15-25 %) werd inderdaad vervaardigd volgens een specifieke industriële norm die van toepassing is op onder meer de automobielindustrie (maar ook op koudgewalste platte staalproducten die worden gebruikt voor elektrische apparatuur of in de bouw). De Commissie was van oordeel dat de fysieke verschillen tussen deze productsoorten en de aan afnemers buiten de automobielsector verkochte productsoorten niet waren aangetoond. Zelfs als dit het geval zou zijn, zou het effect op de normale waarde verwaarloosbaar zijn, aangezien de totale verkoop aan de afnemer in de automobielsector minder dan 2 % van de totale binnenlandse verkoop van POSVIET vertegenwoordigde. Bijgevolg heeft de Commissie het verzoek om een correctie van de normale waarde voor fysieke verschillen afgewezen. Nadere gegevens zijn aan de onderneming verstrekt in een ondernemingsspecifieke mededeling van feiten en overwegingen.

(764) De Commissie heeft de in overweging 762 genoemde informatie en bewijsmateriaal verder onderzocht om vast te stellen of een correctie voor het handelsstadium overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt d), van de basisverordening passend zou zijn. De Commissie herinnerde eraan dat deze correctie alleen gerechtvaardigd is als de onderneming aantoont dat, wat de distributieketen betreft, de uitvoerprijs in een ander handelsstadium dan de normale waarde wordt gehanteerd en het verschil tussen beide de vergelijkbaarheid van de prijzen heeft beïnvloed, hetgeen moet blijken uit permanente en duidelijke verschillen tussen de functies die de verkoper vervult en de prijzen die hij hanteert in de onderscheiden handelsstadia op de binnenlandse markt van het land van uitvoer. De Commissie heeft vastgesteld dat de onderneming slechts heeft vastgesteld dat zij één afnemer, de afnemer in de automobielsector, hogere prijzen in rekening bracht op de binnenlandse markt. Zij heeft echter verzuimd de verschillen in functies die de hogere prijzen zouden verklaren, toe te lichten en aan te tonen. Bovendien had POSVIET slechts één klant in de automobielsector. Daarom kan een prijsgedraging ten aanzien van één enkele afnemer nauwelijks worden beschouwd als een bewijs van consistente en duidelijke verschillen tussen verkopen aan de automobielsector en aan andere sectoren. Gezien al het bovenstaande heeft de Commissie het argument afgewezen.

(765) Met betrekking tot het verzoek om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening heeft de Commissie de onderneming in een ondernemingsspecifieke mededeling van feiten en overwegingen een gedetailleerde analyse verstrekt. In het algemeen heeft de Commissie vastgesteld dat de onderneming geen correlatie heeft aangetoond tussen de factoren die door de onderneming als specifieke kenmerken van de verkoop aan de automobielsector worden genoemd en de prijzen die aan de klant in de automobielsector in rekening worden gebracht. De Commissie stelde met name vast dat verkopen aan de automobielindustrie die onder een aantal productcontrolenummers voor zowel verkopen aan de automobielsector als andere sectoren vielen, verliesgevend waren, d.w.z. dat deze vermeende bijzondere kenmerken van de verkoop aan de automobielsector geen prijs konden genereren die de productiekosten zou dekken. De Commissie wees dit argument derhalve af.

(766) Tot slot heeft de Commissie de in de overwegingen 747 tot en met 754 uiteengezette argumenten van POSVIET afgewezen op basis van de overwegingen 755 tot en met 765.

(767) Na de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde POSVIET dat het passender was om het gewogen gemiddelde te gebruiken voor de vergelijking van kwaliteitsklassen voor de automobielindustrie en voor andere sectoren met betrekking tot de productiekosten ervan, dan om orden van grootte te gebruiken. De onderneming beweerde dat het gewogen gemiddelde het werkelijke commerciële belang van waarnemingen weerspiegelt, terwijl een orde van grootte een doorslaggevend belang toekent aan de twee uitersten, ongeacht of een van beide representatief is.

(768) Met betrekking tot de analyse door de Commissie van het verzoek van de onderneming om een correctie voor fysieke verschillen op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening, voerde POSVIET twee argumenten aan.

(769) Ten eerste voerde de onderneming aan dat de analyse van de Commissie op basis van industrienormen volgens welke de aan de afnemer in de automobielsector verkochte productsoorten werden geproduceerd, niet relevant was om conclusies te trekken over de vraag of een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening gerechtvaardigd was. De onderneming voerde aan dat een product onder hetzelfde PCN of een brede industrienorm kan vallen en nog steeds onderworpen is aan aanvullende voor de afnemer specifieke behoeften.

(770) Ten tweede voerde POSVIET aan dat de specifieke behoeften van zijn afnemer in de automobielsector een aangetoonde marktwaarde hadden. In dit verband verwees de onderneming naar het feit dat de producten worden getest aan de hand van de specifieke technische vereisten van de afnemer in de automobielsector, dat de gewogen gemiddelde productiekosten per eenheid hoger zijn dan de kosten van kwaliteitsklassen voor andere sectoren dan de automobielsector onder hetzelfde PCN, en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijzen af fabriek van de kwaliteitsklassen voor de automobielsector ook hoger zijn dan die van de verkoop aan andere sectoren dan de automobielsector voor hetzelfde PCN.

(771) Met betrekking tot de beoordeling door de Commissie van het verzoek van de onderneming om een correctie voor verschillen in handelsstadium (OEM-verkopen) op grond van artikel 2, lid 10, punt d), van de basisverordening, verstrekte de onderneming een overzicht van de verschillen tussen de functies die worden uitgeoefend voor afnemers in de automobielsector en afnemers buiten de automobielsector binnen de volgende categorieën: a) kwalificatie en tests, b) prognose en planning, c) inventaris en logistiek, d) prijsstellingsautoriteit, e) afhandeling van vorderingen en technische ondersteuning. De onderneming voerde ook aan dat het effect van deze verschillen in functies was aangetoond door de hogere prijzen die aan de afnemer in de automobielsector werden aangerekend en dat de consistentie van deze verschillen werd aangetoond tussen transacties, producten en perioden. Tot slot voegde de onderneming daaraan toe dat zelfs als de Commissie van oordeel was dat niet volledig was voldaan aan de voorwaarden van artikel 2, lid 10, punt d), i), van de basisverordening, zij een bijzondere correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt d), ii), van de basisverordening moest toestaan.

(772) Met betrekking tot de beoordeling door de Commissie van het verzoek van de onderneming om een correctie voor andere factoren op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening, voerde de onderneming aan dat:

a) het dit argument tijdens de controle ter plaatse had aangevoerd, niet alleen na de mededeling van de definitieve bevindingen;

b) beperkte duurzaamheid werd ondersteund door bewijs van het certificeringsproces;

c) hoewel de prijzen per land verschillen, er centraal over regionale prijzen wordt onderhandeld;

d) de gewogen gemiddelden van productiekosten en verkoopprijzen rechtstreeks bewijs van een consistent prijseffect leveren;

e) de verliesgevende PCN's het prijseffect niet weerleggen;

f) het feit dat er geen verkopen aan de automobielsector naar de Unie plaatsvinden, vereist dat er een correctie wordt toegepast, aangezien het effect van andere factoren op de prijzen zou zijn vastgesteld.

(773) De Commissie bleef erbij dat het gebruik van het gewogen gemiddelde voor een vergelijking van de productiekosten niet geschikt was om vast te stellen of de productiekosten van kwaliteitsklassen soorten voor de automobielsector consequent hoger waren dan de productiekosten van kwaliteitsklassen voor andere sectoren dan de automobielsector (grondstoffen). Wanneer een aantal verschillende waarden in twee groepen wordt verdeeld en voor elke groep een gemiddelde wordt berekend, zal het ene gemiddelde immers bijna altijd hoger zijn dan het andere. Dat verschil is op zich echter geen aanwijzing dat de individuele waarden in de ene groep consequent hoger zijn dan die in de andere groep. Bovendien voerde de onderneming reeds in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen aan dat de Commissie haar verzoeken om correcties op grond van artikel 2, lid 10, punt a), artikel 2, lid 10, punt d) en artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening niet naar behoren had onderzocht. Deze analyse werd uitgevoerd en de Commissie wees de verzoeken van de onderneming af op een andere basis dan de analyse van de gemiddelde productiekosten.

(774) Met betrekking tot het argument op grond van artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening merkte de Commissie op dat zij haar conclusie niet baseerde op het enkele feit dat de aan de afnemer in de automobielsector verkochte productsoorten producten waren die onder een bepaalde industrienorm vielen. De Commissie betwist niet dat producten die volgens verschillende industrienormen zijn geproduceerd, onder hetzelfde PCN kunnen vallen. De kern van het argument van de Commissie was dat er geen bewijs was van het bestaan van fysieke verschillen tussen afzonderlijke kwaliteitsklassen die volgens de norm van de grondstoffenindustrie werden geproduceerd, die het overgrote deel van de verkoop van de onderneming aan de afnemer in de automobielsector uitmaakten, terwijl dezelfde specifieke kwaliteitsklassen ook aan afnemers buiten de automobielsector werden verkocht. De door de onderneming ingediende goedkeuringsverslagen hadden alleen betrekking op productsoorten die volgens de industrienorm van de automobielindustrie waren geproduceerd, die een minderheid van de verkoop van de onderneming aan de afnemer in de automobielsector vertegenwoordigden. De onderneming heeft hoe dan ook geen verklaring gegeven voor de fysieke verschillen tussen de productsoorten die aan de afnemer in de automobielsector en aan afnemers buiten de automobielsector werden verkocht. Het loutere bestaan van een prijsverschil kan niet worden aanvaard als bewijs van fysieke verschillen.

(775) Wat het argument op grond van artikel 2, lid 10, punt d), van de basisverordening betreft, heeft de Commissie de door POSVIET opgegeven functies met betrekking tot de verkoop aan de automobielindustrie en aan andere sectoren geanalyseerd. Voor sommige vermeende functies, namelijk kwalificatie en tests, prognose en planning, inventaris en logistiek, technische ondersteuning, bevatte het dossier geen ondersteunend bewijsmateriaal of was het bewijsmateriaal slechts gedeeltelijk (het bestaan van goedkeurings-/testverslagen voor een beperkt aantal productsoorten). Wat de afhandeling van vorderingen betreft, lijken de verleende functies en diensten elkaar te overlappen. Hoewel de procedure voor vorderingen duidelijk lijkt te zijn vastgesteld voor de afnemer in de automobielindustrie, kan een soortgelijke procedure worden toegepast op afnemers buiten de automobielindustrie, afhankelijk van de aard van de vordering. Wat de prijsstellingsautoriteit betreft, is het niet duidelijk hoe het feit dat centraal over de prijzen wordt onderhandeld, een functie is die verband houdt met het handelsstadium/de OEM-verkopen.

(776) Met betrekking tot het argument op grond van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening merkte de Commissie op dat:

a) hoewel de onderneming dit argument tijdens de controle ter plaatse heeft aangevoerd, zij in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen alleen duidelijk heeft aangegeven welke factoren op grond van deze bepalingen in aanmerking moeten worden genomen;

b) de onderneming geen bewijs had verstrekt van een uitgebreide certificeringsprocedure, maar slechts goedkeurings-/testverslagen voor een beperkt aantal productsoorten die aan de afnemer in de automobielsector werden verkocht. De Commissie heeft vastgesteld dat het regelmatig testen van de overeenstemming van de geleverde producten met de technische specificaties van de afnemer in de automobielsector niet kon hebben geleid tot een beperkte duurzaamheid van de leveranciers;

c) met betrekking tot de gecentraliseerde prijsonderhandelingen merkte de Commissie op dat de onderneming eerder beweerde dat de aan de afnemer in de automobielsector aangerekende prijzen niet representatief waren voor de Vietnamese markt, omdat ze niet specifiek voor Vietnam waren vastgesteld, maar veeleer op regionaal niveau. Dit werd weerlegd door de opmerkingen van de Commissie over de door de onderneming ingediende prijsnotering;

d) de relevantie van de gewogen gemiddelde productiekosten (en de prijzen ter zake) reeds meermaals aan de orde was gesteld;

e) het onduidelijk was hoe het feit dat de onder twee van de acht relevante productcontrolenummers vallende verkoop aan de automobielindustrie verliesgevend was, het argument van de onderneming dat een correctie gerechtvaardigd was, niet weerlegt. Met name gezien het feit dat de onderneming twee methoden heeft voorgesteld om de correctie uit te voeren en beide gebaseerd waren op een correctie van de prijzen tot een zodanig niveau dat de verkoop van kwaliteitsklassen voor de automobielsector onder elk relevant PCN hetzelfde niveau van winstgevendheid zou opleveren als de verkoop aan andere sectoren dan de automobielsector onder dat PCN.

(777) In elk geval baseerde POSVIET zijn verzoeken om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt a), artikel 2, lid 10, punt d), of artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening voortdurend louter op het bestaan van hogere prijzen die aan zijn afnemer in de automobielsector in rekening werden gebracht. De onderneming voerde vervolgens aan dat er sprake was van verschillen in fysieke kenmerken, functies in verband met het handelsstadium/OEM-verkoop of andere factoren. In plaats van bewijsmateriaal voor het bestaan van deze verschillen te verstrekken, voerde de onderneming aan dat het loutere bestaan van hogere prijzen het bewijs van deze verschillen vormde. In dit verband merkte de Commissie op dat het vastgestelde prijsverschil op de

binnenlandse markt dat afhankelijk is van een afnemer een normaal verschijnsel op een vrije markt is dat tot uiting moet komen in de normale waarde in plaats van eruit te worden verwijderd. POSVIET heeft dat prijsverschil vervolgens echter niet uitgelegd in termen van concrete factoren die van invloed zijn op de prijzen, zoals vereist op grond van artikel 2, lid 10, van de basisverordening. Zonder een dergelijk verband is er geen reden voor de correctie. Een louter prijsverschil laat niet noodzakelijkerwijs een hogere prijs zien; het zou ook een prijsaftrek voor afnemers buiten de automobielsector kunnen laten zien en is, zonder aantoonbaar verband met een concrete factor, een normaal marktverschijnsel dat bepalend is voor de normale waarde voor een bepaalde productsoort.

(778) De Commissie de in de overwegingen 767 tot en met 772 beschreven argumenten afgewezen naar aanleiding van de overwegingen 773 tot en met 777.

3.6.5.2. Correcties van de uitvoerprijs

(779) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, zijn er correcties toegepast voor vrachtvervoer, verzekering, lading, overlading, lossing en aanverwante kosten uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening.

(780) Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: krediet verleend aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt g), van de basisverordening, verpakkingskosten voor de uitvoer van het betrokken product naar de Unie uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt f), van de basisverordening, bankkosten uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening en commissies uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. PIC Korea betaalde commissies aan een verbonden onderneming in Vietnam voor de behandeling van documenten, communicatie en andere diensten in verband met de uitvoer van het door POSVIET geproduceerde betrokken product naar de Unie.

(781) Voor alle uitvoer via PIC Korea, een handelaar, werd een correctie toegepast op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. De Commissie was van oordeel dat de door de handelaar gemaakte VAA-kosten en de winst van een niet-verbonden importeur van 2 %, zoals uiteengezet in overweging 630, op betrouwbare wijze de commissie weerspiegelden die een niet-verbonden agent voor zijn diensten in rekening zou brengen.

(782) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde POSVIET zijn argument dat de drie handelsondernemingen — PIC Korea, PI Duitsland en PI Italië ("PI Group") — één enkele economische entiteit vormden. De onderneming erkende dat in antidumpingprocedures het concept van één enkele economische entiteit was toegepast op een met de producent-exporteur verbonden handelaar wanneer uit de economische realiteit van de relatie bleek dat de handelaar optrad als een interne uitvoerafdeling van de producent. De onderneming herhaalde zijn argument in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(783) De onderneming voerde echter aan dat het feit dat POSVIET geen deel uitmaakt van de vermeende enkele economische entiteit in deze zaak niet relevant is, en verwees naar het mededingingsrecht van de Unie, waarin wordt erkend dat een onderneming een economische eenheid is die uit verschillende afzonderlijke natuurlijke of rechtspersonen kan bestaan. In dit geval draait de toets om de economische eenheid en zeggenschap, en niet om de vraag of een van de entiteiten een producent is. In dit verband voerde POSVIET aan dat de PI Group één enkele economische entiteit is omdat:

a) de rekeningen van de groep werden geconsolideerd;

b) de verkoopfuncties van de drie ondernemingen centraal werden gecoördineerd;

c) de twee verbonden importeurs in de Unie de prijzen niet onafhankelijk hebben vastgesteld;

d) de twee verbonden importeurs in de Unie werden opgericht om functies te vervullen die niet door PIC Korea konden worden vervuld.

(784) POSVIET voerde aan dat het geen bezwaar maakte tegen de aftrek van VAA-kosten op grond van zowel artikel 2, lid 9, als artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, maar wel tegen de dubbele aftrek van winst.

(785) Het suggereerde ook dat één enkele aftrek van geconsolideerde VAA-kosten overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening passend zou zijn.

(786) Tot slot herinnerde de onderneming eraan dat volgens het arrest PT Musim Mas/Commissie ([141]), wanneer tussen een producent en een verbonden handelaar één enkele economische entiteit wordt erkend, de handelaar niet kan worden geacht functies van een op commissiebasis werkende agent uit te oefenen in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening.

(787) De Commissie heeft het argument onderzocht. In antidumpingprocedures wordt het concept van één enkele economische entiteit immers gebruikt om situaties te beschrijven waarin een handelaar verbonden is met de producent-exporteur, en uit de economische realiteit van de relatie blijkt dat de handelaar optreedt als een interne uitvoerafdeling van de producent. Deze omstandigheid is per definitie niet in strijd met de opvatting van een onderneming krachtens het mededingingsrecht van de Unie, hoewel moet worden opgemerkt dat het mededingingsrecht van de Unie niet van toepassing is op handelsbeschermingsonderzoeken.

(788) De Commissie merkte op dat het argument van POSVIET met betrekking tot het bestaan van één enkele economische entiteit tussen PIC Korea, PI Germany en PI Italy tot doel had om een wijziging van de wijze waarop correcties van de uitvoerprijs werden toegepast, te bewerkstelligen. In wezen maakte de onderneming bezwaar tegen een vermeende dubbele aftrek van de fictieve winst op grond van artikel 2, lid 9, en artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening of stelde zij als alternatief voor de geconsolideerde VAA-kosten van de PI Group af te trekken op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening.

(789) In dit verband herinnerde de Commissie eraan dat de aftrek van de VAA-kosten en de fictieve winst op grond van artikel 2, lid 9, en artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, hoewel beide gebaseerd zijn op hetzelfde soort informatie, namelijk de werkelijk door de verbonden ondernemingen gemaakte VAA-kosten en de winst van een niet-verbonden importeur, twee afzonderlijke zaken zijn.

(790) Overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening heeft de Commissie de uitvoerprijs berekend op basis van de prijs waartegen koudgewalste platte staalproducten aan de eerste onafhankelijke afnemer werden wederverkocht, aangezien de importeurs PI Germany en PI Italy verbonden waren met de producent-exporteur. Overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening werd een correctie toegepast voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten en voor winst. De tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten omvatten in dit geval de door de importeurs op transactiebasis gerapporteerde kosten en de VAA-kosten die niet rechtstreeks met individuele transacties in verband konden worden gebracht.

(791) Nadat zowel de uitvoerprijs als de normale waarde waren vastgesteld, heeft de Commissie vervolgens een correctie op de uitvoerprijs toegepast met het oog op een billijke vergelijking overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. De Commissie stelde vast dat PIC Korea functies uitoefende die vergelijkbaar waren met die van een op commissiebasis werkende agent en voor deze functies werd beloond door middel van een handelsmarge. Aangezien de handelsmarge tussen verbonden entiteiten werd betaald, werd deze beïnvloed door de relatie. Daarom heeft de Commissie de door PIC Korea gemaakte VAA-kosten en de fictieve winst gebruikt als maatstaf voor de commissie die zou zijn betaald aan een onafhankelijke agent die functies van PIC Korea uitoefent.

(792) In dit verband heeft POSVIET niet aangetoond dat de aanpak van de Commissie in strijd was met de basisverordening. De Commissie was wettelijk verplicht de VAA-kosten en een winst af te trekken om de uitvoerprijs te berekenen overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening. Wat de correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening betreft, betwistte de onderneming niet de bevindingen van de Commissie dat PIC Korea functies uitoefende die vergelijkbaar waren met die van een op commissiebasis werkende agent. De onderneming heeft evenmin aangevoerd en aangetoond dat PIC Korea optrad als een interne uitvoerafdeling van POSVIET, in welk geval een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening inderdaad niet passend zou zijn.

([141]) Arrest van het Hof van Justitie van 26 oktober 2016, PT Musim Mas/Commissie, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punten 41-42 en de aangehaalde rechtspraak.

(793) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde POSVIET aan dat de hoogte niveau van de winst die op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening voor PIC KR in mindering werd gebracht bij rechtstreekse verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie, moest worden herzien om rekening te houden met de beperkte functies van de onderneming. In dit verband verwees de onderneming naar het arrest PT Musim Mas/Commissie ([142]), waarin het Hof heeft verduidelijkt dat het gebruik van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening niet is gebaseerd op het bestaan van een relatie tussen de handelaar en de producent-exporteur, maar op de door de handelaar vervulde functies. De onderneming voerde aan dat de hoogte van de winst moet worden afgestemd op de functies die door de handelaar worden uitgeoefend, en niet op die welke door een importeur worden uitgeoefend.

(794) Voorts verwees POSVIET naar de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen ([143]), volgens welke de marge van de wederverkoopprijs zal worden beïnvloed door de omvang van de activiteiten van de wederverkoper. Deze omvang van de activiteiten kan sterk variëren, van het geval waarin de wederverkoper slechts minimale diensten als expediteur verricht tot het geval waarin de wederverkoper het volledige risico van eigendom op zich neemt, samen met de volledige verantwoordelijkheid voor en de risico's van reclame, marketing, distributie en garantie van de goederen, financiering van voorraden en andere daarmee samenhangende diensten. Indien de wederverkoper in de concerntransactie geen wezenlijke handelsverrichting uitoefent, maar de goederen slechts aan een derde overdraagt, zou de marge van de wederverkoopprijs, gelet op de uitgeoefende functies, gering kunnen zijn.

(795) In dit verband wees de onderneming erop dat PIC Korea niet voorziet in opslag of in- en uitklaring, noch in het dagelijkse beheer van klantenrelaties in het verkoopkanaal waar het rechtstreeks aan niet-verbonden afnemers in de Unie verkoopt.

(796) De onderneming herhaalde het argument dat is uiteengezet in de overwegingen 793 tot en met 795 in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat deze kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(797) Om te beginnen merkte de Commissie op dat, in tegenstelling tot wat POSVIET beweert, in het arrest PT Musim Mas/Commissie ([144]) de winst die wordt gebruikt om de correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening te kwantificeren, niet wordt gekoppeld aan de functies die worden uitgeoefend door de handelaar die als agent optreedt. Het is veeleer de correctie zelf die met die functies verband houdt. In dit verband herinnerde de Commissie eraan dat de correctie voor commissies op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening uit twee afzonderlijke componenten bestaat: i) de werkelijke VAA-kosten van de verbonden handelaar, en ii) een fictieve winst van een niet-verbonden handelaar die in dezelfde sector actief is. Terwijl de winstcomponent dient als maatstaf voor de marge die een vergelijkbare onafhankelijke handelaar op de vrije markt zou behalen, weerspiegelt de VAA-kostencomponent de werkelijke kosten die worden gemaakt voor de functies die door de verbonden handelaren worden uitgeoefend. Juist dit laatste element, de werkelijke VAA-kosten, zorgt ervoor dat de correctie de kosten van de uitgevoerde functies nauwkeurig weergeeft.

(798) De Commissie heeft bevestigd dat de correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening die werd toegepast op de uitvoer naar de Unie via PIC Korea niet was gebaseerd op het bestaan van een relatie tussen POSVIET en PIC Korea, maar op de betrokkenheid van een handelaar bij verschillende verkoopkanalen waarin de handelaar functies uitoefende die vergelijkbaar waren met die van een op commissiebasis werkende agent. Het bestaan van de relatie vormde echter de basis voor de vaststelling van de hoogte van de correctie. Hoewel de werkelijke VAA-kosten van PIC Korea als onderdeel van de correctie werden aanvaard, kon de door de verkoop gegenereerde winst niet in aanmerking worden genomen, aangezien de aankoopprijs werd beïnvloed door de relatie tussen POSVIET en PIC Korea. Daarom werd de winst van een niet-verbonden importeur in de Unie als geschikte maatstaf gebruikt.

([142]) Arrest van het Hof van 26 oktober 2016, PT Musim Mas/Commissie, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punt 88.

([143]) OESO (2022), *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022*, punt 2.37. Beschikbaar op oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (laatst geraadpleegd op 7 september 2026).

([144]) Arrest van het Hof van 26 oktober 2016, PT Musim Mas/Commissie, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punt 88.

(799) Voorts beweerde de onderneming dat de hoogte van de winst naar beneden had moeten worden bijgesteld, aangezien de onderneming beperkte functies uitoefende in vergelijking met de verbonden importeurs in de Unie en zich in dit verband baseerde op de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen.

(800) Wat de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen betreft, herinnerde de Commissie eraan dat deze gebaseerd zijn op een "internationale norm voor verrekenprijzen die de OESO-lidstaten zijn overeengekomen en die moet worden gebruikt voor belastingdoeleinden door [multinationale ondernemingen] groepen en belastingdiensten" ([145]). De OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen zijn niet bedoeld om te voorspellen welke winst op de wederverkoop van bepaalde goederen op een bepaalde markt haalbaar of redelijk is op basis van de door een handelaar vervulde functies. Winsttoerekening op basis van de functies die in dit verband door verbonden entiteiten worden uitgeoefend, dient in wezen als waarborg tegen het toerekenen van winsten aan ondernemingen die weinig functies vervullen, maar in landen met een gunstig belastingtarief zijn gevestigd.

(801) Hoe dan ook was de Commissie het er niet mee eens dat de door PIC Korea uitgeoefende functies beperkt waren in vergelijking met de functies van de twee verbonden importeurs in de Unie. Om redenen van vertrouwelijkheid werd een gedetailleerde analyse afzonderlijk aan de onderneming meegedeeld. In dit verband worden in de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen, waarop de onderneming zich in haar argumentatie heeft gebaseerd, voorbeelden gegeven van situaties waarin de functies van de handelaar als beperkt worden beschouwd (minimale diensten als expediteur) en waarin een aanzienlijke, d.w.z. hogere marge kan worden verwacht (zoals het volledige risico van eigendom, de volledige verantwoordelijkheid voor en de risico's van reclame, marketing, distributie en garantie van de goederen). PIC Korea nam tijdens het vervoer over zee duidelijk de eigendom van de goederen over en was verantwoordelijk voor de organisatie van het distributienetwerk. Daarom kunnen zijn functies niet als beperkt worden beschouwd. Derhalve werd het in overweging 797 beschreven argument afgewezen.

3.6.6. *Dumpingmarges*

(802) Voor de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening.

(803) Op grond hiervan is de definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarge, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, 16,0 %.

(804) Voor de meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, berekent de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. In dit geval is de definitieve dumpingmarge voor de meewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, dezelfde als die voor de in de steekproef opgenomen meewerkende producent-exporteur, namelijk 16,0 %.

(805) Voor alle andere producenten-exporteurs in Vietnam heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daartoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de meewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer — volgens de gegevens van Eurostat — uit het betrokken land naar de Unie tijdens het OT.

(806) De mate van medewerking is in dit geval hoog, aangezien de uitvoer van de meewerkende producenten-exporteurs goed was voor meer dan 80 % van de totale invoer tijdens het onderzoektijdvak. Op basis hiervan heeft de Commissie besloten de dumpingmarge voor niet-meewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de individueel onderzochte, in de steekproef opgenomen meewerkende onderneming.

([145]) OESO (2022), *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022*, punt 1.1. Beschikbaar op oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (laatst geraadpleegd op 7 september 2026).

(807) De volgende tabel bevat de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
Andere meewerkende ondernemingen	16,0
Alle overige invoer van oorsprong uit Vietnam	16,0

4. **SCHADE**

4.1. **Omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie**

(808) Het soortgelijke product werd in het onderzoektijdvak vervaardigd door 22 producenten in de Unie. Zij vormen de "bedrijfstak van de Unie" in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening.

(809) De totale productie in de Unie in het onderzoektijdvak werd vastgesteld op ongeveer 31,5 miljoen ton, met inbegrip van de productie voor de markt voor intern gebruik. De Commissie heeft het cijfer vastgesteld op basis van alle beschikbare informatie betreffende de bedrijfstak van de Unie, namelijk de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van Eurofer, die waar mogelijk zijn getoetst aan de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(810) Zoals vermeld in overweging 94, werd een steekproef van drie producenten in de Unie samengesteld. De definitieve steekproef vertegenwoordigde meer dan 24 % van de geraamde totale productie in de Unie en 17 % van de geraamde verkoop van het soortgelijke product op de vrije markt van de Unie, en garandeerde een goede geografische spreiding.

(811) Over het geheel genomen wordt de bedrijfstak van de Unie gekenmerkt door een aanzienlijke mate van verticale integratie. Een aanzienlijk deel van de productie wordt intern gebruikt voor verdere downstreamverwerking, terwijl de rest op de vrije markt wordt verkocht in rechtstreekse concurrentie met de invoer.

4.2. **Vaststelling van de relevante markt van de Unie**

(812) Om vast te stellen of de bedrijfstak van de Unie schade heeft geleden en om het verbruik en de verschillende economische indicatoren betreffende de situatie van de bedrijfstak van de Unie vast te stellen, heeft de Commissie onderzocht in welke mate in die analyse rekening moet worden gehouden met het eigen gebruik door de bedrijfstak van de Unie van zijn productie, met name voor verdere verwerking.

(813) Zoals hierboven aangegeven, is de bedrijfstak van de Unie grotendeels verticaal geïntegreerd en vormt het onderzochte product een primaire input voor de fabricage van verschillende downstreamproducten met een hogere waarde, zoals gegalvaniseerde en met organische verbindingen beklede producten. De Commissie heeft derhalve vastgesteld dat een aanzienlijk deel van de productie van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor intern gebruik is bestemd. In het licht hiervan werden het interne verbruik en het verbruik op de vrije markt afzonderlijk geanalyseerd.

(814) Het onderscheid tussen de markt voor intern gebruik en de vrije markt is relevant voor de schadeanalyse, omdat de voor intern gebruik bestemde producten niet rechtstreeks concurreren met de invoer en aan de verrekenprijzen binnen de groepen een uiteenlopend prijsbeleid ten grondslag ligt. De productie voor de vrije markt concurreert daarentegen rechtstreeks met het ingevoerde onderzochte product, en de prijzen zijn vrijemarktprijzen.

(815) Om een zo volledig mogelijk beeld van de bedrijfstak van de Unie te verkrijgen, heeft de Commissie gegevens verzameld over de volledige activiteit inzake koudgewalste platte staalproducten en heeft zij bepaald of de productie voor intern gebruik dan wel voor de vrije markt bestemd was.

(816) De Commissie heeft bepaalde economische indicatoren met betrekking tot de bedrijfstak van de Unie onderzocht op basis van gegevens voor de vrije markt. Dit betreft de volgende indicatoren: verkoopvolume en verkoopprijzen op de markt van de Unie; marktaandeel; groei; volume en prijzen van de uitvoer; winstgevendheid; rendement van investeringen, en kasstroom. Waar mogelijk en gerechtvaardigd werden de bevindingen van het onderzoek vergeleken met de gegevens voor de markt voor eigen gebruik, teneinde een volledig beeld van de situatie van de bedrijfstak van de Unie te schetsen.

(817) Andere economische indicatoren zouden echter slechts zinvol kunnen worden onderzocht door aan de gehele activiteit, waaronder het interne gebruik van de bedrijfstak van de Unie, te refereren. Dit zijn: productie; capaciteit, bezettingsgraad; investeringen; voorraden; werkgelegenheid; productiviteit; lonen, en vermogen om kapitaal aan te trekken. Deze zijn afhankelijk van de gehele activiteit, ongeacht of de productie bestemd is voor intern gebruik dan wel voor verkoop op de vrije markt.

4.3. **Verbruik in de Unie**

4.3.1. *Intern verbruik op de markt van de Unie (ton)*

(818) De Commissie stelde het interne verbruik in de Unie vast op basis van het interne verbruik en de interne verkopen op de markt van de Unie van alle haar bekende producenten in de Unie. Het aldus vastgestelde interne verbruik in de Unie heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 25

Intern verbruik in de Unie (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Intern verbruik	24 019 465	24 266 863	24 913 310	24 037 814
Index (2022=100)	*100*	*101*	*104*	*100*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst.

(819) Er werd vastgesteld dat ongeveer 76 % van de productie van koudgewalste platte staalproducten in de Unie bestemd is voor de markt voor intern gebruik, terwijl de overige 24 % op de vrije markt wordt verkocht.

(820) Het interne verbruik in de Unie steeg tussen 2022 en 2024 met ongeveer 4 %, als gevolg van een geleidelijke toename van de interne vraag. Deze trend hield echter niet aan, aangezien het verbruik vervolgens in het onderzoektijdvak met ongeveer 3,5 % daalde ten opzichte van 2024 en grotendeels terugkeerde naar het niveau van 2022. Over het geheel genomen vertoonde het interne verbruik tijdens de beoordelingsperiode slechts een beperkte variatie, wat wijst op een relatief stabiele downstreamvraag binnen de verticaal geïntegreerde activiteiten.

4.3.2. *Verbruik op de vrije markt in de Unie (ton)*

(821) De Commissie heeft het verbruik op de vrije markt van de Unie vastgesteld op basis van a) gegevens van Eurofer over de verkoop op de markt van de Unie van alle haar bekende producenten in de Unie, zoals getoetst aan de hand van de informatie die is verstrekt door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, en b) de invoer in de Unie uit alle derde landen zoals gerapporteerd door Eurostat. Het aldus vastgestelde verbruik op de vrije markt van de Unie heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 26

Verbruik op de vrije markt van de Unie (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verbruik op de vrije markt	8 089 250	7 372 012	7 543 690	7 274 722
Index (2022=100)	*100*	*91*	*93*	*90*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, Eurostat.

(822) Het verbruik op de vrije markt is in de beoordelingsperiode aanzienlijk gedaald. In het eerste jaar daalde het met 9 %. Dit werd gevolgd door een bescheiden stijging van 2 % in het daaropvolgende jaar. Dit herstel was echter tijdelijk, aangezien het verbruik in het onderzoektijdvak opnieuw met 3 procentpunten daalde.

(823) In totaal daalde het verbruik op de vrije markt in de beoordelingsperiode met 10 %. Deze daling werd voornamelijk veroorzaakt door een inkrimping van het downstreamverbruik, met name in de bouwsector en bepaalde industriële toepassingen, die belangrijke markten voor eindgebruik van staalproducten zijn.

(824) Daarnaast droegen macro-economische onzekerheid en een zwakkere economische groei in verschillende lidstaten bij tot een voorzichtiger aankoopgedrag onder afnemers, die bestellingen vertraagden of verminderden en voorrang gaven aan het afbouwen van de voorraden. Dit resulteerde in minder activiteit op de spotmarkt en lagere transactievolumes in het vrijemarktsegment.

4.3.3. *Totaal verbruik*

(825) Het totale verbruik — de som van het verbruik voor intern gebruik en het verbruik op de vrije markt — heeft zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 27

Totaal verbruik in de Unie (vrije markt en markt voor intern gebruik) (ton)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totaal verbruik in de Unie	32 108 714	31 638 874	32 456 525	31 312 536
Index (2022=100)	*100*	*99*	*101*	*98*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, Eurostat.

(826) Het totale verbruik in de Unie bleef in de beoordelingsperiode grotendeels stabiel, met slechts beperkte schommelingen. Het daalde in het eerste jaar licht met 1 %. Dit werd gevolgd door een bescheiden stijging van 3 procentpunten in het daaropvolgende jaar. Deze stijging hield echter niet aan, aangezien het verbruik in het onderzoektijdvak met 4 procentpunten daalde.

(827) In de beoordelingsperiode bleef het totale verbruik grotendeels stabiel, met een lichte daling van ongeveer 2 % tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak. Deze relatieve stabiliteit was voornamelijk toe te schrijven aan het feit dat het interne verbruik grotendeels stabiel bleef, waardoor de dalende trend in het verbruik op de vrije markt gedeeltelijk werd afgevlakt en de algemene daling van de vraag werd opgevangen.

4.4. **Invoer uit de betrokken landen**

4.4.1. *Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen en volume en prijzen van de invoer uit de betrokken landen*

(828) De Commissie heeft onderzocht of de invoer van het product uit de betrokken landen cumulatief moest worden beoordeeld overeenkomstig artikel 3, lid 4, van de basisverordening.

(829) De dumpingmarge die werd vastgesteld ten aanzien van de invoer uit de betrokken landen lag boven de de-minimisdrempel die in artikel 9, lid 3, van de basisverordening is vastgelegd. De invoer uit elk van de betrokken landen was niet te verwaarlozen in de zin van artikel 5, lid 7, van de basisverordening. In het onderzoektijdvak lagen de marktaandelen tussen 3 % en 7 %.

(830) De concurrentieverhoudingen tussen de met dumping ingevoerde producten uit de betrokken landen en het soortgelijke product waren vergelijkbaar. Zoals opgemerkt in overweging 125, is uit het onderzoek gebleken dat de door de producenten-exporteurs en de bedrijfstak van de Unie verkochte koudgewalste platte staalproducten dezelfde fysieke, chemische en technische basiseigenschappen hebben en voor dezelfde basisdoeleinden worden gebruikt. Bovendien concurreerden de ingevoerde producten met elkaar en met de bedrijfstak van de Unie en met in de Unie geproduceerde koudgewalste platte staalproducten, omdat ze via dezelfde verkoopkanalen worden verkocht aan vergelijkbare categorieën afnemers.

(831) Aan alle criteria van artikel 3, lid 4, van de basisverordening was dus voldaan en de invoer uit de betrokken landen werd voor de schadevaststelling cumulatief beoordeeld.

4.4.2. *Volume en marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen*

(832) De Commissie heeft de omvang van de invoer vastgesteld op basis van door Eurostat verstrekte gegevens. Het marktaandeel werd vastgesteld door vergelijking van de invoervolumes met het verbruik op de vrije markt van de Unie zoals vermeld in tabel 26.

(833) De invoer in de Unie uit de betrokken landen heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 28

Invoervolume (meeteenheid) en marktaandeel

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
INDIA				
Volume van de invoer uit India (ton)	405 319	387 521	435 297	414 530
Index	*100*	*96*	*107*	*102*
Marktaandeel India (%)	5	5	6	6
JAPAN				
Volume van de invoer uit Japan (ton)	126 021	223 217	246 354	250 001
Index	*100*	*177*	*195*	*198*
Marktaandeel Japan (%)	2	3	3	3
TAIWAN				
Volume van de invoer uit Taiwan (ton)	293 280	440 907	574 505	499 836
Index	*100*	*150*	*196*	*170*
Marktaandeel Taiwan (%)	4	6	8	7
TURKIJE				
Volume van de invoer uit Turkije (ton)	448 012	228 046	417 253	334 885
Index	*100*	*51*	*93*	*75*
Marktaandeel Turkije (%)	6	3	6	5

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
VIETNAM				
Volume van de invoer uit Vietnam (ton)	48 282	115 405	157 386	187 767
Index	*100*	*239*	*326*	*389*
Marktaandeel Vietnam (%)	1	2	2	3
BETROKKEN LANDEN				
Hoeveelheid van de invoer uit de betrokken landen (ton)	1 320 914	1 395 097	1 830 796	1 687 020
Index	*100*	*106*	*139*	*128*
Marktaandeel (%)	16	19	24	23

Bron: Eurostat Het marktaandeel werd vastgesteld door vergelijking van de invoervolumes met het verbruik op de vrije markt van de Unie zoals vermeld in tabel 24.

(834) In de beoordelingsperiode nam de invoer uit de betrokken landen over het geheel genomen toe, zowel qua volume met 28 % als qua marktaandeel, dat in het onderzoektijdvak uitkwam op 23 %. Hoewel de ontwikkelingen aanzienlijk verschilden tussen de betrokken landen, wijst de algemene trend op een almaar groeiende aanwezigheid van deze invoer op de markt van de Unie.

(835) In 2023 vertoonden de invoervolumes gemengde ontwikkelingen. De invoer uit India daalde licht (–4 %), terwijl de invoer uit Turkije sterk daalde (–49 %). De invoer uit Japan (+77 %), Taiwan (+50 %) en Vietnam (+139 %) nam daarentegen aanzienlijk toe. Als gevolg daarvan nam het totale invoervolume uit de betrokken landen toe, wat gepaard ging met een stijging van het marktaandeel van 16 % tot 19 % (+3 procentpunten).

(836) In 2024 werd de opwaartse trend duidelijker. De invoer uit India (+12 %), Japan (+10 %) en Taiwan (+30 %) bleef groeien, terwijl de invoer uit Turkije zich sterk herstelde (+83 %) van het lage niveau in 2023. Ook de invoer uit Vietnam nam verder toe (+36 %). Dit leidde tot een aanzienlijke uitbreiding van het totale invoervolume en een duidelijke groei van het marktaandeel tot 24 % (+5 procentpunten).

(837) In het onderzoektijdvak daalden de invoervolumes ten opzichte van 2024, maar bleven ze ruim boven de niveaus van 2022. De invoer uit India daalde matig (–5 %), terwijl de invoer uit Taiwan (–13 %) en Turkije (–20 %) ook daalde. De invoer uit Japan (+1 %) en Vietnam (+19 %) bleef daarentegen stijgen. Over het geheel genomen bleef de invoer uit de betrokken landen hoog, waarbij het marktaandeel slechts licht daalde tot 23 % (–1 procentpunt).

(838) In de beoordelingsperiode nam de invoer uit de betrokken landen aanzienlijk toe, zowel qua volume als qua marktaandeel. De invoervolumes stegen in 2023 met 6 % en namen in 2024 verder aanzienlijk toe met 31 %. Hoewel ze in het onderzoektijdvak met 8 % daalden ten opzichte van 2024, bleven ze 28 % boven de niveaus van 2022. Tegelijkertijd groeide het marktaandeel van deze invoer gestaag van 16 % in 2022 tot 19 % in 2023 en bereikte het 24 % in 2024, alvorens licht te dalen tot 23 % in het onderzoektijdvak. Over het geheel genomen vertoonde de invoer uit de betrokken landen, ondanks een lichte daling in het onderzoektijdvak, een sterke opwaartse trend en werd zijn positie op de markt van de Unie aanzienlijk sterker.

4.4.3. *Prijzen van de invoer uit de betrokken landen, prijsonderbieding en prijsverlaging*

(839) De Commissie heeft de prijzen van de invoer vastgesteld aan de hand van gegevens van Eurostat.

(840) De gewogen gemiddelde prijs van de invoer in de Unie uit de betrokken landen heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 29

Invoerprijzen (EUR/meeteenheid)

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
INDIA				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 051	772	725	680
Index	*100*	*73*	*69*	*65*
JAPAN				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 021	802	777	718
Index	*100*	*79*	*76*	*70*
TAIWAN				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 042	752	703	690
Index	*100*	*72*	*67*	*66*
TURKIJE				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 041	834	744	716
Index	*100*	*80*	*71*	*69*
VIETNAM				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 166	757	708	667
Index	*100*	*65*	*61*	*57*
BETROKKEN LANDEN				
Gemiddelde prijzen van de invoer met dumping	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*

Bron: Eurostat.

(841) In het algemeen daalde de gemiddelde prijs van de invoer met dumping uit de betrokken landen in de beoordelingsperiode met 34 %. Deze neerwaartse trend werd waargenomen voor alle betrokken landen afzonderlijk, met prijsdalingen variërend van 30 % tot 43 %, waarbij de sterkste daling werd geregistreerd voor Vietnam, namelijk 43 %.

(842) De Commissie heeft de prijsonderbieding tijdens het onderzoektijdvak vastgesteld aan de hand van een vergelijking van:

1) de gewogen gemiddelde verkoopprijs per productsoort die de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in rekening brachten aan niet-verbonden afnemers op de markt van de Unie, gecorrigeerd tot het niveau af fabriek; en

2) de overeenkomstige gewogen gemiddelde invoerprijzen per productsoort die door de in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in het land aan de eerste onafhankelijke afnemer op de markt van de Unie werden berekend, op cif-basis, met de nodige correcties voor douanerechten en kosten na invoer.

(843) De prijzen werden vergeleken per productsoort voor transacties in hetzelfde handelsstadium, zo nodig na correctie, en met aftrek van kortingen en rabatten. Het resultaat van de vergelijking werd uitgedrukt als een percentage van de theoretische omzet in het onderzoektijdvak van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(844) Naar aanleiding van opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen die hebben geleid tot veranderingen in de uitvoerprijzen in Japan en Turkije, zoals uiteengezet in respectievelijk de overwegingen 270 en 278, en 632 en 636, heeft de Commissie de prijsonderbiedingsmarges herzien.

(845) Specifiek met betrekking tot Nippon Steel heeft de Commissie, na de aanvaarding van het argument dat zijn prijzen voor MISI en NST marktconform waren, de uitvoerprijs van de onderneming niet vastgesteld op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening. Om de invoerprijs vast te stellen die bij de berekening van de prijsonderbieding en de schademarge is gebruikt, heeft de Commissie artikel 2, lid 9, echter naar analogie toegepast, aangezien de prijs die bij de douane wordt opgegeven onbetrouwbaar was vanwege het bestaan van een relatie binnen de groep ([146]).

(846) In dit geval werden, om de marktprijs voor een niet-verbonden afnemer terug te rekenen tot het handelsstadium van de vergelijking (d.w.z. de invoerprijs onmiddellijk na inklaring van dat product aan de grens van de EU), prijscorrecties toegepast voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van de VAA-kosten, en voor winst.

(847) De Commissie heeft zich gebaseerd op de door de verbonden importeurs gerapporteerde werkelijke VAA-kosten. De winstmarge die voor de correcties werd gebruikt, bedroeg 2 %, zoals uiteengezet in overweging 630. Op basis hiervan heeft de Commissie een correctie toegepast voor de winst van elke verbonden entiteit in de Unie die betrokken was bij de wederverkoop aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Unie. Uit het bewijsmateriaal in het dossier bleek met name dat onderneming B, in het kader van een aankoop bij MISEA "geleverd ter bestemming en gelost" (*delivered at place unloaded*, DPU), de lossingskosten in de haven van de Unie bij levering van het onderzochte product voor zijn rekening nam. Op basis hiervan was de Commissie, bij gebreke van medewerking door onderneming B, van oordeel dat naast MISEA ook onderneming B bij het invoerproces betrokken was. Daarom heeft de Commissie zowel voor MISEA als voor onderneming B artikel 2, lid 9, van de basisverordening naar analogie toegepast.

(848) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Japanse overheid aan dat de Commissie geen rechtvaardiging heeft gegeven voor de aftrek van een buitensporige winstmarge van 2 % voor elke entiteit die betrokken is bij de verkoopketen, bij de berekening van de uitvoerprijs. Hoewel het argument werd aangevoerd met betrekking tot de uitvoerprijs voor de berekening van de dumping, waarbij de Commissie de uitvoerprijs niet heeft gecorrigeerd op grond van artikel 2, lid 10, punt i), nadat zij het argument van Nippon Steel inzake zakelijke en objectieve voorwaarden in overweging 270 had aanvaard, bleef het argument relevant voor de berekening van de prijsonderbieding en de schademarge.

(849) De Commissie merkte op dat zij de correctie heeft toegepast door naar analogie artikel 2, lid 9, van de basisverordening toe te passen, zoals uiteengezet in overweging 845. De Commissie kon zich niet baseren op de door de verbonden importeurs behaalde winsten, aangezien deze werden verkregen op basis van de verbonden verkoop en prijzen. De winst van een niet-verbonden importeur kon in het huidige onderzoek niet als maatstaf worden aangemerkt, aangezien geen enkele niet-verbonden importeur medewerking verleende. Zoals uiteengezet in overweging 847, heeft de Commissie zich dus gebaseerd op de winst die voor een niet-verbonden importeur is vastgesteld in een eerder onderzoek naar hetzelfde product. Deze winst van 2 % vormde de maatstaf voor de winst van een importeur in de Unie bij gebrek aan alternatieven. Overigens is een winst van 2 % in overeenstemming met de marge die tijdens het onderzoektijdvak aan handelaren werd gelaten, zodat een fictieve winst van 2 % niet als buitensporig kan worden beschouwd. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

([146]) De rechterlijke instanties van de Unie hebben deze aanpak consequent gehandhaafd. Zie het arrest van het Gerecht van 14 september 2022, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd/Europese Commissie, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, punt 63. Arrest van het Hof van 8 juni 2023, PAO Severstal en Novolipetsk Steel PJSC (NLMK)/Europese Commissie, C-747/21 P en C-748/21 P, ECLI:EU:C:2023:459, punt 92.

Tabel 30

Prijsonderbiedingsmarges

Land	Onderneming	Prijsonderbiedingsmarges (%)
India	JSW Steel Limited	11
Japan	Nippon Steel Corporation	12,5
Taiwan	CSC Group	9,2
Turkije	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	13,4
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	5,3
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	10,7

(850) Het betrokken product is grotendeels prijsgestuurd en de concurrentie op de markt vindt voornamelijk plaats door middel van prijsstelling. Bovendien zijn de marktprijzen transparant en gemakkelijk toegankelijk. Uit het onderzoek is gebleken dat slechts een beperkt deel van de verkoop plaatsvindt in het kader van langlopende contracten, terwijl afnemers de mogelijkheid behouden om op een zeer dynamische markt van leverancier te veranderen.

(851) Tegen deze achtergrond bleken de voor de betrokken invoer vastgestelde prijsonderbiedingsmarges aanzienlijk te zijn, namelijk 11 % voor India, 12,5 % voor Japan, 9,2 % voor Taiwan, 5,3 % en 13,4 % voor Turkije en 10,7 % voor Vietnam.

(852) Uit het onderzoek is verder gebleken dat de prijzen van de bedrijfstak van de Unie onder druk stonden door de laaggeprijsde invoer van oorsprong uit de betrokken landen, die soortgelijke trends en handelspatronen volgde.

(853) NSC Group voerde ook aan dat de Commissie bij de berekening van de prijsonderbieding en de schademarge rekening moet houden met de langere leveringstermijnen voor de Japanse invoer. Het voerde aan dat het aanzienlijk langer duurde voordat Japanse koudgewalste platte staalproducten de Unie bereikten dan in de Unie geproduceerde koudgewalste platte staalproducten, en stelde een correctie van de tijdswaarde van geld voor de uitvoerprijs voor die vergelijkbaar was met de extra kosten voor betalingsvoorwaarden.

(854) De schademarge wordt vastgesteld door de uitvoerprijs te vergelijken met de geen schade veroorzakende prijs van de bedrijfstak van de Unie in vergelijkbare handelsstadia. Zoals het Hof van Justitie in het arrest Hansol heeft opgemerkt, volgt "uit artikel 1, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, van de basisverordening dat de schade moet worden beoordeeld bij het 'in de Unie in het vrije verkeer brengen' van het gedumpte product. Derhalve moet de onderbieding in beginsel worden berekend op het niveau van de invoer met dumping" ([147]). Met andere woorden, de prijs af fabriek die door de producenten in de Unie van soortgelijke producten in rekening wordt gebracht, moet worden vergeleken met "de prijs bij invoer vlak na inklaring van dit product aan de Uniegrens" ([148]). Het verschil in leveringstermijnen is niet van invloed op het handelsstadium of de kenmerken van de vergeleken producten en vereist derhalve geen correctie van de uitvoerprijs.

(855) De Commissie was ook van mening dat de door NSC gemaakte analogie met kredietkosten in verband met de betalingsvoorwaarden van een factuur niet passend was. De kredietkosten weerspiegelen een tussen de partijen overeengekomen contractuele betalingsvoorwaarde en houden rechtstreeks verband met de voorwaarden van de transactie. De tijd die het ingevoerde product nodig heeft om de Unie te bereiken, vloeit daarentegen voort uit vervoers- en logistieke regelingen en vormt geen betalingstermijn. De langere leveringstermijn vormt dus geen financieringsvoorwaarde die vergelijkbaar is met de krediettermijn die op grond van een factuur wordt toegekend.

(856) Het argument werd derhalve afgewezen.

(857) NSC Group voerde ook aan dat een deel van zijn uitvoer van DC01 werd gebruikt in de bouw, terwijl de meeste DC01 die door producenten in de Unie werd verkocht, bestemd was voor afnemers in de automobielsector. Op basis daarvan voerde NSC aan dat prijsonderbieding en prijsbederf alleen moeten worden beoordeeld aan de hand van de verkoop in de Unie van aan andere sectoren dan de automobielindustrie.

([147]) Europese Commissie/Hansol Paper Co. Ltd, cit., C-260/20 P, punt 102.
([148]) Ibid., punt 103, nadruk toegevoegd.

(858) De Commissie merkte op dat prijsonderbieding en prijsbederf worden vastgesteld door invoer met dumping te vergelijken met het soortgelijke product van de bedrijfstak van de Unie, dat wordt gedefinieerd aan de hand van objectieve kenmerken, en niet aan de hand van de sector waarin de afnemer actief is. Deze vergelijking wordt per PCN uitgevoerd. NSC heeft zelf erkend dat het specifieke product zowel aan klanten in de bouw als in de automobielsector wordt geleverd; het gaat dus om één soortgelijk product binnen één PCN. PCN's worden bij de opening van het onderzoek vastgesteld op basis van verifieerbare fysieke en technische kenmerken met prijseffecten. Het eindgebruik is niet een dergelijk kenmerk. NSC kon geen meetbare technische criteria vaststellen aan de hand waarvan automobielproducten van andere producten zouden kunnen worden gescheiden. NSC heeft evenmin een meetbaar kenmerk vastgesteld dat zijn uitvoer onderscheidt van de overeenkomstige verkoop in de Unie. Vermeende verschillen in traceerbaarheids-, certificerings- of kwalificatievereisten hebben betrekking op commerciële voorwaarden, niet op productkenmerken. Afnemers in de automobielsector en in andere sectoren zijn industriële eindgebruikers die in hetzelfde handelsstadium actief zijn.

(859) Voorts merkte de Commissie op dat zelfs als de marktbeschrijving van NSC nauwkeurig zou zijn en niet op veronderstellingen zou zijn gebaseerd, de schade zich nog steeds zou voordoen. De bedrijfstak van de Unie lijdt schade bij de verkoop wanneer hij concurreert met de laaggeprijsde invoer. Hogere prijzen bij een andere afnemer maken deze schade niet ongedaan. Wanneer NSC de prijs onderbiedt, verliezen de producenten in de Unie de verkoop of verlagen zij de prijs ervan, en dat verlies of die prijsverlaging vormt de schade. Ook het prijsbederf wordt berekend op basis van de kosten per PCN en niet per soort afnemer. De sector van de koper heeft derhalve geen invloed op de prijsbederfanalyse.

(860) Het argument werd derhalve afgewezen.

4.5. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.5.1. *Algemene opmerkingen*

(861) Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening omvatte het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Unie een beoordeling van alle economische indicatoren die tijdens de beoordelingsperiode van invloed waren op de situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(862) Zoals in overweging 92 vermeld, is voor de vaststelling van mogelijke door de bedrijfstak van de Unie geleden schade gebruikgemaakt van een steekproef.

(863) Voor de schadevaststelling heeft de Commissie onderscheid gemaakt tussen macro-economische en micro-economische schade-indicatoren. De macro-economische indicatoren werden beoordeeld op het niveau van de gehele bedrijfstak van de Unie. De beoordeling werd gebaseerd op de door de klager verstrekte informatie, die werd getoetst aan de door producenten in de Unie verstrekte gegevens en aan de beschikbare officiële statistische informatie (Eurostat). De analyse van micro-economische indicatoren werd uitgevoerd op het niveau van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. De beoordeling is gebaseerd op hun naar behoren gecontroleerde informatie. Beide gegevensreeksen bleken representatief te zijn voor de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(a) De macro-economische indicatoren zijn: productie, productiecapaciteit, bezettingsgraad, verkoopvolume, marktaandeel, groei, werkgelegenheid, productiviteit, hoogte van de dumpingmarge en herstel van eerdere dumping.

(b) De micro-economische indicatoren zijn: gemiddelde prijzen per eenheid, kosten per eenheid, loonkosten, voorraden, winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken.

(864) Om een zo volledig mogelijk beeld van de bedrijfstak van de Unie te verkrijgen, heeft de Commissie gegevens verzameld over de volledige productie van het onderzochte soortgelijke product en heeft zij bepaald of de productie voor intern gebruik dan wel voor de vrije markt bestemd was. Voor sommige schade-indicatoren met betrekking tot de bedrijfstak van de Unie heeft de Commissie de gegevens betreffende de vrije markt en de markt voor intern gebruik afzonderlijk geanalyseerd en een vergelijkende analyse gemaakt.

(865) De indicatoren die werden beoordeeld door specifiek naar het vrijemarktsegment te kijken, zijn: verkoop, marktaandeel, eenheidsprijzen, kosten per eenheid, winstgevendheid en kasstroom. Andere economische indicatoren zouden echter slechts zinvol kunnen worden onderzocht door aan de gehele activiteit, waaronder het interne gebruik van de bedrijfstak van de Unie, te refereren.

(866) Deze bredere indicatoren zijn onder meer productie, capaciteit, bezettingsgraad, investeringen, rendement van investeringen, werkgelegenheid, productiviteit, voorraden en loonkosten. De Commissie kan voor deze factoren alleen een zinvolle beoordeling uitvoeren wanneer zij de volledige activiteit van de bedrijfstak van de Unie in ogenschouw neemt. Deze analyse is in overeenstemming met de rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie en de WTO ([149]).

4.5.2. *Macro-economische indicatoren*

4.5.2.1. Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

(867) De totale productie in de Unie, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 31

Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Geproduceerde hoeveelheden (ton)	31 694 255	31 701 294	32 392 557	31 508 803
Index (2022=100)	*100*	*100*	*102*	*99*
Productiecapaciteit (ton)	46 387 539	45 690 871	45 465 152	43 790 478
Index (2022=100)	*100*	*98*	*98*	*94*
Bezettingsgraad (%)	68	69	71	72
Index (2022=100)	*100*	*102*	*104*	*105*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst.

(868) Tijdens de beoordelingsperiode bleven de geproduceerde hoeveelheden in de Unie relatief stabiel. Ze stegen licht met 2 % tussen 2022 en 2024 en daalden vervolgens in het onderzoektijdvak, wat resulteerde in een totale marginale daling van 1 % in de beoordelingsperiode.

(869) De productiecapaciteit vertoonde in de beoordelingsperiode een voortdurende neerwaartse trend en daalde in totaal met 6 %. De capaciteit daalde tussen 2022 en 2023 met 2 %, bleef stabiel in 2024 en daalde vervolgens met nog eens 4 % in het onderzoektijdvak. De daling van de productiecapaciteit met 6 % in de beoordelingsperiode kan worden verklaard door lagere vraagverwachtingen, in een context waarin het verbruik in de Unie met 10 % daalde, wat leidde tot een inkrimping van de marktomvang. Als reactie hierop hebben de producenten in de Unie hun productiebasis aangepast om deze af te stemmen op de verminderde vraag, onder meer door minder efficiënte of niet-essentiële capaciteit niet meer te gebruiken, teneinde overcapaciteit te voorkomen en een efficiënter gebruik van hulpbronnen te waarborgen.

(870) Als gevolg van de lichte daling van de productiecapaciteit in combinatie met relatief stabiele productievolumes nam de bezettingsgraad in de beoordelingsperiode gestaag toe, van 68 % in 2022 tot 72 % in het onderzoektijdvak, wat neerkomt op een stijging van 5 %.

([149]) Arrest van het Hof van Justitie van 27 november 1991, Gimelec/Commissie, C-315/90, ECLI:EU:C:1991:447, punten 16 tot en met 29; Rapport van de WTO-beroepsinstantie van 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, punten 181 tot en met 215.

4.5.2.2. Verkoop en marktaandeel

(871) De verkoop en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 32

Verkoop en marktaandeel

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verkoopvolume op de vrije markt van de Unie (ton)	5 633 739	5 007 333	4 855 388	4 767 237
Index (2022=100)	*100*	*89*	*86*	*85*
Marktaandeel (%)	70	68	64	66
Index (2022=100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst en Eurostat.

(872) Tijdens de beoordelingsperiode daalde het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie op de vrije markt voortdurend met in totaal 15 %, met een scherpe daling van 11 % tussen 2022 en 2023, gevolgd door verdere dalingen met 3 procentpunten en 1 procentpunt in de daaropvolgende perioden.

(873) Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie nam in de beoordelingsperiode in totaal met 4 procentpunten af. Het daalde met 2 procentpunten tussen 2022 en 2023 en met nog eens 4 procentpunten tussen 2023 en 2024, alvorens in het onderzoektijdvak met 2 procentpunten te stijgen.

(874) Over het geheel genomen was de daling van het verkoopvolume (–15 %) groter dan de daling van het verbruik in de Unie (–10 %), wat wijst op een verlies van marktaandeel van de producenten van koudgewalste platte staalproducten in de Unie wat betreft het vrije verbruik in de Unie tijdens de beoordelingsperiode.

4.5.2.3. Werkgelegenheid en productiviteit

(875) De werkgelegenheid en de productiviteit hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 33

Werkgelegenheid en productiviteit

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Aantal werknemers (vte)	9 298	9 006	9 013	8 598
Index	*100*	*97*	*97*	*92*
Productiviteit (MT/vte)	3 409	3 520	3 594	3 665
Index	*100*	*103*	*105*	*108*

Bron: Antwoord van Eurofer op de vragenlijst.

(876) De werkgelegenheid in de bedrijfstak van de Unie nam in de beoordelingsperiode met 8 % af. De werkgelegenheid daalde met 3 % tussen 2022 en 2023, bleef stabiel in 2024 en daalde vervolgens met nog eens 5 procentpunten in het onderzoektijdvak. Deze daling was het gevolg van aanpassingen aan de dalende verkoop en zwakkere marktomstandigheden. De bedrijfstak heeft zijn personeelsbestand geleidelijk doelmatiger gemaakt door middel van efficiëntiemaatregelen, waaronder het niet vervangen van vertrekkende werknemers en de herstructurering van productieactiviteiten, om de kosten af te stemmen op de verminderde vraag.

(877) De productiviteit steeg tijdens de beoordelingsperiode met 8 %. Deze ontwikkeling was voornamelijk het gevolg van de daling van de werkgelegenheid in combinatie met grotendeels stabiele productieniveaus, wat leidde tot een hogere productie per werknemer. De stijging van de productiviteit is derhalve het gevolg van efficiëntieverbeteringen die zijn bereikt door herstructurering en rationalisering van het personeel.

4.5.2.4. Hoogte van de dumpingmarge

(878) Alle dumpingmarges lagen significant boven het minimale niveau. De gevolgen van de hoogte van de werkelijke dumpingmarges voor de bedrijfstak van de Unie waren aanzienlijk, gezien het volume en de prijzen van de invoer uit de betrokken landen.

4.5.2.5. Groei

(879) Tijdens de beoordelingsperiode daalde het verbruik op de vrije markt van de Unie met 10 %. Deze daling was het gevolg van het volgroeide karakter van de markt en van een afname van de activiteit in belangrijke downstreamsectoren, wat op de totale vraag drukte. Met name het ontbreken van groei in de bouw en bij bepaalde industriële toepassingen leidde tot een lager verbruik van het betrokken product.

(880) Uit de prestatie-indicatoren van de bedrijfstak van de Unie blijkt echter dat deze moeite had om zijn marktpositie te behouden. Hoewel de productie grotendeels stabiel bleef (–1 %), daalde de verkoop op de markt van de Unie aanzienlijk met 15 %, wat resulteerde in een verlies van marktaandeel van 6 % (4 procentpunten). Dit wijst erop dat de bedrijfstak van de Unie de inkrimping van het verbruik in termen van daling van de verkoop niet alleen onderging, maar dat hij sneller kromp dan het verbruik zelf en dus ondermaats presteerde ten opzichte van de algemene marktontwikkelingen.

(881) De achtergang in termen van verkoop en marktaandeel in een context van dalend verbruik toont aan dat de bedrijfstak van de Unie noch in absolute, noch in relatieve termen groei heeft gerealiseerd. In plaats daarvan was er sprake van een inkrimping van zijn aanwezigheid op de markt die groter was dan de algemene daling van de vraag.

(882) Dit gebrek aan groei komt verder tot uiting in de daling van de werkgelegenheid met 8 %, wat wijst op een inkrimping van de operationele capaciteit als reactie op verslechterende marktomstandigheden. Hoewel de productiviteit met 8 % toenam en de bezettingsgraad met 5 % (4 procentpunten), waren deze verbeteringen het gevolg van efficiëntieverbeteringen die werden bereikt door personeelsinkrimping, capaciteitsvermindering en herstructurering in plaats van door expansie of duurzame groei.

(883) Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode niet groeide. Hoewel de bedrijfstak van de Unie actief is op een krimpende vrije markt die wordt gekenmerkt door een daling van het verbruik met 10 %, wijst de verslechtering van het verkoopvolume en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie op een verlies aan concurrentiekracht en een onvermogen om efficiëntiewinsten om te zetten in marktgroei.

4.5.3. *Micro-economische indicatoren*

4.5.3.1. Prijzen en factoren die de prijzen beïnvloeden

(884) De gewogen gemiddelde verkoopprijs per eenheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie heeft zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 34

Verkoopprijzen in de Unie

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde verkoopprijs per eenheid in de Unie op de vrije markt (EUR/meeteenheid)	[1 020-1 095]	[815-875]	[745-800]	[700-755]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Productiekosten per eenheid (EUR/ meeteenheid)	[900-975]	[820-890]	[720-780]	[690-750]
Index	*100*	*91*	*80*	*77*

Bron: Antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(885) Bovenstaande tabel toont de ontwikkeling van de verkoopprijs per eenheid op de vrije markt van de Unie in vergelijking met de overeenkomstige productiekosten per eenheid.

(886) In de beoordelingsperiode vertoonde het verbruik op de vrije markt van de Unie over het algemeen een dalende trend, als gevolg van verslechterende marktomstandigheden in de periode na COVID-19, waarbij een zwakke vraag een aanhoudende neerwaartse druk uitoefende op de prijzen, die vanaf 2023 toenam in overeenstemming met de afnemende vraag naar staal. Tegen deze achtergrond daalde de gemiddelde verkoopprijs per eenheid van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk, met 20 % tussen 2022 en 2023, gevolgd door een verdere daling van 8 % tussen 2023 en 2024 en van nog eens 6 % in het onderzoektijdvak ten opzichte van 2024. In totaal komt dit neer op een cumulatieve daling van 31 % tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak.

(887) In dezelfde jaren vertoonden de productiekosten per eenheid ook een neerwaartse trend, zij het met een ander patroon. De kosten daalden tussen 2022 en 2023 met 9 %, gevolgd door een nog scherpere daling van 12 % tussen 2023 en 2024. In het onderzoektijdvak daalden de kosten met nog eens 4 % ten opzichte van 2024. In totaal komt dit overeen met een algehele daling van 23 % tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak.

(888) Uit een vergelijking op jaarbasis blijkt dat de daling van de verkoopprijzen (–20 %) in de eerste periode (2022-2023) aanzienlijk groter was dan de daling van de kosten (–9 %), wat resulteerde in een aanzienlijke inkrimping van de marges. In het daaropvolgende jaar (2023-2024) daalden de kosten weliswaar sterker dan de prijzen, maar was dit onvoldoende om de eerdere verslechtering van de marges te compenseren. In de laatste periode (2024-onderzoektijdvak) bleven zowel de prijzen (–6 %) als de kosten (–4 %) in een vergelijkbaar tempo dalen, wat erop wijst dat de bedrijfstak van de Unie onder aanhoudende druk bleef staan en niet in staat was zijn marges te herstellen. Aangezien koudgewalste platte staalproducten een basisproduct zijn, hadden de producenten in de Unie beperkte mogelijkheden om hun aanbod te differentiëren, en om verder verlies van marktaandeel te beperken, moesten zij de neerwaartse prijsontwikkelingen volgen en verlaagden zij hun verkoopprijzen dienovereenkomstig.

(889) Over het geheel genomen leidde de sterkere cumulatieve daling van de verkoopprijzen in vergelijking met de kosten, ondanks kostenverlagingen, in de onderzochte periode tot een structurele verslechtering van de winstgevendheid, aangezien de prijzen dichter bij het kostenpeil kwamen te liggen en ontoereikend bleven om een duurzaam rendement te waarborgen.

4.5.3.2. Loonkosten

(890) De gemiddelde loonkosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 35

Gemiddelde loonkosten per werknemer

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde loonkosten per werknemer (EUR)	[35 500-36 500]	[38 000-39 100]	[35 500-36 500]	[38 000-39 100]
Index (2022=100)	*100*	*107*	*100*	*107*

Bron: Antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(891) Tijdens de beoordelingsperiode vertoonden de gemiddelde loonkosten per werknemer een schommelende ontwikkeling, met een stijging van 7 % tussen 2022 en 2023, gevolgd in 2024 door een terugkeer naar een niveau dat vergelijkbaar was met dat van 2022, om tijdens het onderzoektijdvak opnieuw met 7 % te stijgen.

4.5.3.3. Voorraden

(892) De voorraden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 36

Voorraden

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Eindvoorraad (ton)	[390 000-400 000]	[410 000-420 000]	[385 000-395 000]	[370 000-380 000]
Index (2022=100)	*100*	*105*	*99*	*95*
Eindvoorraad als percentage van de productie	[1-2]	[1-2]	[1-2]	[1-2]

Bron: Antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(893) De voorraden stegen in 2023 en daalden vervolgens in 2024 en nog verder tijdens het onderzoektijdvak, wat resulteerde in een totale daling van 5 % tijdens de beoordelingsperiode. Deze ontwikkeling moet worden gezien in de context van relatief stabiele productieniveaus en een aanzienlijke daling van de verkoop.

(894) De tijdelijke toename van de voorraden in 2023 weerspiegelde het feit dat de verkoop afnam terwijl de productie stabiel bleef. Aangezien de marktvraag bleef verslechteren, verminderde de bedrijfstak van de Unie daarna de voorraden door middel van aanpassingen in de productieplanning en het voorraadbeheer.

4.5.3.4. Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken

(895) De winstgevendheid, de kasstroom, de investeringen en het rendement van de investeringen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 37

Winstgevendheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Winstgevendheid van de verkoop in de Unie aan niet-verbonden afnemers (% van omzet)	[10-15]	[0-3]	[2-8]	[0-5]
Index	*100*	*3*	*37*	*18*
Kasstroom (EUR)	[400-450 miljoen]	[50-100 miljoen]	[100-150 miljoen]	[150-200 miljoen]
Index	*100*	*19*	*32*	*39*

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Investeringen (EUR)	[300-350 miljoen]	[400-450 miljoen]	[400-450 miljoen]	[400-450 miljoen]
Index	*100*	*141*	*136*	*133*
Rendement van investeringen (%)	[70-90]	[0-5]	[10-20]	[5-10]
Index	*100*	*1*	*19*	*9*

Bron: Antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(896) De Commissie heeft de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie vastgesteld door de nettowinst vóór belastingen op de verkoop van het soortgelijke product aan niet-verbonden afnemers in de Unie uit te drukken als een percentage van de aldus gerealiseerde omzet.

(897) De winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie is in de beoordelingsperiode duidelijk verslechterd. In 2022 behaalde de bedrijfstak van de Unie een solide winstniveau van [10 %-15 %]. De winstgevendheid daalde echter sterk tot rond het break-evenpoint in 2023, als gevolg van een aanzienlijke uitholling van de marges door de dalende verkoopprijzen en de nog steeds relatief hoge productiekosten.

(898) In 2024 herstelde de winstgevendheid zich gedeeltelijk tot een niveau van één cijfer, voornamelijk als gevolg van een daling van de kosten per eenheid, die sneller daalden dan de verkoopprijzen. Ondanks deze verbetering bleven de winstniveaus ruim onder die aan het begin van de beoordelingsperiode.

(899) Tijdens het onderzoektijdvak daalde de winstgevendheid opnieuw tot [0 %-5 %]. Hoewel zowel de verkoopprijzen als de kosten bleven dalen, overtrof de prijserosie de kostenverlagingen, waardoor de marges negatief werden beïnvloed.

(900) Over het geheel genomen volgde de winstgevendheid in de beoordelingsperiode een sterk negatieve trend, met een daling van meer dan 10 procentpunten, van [10 %-15 %] in 2022 tot [0 %-5 %] in het onderzoektijdvak. Deze ontwikkeling wijst erop dat de bedrijfstak van de Unie niet in staat was om duurzame winstniveaus in stand te houden en dat zijn financiële situatie ondanks enkele tijdelijke verbeteringen kwetsbaar bleef.

(901) De nettokasstroom is het vermogen van de producenten in de Unie om hun activiteiten zelf te financieren. De nettokasstroom van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie vertoonde in de beoordelingsperiode een zeer volatiele, maar over het algemeen verslechterende trend. Tussen 2022 en 2023 daalde hij zeer sterk, met 81 %. Dit werd gevolgd door een gedeeltelijk herstel in 2024 (+71 %) en een verdere stijging in het onderzoektijdvak (+20 %), wat wijst op enige verbetering na de aanvankelijke ineenstorting. Ondanks dit herstel bleef de kasstroom over het algemeen echter 61 % onder het niveau van 2022. Deze verslechtering houdt nauw verband met de sterke verslechtering van de winstgevendheid, die de interne liquiditeitscreatie verminderde.

(902) Wat de investeringen betreft, stegen de kapitaaluitgaven van de bedrijfstak van de Unie in 2023 met ongeveer 41 % ten opzichte van 2022. De investeringen daalden vervolgens met ongeveer 4 % in 2024 en met nog eens 2 % in het onderzoektijdvak. Het investeringsniveau bleef in het onderzoektijdvak globaal ongeveer 33 % hoger dan in 2022, wat wijst op een aanvankelijke toename van de investeringsactiviteit, gevolgd door een geleidelijke matiging. Deze investeringen hielden voornamelijk verband met decarbonisatie- en vergroeningsprojecten.

(903) In dit verband wordt opgemerkt dat de investeringen ondanks de zwakke winstgevendheid relatief hoog kunnen blijven vanwege hun langetermijnkarakter en de noodzaak om de productiemiddelen in stand te houden of te verbeteren. De matiging van de investeringsgroei in het laatste deel van de beoordelingsperiode weerspiegelt echter de toenemende voorzichtigheid en het verminderde vertrouwen in de toekomstige marktomstandigheden.

(904) Met betrekking tot het rendement van investeringen werd in het onderzoek de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie onderzocht door de nettowinst in verband te brengen met de nettoboekwaarde van de investeringen in de beoordelingsperiode. Deze indicator is relevant voor de beoordeling van het vermogen van de bedrijfstak om een passend rendement van het bij de productie van het soortgelijke product geïnvesteerde vermogen te genereren. De ontwikkeling van het rendement van investeringen verschaft derhalve inzicht in de financiële aantrekkelijkheid en duurzaamheid van investeringen in de bedrijfstak van de Unie.

(905) Uit de analyse bleek dat het rendement van investeringen in de beoordelingsperiode aanzienlijk fluctueerde, met een sterke daling met 99 % in 2023, alvorens zich in 2024 enigszins te herstellen en vervolgens in het onderzoektijdvak opnieuw te dalen. Over het geheel genomen bleef het rendement van investeringen, ondanks het zeer beperkte herstel in het midden van de periode, volatiel en eindigde het op een aanzienlijk lager niveau dan aan het begin van de betrokken periode. Deze ontwikkeling wijst op een verslechtering van de stabiliteit van het investeringsrendement, als gevolg van de aanhoudende druk op de financiële prestaties van de bedrijfstak van de Unie.

(906) In de beoordelingsperiode is het vermogen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie om kapitaal aan te trekken aanzienlijk verslechterd. Dit was voornamelijk het gevolg van de verslechtering van de kernindicatoren voor financiële prestaties, met name de aanzienlijke inkrimping van de winstgevendheid en de aanzienlijke uitholling van het vermogen om kasstroom te genereren.

(907) De daling van de winstgevendheid ondermijnde het vertrouwen van beleggers en verminderde de interne reserves die nodig waren om externe financiering aan te trekken. Bovendien beperkten de volatiliteit en de algemene verslechtering van de kasstroom het vermogen van de bedrijfstak om investeringen zelf te financieren, waardoor zijn financiële flexibiliteit werd beperkt. Bijgevolg hadden de algemene financiële prestaties van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode een negatieve invloed op zijn kredietwaardigheid en belemmerden ze zijn vermogen om tegen gunstige voorwaarden kapitaal aan te trekken.

4.6. **Conclusie over schade**

(908) Uit het onderzoek is gebleken dat de situatie van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode aanzienlijk is verslechterd. In die periode daalde het verbruik op de vrije markt met 10 %, terwijl het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie op de vrije markt met 15 % daalde, een daling die groter was dan de inkrimping van de vraag. Bijgevolg daalde het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie op de vrije markt van 70 % in 2022 tot 66 % in het onderzoektijdvak.

(909) De bedrijfstak van de Unie was in de beoordelingsperiode niet in staat zijn prijsniveaus te handhaven. Hoewel de bedrijfstak van de Unie zijn productiekosten per eenheid met 23 % verlaagde, daalden zijn gemiddelde verkoopprijzen sterker, namelijk met 31 %. Bijgevolg daalde de winstgevendheid van [10 %-15 %] in 2022 tot [0 %-5 %] in het onderzoektijdvak.

(910) De schade kwam verder tot uiting in de verslechtering van bepaalde financiële indicatoren. Tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak daalde de kasstroom met 61 % en het rendement van investeringen met 91 %. Ondanks deze ongunstige ontwikkelingen bleven de netto-investeringen in de beoordelingsperiode op een hoog niveau en waren deze in het onderzoektijdvak 33 % hoger dan in 2022. De sterke verslechtering van de winstgevendheid, het rendement van investeringen en de kasstroom had echter negatieve gevolgen voor de financiële situatie van de bedrijfstak en voor zijn vermogen om interne middelen voor toekomstige investeringen te genereren.

(911) Op basis van het bovenstaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening. Deze schade werd gekenmerkt door een aanzienlijk verlies aan verkoopvolume en marktaandeel op de vrije markt, neerwaartse prijsdruk en een aanzienlijke verslechtering van de financiële situatie van de bedrijfstak, met name wat betreft winstgevendheid, kasstroom en rendement van investeringen.

(912) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden de Japanse producenten aan dat de daling van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie van 70 % tot 66 % op zich te beperkt was om de vaststelling van aanmerkelijke schade te ondersteunen, met name omdat de bedrijfstak van de Unie een aanzienlijk marktaandeel behield. Zij voerden aan dat de Commissie de ontwikkeling van het marktaandeel samen met de andere relevante omstandigheden, waaronder de stijging van het uitvoervolume van de bedrijfstak van de Unie, moest beoordelen.

(913) De Commissie was van oordeel dat deze argumenten de vaststelling van aanmerkelijke schade niet in twijfel trokken. De Commissie merkte ook op dat het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Unie een beoordeling vereist van alle relevante economische factoren die van invloed zijn op zijn situatie, en dat geen enkele factor op zich doorslaggevend is. De juiste toets is dus niet of één enkele indicator, afzonderlijk beschouwd, schade vaststelt, maar of de gecombineerde ontwikkeling van de indicatoren een verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie aantoont. Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie werd samen met de andere relevante schade-indicatoren beoordeeld en werd niet afzonderlijk beschouwd. De Commissie heeft zich niet alleen gebaseerd op de daling van het marktaandeel, maar beoordeelde deze samen met de ontwikkeling van de andere relevante indicatoren (zoals verkoopvolume, productie, bezettingsgraad, prijzen, kosten per eenheid, winstgevendheid, kasstroom, rendement van investeringen, werkgelegenheid en productiviteit) en de omstandigheden waarnaar de Japanse producenten verwezen, met inbegrip van de ontwikkeling van de uitvoer. Het feit dat de bedrijfstak van de Unie een aanzienlijk marktaandeel behield, sloot op zich de vaststelling van aanmerkelijke schade niet uit, met name gezien de verslechtering van zijn marktpositie en andere indicatoren van zijn economische situatie. Voor de schadebeoordeling zijn de relevante criteria niet het absolute niveau van het behouden marktaandeel, maar de omvang van de daling ervan tijdens de beoordelingsperiode, met name in de context van een toenemende invoerpenetratie. Bovendien vertegenwoordigt een daling van 70 % tot 66 %, gezien de omvang van de markt van de Unie, een aanzienlijk verkoopvolume dat verloren gaat aan de invoer met dumping en kan deze niet als irrelevant worden afgewezen.

(914) Wat de stijging van de uitvoer betreft, verwees de Commissie naar de beoordeling van de uitvoerprestaties van de producenten in de Unie zoals uiteengezet in punt 5.3.1 van de analyse van het oorzakelijk verband. De stijging van de uitvoer compenseerde de verslechtering van de prestaties van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie niet en deed derhalve niets af aan de vaststelling van aanmerkelijke schade.

(915) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat de omvang van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie, de daling ervan tijdens de beoordelingsperiode en de ontwikkeling van de uitvoer, afzonderlijk of samen, de algemene vaststelling van aanmerkelijke schade niet hebben gewijzigd.

(916) De argumenten werden daarom afgewezen.

5. **OORZAKELIJK VERBAND**

(917) Overeenkomstig artikel 3, lid 6, van de basisverordening heeft de Commissie onderzocht of de bedrijfstak van de Unie door de invoer met dumping uit de betrokken landen aanmerkelijke schade heeft geleden.

(918) Overeenkomstig artikel 3, lid 7, van de basisverordening heeft de Commissie ook onderzocht of de bedrijfstak van de Unie in dezelfde periode door andere bekende factoren schade kon hebben geleden. De Commissie heeft zich ervan verzekerd dat eventuele schade die werd veroorzaakt door andere factoren dan de invoer met dumping uit de betrokken landen, niet aan de invoer met dumping werd toegeschreven. Die factoren zijn:

— Invoer uit andere derde landen

— Uitvoerprestaties van de producenten in de Unie

— Intern gebruik

— Macro-economische neergang en inkrimping van de sectorale vraag

— Ontwikkeling van de energieprijzen

— Regelgevingskader van de Unie

— Volatiliteit van de grondstofprijzen

— Wereldwijde overcapaciteit in de staalsector

— Nasleep van de COVID-19-pandemie en geopolitieke instabiliteit

5.1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

(919) De verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie viel samen met een aanzienlijke en stijgende marktpenetratie van de invoer met dumping uit de betrokken landen, waarmee de prijzen van de bedrijfstak van de Unie voortdurend werden onderboden, wat leidde tot prijsverlaging. In dit opzicht heeft de ontwikkeling van de invoervolumes en -prijzen van de betrokken landen, zoals weergegeven in de tabellen 27 en 28, de prijsniveaus van de bedrijfstak van de Unie gedrukt, zodat er sprake is van een oorzakelijk verband tussen beide.

(920) De invoer uit de betrokken landen steeg in de beoordelingsperiode aanzienlijk, namelijk met 28 %, van ongeveer 1,3 miljoen ton in 2022 tot meer dan 1,6 miljoen ton in het onderzoektijdvak. Tegelijkertijd steeg hun marktaandeel van 16 % tot 23 %, wat overeenkomt met een stijging van 7 procentpunten. Deze toename van de invoer met dumping viel samen met een daling van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie van 70 % tot 66 %, wat erop wijst dat de groei van de invoer uit de betrokken landen de verkoop van de bedrijfstak van de Unie heeft verdrongen.

(921) De ontwikkeling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode is in overeenstemming met de gevolgen van de invoer met dumping. De winstgevendheid daalde sterk in 2023 omdat de verkoopprijzen sterker daalden dan de productiekosten. Hoewel de winstgevendheid in 2024 verbeterde doordat de productiekosten sneller daalden dan de verkoopprijzen, was deze verbetering slechts tijdelijk en bleef de winstgevendheid ruim onder het niveau van 2022. In het onderzoektijdvak daalde de winstgevendheid opnieuw, doordat de verkoopprijzen sneller bleven dalen dan de productiekosten.

(922) Bovendien oefende deze invoer uit de betrokken landen een aanhoudende neerwaartse druk uit op de prijzen op de markt van de Unie. De gemiddelde prijzen van de invoer uit de betrokken landen daalden met ongeveer 34 %, van 1 047 EUR per ton in 2022 tot 694 EUR per ton in het onderzoektijdvak. Gedurende de hele beoordelingsperiode bleven deze prijzen consequent onder die van de bedrijfstak van de Unie, waarvan de gemiddelde verkoopprijzen met ongeveer 31 % daalden, van [1 020-1 095] EUR per ton tot [700-755] EUR per ton. Het aanhoudende prijsverschil tussen de ingevoerde producten en de prijzen van de bedrijfstak van de Unie wijst op voortdurende prijsonderbieding en verhindering van een prijsverhoging. Deze prijsdruk beperkte het vermogen van de bedrijfstak van de Unie om de prijsniveaus in overeenstemming te houden met de kosten, wat bijdroeg tot de waargenomen verslechtering van de winstgevendheid.

(923) Op basis hiervan heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer met dumping uit de betrokken landen, door de aanzienlijke toename van het volume, het groeiende marktaandeel en de aanhoudend lage prijzen die aanzienlijk lager waren dan die van de bedrijfstak van de Unie, wezenlijk heeft bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. De combinatie van toegenomen penetratie van de invoer en aanhoudende prijsonderbieding doet een duidelijk oorzakelijk verband ontstaan tussen de invoer met dumping en de verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie.

5.2. **Invoer uit andere derde landen**

(924) De invoer uit andere derde landen heeft zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 38

Invoer uit andere derde landen

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Korea	Hoeveelheid (ton)	382 473	388 999	381 372	408 920
	Index	*100*	*102*	*100*	*107*
	Marktaandeel (%)	5	5	5	6
	Gemiddelde prijs (EUR)	1 026	817	765	734
	Index	*100*	*80*	*75*	*72*

Land		2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Verenigd Koninkrijk	Hoeveelheid (ton)	273 165	261 541	220 848	138 745
	Index	*100*	*96*	*81*	*51*
	Marktaandeel (%)	3	4	3	2
	Gemiddelde prijs (EUR)	1 118	852	801	751
	Index	*100*	*76*	*72*	*67*
Oekraïne	Hoeveelheid (ton)	99 827	149 989	154 603	171 095
	Index	*100*	*150*	*155*	*171*
	Marktaandeel (%)	1	2	2	2
	Gemiddelde prijs (EUR)	942	722	678	637
	Index	*100*	*77*	*72*	*68*
Rest van de wereld	Hoeveelheid (ton)	379 132	169 053	100 207	101 705
	Index	*100*	*45*	*26*	*27*
	Marktaandeel (%)	5	2	1	1
	Gemiddelde prijs (EUR)	1 118	986	914	884
	Index	*100*	*88*	*82*	*79*
Totaal van alle derde landen behalve de betrokken landen	Hoeveelheid (ton)	1 134 596	969 582	857 031	820 465
	Index	*100*	*85*	*76*	*72*
	Marktaandeel (%)	14	13	11	11
	Gemiddelde prijs (EUR)	1 071	841	776	735
	Index	*100*	*79*	*72*	*69*

Bron: Comext.

(925) In de beoordelingsperiode steeg het marktaandeel van de invoer uit Zuid-Korea van 5 % tot 6 %, terwijl de invoer uit Oekraïne steeg van 1 % tot 2 %. Het marktaandeel van de invoer uit het Verenigd Koninkrijk daalde daarentegen van 3 % tot 2 % en dat van de invoer uit de rest van de wereld van 5 % tot 1 %. Ook de invoer uit andere derde landen waarop antidumpingmaatregelen van toepassing zijn, zoals de VRC, daalde aanzienlijk, waarbij het marktaandeel daalde van 2 % tot nul. In het geheel genomen daalde het marktaandeel van de invoer uit alle andere derde landen dan de betrokken landen in de beoordelingsperiode van 14 % tot 11 %.

(926) De Commissie heeft de algemene ontwikkeling van de invoer uit andere derde landen dan de betrokken landen verder beoordeeld. Uit deze analyse is gebleken dat deze invoer in de beoordelingsperiode is gedaald, zowel in absolute zin als wat het marktaandeel ervan betreft. Het gecombineerde marktaandeel van deze invoer daalde van 14 % in 2022 tot 11 % in het onderzoektijdvak. De gemiddelde invoerprijzen daalden ook, van 1 071 EUR per ton in 2022 tot 735 EUR per ton in het onderzoektijdvak, wat neerkomt op een daling van ongeveer 31 %. Ondanks deze daling bleef de gemiddelde invoerprijs van de invoer uit deze derde landen in het onderzoektijdvak boven de gemiddelde invoerprijs van de betrokken landen. De waargenomen prijsdaling weerspiegelde derhalve de algemene neerwaartse trend van de prijzen op de markt van de Unie in plaats van een specifiek prijseffect dat toe te schrijven was aan de invoer uit andere derde landen dan de betrokken landen.

(927) Hun afnemende aanwezigheid op de markt van de Unie bevestigt verder dat ze geen significante rol hebben gespeeld bij de waargenomen prijseffecten of bij het verlies van marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie. Gezien de parallelle neerwaartse trend van de prijzen van zowel de invoer uit andere derde landen als van de bedrijfstak van de Unie, in combinatie met het feit dat de prijzen van derde landen in het onderzoektijdvak hoger bleven dan die van de betrokken landen, en met een dalend marktaandeel van de invoer, lijkt de invoer uit andere derde landen geen specifieke of aanvullende neerwaartse druk op de prijzen op de markt van de Unie te hebben uitgeoefend die verder gaat dan de algemene markttrend. Derhalve heeft deze factor het oorzakelijk verband dat was vastgesteld tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet afgezwakt.

(928) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerde de Japanse overheid aan dat de toename van de invoer uit de betrokken landen eerder het gevolg had kunnen zijn van een verschuiving in de inkoop uit andere derde landen dan van een toename van de algemene invoerdruk op de markt van de Unie. Zij verzocht de Commissie derhalve rekening te houden met de ontwikkeling van de invoer uit alle derde landen bij de beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen en het oorzakelijk verband met de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(929) De Commissie was van oordeel dat de ontwikkeling van de invoer uit andere derde landen geen steun bood aan het argument dat de toename van de invoer uit de betrokken landen slechts een vervanging vormde voor de invoer uit andere bronnen. Zoals hierboven uiteengezet, daalde het marktaandeel van de invoer uit andere derde landen dan de betrokken landen in de beoordelingsperiode van 14 % tot 11 %. Tegelijkertijd steeg het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen van 16 % tot 23 %, terwijl dat van de bedrijfstak van de Unie daalde van 70 % tot 66 %.

(930) De gelijktijdige stijging van het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen en de daling van het marktaandeel van zowel de bedrijfstak van de Unie als de invoer uit andere derde landen wijzen derhalve niet op een loutere verschuiving van de bron van invoer. Uit de ontwikkeling blijkt veeleer dat de invoer uit de betrokken landen hun aanwezigheid op de markt van de Unie heeft vergroot, terwijl andere voorzieningsbronnen marktaandeel hebben verloren.

5.3. **Gevolgen van andere factoren**

5.3.1. *Uitvoerprestaties van de producenten in de Unie*

(931) De uitvoer van de producenten in de Unie heeft zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 39

Uitvoer van de producenten in de Unie

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Totale uitvoer (MT)	1 046 797	1 153 564	1 313 619	1 169 942
Index (2022=100)	*100*	*110*	*125*	*112*

	2022	2023	2024	Onderzoektijdvak
Gemiddelde prijs per eenheid (EUR/ton)	[1 108-1 148]	[941-972]	[821-846]	[761-788]
Index (2022=100)	*100*	*84*	*74*	*69*

Bron: Antwoorden op de vragenlijst over macro-economische indicatoren en op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(932) In de beoordelingsperiode stegen de uitvoervolumes van de producenten in de Unie met 10 % tussen 2022 en 2023 en met nog eens 14 % tussen 2023 en 2024. In het onderzoektijdvak daalden de uitvoervolumes met 11 % ten opzichte van 2024. Over het geheel genomen waren de uitvoervolumes in het onderzoektijdvak 12 % hoger dan in 2022.

(933) Uit het onderzoek is gebleken dat de toename van de uitvoervolumes voornamelijk het gevolg was van de hogere uitvoer naar Mexico, Turkije en de Verenigde Staten. Deze hogere uitvoer was het gevolg van specifieke omstandigheden, waaronder het herstel van de verkoop nadat technische problemen in de faciliteiten van een producent in de Unie opgelost raakten, en gunstige marktomstandigheden op bepaalde uitvoerbestemmingen. De toename van de uitvoer naar de Verenigde Staten bleef niet duren. De ontwikkeling wees bijgevolg niet op een algemene verbetering van de omstandigheden op de uitvoermarkt.

(934) Tegelijkertijd daalden de gemiddelde uitvoerprijzen in de beoordelingsperiode voortdurend, met ongeveer 31 % tussen 2022 en het eind van het onderzoektijdvak. Dit wijst erop dat de producenten in de Unie de uitvoervolumes alleen konden verhogen door aanzienlijk lagere prijzen te aanvaarden, wat een weerspiegeling is van de sterke concurrentiedruk op de uitvoermarkten.

(935) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat de toename van de uitvoervolumes werd veroorzaakt door specifieke markt- en bedrijfsgerelateerde factoren en geen algemene verbetering van de omstandigheden op de uitvoermarkt weerspiegelde. De toename van de uitvoer was ook in overeenstemming met de inspanningen van de bedrijfstak van de Unie om zijn aanzienlijke reserveproductiecapaciteit te benutten door op zoek te gaan naar extra verkoopmogelijkheden buiten de markt van de Unie. De uitvoer vormde echter geen toereikende bron van winstgevendheid om de door de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie geleden schade te compenseren en heeft derhalve het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet afgezwakt.

5.3.2. *Intern verbruik*

(936) In de beoordelingsperiode steeg het interne verbruik in de Unie tussen 2022 en 2024 met ongeveer 4 %, alvorens in het onderzoektijdvak weer te dalen tot het niveau van 2022. Het interne verbruik bleef in de beoordelingsperiode grotendeels stabiel en vertoonde slechts beperkte schommelingen.

(937) Deze relatief stabiele ontwikkeling van het interne verbruik wijst erop dat de binnenlandse downstreamvraag binnen verticaal geïntegreerde producenten in de beoordelingsperiode niet wezenlijk is gekrompen. Aangezien het interne verbruik goed is voor het grootste deel van de productie in de Unie (ongeveer 76 %), bevestigt de stabiliteit ervan dat de in het segment van de vrije markt waargenomen schade niet kan worden toegeschreven aan een aanzienlijke inkrimping van de interne vraag. Derhalve hebben ontwikkelingen in het interne verbruik het oorzakelijk verband dat was vastgesteld tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade, niet afgezwakt.

5.3.3. *Macro-economische neergang en inkrimping van de sectorale vraag*

(938) De Commissie heeft ook onderzocht of macro-economische ontwikkelingen en een inkrimping van de vraag vanuit belangrijke downstreamsectoren hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. De vraag naar het betrokken product hangt nauw samen met de algemene economische omstandigheden en met de activiteiten in sectoren zoals de bouw, de automobielsector, de sector van de machinebouw en huishoudelijke apparaten, die samen een aanzienlijk deel van het verbruik uitmaken.

(939) In de beoordelingsperiode werden de economische omstandigheden in de Unie gekenmerkt door een vertraging van de industriële activiteit en een zwakkere vraag in verschillende van deze downstreamsectoren. Met name de bouwsector werd getroffen door lagere investeringen en hogere financieringskosten, terwijl de automobielsector en de machinebouwsector tekenen van vertraging vertoonden die verband hielden met structurele aanpassingen en een lagere industriële productie. Deze ontwikkelingen hebben waarschijnlijk een neerwaartse druk op het verbruik uitgeoefend en bijgedragen tot een concurrerender en prijsgevoeliger marktklimaat.

(940) Een algemene economische vertraging zou normaal gesproken alle marktexploitanten treffen. Hoewel de vraag afzwakte, namen het volume en de marktpenetratie van de invoer uit de betrokken landen aanzienlijk toe, terwijl de bedrijfstak van de Unie marktaandeel verloor. Dit verschil toont aan dat macro-economische en sectorale vraagfactoren de waargenomen schade niet kunnen verklaren.

(941) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat, hoewel macro-economische ontwikkelingen en de inkrimping van de vraag in downstreamsectoren het algemene marktklimaat kunnen hebben beïnvloed, ze het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet hebben afgezwakt.

5.3.4. *Ontwikkeling van de energieprijzen*

(942) De Commissie heeft ook onderzocht of de ontwikkelingen van de energieprijzen, met name de aanhoudend hoge elektriciteits- en gasprijzen, kunnen hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Energiekosten vormen een belangrijk onderdeel van de productiekosten van het betrokken product, en schommelingen in de elektriciteits- en gasprijzen kunnen de kostenstructuur van energie-intensieve bedrijfstakken wezenlijk beïnvloeden.

(943) In de beoordelingsperiode bleven de energiemarkten gekenmerkt door aanhoudend hoge en volatiele prijzen ten opzichte van hun historische niveaus.

(944) Uit het onderzoek is echter gebleken dat de producenten in de Unie in 2022, toen de energieprijzen aanzienlijk hoger waren dan in de rest van de beoordelingsperiode, een duurzaam niveau van winstgevendheid konden behalen. Dit was mogelijk omdat de producenten in de Unie de hogere energiekosten aan de gebruikers konden doorberekenen en de verkoopprijzen op een niveau konden houden dat in overeenstemming was met hun kostenstructuur.

(945) In 2023 en gedurende het hele onderzoektijdvak waren de energieprijzen daarentegen gedaald tot niveaus die aanzienlijk lager waren dan die van 2022. Niettemin kon de bedrijfstak van de Unie door de prijsdruk als gevolg van de invoer met dumping de verkoopprijzen niet op een niveau houden dat toereikend was om zijn kosten te dekken, wat leidde tot een sterke verslechtering van de winstgevendheid. Terwijl de productiekosten met 23 % daalden, daalden de gemiddelde verkoopprijzen met 31 %, een daling die groter was dan wat alleen door energiegerelateerde kosten kon worden verklaard. Dit wijst erop dat de verslechtering van de winstgevendheid niet het gevolg was van de energiemarkten. Dit verschil toont aan dat, hoewel de energieprijzen van invloed zijn op de productiekosten, de doorslaggevende factor achter de ineenstorting van de winstgevendheid bestond in het onvermogen van de bedrijfstak van de Unie om zijn prijsniveau in verhouding te houden tot de kosten. Deze prijsverlaging viel samen met de aanzienlijke toename van het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen, die de prijzen in de Unie voortdurend onderbood. Door de aanwezigheid van deze laaggeprijsde invoer kon de bedrijfstak van de Unie de productiekosten niet doorberekenen aan de afnemers, wat rechtstreeks bijdroeg tot de verslechtering van de winstgevendheid, die tot een onhoudbaar niveau daalde.

(946) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat, hoewel de ontwikkeling van de energiekosten en de inspanningen op het gebied van energie-efficiëntie de kostenstructuur van de bedrijfstak van de Unie hebben beïnvloed, ze het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet afzwakken.

(947) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden de Japanse producenten aan dat de stijging en volatiliteit van de energieprijzen, met name voor gas en elektriciteit, aanzienlijk hadden bijgedragen tot de verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie. Zij verwezen naar de hogere energiekosten waarmee producenten in de Unie worden geconfronteerd in vergelijking met producenten in andere regio's en voerden aan dat de Commissie de gevolgen ervan voor het concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Unie had onderschat. Volgens hen wordt een belangrijk deel van de waargenomen verslechtering veeleer verklaard door de stijging van de energiekosten, en niet door de invoer uit Japan.

(948) De Commissie was van oordeel dat deze argumenten niets afdeden aan de hierboven uiteengezette beoordeling. De Commissie heeft rekening gehouden met de ontwikkeling van de energieprijzen en het effect daarvan op de kostenstructuur van de bedrijfstak van de Unie. Zoals uiteengezet in de overwegingen 942 tot en met 945, waren de energieprijzen echter aanzienlijk hoger in 2022, toen de bedrijfstak van de Unie een duurzaam niveau van winstgevendheid wist te handhaven, daar waar de energieprijzen vervolgens daalden terwijl de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie sterk verslechterde. Bovendien was de daling van de productiekosten aanzienlijk groter dan kon worden verklaard door de ontwikkeling van de energiekosten, terwijl de verkoopprijzen verder daalden.

(949) De Commissie was derhalve van oordeel dat de door de Japanse producenten genoemde ontwikkelingen van de energieprijzen de verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode niet konden verklaren en geen afbreuk deden aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade. Het argument werd derhalve afgewezen.

5.3.5. *Regelgevingskader van de Unie*

(950) Sommige partijen voerden aan dat het regelgevingskader van de Unie de oorzaak van de schade was.

(951) De bedrijfstak van de Unie opereert in een structurele omgeving die aanzienlijke verplichtingen tot naleving van de regelgeving en aanzienlijke investeringsvereisten met zich meebrengt in verband met de lopende overgang naar een koolstofarme economie. Deze factoren maken deel uit van de operationele omgeving van de Unie op lange termijn en verschillen van de omstandigheden waarmee producenten in derde landen met minder strenge regelgevingskaders en lagere nalevingslasten te maken hebben. Deze structurele omstandigheden zijn echter van permanente aard en waren gedurende de gehele beoordelingsperiode aanwezig. Als zodanig kunnen ze de verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode niet verklaren.

(952) Uit het onderzoek is gebleken dat de verslechtering van de prestaties van de bedrijfstak van de Unie samenviel met de toename van de laaggeprijsde invoer met dumping, die een aanhoudende neerwaartse druk uitoefende op de verkoopprijzen in de Unie en dwong tot prijsafstemming om verdere verliezen van marktaandeel te beperken. Deze neerwaartse prijsdruk leidde tot een verslechtering van veel schade-indicatoren, waaronder winstgevendheid, verkoopvolumes, marktaandeel, werkgelegenheid, productiecapaciteit en kasstroom.

(953) Hoewel het structurele kostenkader deel uitmaakt van het algemene kostenniveau voor de bedrijfstak van de Unie, heeft dit het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de vastgestelde aanmerkelijke schade niet verbroken. Het tijdstip en de omvang van de schade komen daarentegen eerder overeen met de ontwikkeling van de omvang van de invoer met dumping en het prijsstellingsgedrag dan met een stabiele en langdurige kostensituatie.

(954) Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade werd veroorzaakt door de invoer met dumping uit de betrokken landen en dat het structurele kostenkader, afzonderlijk of in combinatie met andere factoren, het vastgestelde oorzakelijk verband niet heeft afgezwakt.

5.3.6. *Volatiliteit van de grondstofprijzen*

(955) De Commissie heeft ook onderzocht of schommelingen in de grondstofprijzen, waaronder die van ijzererts, cokeskool, schroot en legeringselementen, eventueel hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Deze inputs zijn goed voor een aanzienlijk deel van de kosten bij de productie van staal, en de prijzen ervan zijn onderhevig aan volatiliteit als gevolg van de mondiale omstandigheden van vraag en aanbod, de energiekosten en geopolitieke ontwikkelingen.

(956) Gedurende de beoordelingsperiode werden de grondstoffenmarkten veeleer gekenmerkt door aanzienlijke prijsschommelingen in plaats van door een uniforme trend. De prijzen van ijzererts en cokeskool maakten perioden van volatiliteit door, terwijl de prijzen van schroot en legeringen ook onderhevig waren aan cyclische bewegingen in verband met de mondiale vraag naar staal en regionale aanbodbeperkingen. Een dergelijke volatiliteit kan voor producenten leiden tot kortetermijnstijgingen van de productiekosten en onzekerheid bij de kostenplanning.

(957) Deze ontwikkelingen kunnen hebben bijgedragen tot schommelingen in de productiekosten per eenheid voor de bedrijfstak van de Unie en de voorspelbaarheid van de kosten hebben beïnvloed. Dergelijke kostenbewegingen treffen doorgaans echter alle staalproducenten wereldwijd en verklaren op zich niet de specifieke verslechtering van de marktpositie van de bedrijfstak van de Unie.

(958) Ondanks de volatiliteit van de inputkosten van de grondstoffen was de bedrijfstak van de Unie met name in staat zijn totale productiekosten per eenheid in de beoordelingsperiode met 23 % te verlagen, waarmee blijk werd gegeven van inspanningen om de druk van de inputkosten te verlichten door middel van efficiëntiewinsten en operationele aanpassingen.

(959) Deze kostendynamiek vertaalde zich echter niet in betere financiële prestaties, aangezien de gemiddelde verkoopprijzen met ongeveer 31 % daalden als gevolg van de aanhoudende prijsdruk van de invoer met dumping uit de betrokken landen. Dit verschil wijst erop dat de volatiliteit van de grondstofprijzen de prijsstelling op de markt van de Unie niet heeft beïnvloed.

(960) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat schommelingen van de grondstofprijzen weliswaar van invloed kunnen zijn geweest op de stabiliteit van de productiekosten, maar dat ze het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet hebben afgezwakt.

5.3.7. *Wereldwijde overcapaciteit in de staalsector*

(961) De Commissie heeft ook onderzocht of de wereldwijde overcapaciteit in de staalsector kan hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. De staalsector wordt gekenmerkt door aanhoudende structurele overcapaciteit op mondiaal niveau, die vaak neerwaartse druk op de prijzen uitoefent via toegenomen internationale concurrentie en een grotere beschikbaarheid van uitvoervolumes.

(962) Met name de aanzienlijke overcapaciteit in de VRC heeft bijgedragen tot de toegenomen concurrentiedruk op de mondiale staalmarkten. Dit heeft gevolgen gehad voor de internationale handelsstromen en marktomstandigheden, waaronder in de Unie.

(963) In een dergelijke context kan wereldwijde overcapaciteit de marktdynamiek beïnvloeden door een grotere beschikbaarheid van laaggeprijsde uitvoer, wat de prijsconcurrentie kan versterken en de geldende prijsniveaus op de invoermarkten kan beïnvloeden. Deze structurele omstandigheden zijn derhalve relevant als achtergrondfactor om inzicht te krijgen in de mondiale handelsstromen in staalproducten.

(964) Het bestaan van wereldwijde overcapaciteit verandert echter niets aan de conclusies inzake het oorzakelijk verband. In de beoordelingsperiode nam de aanwezigheid van de invoer uit de betrokken landen op de markt van de Unie aanzienlijk toe, met een gecombineerd marktaandeel dat steeg van 16 % tot 23 %, terwijl de prijzen constant laag bleven. De Commissie was derhalve van oordeel dat de wereldwijde overcapaciteit deel uitmaakte van het algemene marktklimaat, maar het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade niet heeft verbroken.

(965) De prijzen van de invoer uit de betrokken landen lagen systematisch onder die van de bedrijfstak van de Unie en oefenden een aanhoudende neerwaartse druk uit op de prijzen in de Unie, waarbij de gemiddelde invoerprijzen tijdens in de beoordelingsperiode met ongeveer 34 % zijn gedaald. Dit wijst erop dat eventuele gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit, waaronder de verdringing door de Chinese uitvoer, werden doorgegeven en versterkt door de invoer met dumping uit de betrokken landen.

(966) Bovendien bevestigen de uiteenlopende prestaties van leveranciers uit andere derde landen, wier marktaandeel daalde van 14 % tot 11 %, dat de schade niet alleen kan worden verklaard door de mondiale capaciteitsomstandigheden, maar verband houdt met het specifieke volume- en prijsgedrag van de invoer met dumping.

(967) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat de wereldwijde overcapaciteit weliswaar relevante structurele achtergrondfactoren vormde, maar het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet heeft afgezwakt.

(968) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden de Japanse producenten voorts aan dat de moeilijkheden van de bedrijfstak van de Unie in aanmerking moeten worden genomen in de context van de wereldwijde overcapaciteit voor staal en de gesubsidieerde productie in derde landen. Zij voerden aan dat deze factoren niet konden worden toegeschreven aan Japan, dat zijn staalproductiecapaciteit had verminderd en met de Unie had samengewerkt om de wereldwijde overcapaciteit aan te pakken. Zij verzochten de Commissie derhalve haar beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de invoer uit Japan en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade te heroverwegen.

(969) De Commissie was van oordeel dat deze argumenten niets afdeden aan de hierboven uiteengezette conclusies. Zoals uiteengezet in de overwegingen 961 tot en met 966, heeft de Commissie de mogelijke gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit voor de bedrijfstak van de Unie onderzocht en geconcludeerd dat deze weliswaar een relevante structurele achtergrondfactor vormde, maar geen afbreuk heeft gedaan aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(970) Het feit dat Japan zijn staalproductiecapaciteit had verminderd of met de Unie had samengewerkt om de wereldwijde overcapaciteit aan te pakken, deed niets af aan die beoordeling, met name in het licht van de bevinding van de Commissie dat de invoer uit Japan met dumping plaatsvond en bijdroeg tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

5.3.8. *Nasleep van de COVID-19-pandemie en geopolitieke instabiliteit*

(971) Evenzo heeft de Commissie onderzocht of pandemiegerelateerde nawerkingen en geopolitieke verstoringen, waaronder de gevolgen van COVID-19, gewapende conflicten, sancties en regionale instabiliteit, eventueel hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(972) Hoewel dergelijke gebeurtenissen gevolgen kunnen hebben gehad voor de mondiale toeleveringsketens en tijdelijke verstoringen van de vraag en de logistiek kunnen hebben veroorzaakt, waren deze effecten algemeen van aard en hadden ze gevolgen voor alle marktdeelnemers.

(973) Hoe dan ook bieden ze geen verklaring voor de uiteenlopende marktprestaties die in de beoordelingsperiode zijn waargenomen, met name de toename van het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen, naast een daling van de invoer uit andere derde landen.

(974) Bovendien bleven de prijzen van de invoer uit de betrokken landen consequent onder die van de bedrijfstak van de Unie, waardoor een voortdurende neerwaartse druk op de prijzen in de Unie werd uitgeoefend, los van enige pandemiegerelateerde of geopolitieke ontwikkelingen.

(975) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat die factoren het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet hebben afgezwakt.

5.4. **Conclusie inzake het oorzakelijk verband**

(976) Er is een oorzakelijk verband vastgesteld tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen enerzijds en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade anderzijds. De toename van het volume van de invoer met dumping tegen dalende en gedrukte verkoopprijzen viel duidelijk samen met de verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie, die vooral duidelijk werd in de beoordelingsperiode.

(977) Geconfronteerd met de sterke prijsdruk van de invoer met dumping zag de bedrijfstak van de Unie zich gedwongen zijn prijzen te verlagen om verdere verliezen van marktaandeel te beperken, wat zijn financiële prestaties negatief heeft beïnvloed. Deze neerwaartse prijscorrectie leidde tot een verslechtering van veel schade-indicatoren, zoals winstgevendheid, verkoopvolumes, marktaandeel, werkgelegenheid, productiecapaciteit en kasstroom.

(978) De Commissie heeft onderzocht of andere bekende factoren eventueel hadden bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Het gaat hierbij onder meer om de uitvoerprestaties van de producenten in de Unie, ontwikkelingen van de vraag, schommelingen in de inputkosten en invoer uit derde landen waarop geen maatregelen van toepassing zijn.

(979) Hoewel sommige van deze factoren mogelijk een beperkte invloed hebben gehad op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, bleek geen van deze factoren het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de aanmerkelijke schade te verbreken. Afzonderlijk of gezamenlijk hebben ze de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping niet afgezwakt.

(980) Op basis van het voorgaande heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer met dumping uit de betrokken landen de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft berokkend en dat geen andere factoren van dien aard waren dat ze het vastgestelde oorzakelijk verband hebben afgezwakt.

(981) De Japanse producenten voerden in hun opmerking na de mededeling van feiten en overwegingen verder aan dat de bedrijfstak van de Unie structurele concurrentieproblemen, waaronder productie-efficiëntie en overcapaciteit, moet aanpakken in plaats van te vertrouwen op voortdurende tariefbescherming.

(982) De Commissie was van oordeel dat de argumenten van de Japanse producenten niet werden ondersteund door de bevindingen van het onderzoek. Zoals aangegeven in overweging 869, nam de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode met 6 % af. Deze daling weerspiegelde de aanpassing van de productiebasis aan de daling van het verbruik in de Unie, waaronder de onttrekking van minder efficiënte of niet-essentiële capaciteit, teneinde overcapaciteit te voorkomen en een efficiënter gebruik van hulpbronnen te waarborgen.

(983) De Commissie heeft ook rekening gehouden met de investeringen die de bedrijfstak van de Unie heeft gedaan om zijn productiefaciliteiten te onderhouden en te moderniseren, waaronder investeringen die gericht zijn op het verbeteren van de milieuprestaties en het ondersteunen van de transitie naar groenere productie. Deze investeringen zijn noodzakelijk om de productiebasis in stand te houden en aan te passen aan de veranderende wettelijke en technologische eisen van de staalsector van de Unie. Zij kunnen derhalve niet worden beschouwd als bewijs dat de bedrijfstak van de Unie er niet in slaagt zijn structurele concurrentievermogen aan te pakken.

(984) De Commissie heeft derhalve niet vastgesteld dat de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade het gevolg was van het feit dat hij zijn productiecapaciteit of efficiëntie niet heeft aangepakt. De argumenten met betrekking tot het structurele concurrentievermogen deden derhalve geen afbreuk aan de beoordeling van de schade en het oorzakelijk verband door de Commissie. Het argument werd derhalve afgewezen.

6. NIVEAU VAN DE MAATREGELEN

(985) Om het niveau van de maatregelen te bepalen, heeft de Commissie beoordeeld of een recht lager dan de dumpingmarge toereikend zou zijn om de door de invoer met dumping aan de bedrijfstak van de Unie berokkende schade op te heffen.

6.1. Schademarge

(986) De schade zou worden opgeheven indien de bedrijfstak van de Unie een nagestreefde winst zou kunnen behalen door te verkopen tegen een richtprijs in de zin van artikel 7, lid 2 quater en lid 2 quinquies, van de basisverordening.

(987) Overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening hield de Commissie bij de bepaling van de nagestreefde winst rekening met de volgende factoren: de mate van winstgevendheid vóór de toename van de invoer uit de betrokken landen, de mate van winstgevendheid die vereist was ter dekking van alle kosten en investeringen, onderzoek en ontwikkeling (O&O) en innovatie, alsmede de onder normale mededingingsvoorwaarden te verwachten mate van winstgevendheid. Die winstmarge mag niet lager zijn dan 6 %.

(988) De Commissie was van oordeel dat de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode niet representatief was vanwege de sterke prijsdruk als gevolg van de laaggeprijsde invoer uit de betrokken landen. De Commissie merkte ook op dat de staalsector in de beoordelingsperiode opereerde in een structureel volatiele omgeving die werd gekenmerkt door schommelingen van de grondstof- en energieprijzen en aanhoudende wereldwijde overcapaciteit.

(989) De Commissie was voorts van oordeel dat het niet mogelijk was een representatieve nagestreefde winst vast te stellen op basis van de jaren onmiddellijk voorafgaand aan het onderzoektijdvak, aangezien die jaren ofwel werden beïnvloed door invoer met dumping uit andere landen, met name de VRC, ofwel door uitzonderlijke marktomstandigheden. Zo werden de jaren 2020 en 2021 sterk beïnvloed door de COVID-19-pandemie en het daaropvolgende economische herstel, wat resulteerde in uitzonderlijke marktomstandigheden die niet als representatief voor de normale mededinging konden worden beschouwd. De Commissie was ook van oordeel dat jaren waarin de bedrijfstak voortdurend verliesgevend was, niet als geschikte benchmark konden dienen voor het bepalen van een redelijke nagestreefde winst.

(990) De Commissie heeft ook de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie voor koudgewalste platte staalproducten in 2018 onderzocht, zoals vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068. De Commissie was echter van oordeel dat 2018 werd gekenmerkt door uitzonderlijke omstandigheden, waaronder de invoering van vrijwaringsmaatregelen en de effecten van de maatregelen van de Verenigde Staten op grond van Section 232, die hebben geleid tot marktverstoringen van betekenis en verlegging van het handelsverkeer. Daarom kon de in 2018 behaalde winstgevendheid niet als voldoende representatief worden beschouwd om de nagestreefde winst in het kader van dit onderzoek vast te stellen.

(991) De Commissie heeft derhalve eerdere representatieve perioden onderzocht. Dat deed zij met name in het oorspronkelijke onderzoek naar koudgewalste platte staalproducten, waarin zij concludeerde dat 2008 het meest recente jaar met normale mededingingsvoorwaarden was, en een nagestreefde winst van 9,9 % vaststelde op basis van de gewogen gemiddelde winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in dat jaar.

(992) In het licht van het bovenstaande was de Commissie van oordeel dat een winstmarge van 9,9 % een redelijke en voldoende onderbouwde mate van winstgevendheid was die de bedrijfstak van de Unie onder normale mededingingsvoorwaarden zonder invoer met dumping zou kunnen behalen. De basiswinst werd daarom vastgesteld op 9,9 %.

(993) De bedrijfstak van de Unie voerde aan dat zijn niveau van investeringen, onderzoek en ontwikkeling ("O&O") en innovatie ("IOI") tijdens de beoordelingsperiode onder normale mededingingsvoorwaarden iets hoger zou zijn geweest. De Commissie heeft de tijdens de controlebezoeken verstrekte informatie gecontroleerd, met inbegrip van interne investeringsplannen, beheersdocumenten en financiële gegevens. Het onderzoek bevestigde dat bepaalde IOI-gerelateerde uitgaven waren beïnvloed door de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Op basis van de gecontroleerde informatie heeft de Commissie de nagestreefde winst derhalve dienovereenkomstig aangepast. De daaruit voortvloeiende correctie bedroeg ten hoogste 0,07 %, afhankelijk van de in de steekproef opgenomen producent.

(994) Bijgevolg bedroeg de nagestreefde winst die in het kader van dit onderzoek en overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening werd vastgesteld, ten hoogste 9,97 %, afhankelijk van de situatie van elke in de steekproef opgenomen producent.

(995) Op basis daarvan heeft de Commissie voor het soortgelijke product van de bedrijfstak van de Unie een geen schade veroorzakende prijs berekend door de desbetreffende marges op nagestreefde winsten toe te voegen aan de productiekosten van de producenten in de Unie in het onderzoektijdvak.

(996) Overeenkomstig artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening beoordeelde de Commissie als laatste stap de toekomstige kosten voortvloeiend uit multilaterale milieuovereenkomsten en de bijbehorende protocollen waarbij de Unie partij is die de bedrijfstak van de Unie tijdens de periode van toepassing van de maatregel uit hoofde van artikel 11, lid 2, zal maken. De Commissie heeft op basis van de ingediende informatie, die werd ondersteund door de verslagleggingsinstrumenten en prognoses van de ondernemingen, aanvullende kosten vastgesteld die tot 7,78 EUR/ton bedroegen, afhankelijk van de situatie van elke in de steekproef opgenomen producent, in vergelijking met de werkelijke kosten voor het naleven van die verdragen tijdens het onderzoektijdvak. Deze aanvullende kosten werden toegevoegd aan de geen schade veroorzakende prijs.

(997) De Commissie heeft vervolgens het niveau van de schademarge bepaald door de gewogen gemiddelde invoerprijs van de in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in de betrokken landen per productsoort (eindprijs) te vergelijken met de gewogen gemiddelde, geen schade veroorzakende prijs van het soortgelijke product dat in het onderzoektijdvak door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vrije markt van de Unie werd verkocht, zoals vastgesteld voor de berekeningen van de prijsonderbieding. Als uit deze vergelijking een verschil naar voren kwam, werd dit uitgedrukt als percentage van de gewogen gemiddelde cif-waarde bij invoer. Het resultaat van deze berekening staat in onderstaande tabel.

(998) De schademarge voor "andere meewerkende ondernemingen" en voor "alle overige invoer van oorsprong uit het betrokken land" wordt op dezelfde manier vastgesteld als de dumpingmarge voor deze ondernemingen en invoer.

(999) Naar aanleiding van de in de overwegingen 844 tot en met 849 beschreven opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de schademarges voor Japan en Turkije herzien.

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Prijsbederfmarges (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5
	Andere meewerkende ondernemingen	9,5	25,5
	Alle overige invoer van oorsprong uit India	9,5	25,5
Japan	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	54,7	27,9
	Andere meewerkende ondernemingen	54,7	27,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Japan	54,7	27,9
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7
	Andere meewerkende ondernemingen	33,3	20,7
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	59,6	27,0
Turkije	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0	17,8
	Andere meewerkende ondernemingen	4,9	16,4
	Alle overige invoer van oorsprong uit Turkije	7,8	17,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8
	Andere meewerkende ondernemingen	16,0	25,8
	Alle overige invoer van oorsprong uit Vietnam	16,0	25,8

6.2. Opmerkingen over de mededeling van feiten en overwegingen met betrekking tot de nagestreefde winst

(1000) Na de mededeling van feiten en overwegingen betwistten Nippon Steel Corporation ("NSC") en China Steel Corporation ("CSC") de nagestreefde winst van 9,9 % die werd gebruikt voor de berekening van de geen schade veroorzakende prijs. Zij voerden aan dat de verwijzing naar 2008 niet de mededingingsvoorwaarden weerspiegelde die tijdens het onderzoek heersten en verzochten om een recenter jaar, met name 2017, te gebruiken. Als alternatief verzochten zij om toepassing van een lagere nagestreefde winst. Ter ondersteuning van hun argumenten verwezen zij naar veranderingen op de staalmarkt van de Unie, waaronder hogere energiekosten en een zwakkere vraag, alsook naar recentere praktijken van de Commissie in andere staalonderzoeken. CSC herhaalde dit argument in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(1001) De Commissie heeft de opmerkingen over de nagestreefde winst van 9,9 % zorgvuldig in overweging genomen.

(1002) De Commissie herinnerde er ten eerste aan dat de nagestreefde winst de winstgevendheid moet weerspiegelen die de bedrijfstak van de Unie die het betrokken product produceert, te weten koudgewalste platte staalproducten, onder normale mededingingsvoorwaarden redelijkerwijs zou kunnen bereiken zonder invoer met dumping. De nagestreefde winst moet daarom worden ondersteund door bewijsmateriaal met betrekking tot koudgewalste platte staalproducten. De winstgevendheidsniveaus die voor andere staalproducten of in andere onderzoeken zijn vastgesteld, kunnen op zich niet de passende nagestreefde winst voor koudgewalste platte staalproducten bepalen.

(1003) In dit verband bevat het oorspronkelijke onderzoek naar koudgewalste platte staalproducten rechtstreeks relevant bewijsmateriaal. De Commissie had de winstgevendheidsgegevens voor de bedrijfstak voor koudgewalste platte staalproducten van de Unie voor de jaren 2005 tot en met 2008 gecontroleerd, waaruit winstgevendheidsniveaus tussen 9 % en 15 % bleken. Op basis daarvan werd 2008 beschouwd als het meest recente jaar waarin normale mededingingsvoorwaarden tot uiting kwamen, en werd een nagestreefde winst van 9,9 % vastgesteld op basis van de gewogen gemiddelde winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in dat jaar.

(1004) De door CSC verstrekte informatie over 2017 leverde geen gelijkwaardig bewijsmateriaal op. De gegevens in bijlage 1 hadden met name betrekking op geselecteerde staalproducenten of staalsegmenten in de Unie en stelden de winstgevendheid van koudgewalste platte staalproducten niet specifiek vast. De informatie was derhalve niet vergelijkbaar met de productspecifieke en gecontroleerde winstgevendheidsgegevens waarop de nagestreefde winst van 9,9 % was gebaseerd.

(1005) Uit voor koudgewalste platte staalproducten specifiek bewijsmateriaal blijkt dat de winstgevendheid na de instelling van de oorspronkelijke maatregelen aanzienlijk is gestegen, tot 12 % in 2017 ([150]), 16,1 % in 2018, alvorens te dalen tot – 2,8 % in 2019 en – 14,7 % in 2020 ([151]). Deze ontwikkeling bevestigt zowel dat een winstgevendheid van meer dan 9,9 % onder normale marktomstandigheden haalbaar was voor de bedrijfstak voor koudgewalste platte staalproducten van de Unie als dat de winstgevendheid van koudgewalste platte staalproducten onderhevig was aan aanzienlijke schommelingen, afhankelijk van de marktomstandigheden.

(1006) De Commissie was voorts van oordeel dat de niveaus van de nagestreefde winsten waarnaar de partijen in andere staalonderzoeken hebben verwezen, niets konden afdoen aan deze conclusie. Deze onderzoeken hadden betrekking op verschillende producten en verschillende feitelijke omstandigheden. Productspecifieke gecontroleerde winstgevendheidsgegevens zijn een geschiktere basis dan cijfers uit andere procedures, zelfs wanneer deze laatste recenter zijn. Met name de voor warmgewalste platte staalproducten vastgestelde nagestreefde winst kan niet worden beschouwd als een benchmark die van toepassing is op koudgewalste platte staalproducten louter omdat warmgewalste platte staalproducten en koudgewalste platte staalproducten in geïntegreerde fabrieken kunnen worden geproduceerd. Het relevante bewijsmateriaal voor deze beoordeling blijft het bewijsmateriaal betreffende de winstgevendheid van koudgewalste platte staalproducten.

(1007) De Commissie was derhalve van oordeel dat uit de na de mededeling van feiten en overwegingen ingediende informatie niet bleek dat de nagestreefde winst van 9,9 % onredelijk of onvoldoende onderbouwd was. De Commissie heeft bijgevolg de in overweging 992 vastgestelde nagestreefde winst bevestigd.

(1008) NSC betwistte ook de opname van verwachte ETS-gerelateerde milieukosten in de geen schade veroorzakende prijs. Het voerde aan dat, na de inwerkingtreding van het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie en andere recente ontwikkelingen in het milieukader van de EU, het opnemen van dergelijke kosten tot dubbeltelling zou kunnen leiden. NSC heeft daarom verzocht om de kosten te schrappen of anders het bedrag te herzien om rekening te houden met de meest recente ontwikkelingen in het EU-ETS.

(1009) De Commissie was van oordeel dat de invoering van het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie op zich de toekomstige kosten die voortvloeien uit de toepasselijke milieuvereisten niet irrelevant maakte voor de toepassing van artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening. Het EU ETS en het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie zijn van toepassing op verschillende marktdeelnemers en dienen aanvullende functies: het EU-ETS is van toepassing op emissies van installaties in de Unie, terwijl het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie van toepassing is op de ingebedde emissies van relevante ingevoerde producten. Het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie leidt dus niet tot een verlaging of vervanging van de nalevingskosten die rechtstreeks door de producenten in de Unie worden gedragen in het kader van het EU-ETS; die kosten blijven door de bedrijfstak van de Unie worden gedragen, ongeacht de koolstofkosten die in het kader van het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie aan de invoer worden opgelegd. De invoering van het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie toont op zich dus niet aan dat de toekomstige kosten die de bedrijfstak van de Unie op grond van het toepasselijke milieukader moet dragen, niet langer in aanmerking mogen worden genomen.

(1010) Overeenkomstig artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening heeft de Commissie de toekomstige kosten beoordeeld die de bedrijfstak van de Unie tijdens de periode van toepassing van de maatregelen naar verwachting zal dragen. Zoals hierboven uiteengezet, werden de door de Commissie vastgestelde extra kosten gebaseerd op informatie die werd verstrekt door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en ondersteund door hun rapportage-instrumenten en prognoses. NSC heeft niet aangetoond dat de op deze basis vastgestelde specifieke kosten reeds via het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie in aanmerking waren genomen of dat de opname ervan tot dubbeltelling zou leiden.

([150]) Informatie afkomstig uit het verzoek om een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen betreffende de invoer van bepaalde koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China en de Russische Federatie.

([151]) Zie overweging 208 van Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2068.

(1011) De Commissie was daarom van oordeel dat noch de invoering van het mechanisme voor koolstofgrenscorrectie, noch de andere door NSC genoemde ontwikkelingen een basis vormden voor het schrappen of herzien van de verwachte milieukosten. Het argument werd derhalve afgewezen.

(1012) Bovendien voerde NSC aan dat het bedrag dat is opgenomen voor investeringen, onderzoek en ontwikkeling en IOI alleen betrekking mag hebben op investeringen die rechtstreeks verband houden met de productie van koudgewalste platte staalproducten in het koudwalsstadium. Het was van mening dat upstreaminvesteringen moeten worden uitgesloten om dubbeltelling met het afzonderlijke onderzoek betreffende warmgewalste producten te voorkomen.

(1013) Zoals hierboven uitgelegd, heeft de Commissie de door de bedrijfstak van de Unie ingediende informatie zorgvuldig onderzocht en gecontroleerd, met inbegrip van interne investeringsplannen, beheersdocumenten en financiële gegevens. Bij de vaststelling van de correctie heeft de Commissie rekening gehouden met investeringen en IOI-gerelateerde uitgaven die relevant zijn voor de productie van het betrokken product.

(1014) De Commissie was derhalve van oordeel dat de correctie was gebaseerd op gecontroleerde informatie en de investeringen en IOI-gerelateerde uitgaven die relevant zijn voor de productie van koudgewalste platte staalproducten op passende wijze weerspiegelde. Het argument werd derhalve afgewezen.

6.3. Onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen

(1015) Zoals uiteengezet in het bericht van inleiding, heeft de klager aan de Commissie voldoende bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat er in India en Vietnam sprake is van verstoringen van de grondstoffenmarkt met betrekking tot het onderzochte product. Derhalve is overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening onderzoek gedaan naar de vermeende verstoringen teneinde te beoordelen of in voorkomend geval een recht lager dan de dumpingmarge toereikend zou zijn om een einde te maken aan de schade.

(1016) Aangezien de marges die toereikend zijn om de schade weg te nemen echter hoger zijn dan de dumpingmarges, was het in dit stadium niet nodig dit aspect aan te pakken.

(1017) Op grond van bovenstaande beoordeling heeft de Commissie geconcludeerd dat het passend is het bedrag van de definitieve rechten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening vast te stellen.

6.4. Conclusie inzake het niveau van de maatregelen

(1018) Na de bovenstaande beoordeling moeten de definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening als volgt worden vastgesteld:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
	Andere meewerkende ondernemingen	9,5
	Alle overige invoer van oorsprong uit India	9,5
Japan	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	27,9
	Andere meewerkende ondernemingen	27,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Japan	27,9
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7
	Andere meewerkende ondernemingen	20,7
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	27,0

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)
Turkije	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
	Andere meewerkende ondernemingen	4,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Turkije	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
	Andere meewerkende ondernemingen	16,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit Vietnam	16,0

7. **BELANG VAN DE UNIE**

(1019) Gezien de beslissing van de Commissie om artikel 7, lid 2, van de basisverordening toe te passen, heeft zij onderzocht of zij duidelijk kon concluderen dat het niet in het belang van de Unie was om in dit geval maatregelen te nemen, ondanks de vaststelling van schadeveroorzakende dumping, overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening. Het belang van de Unie werd vastgesteld op basis van een afweging van alle betrokken belangen, met inbegrip van die van de bedrijfstak van de Unie, importeurs en gebruikers.

7.1. **Belang van de bedrijfstak van de Unie**

(1020) De bedrijfstak van de Unie is gevestigd in verschillende lidstaten (België, Duitsland, Hongarije, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden) en verschaft rechtstreeks werk aan 8 598 vte met betrekking tot het onderzochte product.

(1021) Elf producenten hebben aan het onderzoek meegewerkt. Geen van de bekende producenten had bezwaar tegen de opening van het onderzoek. Zoals werd geconcludeerd in punt 4.5, is de situatie van de bedrijfstak van de Unie als gevolg van invoer met dumping uit de betrokken landen verslechterd. Zowel de micro- als de macro-indicatoren lieten aanmerkelijke schade zien, met name wat betreft de winstgevendheid, het verkoopvolume en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie.

(1022) Verwacht wordt dat de instelling van de antidumpingrechten zal leiden tot een herstel van eerlijke handelsvoorwaarden op de markt van de Unie, een einde zal maken aan de neerwaartse prijsdruk en de bedrijfstak van de Unie in staat zal stellen te herstellen. Dit zou de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie doen stijgen tot het niveau dat noodzakelijk wordt geacht voor deze kapitaalintensieve industrie. De bedrijfstak van de Unie heeft aanmerkelijke schade geleden als gevolg van de invoer met dumping uit de betrokken landen. Er zij aan herinnerd dat veel schade-indicatoren gedurende de beoordelingsperiode een negatieve trend lieten zien. Vooral het marktaandeel en het verkoopvolume, maar ook indicatoren met betrekking tot de financiële prestaties van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, zoals de winstgevendheid en het rendement van investeringen, ondervonden zeer negatieve gevolgen. Het is daarom belangrijk opnieuw eerlijke prijzen tot stand te brengen om alle producenten in staat te stellen op de markt van de Unie op basis van een gelijk speelveld actief te zijn.

(1023) Als er geen maatregelen worden genomen, is een verdere verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie zeer waarschijnlijk. Slechte prestaties op het gebied van koudgewalste platte staalproducten zouden gevolgen hebben voor de downstreamactiviteiten van de producenten in de Unie, en met name voor hun productie voor intern gebruik. Producenten in de Unie zijn afhankelijk van het bedrijfsmodel dat een combinatie is van verkoop op de vrije markt en interne productie. Door een verslechtering van het vrijemarktsegment zou het interneproductiesegment, dat hogere productievolumes en werkgelegenheidscijfers vertegenwoordigt dan het eerstgenoemde marktsegment, evenzeer in het gedrang kunnen komen.

(1024) Daarom wordt geconcludeerd dat de instelling van antidumpingrechten in het belang van de bedrijfstak van de Unie is, aangezien hierdoor herstel van de gevolgen van de vastgestelde schade veroorzakende dumping mogelijk zou zijn en de duurzaamheid op lange termijn van de productie in de Unie zou worden ondersteund.

7.2. **Belang van niet-verbonden importeurs**

(1025) Zoals vermeld in overweging 96, heeft geen enkele niet-verbonden importeur een vragenlijst ingevuld of de Commissie afzonderlijke gegevens verstrekt waaruit blijkt in welke mate de importeurs nadeel zouden ondervinden van de instelling van maatregelen.

(1026) Bij gebrek aan medewerking en specifieke gegevens moeten de waarschijnlijke gevolgen van maatregelen voor importeurs worden beoordeeld op basis van de beschikbare gegevens.

(1027) Redelijkerwijs kan worden aangenomen dat importeurs te kampen kunnen krijgen met kostenstijgingen als gevolg van de instelling van antidumpingrechten. Zoals in punt 7.4.1 verder wordt uiteengezet, heeft het onderzoek echter bevestigd dat er alternatieve voorzieningsbronnen bestaan, onder meer van producenten in de Unie, en dat de invoer tegen eerlijke prijzen kan worden voortgezet. Deze factoren beperken het potentiële effect van de maatregelen; bijgevolg zal een eventuele ongunstige invloed naar verwachting beperkt zijn.

(1028) Hoewel importeurs op korte termijn hinder kunnen ondervinden van beperkte aanvoermogelijkheden of hogere kosten, zullen deze effecten waarschijnlijk beperkt zijn. De handhaving van de status quo zou daarentegen uiteindelijk de levensvatbaarheid van het binnenlandse aanbod bedreigen en in de toekomst mogelijk leiden tot een grotere afhankelijkheid van invoer met dumping. Alles in aanmerking genomen wegen de voordelen voor de bedrijfstak van de Unie zwaarder dan de beperkte en ongefundeerde potentiële nadelen voor importeurs.

7.3. **Belang van gebruikers, consumenten of leveranciers**

(1029) Geen enkele gebruiker, consument of leverancier heeft aan het onderzoek meegewerkt en de vragenlijst tijdig, volledig en in de vereiste vorm beantwoord. Bijgevolg werd geen bewijsmateriaal ingediend waaruit blijkt dat de instelling van maatregelen aanzienlijke nadelige gevolgen zou hebben voor gebruikers of downstreamsectoren.

(1030) Na de opening van het onderzoek heeft BSH opmerkingen ingediend (zie overweging 90), waarin het aanvoerde dat maatregelen de inputkosten voor downstreamsectoren zouden verhogen en negatieve gevolgen zouden hebben voor het concurrentievermogen, de werkgelegenheid en de stabiliteit van de toeleveringsketen. BSH heeft echter niet verder aan het onderzoek meegewerkt door een vragenlijst te beantwoorden, noch heeft het zijn argumenten gestaafd met controleerbare gegevens over het aandeel van het betrokken product in zijn totale productiekosten, het vermogen om het product bij alternatieve leveranciers te betrekken of het vermogen om kostenstijgingen aan zijn afnemers door te berekenen. Gezien het ontbreken van dergelijke onderbouwing kon het argument niet worden gecontroleerd en werd het derhalve afgewezen.

(1031) Bij gebrek aan medewerking van gebruikers heeft de Commissie de waarschijnlijke gevolgen van de maatregelen beoordeeld op basis van de beschikbare informatie. Uit het onderzoek is gebleken dat koudgewalste platte staalproducten over het algemeen slechts een beperkt deel uitmaken van de totale productiekosten van downstreamgebruikers, waaronder de automobielsector, de bouwsector, de sector huishoudelijke apparaten en de industriële productiesector. Daarom zou een mogelijke prijsstijging als gevolg van de instelling van maatregelen waarschijnlijk slechts een beperkt effect hebben op de algemene kostenstructuur van downstreamgebruikers.

(1032) Tegelijkertijd zou de instelling van maatregelen bijdragen tot het herstel van eerlijke concurrentie op de markt van de Unie en tot het behoud van een levensvatbare bedrijfstak van de Unie die in staat is een betrouwbare levering van koudgewalste platte staalproducten aan downstreamsectoren in de Unie te waarborgen, waardoor het risico op verstoringen van de toelevering en buitensporige afhankelijkheid van invoer met dumping wordt beperkt.

(1033) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat er geen dwingende redenen waren om aan te nemen dat de instelling van antidumpingmaatregelen in strijd zou zijn met het belang van de gebruikers.

(1034) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden de Japanse producenten en de Japanse overheid aan dat meer rekening moest worden gehouden met de gevolgen van de maatregelen voor downstreamgebruikers in de Unie. Zij voerden aan dat de hoge energiekosten reeds aan de gebruikers werden doorberekend en dat aanvullende antidumpingrechten, in combinatie met bestaande handelsbeperkingen, de prijzen van koudgewalste platte staalproducten verder zouden kunnen verhogen en de beschikbaarheid ervan zouden kunnen beperken. Daarom verzochten zij om bij de beoordeling van de maatregelen rekening te houden met de belangen van downstreamgebruikers.

(1035) De Commissie was van oordeel dat de aangevoerde argumenten niets afdeden aan de bovenstaande conclusies, waarin de Commissie de waarschijnlijke gevolgen van de maatregelen voor downstreamgebruikers heeft beoordeeld op basis van de beschikbare informatie en geen bewijs heeft gevonden dat de instelling van maatregelen aanzienlijke nadelige gevolgen zou hebben voor gebruikers of downstreamindustrieën.

(1036) Zoals hierboven uiteengezet, vertegenwoordigen koudgewalste platte staalproducten over het algemeen slechts een beperkt deel van de totale productiekosten van downstreamgebruikers. De argumenten met betrekking tot de mogelijke stijging van de prijzen van koudgewalste platte staalproducten toonden derhalve niet aan dat de instelling van maatregelen aanzienlijke gevolgen zou hebben voor de algemene kostenstructuur of het concurrentievermogen van downstreamgebruikers. De partijen hebben evenmin bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de maatregelen tot aanzienlijke leveringsproblemen zouden leiden.

(1037) Tegelijkertijd zou de instelling van maatregelen, zoals hierboven uiteengezet, bijdragen tot het herstel van eerlijke concurrentie op de markt van de Unie en tot het behoud van een levensvatbare bedrijfstak van de Unie die in staat is een betrouwbare levering van koudgewalste platte staalproducten aan downstreamindustrieën te waarborgen. De mogelijke gevolgen voor downstreamgebruikers moesten daarom in aanmerking worden genomen in de context van zowel de potentiële kosten van de maatregelen als de voordelen van het behoud van een betrouwbaar aanbod in de Unie.

(1038) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat er geen dwingende redenen waren om aan te nemen dat de instelling van antidumpingmaatregelen in strijd zou zijn met het belang van de Unie. De argumenten werden daarom afgewezen.

7.4. **Andere factoren**

7.4.1. *Beschikbaarheid van aanbod*

(1039) Sommige belanghebbenden voerden aan dat de structurele beperkingen van de bedrijfstak van de Unie verhinderen dat hij de markt van de Unie van de nodige hoeveelheden en kwaliteiten koudgewalst staal voorziet. Volgens deze partijen zou het opleggen van aanvullende handelsmaatregelen de leveringsvoorwaarden verder aanscherpen, bestaande tekorten verergeren en leiden tot hogere prijzen binnen de Unie.

(1040) De Commissie merkte op dat het onderzoek heeft bevestigd dat er alternatieve toeleveringsbronnen bestaan, onder meer producenten in de Unie, en dat de invoer tegen eerlijke prijzen kan worden voortgezet. Zoals beschreven in tabel 31, werkt de bedrijfstak van de Unie op 72 % van zijn productiecapaciteit, waardoor een beschikbare capaciteit van ongeveer 12 miljoen ton overblijft die kan worden aangewend om aan de extra vraag te voldoen. De gecombineerde invoer uit de betrokken landen vertegenwoordigt een aanzienlijk kleiner volume dan deze beschikbare capaciteit. Bovendien is uit het onderzoek ook gebleken dat extra kan worden ingevoerd uit andere landen, wat zou kunnen bijdragen tot een toereikend aanbod op de markt van de Unie. Het argument werd derhalve afgewezen.

7.4.2. *Andere maatregelen ten aanzien van staal*

(1041) Sommige belanghebbenden voerden aan dat de gelijktijdige toepassing van antidumpingmaatregelen en de nieuwe maatregel ten aanzien van staal, die sinds 1 juli 2026 van kracht is, de toegang tot de markt van de Unie onnodig zou kunnen beperken. Zij betoogden dat het gecombineerde effect van deze maatregelen onevenredige beperkingen voor het staalaanbod zou kunnen veroorzaken en aanleiding zou kunnen geven tot bezorgdheid over de samenhang met de bredere doelstellingen van het externe handelsbeleid van de Unie.

(1042) De Commissie merkte op dat antidumpingmaatregelen en eventuele toekomstige horizontale handelspolitieke maatregelen met betrekking tot staal verschillende juridische doeleinden dienden en verschillende doelstellingen nastreefden; de ene zijn gericht op oneerlijke handelspraktijken die schade toebrengen aan de binnenlandse bedrijfstak, de andere op het aanpakken van de negatieve handelsgerelateerde gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit voor de staalmarkt van de Unie. Deze instrumenten zijn gebaseerd op verschillende rechtsgrondslagen en vereisen verschillende bewijsnormen. Ze waren daarom niet onderling verwisselbaar en het bestaan, of de eventuele toekomstige vaststelling, van de ene soort maatregelen kon de andere niet vervangen.

(1043) De Commissie merkte op dat een op contingenten gebaseerde maatregel of een soortgelijke volumebeperking geen oplossing zou bieden voor de in het onderzoek vastgestelde prijsschade. Zoals blijkt uit de punten 4 en 5, is in het onderzoek prijsonderbieding, prijsbederf en prijsverlaging als gevolg van de invoer met dumping vastgesteld. Deze effecten deden zich voor ongeacht de ingevoerde volumes. Daarentegen vormen antidumpingrechten een tegenwicht tegen het aspect oneerlijke prijszetting van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(1044) De Commissie merkte voorts op dat de instelling van rechten volledig in overeenstemming is met de bredere doelstellingen van het staal- en handelsbeleid van de Unie. Indien de schade veroorzakende dumping daarentegen zou worden voortgezet zonder dat daar iets aan wordt gedaan, zou dit de grondgedachte van het handelsbeleid van de Unie ondermijnen.

(1045) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat er geen dwingende redenen waren om aan te nemen dat de instelling van antidumpingmaatregelen in strijd zou zijn met het belang van de Unie. De argumenten van de belanghebbenden werden derhalve afgewezen.

(1046) De Japanse overheid voerde na de mededeling van feiten en overwegingen aan dat bij de beoordeling van de ontwikkeling van de Japanse invoer rekening moest worden gehouden met de aanscherping van de vrijwaringsmaatregelen in april 2025. Zij verwees naar een daling van de Japanse invoer na de aanscherping en was van mening dat deze ontwikkeling niet strookte met de bevinding dat de toenemende Japanse invoer bijdroeg tot de schade.

(1047) De Commissie was van oordeel dat de argumenten van de Japanse overheid geen afbreuk hebben gedaan aan de conclusies in de overwegingen 833 tot en met 838. In dit geval berustten de bevindingen inzake schade en oorzakelijk verband op de gecontroleerde gegevens voor de beoordelingsperiode. Uit deze gegevens blijkt dat de invoer uit Japan is gestegen van 126 021 ton in 2022 tot 250 001 ton in het onderzoektijdvak, wat neerkomt op een stijging van 98 %. Het marktaandeel hiervan steeg ook van 2 % tot 3 %.

(1048) De toename van de Japanse invoer in de beoordelingsperiode en het toegenomen marktaandeel ervan komen niet overeen met de bewering dat de Japanse invoer de aanwezigheid ervan op de markt van de Unie niet heeft vergroot. De Commissie was derhalve van oordeel dat de ontwikkeling van de Japanse invoer tijdens de beoordelingsperiode de bevinding dat die invoer heeft bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade, eerder ondersteunde dan tegensprak. Het argument werd derhalve afgewezen.

(1049) Ook voerden de Japanse producenten en CSC aan dat de nieuwe staalmaatregel die vanaf 1 juli 2026 van toepassing is, de bedrijfstak van de Unie reeds aanzienlijke bescherming biedt. Zij voerden aan dat de Commissie bij de beoordeling van de noodzaak en de hoogte van de antidumpingrechten rekening moest houden met de interactie tussen die maatregel en de antidumpingmaatregelen. CSC voerde verder aan dat handhaving van een nagestreefde winst van 9,9 % bovenop de door de nieuwe maatregel geboden bescherming, tot overbescherming zou kunnen leiden. CSC herhaalde dit argument in zijn opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen, ondanks het feit dat de kwestie niet het voorwerp vormde van de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen en de onderneming de instructie kreeg alleen opmerkingen te maken over de kwesties waarop de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen betrekking had.

(1050) De aangevoerde argumenten hebben geen afbreuk gedaan aan de conclusies in overweging 1045. Het bestaan van de nieuwe staalmaatregel die vanaf 1 juli 2026 van toepassing is, is op zich niet van invloed op de beoordeling van de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping of op de hoogte van de antidumpingmaatregelen die nodig zijn om een einde te maken aan die schade. De twee instrumenten dienen verschillende juridische doeleinden en streven verschillende beleidsdoelstellingen na. Met antidumpingrechten worden oneerlijke tariefpraktijken aangepakt die schade toebrengen aan de bedrijfstak van de Unie, terwijl de staalmaatregel een antwoord biedt op de negatieve gevolgen van de wereldwijde overcapaciteit op de markt van de Unie. Deze instrumenten zijn gebaseerd op verschillende rechtsgrondslagen en verschillende bewijsnormen en kunnen derhalve niet als onderling verwisselbaar worden beschouwd.

(1051) De Commissie was ook van oordeel dat de nagestreefde winst van 9,9 % was vastgesteld op basis van het hierboven beschreven voor koudgewalste platte staalproducten specifieke bewijsmateriaal, en de mate van winstgevendheid weerspiegelt die de bedrijfstak van de Unie onder normale mededingingsvoorwaarden redelijkerwijs zou kunnen bereiken. Het gaat dus niet om een beschermingsniveau dat voortvloeit uit of wordt bepaald door de nieuwe staalmaatregel. Het loutere naast elkaar bestaan van de twee maatregelen toont niet aan dat de nagestreefde winst of de daaruit voortvloeiende antidumpingmaatregelen overbescherming zouden bieden.

(1052) De Commissie was derhalve van oordeel dat de argumenten over de interactie tussen de nieuwe staalmaatregel en de antidumpingmaatregelen geen basis boden om de nagestreefde winst of het niveau van de antidumpingmaatregelen te wijzigen. De argumenten werden daarom afgewezen.

(1053) De Japanse overheid heeft in haar opmerkingen over de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen herhaald dat de aanscherping van de vrijwaringsmaatregelen in april 2025 en de daaropvolgende daling van de Japanse invoer afbreuk deden aan de bevinding dat de invoer uit Japan bijdroeg tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Zij bleef ook bij haar standpunt dat de toename van de invoer uit de betrokken landen eerder het gevolg kon zijn van een verschuiving van de inkoop uit andere derde landen dan van een toegenomen invoerdruk. Tot slot voerde Japan aan dat de verordening inzake staalovercapaciteit, waarbij het invoercontingent wordt verlaagd en een recht buiten het contingent van 50 % wordt ingevoerd, de invoer verder zou verminderen, en trok zij derhalve de noodzaak van aanvullende antidumpingmaatregelen in twijfel.

(1054) Dergelijke kwesties zijn niet behandeld in de aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen. Hoe dan ook is de beoordeling van deze argumenten door de Commissie reeds uiteengezet in respectievelijk de overwegingen 1046 tot en met 1048 en 1050 tot en met 1052. De Commissie heeft in deze overwegingen uitgelegd waarom de aangevoerde argumenten geen afbreuk hebben gedaan aan haar beoordeling van de schade en het oorzakelijk verband of haar conclusies over de nagestreefde winst en de noodzaak van antidumpingmaatregelen. De Commissie heeft derhalve haar conclusies bevestigd en de argumenten afgewezen.

7.5. **Conclusie betreffende het belang van de Unie**

(1055) Op basis van het bovenstaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er geen dwingende redenen waren om aan te nemen dat het instellen van maatregelen ten aanzien van de invoer van koudgewalste platte staalproducten van oorsprong uit de betrokken landen niet in het belang van de Unie zou zijn.

8. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

(1056) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband, de hoogte van de maatregelen en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product.

(1057) Gezien het voorgaande moeten de definitieve antidumpingrechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, als volgt worden vastgesteld:

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)	Definitief antidumpingrecht (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5	9,5
	Andere meewerkende ondernemingen	9,5	25,5	9,5
	Alle overige invoer van oorsprong uit India	9,5	25,5	9,5
Japan	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	54,7	27,9	27,9
	Andere meewerkende ondernemingen	54,7	27,9	27,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Japan	54,7	27,9	27,9

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)	Definitief antidumpingrecht (%)
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7	20,7
	Andere meewerkende ondernemingen	33,3	20,7	20,7
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	59,6	27,0	27,0
Turkije	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8	3,0
	Andere meewerkende ondernemingen	4,9	16,4	4,9
	Alle overige invoer van oorsprong uit Turkije	7,8	17,8	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8	16,0
	Andere meewerkende ondernemingen	16,0	25,8	16,0
	Alle overige invoer van oorsprong uit Vietnam	16,0	25,8	16,0

(1058) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn vastgesteld op basis van de bevindingen van dit onderzoek. Daarin wordt derhalve de situatie weerspiegeld die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn derhalve uitsluitend van toepassing op het onderzochte product van oorsprong uit het betrokken land en geproduceerd door de genoemde juridische entiteiten. De invoer van het betrokken product dat is vervaardigd door andere ondernemingen die in het dispositief van deze verordening niet uitdrukkelijk worden genoemd, met inbegrip van entiteiten die aan de specifiek genoemde ondernemingen verbonden zijn, komt niet in aanmerking voor deze rechten, en op deze invoer moet het recht van toepassing zijn dat voor "alle overige invoer van oorsprong uit de betrokken landen" geldt.

(1059) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ([152]). Het moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

([152]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België. Vermeld het nummer van deze verordening en het zaaknummer (AD739) in het verzoek.

(1060) Om het risico van ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de correcte toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De heffing van individuele antidumpingrechten is enkel van toepassing wanneer aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd. Deze factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Tot een dergelijke factuur wordt overgelegd, moet de invoer worden onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle overige invoer van oorsprong uit de betrokken landen".

(1061) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle vereisten van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(1062) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, met name na de instelling van de maatregelen in kwestie, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan een onderzoek naar ontwijking worden geopend, mits aan de voorwaarden daarvoor is voldaan. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan het voor het gehele land geldende recht in te stellen.

(1063) Om een goede toepassing van de antidumpingrechten te garanderen, moet het antidumpingrecht dat is vastgesteld voor alle overige invoer van oorsprong uit de betrokken landen niet alleen gelden voor de niet-meewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

(1064) Voor de betrokken landen waar het recht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen lager is dan het recht dat van toepassing is op alle overige invoer van oorsprong uit dat land, moeten producenten-exporteurs die het betrokken product in het onderzoektijdvak niet naar de Unie hebben uitgevoerd, de Commissie kunnen verzoeken ([153]) om toepassing van het antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. De Commissie moet een dergelijk verzoek inwilligen mits aan drie voorwaarden wordt voldaan. De nieuwe producent-exporteur zou moeten aantonen dat: i) hij het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie heeft uitgevoerd; ii) hij niet verbonden is met een producent-exporteur die dat wel heeft gedaan; en iii) hij het betrokken product daarna heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om dit in aanzienlijke hoeveelheden te doen.

9. **INNING MET TERUGWERKENDE KRACHT**

(1065) Zoals vermeld in overweging 3, heeft de Commissie de invoer van het onderzochte product aan registratie onderworpen.

(1066) Eurofer voerde aan dat de toepassing met terugwerkende kracht van definitieve antidumpingrechten wettelijk beschikbaar moet blijven wanneer aan de voorwaarden van artikel 10, lid 4, van de basisverordening is voldaan en de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, is geregistreerd, zelfs zonder voorlopige maatregelen. Eurofer voerde ter ondersteuning van dit argument aan dat artikel 10, lid 4, niet uitdrukkelijk de voorafgaande instelling van voorlopige maatregelen vereist en verwees naar rechtspraak met betrekking tot de doelstelling om het aanleggen van voorraden te voorkomen en de doeltreffendheid van definitieve maatregelen te behouden.

([153]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België. Vermeld het nummer van deze verordening en het zaaknummer (AD739) in het verzoek.

(1067) De Commissie was echter van mening dat artikel 10, lid 4, van de basisverordening niet afzonderlijk kan worden uitgelegd, maar moet worden gelezen in samenhang met artikel 10 in zijn geheel, waarin de verhouding tussen voorlopige en definitieve rechten wordt geregeld. In dit verband vormt de toepassing met terugwerkende kracht als bedoeld in artikel 10, lid 4, een uitzonderlijke uitbreiding van het stelsel van voorlopige maatregelen, waardoor definitieve rechten kunnen worden geïnd op geregistreerde invoer die vóór de instelling van de voorlopige rechten heeft plaatsgevonden. Daarom was de Commissie van oordeel dat het mechanisme van toepassing met terugwerkende kracht op grond van artikel 10, lid 4, onlosmakelijk verbonden is met de voorafgaande instelling van voorlopige maatregelen. De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat, aangezien in het kader van dit onderzoek geen voorlopige maatregelen zijn ingesteld, niet was voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing met terugwerkende kracht van definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 10, lid 4, van de basisverordening.

(1068) Na de mededeling van feiten en overwegingen verklaarde Eurofer het niet eens te zijn met de conclusie van de Commissie dat de instelling van voorlopige maatregelen een voorwaarde is voor de inning van rechten met terugwerkende kracht op grond van artikel 10, lid 4, van de basisverordening. Eurofer voerde aan dat artikel 10, lid 4, voorziet in een afzonderlijk mechanisme voor de inning van rechten met terugwerkende kracht na registratie en dat de toepassing van die bepaling niet afhankelijk is van de voorafgaande instelling van voorlopige maatregelen. Eurofer voerde voorts aan dat registratie en inning met terugwerkende kracht afzonderlijke mechanismen zijn en niet mogen worden beschouwd als onderdeel van één enkel mechanisme dat gekoppeld is aan voorlopige maatregelen. Eurofer heeft de Commissie derhalve verzocht haar interpretatie van artikel 10, lid 4, van de basisverordening te heroverwegen.

(1069) De Commissie merkte op dat registratie en inning met terugwerkende kracht verschillende stappen zijn, maar is tot een andere conclusie gekomen. Registratie behoudt de mogelijkheid van inning met terugwerkende kracht indien aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Zij verleent zelf geen recht om met terugwerkende kracht rechten te innen; dit recht blijft onderworpen aan de vereisten van artikel 10, lid 4, waarbij de inning met terugwerkende kracht beperkt wordt tot producten die ten hoogste negentig dagen vóór de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen ten verbruike zijn aangegeven. Aangezien voorlopige maatregelen het uitdrukkelijke referentiepunt zijn voor de berekening van die periode, kan de inning met terugwerkende kracht op grond van artikel 10, lid 4, niet worden toegepast wanneer geen voorlopige maatregelen zijn ingesteld. Bovendien is deze uitlegging ook in overeenstemming met de recente praktijk van de Commissie ([154]).

(1070) De Commissie blijft derhalve bij haar standpunt dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing met terugwerkende kracht van definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 10, lid 4, van de basisverordening. Het argument werd derhalve afgewezen.

10. **SLOTBEPALINGEN**

(1071) Indien na een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie een bedrag moet worden terugbetaald, dan geldt als rentevoet, ingevolge artikel 109 van Verordening 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad ([155]), de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het Publicatieblad van de Europese Unie op de eerste kalenderdag van elke maand.

(1072) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité.

([154]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/191 van de Commissie van 16 februari 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 36 van 17.2.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

([155]) Verordening (EU, Euratom) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2024 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, of van ander gelegeerd staal, met uitzondering van roestvrij staal, van alle breedten, koudgewalst, niet geplateerd noch bekleed en enkel koudgewalst, met uitzondering van:

— gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, van alle breedten, koud gewalst, niet geplateerd noch bekleed, enkel koud gewalst, ook indien opgerold, van alle dikten, elektrisch;

— gewalste platte producten van ijzer of niet-gelegeerd staal, van alle breedten, koud gewalst, niet geplateerd noch bekleed, opgerold, met een dikte van minder dan 0,35 mm, gegloeid (bekend als "onvertind blik");

— gewalste platte producten van ander gelegeerd staal, van alle breedten, van siliciumstaal, en

— gewalste platte producten van gelegeerd staal, enkel koudgewalst, van sneldraaistaal,

momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (Taric-codes 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99) en van oorsprong uit India, Japan, Taiwan, Turkije en Vietnam.

2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 genoemde en door de hieronder vermelde ondernemingen vervaardigde producten is als volgt:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)	Aanvullende Taric-code
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	88GB
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	9,5	Zie bijlage
	Alle overige invoer van oorsprong uit India	9,5	8999
Japan	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd	27,9	88GD
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	27,9	Zie bijlage
	Alle overige invoer van oorsprong uit Japan	27,9	8999
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7	88GG
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	20,7	Zie bijlage
	Alle overige invoer van oorsprong uit Taiwan	27,0	8999

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)	Aanvullende Taric-code
Turkije	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	88GI
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	88GJ
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	4,9	Zie bijlage
	Alle overige invoer van oorsprong uit Turkije	7,8	8999
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	88GO
	Andere meewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage	16,0	Zie bijlage
	Alle overige invoer van oorsprong uit Vietnam	16,0	8999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die als volgt luidt: "Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid in ton) koudgewalst plat staal dat naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in (betrokken land). Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.". Totdat een dergelijke factuur wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle overige invoer van oorsprong uit het toepasselijke betrokken land, d.w.z. India, Japan, Taiwan, Turkije of Vietnam, geldt.

4. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit Taiwan en Turkije toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen tijdens het onderzoektijdvak (1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025) niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn, en die aan het oorspronkelijke onderzoek hadden kunnen meewerken, en

c) hij na het verstrijken van het onderzoektijdvak het betrokken product daadwerkelijk naar de Unie heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 13 november 2026.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Andere niet in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs

Land	Naam	Aanvullende Taric-code
India	Tata Steel Limited	88GC
Japan	JFE Steel Corporation	88GE
	Proterial, Ltd	88GF
Taiwan	Synn Industrial Co., Ltd	88GH
Turkije	Erdemir Group — Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş. — Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş.	88GK
	Atakaş Çelik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	88GL
	Yıldız Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş.	88GM
	Gazi Metal Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş	88GN
Vietnam	Công Ty Cổ Phần China Steel & Nippon Steel Việt Nam	88GP
	Công ty Cổ phần Tập đoàn Hoa Sen	88GQ